MOLITVA

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Croatian

Autorska prava © 2020. Međunarodne Publikacije Novog Saveza

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije se reproducirati ili prenositi u bilo kojem obliku ili bilo kojim sredstvima bez izričitog pisanog dopuštenja autora, osim u slučaju kratkih citata u ključnim osvrtima i člancima. Molimo vas da sva relevantna pitanja uputite izdavaču.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne smije se reproducirati ili koristiti na bilo koji način, bilo mehanički ili elektronički, uključujući preslikavanje, snim anje ili bilo koji sustav pohrane i čitanja podataka, bez pism enog dopuštenja izdavača.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogiziranje u podacima o publikaciji

Uredio i dizajnirao: Međunarodne Publikacije Novog Saveza

Tiskana u Velikoj Britaniji.

Prvo tiskanje 26. svibnja 2020

Objavio : Međunarodne Publikacije Novog Saveza

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Posjetite web stranicu: www.newcovenant.co.uk

Molitva

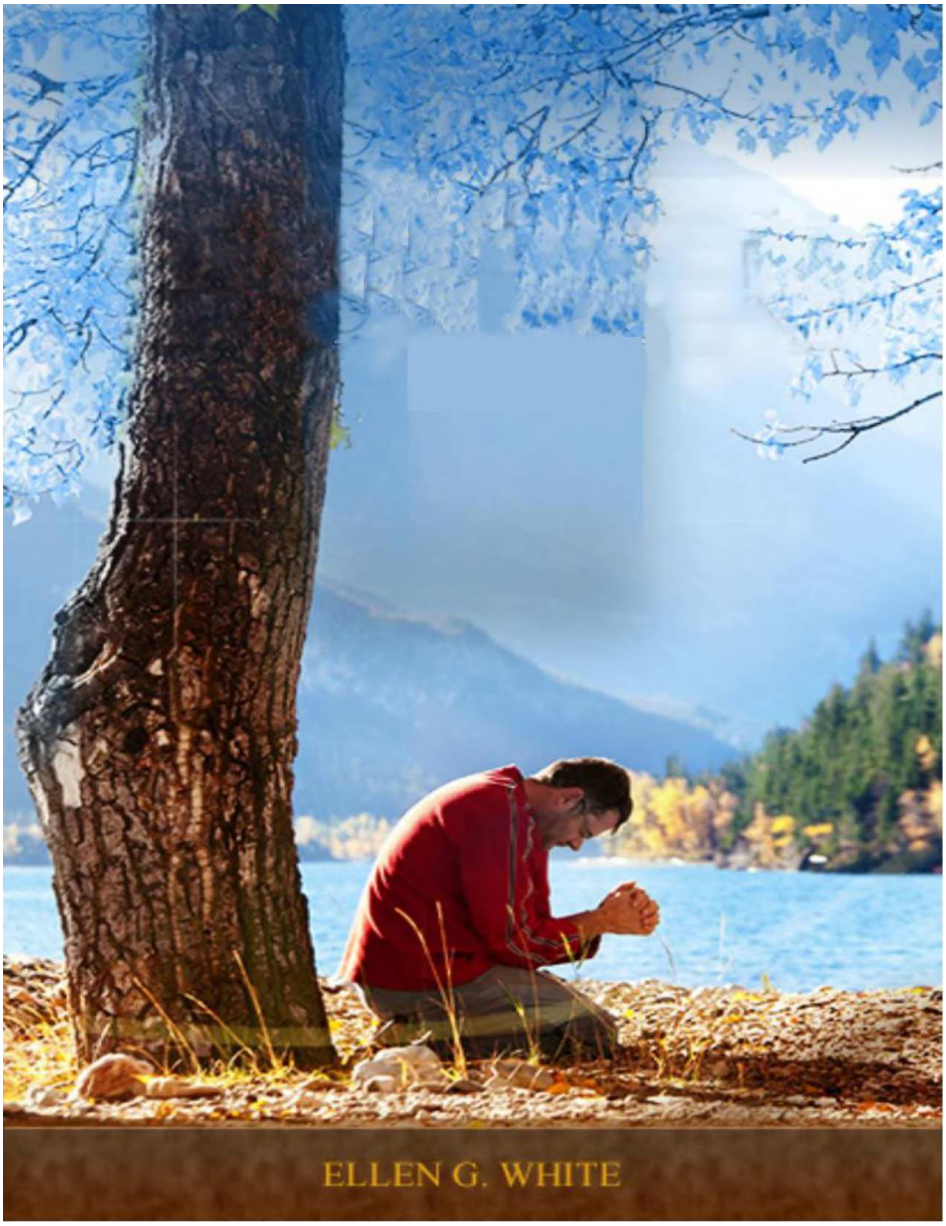

Tama Zloga obavija one koji zanemaruju molitvu. Neprijatelj ih šapatom kuša navodeći ih na grijeh samo zato što se ne služe prednošću koju im je Bog dao božanskom ustanovom molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božje oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u rukama vjere koji otvara nebeska spremišta u kojima se čuvaju neograničene zalihe Svemoćnoga? Ako se ne budemo neprestano molili i budno stražili, izložit ćemo se opasnosti da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik se stalno trudi da nam prepriječi put k prijestolju milosti da ne bismo usrdnom molitvom i vjerom dobili milost i snagu da se odupremo iskušenju.. Moćna je moć u molitvi. Naš veliki protivnik stalno nastoji uznemirenu dušu držati podalje od Boga. Sotona se više treba bojati poziva nebu od strane najskromnijeg sveca nego dekreta vlada ili mandata kraljeva.…

Poglavlje 27

Molitva

Ellen G. White

Ova stranica namjerno ostaje prazna

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformirani Knjige, Transformirani Umovi

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Priznanja

Posvećeno Bogu.

Predgovor

Publikacije New Covenant International ponovno povezuju čitatelja s božanskim planom vežući raj i zemlju i ojačavajući vječni zakona ljubavi. Logo, Kovčeg Saveza, predstavlja prisnost između Krista Isusa, Njegovih ljudi i središnjice Božjeg zakona. Kao što je zapisano, „Evo dolaze dani – riječ je Jahvina – kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. – riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.“ (Jeremija 31:31-33; Hebrejima 8:8-10). Doista, novi savez svjedoči o iskupljenju, rođenom iz trajnog sukoba i zapečaćenom krvlju.

Nebrojenim stoljećima, mnogu su trpjeli ponižavajuću bol i neshvatljivu opresiju, sračunatu da uništi istinu. Naročito u Mračno doba ovo je svjetlo bilo snažno napadnuto i pomračeno ljudskim tradicijama i narodnim neznanjem, jer su stanovnici svijeta prezirali mudrost i prekršili savez. Uništenje kompromisa s proliferacijom zla izazvalo je takvu kaznu neobuzdane degeneracije i dijaboličke nehumanosti, da su mnogi životi bili nepravedno žrtvovani, odbijajući predati slobodu svijesti. Ipak, izgubljeno znanje je oživjelo, osobito u vrijeme Reformacije.

Doba reformacije šesnaestog stoljeća zaiskrilo je moment istine, temeljne promjene i posljedične turbulencije, što se odražavalo u protureformaciji. Međutim, kroz ovaj svezak, iznova se otkriva nedvojbeni značaj ove jedinstvene revolucije iz perspektive Reformatora i drugih hrabrih pionira. Iz njihovog izvještaja, mogu se razumjeti razorne bitke, temeljni razlozi ovog izvanrednog otpora i natprirodnih intervencija.

Naš moto: „Reformirani Knjige, Transformirani Umovi“, naglašava poseban žanr književnosti, sastavljen u kritičnom dobu i njegovom utjecaju. Također, odjekuje hitnost osobne reformacije, ponovnog rođenja i transformacije. Kako je tiskara u Gutenbergu, zajedno s prevoditeljskom agencijom, širila principe reformirane vjere, prije otprilike 500 godina, tako će digitalizirani tisak i internetski mediji komunicirati na svakom jeziku svjetlo istine u ova nova vremena.

Molitva

Molitva

Sadrzaj

Poglavlje 1. Bog Nas Poziva da se Molimo 6

Poglavlje 2. Naša Potreba za Molitvom 13

Poglavlje 3. Bog Cuje Naše Molitve 24

Poglavlje 4. Molitva i Spasavanje Duša 28

Poglavlje 5. Božja Obećnja o Molitvi 33

Poglavlje 6. Molitva Vere 37

Poglavlje 7. Molitva i Postlušnost 45

Poglavlje 8. Preimucstvo Molitve 49

Poglavlje 9. Sila Molitve 51

Poglavlje 10. Razlozi za Molitvu 56

Poglavlje 11. Uslišena Molitva 61

Poglavlje 12— Molitva i Probuđenje 64

Poglavlje 13— Ljudi i žene molitve 69

Poglavlje 14— Svakodnevna molitva 93

Poglavlje 15— Isusov primer molitve 102

Poglavlje 16— Lična molitva 110

Poglavlje 17— Molitva u porodičnom krugu 118

Poglavlje 18— Molitva i bogosluženje 124

Poglavlje 19— Stavovi u molitvi 131

Poglavlje 20— Moliti u ime Isusovo 139

Poglavlje 21— Božansko voćstvo kroz molitvu 143

Poglavlje 22— Molitva zabolesne 147

Poglavlje 23— Molitva za oproštenje 155

Poglavlje 24— Molitva za oproštenje 159

Poglavlje 25— Anđeli i molitva 166

Poglavlje 26— Lažna, krivotvorena molitva 171

Poglavlje 27— Sotona i molitva 177

Poglavlje 28— Molitva u poslednjim danima 182

Poglavlje 29— Privilegija Molitve* 187

Poglavlje 30—Gospodnja Molitva* 195

Poglavlje 31— U Molitvi - Ištite da bi Mogli Davati* 206

Poglavlje 32—Vera I Molitva* 214

Molitva

Poglavlje 1. Bog Nas Poziva da se Molimo

Povezani s Bogom Kroz Molitvu - Velika je i predivna prednost da naše molitve mogu biti delotvorne, da mi nedostojni, zabludeli smrtnici imamo pravo i silu da svoje zahteve upućujemo Bogu. Šta više od ovoga može čovek poželeti? Da je povezan s Beskonačnim Bogom! Da slab, grešni čovek ima takvu prednost da govori sa svojim Stvoriteljem! Da možemo izgovarati reči koje dopiru do prestola Vladara Svemira! Da možemo razgovarati s Isusom kao da zajedno hodamo s Njim putem, a On nam kaže: „Ja sam ti sa tvoje desne strane.“ Možemo komunicirati sa Bogom u našim srcima, možemo hodati i družiti se s Hristom. Kad obavljamo svakodnevni posao možemo uzdizati naše misli i želje srca koje ne sluša ni jedno radoznalo ljudsko uho, ali te reči ne će se izgubiti u tišini, niti će biti zaboravljene. Ništa ne može ugušiti one težnje duše koje se uzdižu iznad ulične vreve i iznad buke mašina. To je Bog kome govorimo i On čuje naše molitve. Tražite i samo tražite i vi ćete primiti. Tražite poniznost, tražite mudrost, tražite hrabrost i povećanje vere. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Moguće je da neće doći onako kako mi to želimo ili u vreme koje tražimo, ali će doći na način i vreme koje će najbolje zadovoljiti naše potrebe. Molitve upućene na samo, kada smo malaksali, kada smo obeshrabreni ili u iskušenjima, Bog će uvek odgovoriti, možda, ne uvek u skladu s našim očekivanjima, ali uvek za naše dobro.

Isus Nas Poziva Da Se Molimo - Gospod nam daje prednost da Ga lično tražimo u ozbiljnoj molitvi. U Njemu ćemo rasteretiti naše duše. Ništa se od Njega ne može sakriti koji nas poziva „Dođite k meni, svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti“. Oh, kako bismo trebali biti zahvalni što je Isus voljan i sposoban da nosi sve naše slabosti, da ojača i izleči sve naše bolesti, ako će to biti za naše dobro i za Njegovu slavu. „Hodite k meni“ je Njegov poziv. Bez obzira na vaše poteškoiće i iskušenja iznesite svoj slučaj pred Gospoda.

Recite Isusu sve svoje potrebe - Malo je onih koji znaju da je molitva prednost, da je cene i da se koriste njome. Mi treba da idemo k Isusu i da mu kažemo sve naše potrebe. Donesimo Mu naše male brige i poteškoće kao i sve svoje velike nevolje. Sve što nas tišti i boli treba da iznesemo pred Gospoda u molitvi. Kada na svakom našem koraku osećamo potrebu za Hristovim prisustvom, tada sotona neće imati mogućnosti da nas zavede svojim iskušenjima. On se napreže svim silama da nas odvoji od našeg najboljeg i najiskrenijeg Prijatelja. Ne treba nikom da poklanjamo toliko svoje poverenje kao Isusu. Njemu možemo bez bojazni poveriti sve što nam leži na srcu.

Otvorite svoj srce prijatelju - Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju. To nam nije potrebno zato da bi Bogu otkrili šta smo, već da bi postali sposobni da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama nego nas uzdiže k Njemu. Kada je Isus bio na Zemlji, učio je svoje učenike kako da se mole. Učio ih je da svoje svakodnevne potrebe iznesu Bogu i da sve svoj brige stave na Njega. Čvrsto uverenje koje im je On tada dao, da će njihove molitve biti uslišene, je isto tako sigurno obećanje i za nas danas.

Bog nas Čeka i Želi Nam Dobrodoslicu u Svojoj Prijemnoj Dvorani - Dođimo Bogu po Njegovom specijalnom pozivu, jer nas čeka svojoj prijemnoj dvorani da nam poželi dobrodošlicu. Prve učenike koji su pošli za Isusom, nije mogao da zadovolji kratak, usputni, razgovor sa Njim, zato su se obratli rečima: „Ravi...gde stojiš?... I oni otidoše i videše gde stajaše; i ostaše u Njega onaj dan.“ Tako i mi, možemo biti primljeni u najuži krug zajednice sa Bogom. „Koji živi u zaklonu Višnjega, u senu Svemogućeg počiva.“ Neka oni koji čeznu za Božjim blagoslovom, pokucaju, a zatim sačekaju pred vratima milosti govoreći sa čvrstim uverenjem: Ti si, Gospode, rekao. „Svaki koji ište primiće; koji traži, naćiće i koji kuca otvoriće mu se.“

Uzvisena Prednost - Kada su u nevolji, kada su napadnuti sa žestokim iskušenjima, oni (Božja deca) imaju privilegiju molitve. Kakva uzvišena prdnost! Ograničena smrtna i grešna bića, od praha i pepela, primljena su kroz Hristovo posredovanje u prijemnu dvoranu Svevišnjega. Kroz takvo ostvarenje duša je dovedena u svetu zajednicu sa Bogom, obnovljenog saznanja, pravog posvećenja, čvstog i odlunog suprostavljanja napadima neprijatelja.

MOLITVA JE NAŠA DUHOVNA POTREBA I PREDNOST Mnogi od onih koji su se zavetovali na Hristovu ljubav još nisu shvatili povezanost koji postoji između njih i Boga... Oni ne svataju kakva je velika prednost i potreba molitve, pokajanje i poslušnost u izvršavanje Hristovih reči.

MOLITVA NAM OMOGUĆAVA ŽIVOT OBASJAN SUNCEM HRISTOVE PRISUTNOSTI To je naša prednost da otvorimo svoja srca i da nas obasja sunce Hristove prisutnosti. Moj brate i sestro, suočimo se sa svetlošću. Dođimo u stvarni, lični kontakt sa Hristom, tako da možemo vršiti uticaj koji oživljava i uzdiže. Neka naša vera bude jaka, čista i postojana. Neka zahvalnost Bogu ispunjava naša srca. Kada se ujutro probudimo kleknimo pored kreveta i tražimo od Boga da nam da snage da ispunimo svoje dužnosti za taj dan i da se možemo suočiti sa iskušenjima. Molimo Ga da nam pomogne i omogući da izgradimo

slatki Hristov karakter. Molio Ga da nam pomogne da reči koje će mo govoriti nadahnu, one koji su oko nas, sa nadom i ohrabrenjem i da ih dovedu bliže našem Spasitelju.

NAŠE MOLITVE NIKADA NE OPTEREĆUJU NITI UMARAJU BOGA Ne postoji vreme niti mesto koje nije podesno za upućivanje molitve Bogu. Ne postoji ništa što nas može sprečiti da uzdižemo svoja srca Bogu u duhu ozbiljne molitve. Na uličnoj vrevi, usred zauzetosti svakodnevnim poslom možemo uputćivati molitve Bogu i tražiti Gospodnje vođstvo, kao što je to činio Nemija kada je svoj zahtev iznosio caru Artaksersu. Gde god se budemo našli možemo imati prostor za zajedništvo sa Bogom. Vrata našega srca moraju uvek biti otvorena za poziv Isusu da dođe u njega i prebiva kao nebeski gost. Naše misli moraju da se uzdižu prema Nebu. Iako može da nas okružava zagađena, iskvarena atmosfera, mi nemoramo da udišemo njenu zaraznost, već možemo živeti i udisati čist nebeski vazduh. Uzdizanjem duše u Božju prisutnost, pomoću iskrene molitve, u stanju smo da zatvorimo svaki prilaz nesvetim mislima i nečistim pomislima.

Oni čija su sca otvorena za primanje podrške i blagoslova od Boga, hodiće u svetijoj atmosferi od one koja je na Zemlji i imaće trajnu zajednicu sa Nebom. Potrebno je da imamo određenije shvatanje o Isusu i potpunije razumevanje vrednosti večnih stvarnosti. Lepota svetosti treba da ispuni srce Božje dece. Da bi mogli ovo postići moramo tražiti otkrivenje nebeskih istina. Neka se duša uzdigne, da bi nam Bog mogao podari da udišemo nebesku atmosferu. Mi možemo biti toliko blizu Boga, da se u svakom neočekivanom iskušenju, naše misli okrenu tako prirodno Njemu, kao što se cvet okreće Suncu. Iznesite Bogu svoje potrebe, radosti, žalosti, sve svoje brige i strahove. Vi Ga ne možete opteretiti, ne možete Ga zamoriti. On koji broji sve vlasi na vašoj glavi, nije ravnodušan prema potrebama svoje dece. „Jer je Gospod milostiv i smiluje se.“

Njegovo srce puno ljubavi ganuto je našim žalostima, pa čak i onim što mu kažemo o njima. Iznesimo Bogu sve što zbunjuje naš um. Za Njega ništa nije suvišno i teško da ponese, jer On održava sve svetove, On upravlja svim poslovima u vasioni. Sve što se na bilo koji našin tiče našeg mira, za Njega nije toliko neznatno da ga ne može zapaziti. U našem iskustvu ne postoji nijedno Poglavlje toliko mračno da ga On ne može pročitati, ne postoji nikakva nedoumica da je za Njega preteška da je ne može rešiti. Nikakva nesreća ne može da zadesi Njegovo najskromnije dete, nikakva briga neće mučiti dušu, ne postoji ni jedna iskrena molitva koja silazi sa usana, a da je naš nebeski Otac neće zapaziti, ili neće pokazati delotvorno zanimanje. „Isceljuje one koji su skrušena srca, i leči tuge njihove.“ Veza između Boga i svake duše tako je jasno obeležena i potpuna kao da na Zemlji ne postoji nijedna druga duša kojoj je potrebno Njegovo budno staranje, za koju je On dao svog milog Sina.

PREDUKUS NEBA U Hristovim rukama možemo naći potpuni mir. Posmatrajte Njegovu veiku ljubav i dok razmišljate o Njegovom samoodricnju i Njegovoj neizmernoj žrtvi podnetoj radi nas, da bismo poverovali u Njega, vaše će se srce ispuniti svetom radošću, spokojnim mirom i neopisivom ljubvlju. Dok govorimo o Hristu i upućujemo Mu svoje molitve, naše poverenje u Njega kao našeg ličnog Spasitelja sve više jača, a Njegov karakter se sve više odražava u nama... Na taj način možemo da užvamo u bogatoj gozbi Njegove ljubavi. Kada verujemo da nas je On usvojio možemo već sada da osetimo predukus blaženstva Neba. Čekajte na Gospoda u veri. Gospod dovodi dušu u molitvi, i daje nam da osetimo Njegovu dragocenu ljubav. Mi imamo prednost da Mu se približimo i da odražavamo slatku ljubav koju nam je dao. Osećamo da Hristos zaista boravi u našoj duši, ostajemo u Njemu i sa Njim se osećamo kao kod kuće. Njegova obećanja krepe našu dušu, a naš mir je sličan reci čiji se valovi slave slivaju u naše srce i mi zaista večeramo sa Njim i On sa nama . Imamo pravo saznanje o Božjoj ljubavi i u njoj nalazimo svoj mir. To prevazilazi moć našeg shvatanja i nema jezika koji bi to opisao. Mi postajemo jedno sa Hristom i naš je život sa Njim sakriven u Bogu. Imamo sigurnost da kada se On pojavi, koji je život naš, tada ćemo se i mi sa Njim pojaviti u slavi. Možemo Gospoda sa punim poverenjem nazvati svoji neskim Ocem.

MOLITVA DONOSI SVEŽINU U DUHOVNOM ŽIVOTU Naš život mora da bude povezan sa Hristovim životom. Od Njega moramo satalno uzimati i hraniti se Njim, živim Hlebom koji je sišao sa Neba, napajati se sa svežeg nepresušivog Izvora Njegovog bogatstva. Ako Gospoda imamo stalno pred sobom, ako svom srcu dozvoljavamo da mu se obraćamo sa hvalom i zahvaljivanjem, naš verski život stalno će biti osvežavan. Naše molitve dobiće oblik razgovora sa Bogom kao sa svojim Prijateljem. On sam će nam otkrivati svoje tajne. Radostna svest o Isusovoj prisutnosti biće naša osobina. Srce će u nama goreti kada nam se bude približavao da razgovara sa nama, kao što je to činio sa Enohom. Kada se to ostvari u životu hrišćanina, tada će se u njegovom životu zapaziti jednostavnost, skromnost, krotost, poniznost srca, osobine koje će svima s kojima dolazi u dodir pokazati da je bio sa Isusom i šta je naučio od Njega.

MESTO GDE MOŽEMO UTEĆI UVEK JE OTVORENO Put do Božjeg prestola je uvek otvoren. Ne možemo uvek biti na kolenima u molitvi, ali naše tihe molbe stalno se mogu uzdizati Bogu za snagu i vođstvo. Kada dođe iskušenje, kao što će doći, mi možemo pobeći na tajnom mestu Svevišnjega. Njegove večne ruke će biti ispod vas.

TAJNA DUHOVNE SILE Moliva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo sredstvo miliosti nemože da je zameni, niti da očuva zdravlje duše. Moltva dovodi srce

u neposrednu vezu sa Izvorom života i jača žile i mišiće duhovnog iskustva. Ako zanemarimo molitvu, moliti se nemarno, kada nam se i kako sviđa, tada se gubi veza sa Bogom, duhovne sposobnosti slabe, a versko iskustvo počinje da gubi zdravlje i snagu. To je predivno što mi, nedostojni grešni smrtnici, možemo uspišno da upućujemo Bogu svoje molitve. Šta čovek može više da želi nego da je sjedinjen sa beskonačnim Bogom. I ako slab i grešan, čovek ima preimućstvo da razgovara sa svojim Stvoriteljem. Možemo izgovoriti reči koje će dopreti do Cara svemira. Možemo kada idemo putem, da razgovaramo sa Isusom, i da Ga čujemo kako nam govori. „Ja sam ti sa desne strane."

MOLITVA NASAMO JE SRCE DUHOVNOSTI. Nemojte zanemariti molitvu nasamo, jer je ona srce duhovnosti. Sa ozbiljnom i iskrenom molitvom ištite čistoću duše. Molite se isto tako ozbiljno i puno žara, kao što bi se molili da je u pitanju vaš smrtni ovozemaljski život. Ostanite pred Bogom toliko dugo sve dok ne kažete vaše čežnje koje se nalaze u vašem srcu, za vaše spasenje, i ne dobijete slatki dokaz za oproštene grehe.

SVAKU ISKRENU MOLITVU NEBESKI OTAC ČUJE. Do tada učenici nisu poznavali Spasiteljeve neograničene izvore pomoći i sile. Rekao im je: "Dosle ne iskaste ništa u ime moje." Objasnio im je da je tajna njihovog uspeha u traženju sile i blagodati u Njegovo ime. On će biti prisutan pred Ocem da se moli za njih. Molitvu poniznog molioca On će pretstavljati kao svoj ličnu želju za tu dušu. Svaka iskrena molitva čuje se na Nebu. Možda neće biti tačno izražena, ali ako je od srca, uzdićiće se do svetinje u kjoj Isus služi i On će je prineti Ocu savršenim rečima, divnu i mirisnu od kada Njegovog sopstvenog savršenstva. Staza iskrenosti i čestitosti nije staza bez prepreka, zato u svakoj poteškoći treba da vidimo poziv na molitvu. Ne postoji ni jedno biće koje poseduje neku moć, a da je nije primio od Boga, i da izvor iz koga ona potiče nije dostupan i najslabijem ljudskom biću. "I što kod zaištete od Oca u ime moje," kaže Isus, "ono ću vam učiniti da se prslavi Otac u Sinu. I ako što zaištete u ime moje ja ću učiniti." Hristos je nalogom – u ime moje – pokazao svojim učenicima kako da se mole. U Hristovo ime Njegovi sledbenici treba da stoje pred Bogom. U Gospodnjim očima oni imaju vrednost kroz vrednost žrtve koja je učinjena za njih. Oni su dragoceni zbog Hrstove pravde koja im je uračunata. Rradi Hrista Gospod prašta onima koji Ga se boje. On u njima ne gleda zlog grešnika, nego u njima prepoznaje sličnost sa svojim Sinom u koga veruju.

ANĐELI OBELEŽAVAJU NAŠE MOLITVE I UTČU NA NAS NA DOBRO Kada ustajete ujutro, da li osećate svoju nemoć i svoju potrebu za snagu od Boga? Da li iznosite usrdno i smerno svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeo će zabeležiti vaše molitve, i ako one nisu izašle iz lažljivih usta, kada se nađete u opasnosti da nesvesno učinite

nešto rđavo i da utičete na druge da učine neki rđavi korak, vaš anđeo čuvar biće uz vas i ukazaće vam na bolji put, birajući reči za vas i utičući na vaše postupke. Ako vi osećate da vam preti opasnoast, a ipak se ne budete molili za pomoć i snagu da odolite iskušenjima, možete biti sigurni da ćete zalutati. Vaše zanemarivanje dužnosti biće zabeleženo u Božju knjigu na Nebu i pokazaćete se lakim na dan provere.

ISTO KAO MOJSIJE, MI SE MOŽEMO RADOVATI LIČNOJ ZAJEDNICI SA BOGOM Ona ruka koja je načinila svet, koja drži planine na svojim mestima, uzima nas, čoveka od praha, ali čoveka moćne vere i milostivo sakriva u raselu stene, dok slava Božja i svo njegovo dobro prolazi ispred njega. Možemo se diviti toj veličanstvenoj slavi koja odsjajujuje od Svemoćnog, koja je prešla na Mojsija sa takvim sjajem da ljudi nisu mogli gledati na njega. Odsjaj Božje slave bila je na njemu, čineći ga kao jednog od svetlih anđela oko prestola. To iskustvo, iznad svega uverava nas da će Bog čuti našu molitvu, i da će nas Božanska prisutnost pohoditi. Za Mojsija to je bilo od veće vrednosti nego što bi postigao u Misiru kao vođa, veće od svih njegovih dostignuća na polju vojnog znanja. Nijedna ovo zemaljska moć i veština ili učenje ne može zauzeti mesto Božje neposredne prisutnosti. U Istoriji Mojsija možemo videti što znači lično zajedništvo s Bogom i kakava je to prednost za čoveka da to uživa. Za bezbožnika je strašno da padne u ruke živoga Boga, ali Mojsije se nije plašio biti sam s Autorom tog Zakona koji je izgovoren s takvom veličanstvenim glasom sa Sinajske gore, jer mu je duša bila u skladu s voljom njegovog Stvoritelja. Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oko vere će Boga prepoznati da je vrlo blizu, a molilac može dobiti dragoceni dokaz o božanskoj ljubavi i brige za njega.

MOLITI SE SA SVETOM SLOBODOM. „Ako ostanete u meni i reči moje u vama ostanu, što god hoćete ištite i biće vam.“ Kada se molite, iznesite ovo obećanje. To je naša prednost da možemo doći do Njega sa svetom slobodom. Kada Ga iskreno molimo tada nas Njegova svetlost obasjava, On će nas čuti i odgovoriti. Nebo je otvoreno za naše molitve i mi smo pozvani da dođemo „slobodno presolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć“ Pozvani smo da dođemo u veri, verujući da ćemo dobiti ono što smo upravo tražili.

TRAŽITE ZA SVOJE POTREBE. Svako obećanje u Božjoj reči može biti predmet nažih molitava, jer je svaka Gospodnja reč sigurna garancija. Kadgod nam je duhovni blagoslov potreban, naša je prednost da ga tražimo preko Isusa. Sa jednostavnošću deteta možemo izneti Gospodu tačno ono što nam treba. Možemo izneti svoje zemaljske potrebe, moleći Ga za hleb i odelo, kao što tražimo hleb života i odeću Hristove pravednosti. Naš nebeski Otac zna da nam je sve to potrebno, i On nas poziva da to sve tražimo od Nega. U ime Isusovo svaki

blagoslov primamo. Bog će proslaviti to Hristovo kroz čije ime primamo sve i zadovoljiti sve naše potrebe iz obilja svoje riznice darežljivosti.

TRAŽITE I VERUJTE Kada se molite Gospodu da vam pomogne, u ime svoga Spasitelja verujte da da će te sigurno primiti Njegov blagoslov. Sva moć, sva mudrost, nam stoji na raspolaganju, potrebno je samo da potražimo. Živite neprestano u Božjoj svetlosti. Razmišljajte dan i noć o Njegovom karakteru. Tada ćete videti Njegovu lepotu i radovati se Njegovoj dobroti. Vaše će srce plamteti osećanjem Njegove ljubavi. Bićete uzdignuti kao da vas nose večne ruke.

UZDAJTE SE U BOGA I IDITE NAPRED Mi moramo ohrabrivati jedan drugoga onom živom verom koju, prema Hristovom obećanju, može imati svaki vernik. Delo treba unapređivati kako Gospod otvara put. Kada Bog dovede svoj narod u neku tešku situaciju tada je njihova prednost da se sastanu na molitvu, imajući u vidu da sve dolazi od Boga. Svi oni koji još nisu učestvovali u teškim iskustvima koja se događaju u radu, u ovim poslednjim danima, uskoro će morati proći kroz iskušenja koja će ozbiljno izprobati njihovo poverenje u Boga. Upravo tada kada Božji narod ne bude video nikakav put pred sobom, kada se pred njima nalaze samo talasi Crvenog mora, a iza njih vojska koja ih progoni, tada im Bog zapoveda. „Idite napred!“ Bog ih na taj način stavlja na probu da učvrste svoju veru. Kad god se tako nešto dogodi vi idite napred, uzdajući se u Hrista. Idite korak po korak napred, putem koji On odredio. Naićiće iskušenja, ali vi idite napred. Na taj način stećićete iskustvo koje će ojačati vašu veru u Boga i osposobiti za istinsku službu.

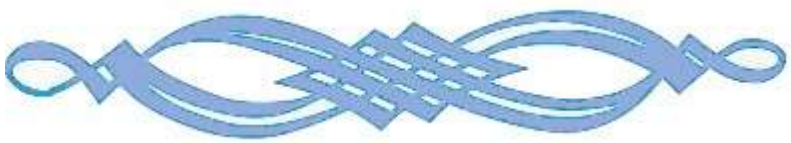

Poglavlje 2. Naša Potreba za Molitvom

MOLITVA JE TAKO VAŽNA ZA NAŠ DUHOVNI ŽIVOT KAO ŠTO JE SVAKODNEVNA HRANA VAŽNA ZA NAŠ TELESNI ŽIVOT. Svakodnevna molitva je isto toliko važna za naš duhovni život i rast u milosti, kao što nam je to telesna hrana potrebna. Steknimo naviku da često podižemo svoje misli k Bogu u molitvi. Ako nam misao luta vratimo je. To ćemo postići istrajnim naporima i tako će nam kasnije biti lakše. Mi se ne možemo ni za trenutak odvojiti od Hrista i biti sigurni. Možemo osigurati stalno Njegovo prisustvo, samo ako ispunimo uslove koje nam je On postavio.

MOLITVA JE DUHOVNA POTREBA. Iako je Hristos dao obećajne svojim učenicima da će primiti Duha Svetog, to nije značilo da ne treba da se mole. Oni su se sve više i sa još jačom revnošću molili. Oni koji sada učestvuju u svečanoj pripremi naroda za dolazak Gospodnji treba takođe da nastave da se mole. Međutim, učenici nisu obratili pažnju na Isusovu ponovljenu opomenu „Straššite i molite se.“ U početku su bili veoma zabrinuti kada su videli svoga Učitelja, koji je obično bio tako smiren i dostojanstven, kako se u molitvi bori, što je prevazilazio moć njihovog shvatanja. Molili su se kada su čuli snažne uzvike patnje i nisu nameravali da napuste svoga Gospoda, ali su izgledali paralisani pospanošću koju su mogli da odagnaju samo da su nastavili sa molitvom Bogu. Nisu shvatili značaj straženja i ozbiljne molitve da bi se odupreli iskušenju. Iskustvo učenika u Getcimanskom Vrtu sadži pouku za Gospodnji narod danas...Oni nisu shvatili potrebu za straženjm i iskrenom molitvom da bi savladali iskušenje. Mnogi danas isto tako brzo zaspu kao nekada učenici. Oni ne straže i ne mole se da ne padnu u iskušenje. Često čitamo i brižljivo proučavajmo one delove Božje reči koje posebno naglašavaju opasnosti koje prete Božjem narodu u ove poslednje dane, a ipak ih ne primenjujemo u našem životu...

MOLITVA JE ŽIVOT DUŠI. Nama je potrebna molitva, jer je ona život našoj duši. Moltva u porodičnom krugu, i javna molitva imaju svoje mesto, ali molitva nasamo, lična zajednica sa Bogom, održava duhovni život duže.

MOLITVA JE POTREBNA ZA DUHOVNO ZDRAVLJE. Više puta u toku dana treba posvetiti dragocene, zlatne, trenutke u molitvi i proučavanju Svetog pisma. To je jedan od najboljih načina da se tekst nauči i zapamti, i održi duhovni život. Postoje različiti načni da se omogući duhovna hrana za naše razmišljanje, i nadahnuće za naše molitve. Zajedništvo sa Bogom je vrlo bitna za naše duhovno zdravlje, a ono nam je potrebno da primmo mudrost i odluku koja nam je neophodno za obavljanje svih naših dužnosti.

HRISTOV PRIMER NAM UKAZUJE NA POTREBU ZA MOLITVOM Ako bi oni koji objavljuju svečane opomene za ovo vreme shvate svoju odgovornost prema Bogu, videli bi i njihovu potrebu za vatrenom moltvom. Tada, kada su se gradovi utihnuli u ponoćnom snu, kada je svako otišao svojoj kući, Hristos, naš Primer, popeo se na Maslinsku Godu i tamo je, među drvećem, proveo svu noć u molitvi. On, koji je bio bez mrlje greha, čiji se glas čuo do duboko u noći, koji je utišao buru na moru i umirio prestrašene učenike, čiji je glas pozvao mrtvaca iz groba, je isti glas koji je sa jakom vikom i suzama molio, ne za sebe, nego za one koje je došao da spase.

Postao je ponizni molilac koji je tražio da ruka Njegovog Oca osveži i podari potrebnu snagu, da Ga okrepi kao ljudsku zamenu. On je sebe izjednačio sa patnjom čovečanstva, i dao svima primer potrebe za molitvom. Iako je Njegova priroda bila bez mrlje grijeha molio se svome Ocu. Kao što je Sin Čovječji, molio Oca, pokazuje da ljudska priroda zahtijeva svu Božansku podršku koju čovek može dobiti da se ohrabri i osposobi za dužnosti i iskušenja. Kao Knez Života imao je istu silu zajedno sa Bogom koja Mu omogućuje uticaj za Njegov narod. Spasitelj, koji je molio za one koji nisu osećali potrebu molitve, i plakao za one koji nisu osjećali potrebu za suzama, sada se nalazi pred prestoljom milosti, prima i predstavlja Ocu one za koje se molio na zemlji. Hristos je ostavio primjer za nas da Ga sledimo. Molitva je potrebna u našem radu za spasenje duša. Samo Bog može da podari i umnoži seme koje smo posijali.

ISUS JE UKAZAO NA POTREBU MOLITVE. Isus je ukazivao na čovekovu neophodnu potrebu za molitvom, pokajanjem, priznanjem i napuštanjem greha. On ih je učio da budu iskreni, strpljivi, milostivi i sažaljivi, da vole, ne samo one koji njih vole, ngo i one koji ih mrze, koji ih smatraju da su otpadnici. U ovome je On bio za njih otkrivenje Očevog karaktera, koji je prepun sažaljenja, patnje, milosrđa i nežnog saosećanja, sporog na gnjev i obilan dobrote i istine.

MOLITVA JE BIA POTREBNA DANILU. Danilo se suočio sa raznim iskušenjima sa kojima se suočavaju današnji mladi, ali je on bio istinski verski upućen koje je primio u svom ranom životu. Bio je okružen uticajem onih koji su proračunato potkopavli kolebljivost između principa i osećanjanja. Osim toga, Božja reč mu je značila kao nepogrešivo pravilo karaktera. Danilo se nije oslanjao a svoju mentalnu snagu, njemu je bila potrebna molitva, učinio je Boga svojom snagom i strah Gospodnji mu je bio neprestalno pred njim u svim njegovim životnim poslovima.

DUHOVNI NAPREDAK ZAVISI OD MOLITVE. Ako bi bilo više molitava u nas, praktikovanje žive vere i manje zavisnosti od nekih drugih što imaju iskustva za nas, mi bismo daleko više napredovali u duhovnom saznanju nego što smo danas. Ono što je nama potrebno je duboko, lično sa srcem i dušom iskustvo. Tada bi mogli da kažemo šta je Bog učinio i kako On radi. Mi moramo imati živo iskustvo u Božjim stvarima i nismo sigurni sve dok ne steknemo takvo iskustvo. Ima nekih koji imaju dobro iskustvo i oni nam kažu o tome, ali kada ga proučite vidite da to iskustvio nije ispravno, jer se ono ne slaže sa planom: „Tako kaže Gospod.“ Ako je ikada postojalo vreme u našoj istoriji kada mi treba da ponizimo svoje duše pred Bogom, to je danas. Treba da dođemo pred Boga sa verom u sve ono što je obećao u svojoj Reči i tada da hodajmo u svetlosti i sili što nam Bog daje.

POTREBNA JE SVAKODNEVNA MOLITVA Religija mora početi sa pražnjenjem i čisšćenjem srca. Moramo praktikovati svakodnevnu molitvu. Kao što je to odgovaralo i Danilu, isto je tako potrebno i nama, da se molimo tri puta dnevno. Molitva je život duši, i temelj duhovnog rasta. U vašem domu, pred vašom porodicom, pred vašim radnicima, vi treba da posvedočite ovu istinu vašim primerom. Kada vi imate prednost da se susrećete sa vašom braćom i sestrama u crkvi, govorite im, o potrebi držanja otvorenim kanal komunikacije između Boga i duše. Recite im da ako žele naći vreme za srce i reči molitve, Bog će im odgovoriti na njihove molitve.

Govorite im da ne zanemare verske obaveze. Preklinjite braću da se mole. Mi moramo tražiti da bi našli, moramo iskati da bi primili, mi moramo kucati da nam se otvore vrata za nas. U službi Jevrejskog sveštenstva neprestalno se potsećalo na Hristovu žrtvu i posredovanje. Tako i svi oni koji danas svojim molitvama dolaze Hrstu sećajći se Njegovih zasluga, koje On kao tamnjan u svetinji koje je pomešano sa molitvam prinosi za sve one koji se kaju zbog svojih greha i primaju oproštenje, milosrđe i milost. Neprestalna je naša potreba za Hriistoviom posredništvu. Dan za danom, jutro za jutrom, večeri za večerom , ponizna sca treba da upućujemo naše molitve koje še biti uzvraćene odgovorima milošću, mirom i radosti. „Kroz Njega dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, tojest plod usana koje priznaju ime Njegovo. A dobro činiti i davati milostinju ne zaboravljajte; jer s takvim žrtvama ugađa Bogu.“ Kao nekadašnji patrijarsi, tako i oni koji tvrde da ljube Boga treba da podižu oltare Gospodu svuda gde podižu svoj šator.

Ako je ikada bilo vrema kada je svaka kuća bila dom molitve onda je to sada. Očevi i majke treba često da podižu svoje srce Bogu, upućujući ponizne molitve za sebe i svoju decu. Neka otac, kao sveštenik u pordici prinosi Bogu na oltar jutarnju i večernju žrtvu, a mati i deca neka se sjedinjuju s njim u molitvi i hvali sa zahvalnim pesmama. Isus će se u takvoj

porodici rado zadržati. Iz svakog hrišćanskog doma treba da svetli svetlo videlo. Ljubav treba da se pokaže na delu. Ona treba da se vidi u svim međusobnim odnosima, da se iskazuje u ljubaznosti punoj obzira i pažnje i nežnoj, nesebičnoj uslužnosti. Ima domova u kjima se ovo načelo primenjuje, domova u kojima se Bog slavi, u kojima vlada najiskrenija ljubav. Iz tih domova se jutarnje i večernje molitve podižu Bogu kao slatki miris, dok se Njegova milost i Njegovi blagoslovi , kao jutarnja rosa, spuštaju na molitelje. U našoj odluci da sledimo Hrista, gledajmo u Njega koji je Autor i Završetak naše vere. Osetićemo da radimo pod Njegovim okom, što nas čini da smo pod uticajem Njegove prisutnosti i da On zna naše pobude. Na svakom našem koraku ponizno se zapitajmo: „Hoće li sa ovim Isus biti zadovoljan? Hoće li to biti Bogu na slavu?“

Ujutro i uveče naše iskrene molitve treba da se dižu u zahvalnost Bogu, za Njegovo vođstvo i blagoslove. Iskrena molitva se drži Svemoćnoga koji nam daje pobedu. Na svojim kolenima hrišćanin dobija snagu i odoleva iskušenju. Svakog jutra i večeri sveštenici su ulazili u svetinju u vreme kađenja, a svakodnevna žrtva bila je spremna da se prinese na oltaru u dvorištu hrama. To je bilo vreme za svesrdnuo učestvovanje u bogosluženju onih koji su bili sakupljenii oko šatora. Pre ulaska u prisutnost Božju, kroz službu sveštenika, oni su učestvovali u iskrenom ispitivanju srca i ispovedanju svojih greha. Oni su se ujedinili u tihoj molitvi licem okrenuti prema svetom mestu. Tako su se njihove molbe dizale sa kadionim oblakom od tamnjana, dok su se verom držali za zasluge obećanog Spasitelja koga je predstavljala pomirujuća žrtva. Časovi određeni za jutarnju i večernju žrtvu su se smatrali svetim i oni su bili određeni kao vreme bogosluženja za celi Izrailjski narod. A kda su kasnije Jevreji bili rasuti kao roblje po raznim zemljama, oni su se u određenom vremenu dana okretali prema Jerusalimu i upućivali svoje molbe Bogu Izrailjevom. Na osnovu ovoga hrišćani imaju primer jutarnje i večernje molitve. Iako Bog osuđuje formalizam u običajima i ceremonijama, koima nedostaje duh pravog bogosluženja, On sa velkom ljubavlju i zadovoljstvom gleda na one koji Ga vole i koji se jutrom i večerom saginju pred Njim tažeći oproštaj za grehe i u pućujući svoje molbe za dobijanje Njegove neophodne blagoslove.

MOLTVA NAS POVEZUJE SA NEBOM Oni koji su voljni da uzmu sve oružje Božjie i posvete svakoga dana jedno vreme za razmišljanje, proučavanje Božje reči i molitvu biće povezani sa Nebom i imaće spasonosni preporađajući uticaj na one koji su oko njih. Uzvišeno razmišljanje, plemenite ciljeve, jasno saznanje istine i svoje dužnosti prema Bogu biće im na prvom mestu. Težiće za čistotom, svetlošću, za ljubav i svu milost koja dolazi sa novorođenjem. Njihove usrdne molitve biće uslišene. Imaće svetu odvažnost da se približe

Beskonačnim. Osećaće da su nebeska svetlost i slava za njih i postaće uzvišeni i plemeniti kroz njihovu vezu sa Bogom. To je prednost pravih hrišćana.

MOLITVA NEKA BUDE PRVI POSAO SVAKOGA DANA. Sebe posvetite iznova svakog jutra. To neka vam je prvi i najvažniji posao. Neka vaša molitva bude: „Gospode, uzmi me da potpuno budem Tvoj. Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrebi me danas u Tvojoj službi. Ostani sa mnom i neka sav moj posao bude izvršen u Tebi.“ Ovo nam svakoga dana treba da bude najvažnije. Svakog jutra posveti sebe Bogu za taj dan. Predaj sve svoje planove Njemu da budu izvršeni ili ostavljeni, onako kako Njegovo proviđenje odredi. Na taj način, možemo svoj život iznova predavati u Božje ruke, Tako će te iz dana u dan sve više i više biti sličniji Hristu. Prvi dah duše, svakoga dana, treba da bude molitva za prisutnost Isusa Hrista. On je kazao: „Bez mene ne možete činiti ništa!“ Isus je naša najveća potreba. Njegova svetlost, Njegov život, Njegov duh, sve to neprestalno treba da bude sa nama i u nama. On nam je potreban svakoga momenta, zato svakoga jutra treba da se molimo, da onako kao što sunce obasjava Zemlju i ispunjava svet svetlošću, da i Sunce pavde, naš Gospod Isus, obasjava sve prostorije našeg uma i srca i da učini da svetlimo u Gospodu. Mi ni jednog trenutka ne možemo opstati bez Njegove prisutnosti. Neprijatelj zna da kada nešto preduzmmo bez našeg Gospoda, on odmah treba da se nađe u blizini, da ispuni naše misli svojim zlim uticajem i predlozima koje će doprineti da zaboravimo svoju čvrstu odluku da sledimo Hrista. Zato naš Gospod želi da iz časa u čas budemo u Njemu i da se tako približimo savršenstvu u Njemu.

MOLITVA JE NAŠA OBAVEZA. Ništa ne može tako izgraditi naše duhovno i telesno zdravlje kao kao što je to duh zahvalnosti i proslavljanja Boga. Molitva je pouzdana naša obaveza kojom ćemo se odupreti bezvojnosti, mislima bez sadržaja i osećanjem nezadovoljstva. Zato je naša dužnost da se molimo.

MOLITVA JE NAJPOTREBNIJA KADA OSEĆAMO DA NAM NIJE POTREBNA. Tada kada osećamo da nam je najmanje potrerebna komunikacija sa Isusom, tada nam je molitva najpotrebnija. Samo ćemo tako polomiti sotonske zamke, tamni oblaci će se razići i mi ćemo doživeti Isusovu slatku prisutnost.

ONI KOJI ZANEMARUJU MOLITVU POKRIVA TAMA Ako je Spasitelj ljudi, Božji sin, osećao potrebu za molitvom, koliko više treba, mi, slabi i grešni smrtnici, da osećamo potrebu za usrdnom i stalnom molitvom. Naš Nebeski Otac čezne da na nas izlije puninu svojih blagoslova. Naše je preimućstvo da obilato pijemo sa vrela bezgranične ljubavi. Zašto se onda tako malo molimo? Bog je voljan i spreman da usliši iskrenu molitvu svog

najskromnijeg deteta, a ipak sa naše strane često je ispoljeno odupiranje da Bogu saopštimo sve svoje potrebe. Šta nebeski anđeli mogu da misle o jadnim, bezpomoćnim ljudskim bićima podložnim iskušenjima, kada je Božje srce puno bezgranične ljubavi spremno da im da više nego što traže ili zamisle, pa ipak, se malo mole i imaju malo vere? Anđeli su srećni što mogu da se klanjaju pred Bogom. Oni čeznu da budu u Njegovoj blizini. Oni smatraju razgovor sa Bogom najuzvišenijom radošću, dok Zemaljska deca, kojima je toliko neophodna pomoć, koju jedino Bog može da pruži, kao da su zadovoljni što mogu da žive lišeni prosvetljenosti Njegovim Duhom, bez sigurnosti Njegovog prisustva. Tama zloga okužuje one koji zanemaruju molitvu. Iskušenja koja došaptava neprijatelj mame ih na gregh, zato što ne koriste prednosti koju je Bog dao Božanskom ustanovom molitve. Zašto se Božji sinovi i kćeri opiru molitvi, kada je ona ključ u rukama vere koji otvara nebeske riznice u kojima se čuvaju neograničena sredstva Svemogućega?

NEMOJTE ZANEMARITI MOLITVU Stražite braćo, početak spuštanja tame na vašu svetlost je kroz zanemarivanje molitve; to je prvi simptom pospanosti. Vi treba da stražite, čuvajući se da vas svakodnevni životni poslovi ne navedu da zapostavite molitvu u trenutku kada vam je najpotrebnija snaga koju daje molitva. Postoji opasnost da pobožnost bude potisnuta iz duše usled preterane odanosti poslovima. Veliko je zlo lišiti dušu snage i nebeske mudrosti koje nam stoje na raspolaganju. Potrebna nam je ona prosvetljenost koju samo Bog može dati. Niko ne može biti sposoban da rukovodi svojim poslovima ako ne poseduje tu mudrost.

SOTONA VARA ONE KOJI SE NE MOLE. Svi koji Sveto pismo neiskreno istražuju, svi koji ne mere svaku svoju želju i plan u životu sa tim nepogrešivim merilom, svi koji ne traže Boga moleći se da saznaju Njegovu volju, sigurno će skrenuti sa pravog puta i upasti u sotoninu zamku.

ISKUŠENJA ČINE MOLITVU NEOPHODNU. Snaga koja se stiče u molitvi Bogu, zajedno sa ličnim naporima da se um uvežba da bude promišljen i oprezan, priprema čoveka za obavljanje svakdnevnih dužnosti, pomaže mu da ostane miran u svim okolnostima, bez obzira koliko bile teške. Iskušenja kojima smo svakg dana izloženi čine molitvu neophodnom. Da bi nas Božja sila mogla verom održati, naše molbe moraju se neprestalno uzdizati Bogu u tihoj molitvi za pomoć, za videlo, za snagu, za znanje. Međutim, misli i molitva ne mogu zameniti ozbiljno i vredno korišćenje vremena. Rad i molitva imaju svoje mesto u usavršavanju hrišćanskog karaktera. Moramo živeti životom misli i akcije, tihe molitve i marljivog rada... Bog zahteva od nas da budemo žive poslanice koje poznaju i čitaju svi ljudi. Duša koja se obraća Bogu u svakodnevnoj iskrenoj molitvi, tražići snagu, podršku i silu imaće

plemenite želje, jer shvatanje istine i dužnosti, uzvišene ciljeve svoga delovanja biće svagda gladna i žedna pravednosti.

SADA NAM JE MOLITVA POTREBNIJA NEGO U POČETKU. Mi se moramo mnogo moliti ako hoćemo da duhovno napredujemo u životu koji će biti Bogu ugodan. Koliko smo se mnogo molili kada je prvi put bila objavlena vest istine. Koliko se puta čuo tada glas molitve u sobi, staji, vrtu ili voćnjaku? Često smo provodili čitave časove u molitvi po dvoje ili troje, tražeći ispunjenje obećanja. Tada se često čuo i plač, glas zahvalnosti i pesme hvale. Danas je dan Gospodnji bliži nego kada smo poverovali, zato moramo biti usrdniji, revnosniji i pobožniji, nego u tim prvim danima. Naše su opasnosti veće nego što su tada bile. Duše su postale okorelije za istinu. Sada nam je potrebno da smo prožeti Hristovim Duhom, ne smemo mirovati sve dok Ga ne primimo.

TRAŽITE GOSPODA SA CELIM SRCEM. Naše molitve treba da budu pune nežnosti i ljubavi. Kada mi čeznemo za dublje i šire ostvarenje Spasiteljeve ljubavi, mi ćemo od Boga tražiti više mudrosti. Ako je ikada postojla potreba duše za posticajne molitve i propovedi, onda je to sada kada je kraj svih stvari blizu. O, da možemo videti kako je neophodno potrebno da tražimo Gospoda sa svim srcem, tada bih smo Ga našli. Neka Bog uči svoj narod kako da se moli.

MOLITVA NIJE IZGUBLJENO VREME. Svakog jutra uzmite vreme da počnete vaš posao sa molitvom. Ne mislite da je to izgubljeno vreme, to je vreme koje će trajati kroz beskrajne vekove. Na taj način zadobićete uspeh i duhovnu pobedu. Mašinerija će odgovoriti na dodir Gospodnje ruke. Neophodno je potreno da tražimo Božje blagslove, a posao se ne može završiti kako treba ako se ne počne kako treba. Ruke svakog radnika moraju se osnažiti, srce se mora očistiti pre nego što ga Gospod može korisno upotrebiti.

MALO CENIMO PREDNOST MOLITVE. Morali bismo stražiti, raditi i moliti kao da nam je to naš poslednj dan. Kako bi tada bio naš život usrdan, kako bi tada sledili Isusa u svim našim rečima i delima. Ima malo onih koji znaju da cene molitvu i koji se koriste njome. Treba da se obratimo Isusu i da mu kažemo sve svoje nevolje. Možemo Mu izneti svoje male brige i nezgode kao i velike nevolje. Sve što nas tišti i boli treba da iznesemo pred Njega u molitvi. Ako budemo čeznuli za Isusovim prisustvom na svakom svom koraku, sotona će imati malo mogućnosti da nas zavede svojim iskušenjima. On se napreže svim svojim silama da nas odvoji od našeg najboljeg i najiskrenijeg Prijatellja. Ne treba nikom da poklanjamo svoje poverenje sem Isusu. Njemu možemo poveriti sve što nam leži na našem srcu.

MOLIMO SE VIŠE KAKO SE PRIBLIŽAVA KRAJ. Savez zla će se brojem i snagom povećavati kako se mi približavamo kraja vremenu. Ovaj savez će uticati suprotno na istinu, formiraće nove stranke lažnih vernika koji će delovati kroz svoje obmanjive teorije. Otpad će se povećavati. „A Duh razgovetno govori da će u poslednja vremena otstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske.“ Ljudi i žene će se ujediniti na suprot Gospodu Bogu Nebeskom, a crkva je polu budna za to stanje. Za to treba mnogo više molitava, mnogo više ozbiljnih napora među vernicima koji su se zavetovali. Ako je ikada bilo vreme kada je trebalo da se straži i ozbljno moli, onda je to vreme sada. Možda će se pojaviti stvari koje će izgledati veoma dobre, ali i njih treba pažljivo ispitati uz mnogo molitava, jer baš one mogu da budu naročita sredstva kojim će se neprijatelj služiti da duše navede na stazu koja ide vrlo blizu, pored staze koja vodi do svetlosti i Neba. Ali oči vere zapaziće njezino skretanje pa makar ono bilo i jedva primetno... Možda će ona u početku izgledati potpuno ispravno ali vrlo brzo će se ustanoviti da uveliko skreće od staze na kojoj je sigurnost, od staze koja vodi do svetosti i Neba.

POBEDA KROZ SVAKODNEVNU MOLITVU. Kroz svakodnevnu molitvu Bogu, dobijaćemo mudrost i snagu da izdržimo u borbi i teškoćama života i da iz njih izađemo kao pobednici. Vernost i vedrinu duha možemo da očuvamo samo straženjem i molitvom.

POBEDA SE NE MOŽE ZADOBITI BEZ MOLITVE. Pobeda se ne može postići bez usrdne i iskrene molitve, bez stalne poniznosti. Naša volja ne sme da se prisiljava na saradnju sa božanskim oruđima, nego ona mora biti dobrovoljno potčinjena.

MORAMO NAĆI VREME ZA MOLITVU. Sada teba da se upoznamo sa Bogom i da potvrditi svoja obećanja. Anđeli zapisuju svaku ozbiljnu i iskrenu molitvu. Radije treba da se odreknemo sebičnih zadovoljstava nego da zanemarimo zajednicu sa Bogom. Najveće sirmaštvo i samoodricanje sa Njim bolji su nego sva bogatstva, udobnosti, časti i prijateljstva bez Njega. Moramo naći vreme za molitvu.

PROVEDITE MNOGO VREMENA NA MOLITVI. Odvojte mnogo vremena za molitvu i proučavanju Božje reči. Neka svi u svojoj duši prihvate stvarne činjenice o veri. Neka veruju da će im se darovati Sveti Duh zato što su istinski žedni i gladni pravde... Neka bude više molitava, verovanja i primanja i više rada zajedno sa Gospodom.

MOLITE SE KAO NIKADA RANIJE. U jednostavnosti i veri gledajte na Isusa. Gledajte na Isusa sve dok vaš duh ne bude obuzet obiljem svetlosti. „Ištite i daće vam se.“ Molite se, verujte i jačajte jedan drugoga. Molite se kao što se nikada pre niste molili da Gospod položi svoju ruku na vas, kako biste razumeli svu dužinu i širinu, dubinu i visinu i poznali ljubav

Hrstovu koja prevazilazi sve poznanje i da bi ste bli ispunjeni obiljem Božjim. Molite se, da, molite se kao što se nikada ranije niste molili, da vas ne zavedu sotonske obmane i zahvati bezbožan i bezbrižan duh telesnosti. Ispunjavjte verske dužnosti da bi imali mirnu savest.

MOLITE SE UVEK. Molimo se uvek, to znači da budemo u duhu molitve uvek i tada ćemo biti spremni za dolazak svoga Gospoda.

TREBA MNOGO MOLITAVA. Sada su potrebne mnogo molitava. Hristova zapovest: „Molite se bez prestanka," znači držite svoje misli usmerene ka Bogu koji je izvor svake sile i delotvornosti.

AKTIVNOST NIJE ZAMENA ZA MOLITVU. Kad god se povećava delatnost i kada ljudi postignu uspeh u ma kom radu za Boga, postoji opasnost da se pouzdamo u ljudske planove i metode. Tada postoji opasnost da se manje molimo i da imamo manje vere. Kao i učenici, mi smo u opasnosti da izgubimo iz vida našu zavisnost od Boga i da od svoga rada načinimo spasitelja. Mi treba da stalno gledamo na Isusa i da shvatimo da je to Njegova sila koja obavlja posao. Dok radimo na spasenje izgubljenih, treba da odvojimo vreme za razmišljanje, molitvu i proučavanje Božje reči. Samo posao obavljen sa mnogo molitava i Hristovom zas-lugom, na kraju će se pokazati uspešnim za dobro.

POTREBNA JE MOLITVA DA SE STANE NA NEPOPULARU STRANU. Treba imati moralnu hrabrost, čvrstinu, odlučnost, istrajnost i veoma mnogo molitava da se istupi na nepopularnu stranu. Zahvalni smo Bogu što možemo doći Hristu kao što su mu siromašni i bolesni prilazili u hramu...

POTREBNE SU MOLITVE DA SE MOŽE OBAVLJATI GOSPODNJE DELO. Mnogo molitava i istrajno osposobljavanje uma je potrebno ako želimo da budemo spremni da obavljamo posao koji nam je Bog poverio. Mnogi nikada neće zauzeti mesto koji mogu imati, jer čekaju na Boga da učini za njih ono zašto im je dao snagu da učine oni sami za sebe. Svi oni koji su sposobni za neki koristan posao u ovom životu moraju biti osposobljeni za najteše moralne discipline, a tada će im Bog pomoći spajanjem božanske sile i ljudskih napora.

POTREBNA JE MOLITVA DA SE RAZUME ISTINA. Teme otkupljenja su važne teme, samo oni koji duhovno razmišljaju mogu shvatiti njihovu dubinu i značenje. To je naša sigurnost, naša radost, naš život, da boravimo na istini plana spasenja. Potrebna nam je molitva i vera da možemo sagledati dubinu Božjih stvari. Naši umovi su tako ograničeni i uskih pogleda da bi mogli sagledati svo iskustvo koje je naša prednost da imamo. Kako malo shvatamo molitvu apostola koji je kazao: „Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se

utvrdite Duhom Njegovim za unutrašnjeg čoveka. da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubvi ukorenjeni i utemeljeni. da biste mogli razumeti sa svima svetima šta je širina i dužina i dubina i visina i poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite sa svakom puninom Božjom. A onome koji može još izobilnije činiti što ištemo i mislimo, po sili koja čini u nama. Onome slava u crkvi po Hristu Isusu u sve naraštaje za vavek vekova. Amin.“

U DOMU JE POTREBNA MOLITVA. Ljubav ne može dugo da traje čak ni u porodičnom krugu, ako se ukućani ne potčine Božjoj volji. Sve sposobnosti i osećanja moraju se uskladiti sa stavovima Isusa Hrista. Ako otac i majka u ljubavi i Božjem strahu sjedine svoju želju da ostvare autoritet u domu, shvatiće da im je potrebno mnogo molitava i trezvenog razmišljanja. Kada budu tražili Boga, njihove će se oči otvoriti da vide nebeske vesnike koj su im došli u pomć kao odgovor na njihove molitve vere. Oni će nadvladati slbosti svoga karaktera i poći će ka savršenstvu.90

KROZ MOLITVU TREBA DA ODRŽAVAMO VEZU SA BOGOM. Kada se zanemare molitve ili kada sudelujemo u molitvi grčevito i napeto gubi se veza sa Bogom. Tada duhovni život postaje suvoparan tako da duhovnost nema nikakvu vrednost, a verskom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga.

MOLITVA JE POTREBNA RADI DUHOVNE SNAGE. Razlog zašto su neki uznemireni je zato što oni ne idu do jedinog pravog izvora sreće. Oni pokušavaju da pronađu Hrista kroz uživanje koji se jedino nalazi u Njemu. U Njemu nema razočarane nade. O, kako je zanemarena dragocena molitva! Čitanjem Božje reči pripremamo svoj um za molitvu. Jedan od najvećih razloga zašto mnogi imaju tako malo razloga da dođu u Božjoj blizini kroz molitvu je što su oni nespremni za ovo sveto delo zbog čitanja očaravajućih priča, koje uzbuđuju maštu i izazivaju nesvte strasti. Božja reč postaje neukusna i odvratna, a molitveni čas dosadan. Molitva je snaga pravog hrišćanina. Kada je sam on nije sam, on je ispunjen prisutnošću Onoga koji je kazao: „Gle, ja sam s tobom“.93

MOOLITVA JE POTREBNA ZA ULAZAK U NEBO. Na vrata nebeska neće ući oni koji popuštaju ludim zadovoljstvima i sebičnosti, nego samo oni koji su u stalnoj budnosti i neprestalnoj molitvi. Duhovna opreznost sa naše strane predstavlja cenu naše bezbednsti. Ne skrećite na stranu sotone ni za jedan milimetar, da ne stekne preimućstvo u odnosu na vas.

MOLITVA NAS ČUVA DA SMO VERNI. Bez neprestalne molitve i marljivog straženja mi smo u opasnosti da budemo neoprezni i da napustimo pravi put. Neprijatelj našeg spasenja

neprestalno traži načina da ometa put ka prestolu milosti. Zato mi ne možemo bez iskrene molitve i vere dobiti blagodat i silu da se odupremo iskušenju.

MOLITE SE ZA SVETOG DUHA. Ako smo naučeni od Hrista, mi se moramo moliti kao što su se apostoli molili kada je Duh Sveti bio izliven na njih. Mi treba da se krstimo Duhom Božjim. Mi nismo bezbedni ni jednog trenutka sve dok nismo poslušni Božjoj reči.

KROZ MOLITVU SE SLABOST MENJA U SNAGU. Mnogi pripadnici Božjeg naroda, nisu svesni važnosti poznavanja samoga sebe i samosavlađivanja. Oni se ne mole i ne straže da ne budu savladani iskušenjem. Kada bi stražili zapazili bi svoje slabe tačke karaktera na koje neprijatelj upravlja njegova iskušenja. Molitvom i straženjem njihove slabe tačke karaktera mogu biti dobro čuvane i tako postati njihove najjače tačke. Samo se tako mogu suočiti sa iskušenjima, a da ne budu savladani. Svaki sledbenik Hristov mora svakoga dana ispitivati sebe kako bi potpuno upoznao svoje ponašanje.

MOLITE SE U SVIM OKOLNOSTIMA. Svojim poslovima, druženju i dokolici, i u svojoj životnoj zajednici sa svojim prijateljima koje stvarate, pristupajte sa ozbiljnom i poniznom molitvom. Na taj način pokazujete da poštujete Boga, a Bog će poštovati vas. Moite se kad ste malodušni, kada ste klonuli duhom, zatvorite svoje usne za ljude, ne bacajte senku na staze drugih, već sve recite Isusu. Podignite ruke i potražite pomoć. U svojoj slabosti prihvatite se Beskonačne sile. Tražite poniznost, mudrost, hrabrst, povećanje vere da možete videti svetlost u Božjoj svetlosti da se možete radovati u Njegvoj ljubavi.

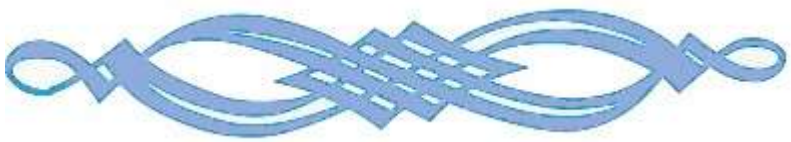

Poglavlje 3. Bog Cuje Naše Molitve

BOG ČUJE MOLITVE PONIZNIH. Naš nebeski Otac čeka da na nas izlije puninu svojih nebeskih blagoslova. Naše je preimuićstvo da obilato pijemo sa vrela bezgranične ljubavi. Zašto se onda tako malo molimo? Bog je spreman i voljan da usliši iskrenu molitvu svog najskromnijeg deteta, a ipak, sa naše strane, često pokazujemo nevoljnost da saopštimo Bogu svoje potrebe. Šta nebeski anđeli mogu misliti o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima podložnim iskušenjima, kad Božje srce puno bezgranične ljubavi čezne za njima I kada je spremno da im da više nego što traže ili zamisle, pa ipak, se malo mole i malo imaju vere? Anđeli vole što mogu da se klanjaju pred Bogom, oni čeznu da budu u Njegovoj blizini. Oni smatraju razgovor sa Bogom najuzvišenijom radošću, dok zemaljska deca, kojoj je toliko neophodna pomoć koju jedino Bog može da pruži, kao da su zadovoljna što mogu biti lišena prosvetljenosti Njegovim Duhom, bez sigurnosti Njegovog prisustva. One koji su ponizni, verni i skrušena srca, Bog prihvata i čuje njihovu molitvu. Kada Bog pomogne sve prepreke se savlađuju. Kako mnogi ljudi, velikih prirodnih sposobnosti i visokog obrazovanja promašuju kada su stavljeni u položaju odgovornosti, dok oni koji su manjih inteliktualni i ograničnih sposobnosti, sa manje povoljnim uslovima imaju predivan uspeh. Tajna je u ovome: Dok su prvi pouzdani u sebe i svoje sposobnosti, a ovi drugi se sjedinili sa Onim kojio je divan u savetu i moćan u ostvarenju onog što je Njegova volja.

BOG ČUJE I ODGOVARA NA MOLITVU. Bog uslišava molitve. Hristos je kazao: “Iako što zaištete u ime moje, ja ću učiniti. Ko mene služi zamnom neka ide, i gde sam ja onde i sluga moj neka bude; I ko mene služi onoga će poštovati Otac moj.” Ako živimo u skladu sa Njegovim rečima, tada će se svako Njegovo dragoceno obećanje koje je dao, ispuniti u nama. Mi smo nedostojni Njegove milosti, ali kada Mu se predamo On nas prima. On će raditi za one i preko onih koji žele da Ga slede.102 Gospod će sigurno čuti i uslišioti molitve svojih vernih radnika, ako od Njega traže savet i uputstva.103 Bog čuje molitvu svih onih koj Ga traže u istini. On raspolaže silom koja nam je svima potrebna. On ispunjava srce ljubavlju, radošću, mirom i svetošću. Videla sam da će Bog čuti i uslišiti svaku molitvu koja je u veri, iz iskrenog srca upućena, a onaj koji je uputi molitvu dobiće blagoslov kada mu je najpotrebniji. A taj blagolsov će često prevazići njegovo očekivanje. Ni jedna molitva ne ostaje neuslišrena ako je upućena u veri iz čistog srca.

BOG SLUŠA SVAKU MOLITVU Večni Bog, kazao je Isus, daje nam takvu prednost da Mu se približimo i da Ga zovemo Oče. Razumeti sve ovo je tako sveobuhvatno da je teško

shvatiti. Nijedan zemaljski roditelj nije se tako zauzimao za svoje zalutalo dete kao što se to Otac nebeski zauzima za jednog prestupnika. Niko, od sinova čovepčijih nije tako nežnim sažaljenjem pozivao nepokajanoga kao što to Bog čini. Bog boravi u svakome; On čuje svaku reč koja je izgovorena, sluša svaku molitvu koje Mu je upućena od osetljive, žalosne i razočarane duše koje su doživele od oca, majke, sestre, prijatelja ili suseda. On se brine za sve naše potrebe, i voli nas i milostivo i saosećajno nastavlja da zadovoljava naše potrebe.

BOG ČUJE SVAKU ISKRENU MOLITVU. Biblija nam prikazuje Boga na Njegovom uzvišenom i svetom mestu, ne u stanju nereda, niti u tišini i samoći, već okružen sa deset hiljada puta deset hiljada i hiljade hiljada svetih bića, koja čekaju da izvrše Njegovu volju. Kroz kanale koji mi ne možemo pepoznati, On održava živu vezu sa svakom oblašću svoje vladsvine. Međutim, Njegovo zanimanje i zanimanje celog Neba usredsređeno je na naš sićušni svet, na duše za čije spasenje je dao svoga jedinorodnoga Sina. Bog se povija sa svoga prestola da čuje uzvik ugnjetenih. Na svaku iskrenu moolitvu On odgovara: „Evo me.“ On podiže žalosne i potlačene. U svim našim tugama On je tužan. U svakom iskušenju i svakoj napasti anđeo iz Njegove neposredne blizine je tu da izbavi. Do tada Hristovi učenici nisu poznavali Spasiteljeve neograničene izvore moći. Rekao im je. „Do sada niste iskali ništa u ime moje“ Objasnio im je da je tajna njihovog uspeha u traženju sile i blagodati u Njegovo ime. On će biti prisutan pred Ocem da se moli za njih. Molitvu poniznog molitelja on predstavlja kao svoju ličnu želju za tu dušu. Svaka iskrena molitva čuje se na Nebu. Možda neće biti tačno izražena, ali ako je od srca, uzdićiće se do Svetinje u kojoj Isus služi i on će je prineti ocu savršenim rečima, divnu i mirisnu od kada Njegovog sopstvenog savršenstva. Staza iskrenodsti i čestitosti nije staza bez prepreka, ali zato u svakoj poteškoći treba da vidimo poziv na molitvu. Ne postoji ni jedno biće koje poseduje neku moć a da nije primio od Boga, i da izvor iz koga ona potiče nije dostupan i najslabijem ljudskm biću. „I što god zaištete u Oca u ime Moje“, kazao Isus, „ono ću vam učiniti da se proslavi Otac u Sinu. I ako što zaištete u ime moje, ja ću učiniti.“ Hristos je nalogom - U ime moje - pokazao svojim učenicima kako da se mole. U Hristovo ime treba Njegovi sledbenici da stoje pred Bogom. U Gospodnjim očima oni imaju vrednost žrtve koja je učinjena za njih. Oni su Bogu dragoceni zbog Hristove pravde koja im je uračunata. Hrista radi Gospod prašta onima koji Ga se boje. On u njima ne gleda zlog grešnika nego u njima prepoznaje sličnost sa svojim Sinom u koga veruju.

NIJEDNA ISKRENA MOLITVA NIJE IZGUBLJENA. Vaši zahtevi su poznati vašem Stvoritelju. Nikada, ni jedno vaše iskanje, neće biti odbieno koji dolazi Njemu sa pokajničkim srcem. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Usred, himni nebeskog hora, Bog čuje vapaj

slabih ljudskih bića. Mi izlivamo želje našeg srca u našoj samoći, molimo se kada idemo putem i naše reči doćiće do prestola Gospodara svemira. Ona mogu biti nečuvena za Ljudsko uho ne mora da čuje, ali one nenestaju u tišini, niti se gube kroz poslove koji se obavljaju. Ništa ne može ugušiti želje duše. One se uzdiže iznad ulične vreve i buke, iznad zbunjenog mnoštva sve do nebeskih dvorova. To je Bog kome mi govorimo i koji čuje naše molitve. Vi koji se osećate da ste bezvredni, ne bojte se da poverite vaš slučaj Bogu.

BOG ČUJE ISUSOVO POSREDNIŠTVO ZAJEDNO SA NAŠIM MOLITVAMA. Hristos se molio za sebe da bude naša zamena i jemac i On to ni jedno nezanemaruje, već je to kao nepresušivo vrelo savršene poslušnosti koje je ostvario kroz svoju poslušnost. Na Nebu, Njegovo samoodricanje, Njegove zasluge, i Njegova žrtva su dragoceni prinos, to je mirisni tamnjan koji se sjedinjuje sa molitvama Njegovog naroda. Kada se grešnikova iskrena i ponizna molitva uzdiže do Božjeg pestola, Hrstos s pridružuj sa njom svojim životom savršene poslušnosti. Tako su naše molitve postale miomirisne Hristos se sam obavezao da posreduje u naše ime a Otac sluša svoga sina

BOG UVEK ODGOVARA I AKO MI TO NE NE VIDIMO. Ako dođemo Bogu, osećajući se bespomoćnnim i zavisnim, kao što u stvari jesmo, i u poniznoj i čvrstoj veri iznesemo svoje želje Njemu, koji ima beskrajno znanje, koji sagledava sve od postanja i koji svjom voljom i rečju upravlja svima, može i želi da sasluša naš vapaj i učiniće da svetlost zablista u našem srcu. Iskrenom molitvom povezujemo se sa Duhom Beskonačnoga. U to vreme, možda nećemo imati nikakava dokaz da se lice našeg Otkupitelja u svojoj samilosti i ljubavi okreće nama, ali to, ipak nije tako. Moguće da nećemo osetiti Njegov vidljiv dodir, ali je Njegova ruka u ljubavi i sasžaljivoj nežnosti nad nama.

BOŽJI ODGOVORI NISU UVEK ONAKVI KAKVE MI OČEKUJEMO. Tražite, tada, tržite, i primićete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost i veću veru! Na svaku iskrenu molitvu doćiće odgovor. Moguće da taj odgovor neće doći u željenom obliku ili u očekvani čas; ali on če ipak doći na način i u vreme koje će najbolje odgovarati vašim potrebama. Na molitve koje upućujete Bogu nasamo, u nevolji ili kada ste umorni, Bog će vam odgovoriti, ne uvek kako vi očekujete, ali uvek za vaše dobro

BOG ČUJE MOLITVE ZA OBRAĆENJE DUŠE. Kada oni koji znaju istinu praktikuju samoodricanje pridruživanju u Božjoj reči, vest će ići sa silom. Gospod će čuti naše molitve za obraćenje duša. Božji narod će svetleti svojom svetlošću, a nevernici, videći naša doba dela, slaviće našeg nebeskog Oca.

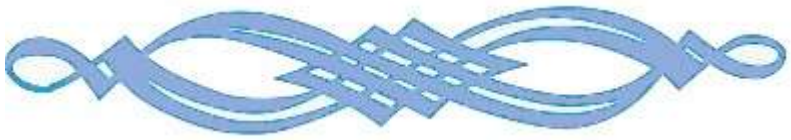

Poglavlje 4. Molitva i Spasavanje Duša

VAŽNOST MOLITVE ZA USPEH U SPASAVANJU DUŠA Ako bi vernici naših crkava stavili u delo snage uma koje oni imaju, sa dobro usmerenim naporima i zrelim planovima, mogli bi da učine sto puta više za Hrista nego što oni sada čine. Ako bi nastupili sa iskrenom molitvom, sa skromnim i poniznim srcem, tražeći, da lično učestvuju da drugi upoznanju spasenje, vest bi moćno dosegnula do stanovnika Zemlje. Mi dolazimo Bogu u veri i iznosimo naše potrebe pred Njim, verujući da će On učiniti u našu korist i u korist onih za koje tražimo da se spasu. Posvetimo više vremena za iskrenu molitvu. Izaberite prvo jednu a zatim drugu dušu i svakodnevno tražite Božje vođstvo, stavlajući sve pred Njim u iskrenoj molitvi i radeći sa Božanskom mudrošću, ako ovako radite, vi ćete videti da će Bog dati Svetog Duha da se osvedoči duša i silu istine da se ona obrati.118 Imajte uvek na umu da uspeh opomena koje dajemo u mnogom zavisi u kakvom je duhu ono dato. Ne zanemarujte iskrenu molivu koju iznosi ponizni um. Tada će anđeli Božji ići ispred vas da rade na srcima onih koje nastojite da zadobijete Ako bi se nekoliko njih sastalo zajedno se dogovore, sa teretom na svojim srcima za duše koje ginu i ako bi uputili iskrene, žarke molitve one bi pokazale delotvorne rezultate.

MOLITVE ZA DUŠE ĆE NAS DOVESTI BLIŽE BOGU Ako težimo da zadobijemo duše za Hrista, noseći teret za njih u našim molitvama, naša srca će snašno zadrhtati od životnog uticaja Božje blagodati, a osećanja će zablistati božanskim žarom. Naš celokupni hrišćanski život postaće stvarniji, ozbiljniji i bogatiji molitvama. Kada umremo sebi, tada će se u nama probuditi snažna želja za spasavanje izgubljenih duša, želja koja će nas dovesti do iskrenih napora da učinimo to dobro. To će biti sejanje pored svake vode. Usrdne i istrajne molitve upućivaće se Nebu u ime duša koje propadaju.

UDRUŽITE SE U MOLITVI ZA SPASENJE DUŠA. Ako na jednom mestu budu samo dva ili tri koji znaju istinu, neka se udruže u grupu radnika. Neka grupu čuvaju ujedinjenu, držeći se zajedno u ljubavi i jedinstvu. Neka jedan drugoga ohrabruju i svaki ohrabren da podrži drugoga u napredovanju. Kada rade i mole se u Hristovo ime, njihov će se broj povećavati. Neka crkva u ---------- ima svakodnevno posebno vreme za molitvu za posao koji će sei učiniti. Božji blagolsov će doći na vernike te crkve koji tako sudeluju u radu, skupljajući se u malim grupama svkodnevno u molitvi za njihov uspeh. Tako će vernici zadobiti milost za sebe i Gospodnje delo će napredovati. Treba da organizujemo zajedničke molitve, da tražimo od Gospoda da otvori put istini u utvrđenja u kojima je sotona postavio svoj presto i

da odagna senku koju je on bacio na put onih koje on nastoji da obmane i uništi. Imamo sigurno obećanje našeg Gospoda: „Neprestalna molitva pravednika mnogo može pomoći.“ Upućujte usrdne molitve za duše za koje radite. Kažite to vernicima crkve kao one za koje se treba moliti. Baš to je potrebno vernicima crkve da odvrate svoje misli od svojih sitnih poteškoća, da osete veliku odgovornost za duše i da se lično zainteresuju za duše koje se nalaze na rubu propasti. Tražite iznova nove i nove duše, tražite u tome da vas Gospod vodi, iznosite sve pred Njega u usrdnoj molitvi. Tražite da budete vođeni božanskom mudrošću. ako budete tako postupali Bog će vam podariti silu Svetog Duha koji će uveriti duše u istinu i preobraziti njihov karakter. Oh, ta iskrena moliva vere može biti svuda. Daj mi duše koje su zakopane u smeću zla ili ću umreti! Dovesti ih do poznanja istine kakva je ona u Isusu.

SVAKO MOŠE DA SE MOLI ZA DUŠE. Nije svako lično pozvan da radi u strana polja, ali svi mogu da nešto učine sa svojim molitvama i svojim darovima da pomognu misionski posao. Braćo i sestre, vi ste zaboravili da vaše molitve treba da idu prvo napred s radnicima kao oštri srpovi u velikom žetvenom polju. Posle propovedi treba uputiti poziv da svi oni koji žele da slede Hrista izraze svoju želju da se pripreme za dolazak Hristov. Neka svi koji se osećaju opterećeni i potišteni dođu nasamo b iboni koji su duhovni razgovaraju sa ovim dušama. Molite se sa njima i za njih. Posvetite mnogo vremena molitvi i proučavanju Božje reči. Neka svi prime stvarna osvedočenja o veri u svoja srca. Neka veruju da će primiti Duha Svetog zato što su istinski gladni i žedni pravde. Kada se baci mreža evanđelja neka budu tamo oni koji sa suzama i molitvom bdiju nad mrežom. Neka se radnici pobrinu da ne postanu obeshrabreni i ne odu sve dok je ona na obali sa plodovima njihovog rada. Kako mi možemo proslaviti Boga, kako možemo odbraniti Njegovu Reč? Jedino ako se puno molimo i tražimo od Boga da se Njegova sila pokaže nad onia koji propadaju u grehu.

LIČNI NAPOR U SPASAVANJU DUŠA DAJE USPEH MOLITVI. Utvrdila sam da moji napori ne smeju prestati za one duše za koje je Bog veoma zainteresovan. Nekoliko puta cele noći sam provela u iskrenim i ozbiljnim molitvama za one koje sam tražila da budu dobvedeni da se zajednički radi i mole za njih. Svaki put na našim malim sastacima preklinjala sam i molila posebno za svakoga od njih sve dok se neko od njih nije predao Isusu i upoznao vrednost Njegove opraštajuće ljubavi. Svako od njih je bio obraćen Bogu.

MOLITVA ZA DUŠE ODVRAĆA MISLI OD NAŠIH MALIH BRIGA. Preklinjajuće molitve za one za koje radimo, predstavljajući ih crkvi kao one koji su predmet posebne molbe. To će biti uprao ono što je crkvi potrebno da odvoje svoje misli od njenih malih i beznačajnih

poteškoća. Crkva treba da oseti veliko breme ličnih interesa za duše koje su gotove da propadnu

MOLITE SE ZA VEĆU SPREMNOST U SPASAVANJU DUŠA. Oh, braćo moja, neka se vidi kod vas da Isus prebiva u vašem srcu, da vas On podržava, jača i hrabri. To je vaša prednost da budete darovani, iz dana u dan sa bogatom merom Svetog Duha i da proširite vidike o važnosti poruke koju mi objavljujemo ovom svetu. Gospod je spreman da vam otkrije čudesne stvari iz Njegovog zakona. U molitvi čekajte pred njim u poniznosti srca. Molite se najviše za razumevnje vremena u kojem živimo, za potpunije shvatanje Njegove namere, i šire shvatanje delotvornog rada na spasenju duša. Postoje mnoge duše koje imaju neizrecivu čežnju za videlom, sigurnošću i snagom koje je iznad onog što su do sada mogli da nađu. Treba da ih pronađemo i da sa njima strpljivo i istrajno radimo. Tražimo od Gospoda pomoć u iskrenoj i usrdnoj molitvi. Predstavimo im Isusa ko onoga kojeg lično poznajemo, jer nam je On lični Spasitelj. Neka Njegova blagotvorna ljubav, Njegova blagotvorna milost, poteče sa vaših usana. Ne iznosite doktrinalne istine dok se to ne bude tražilo od vas. Uzmite Bibliju u ruke i tada sa nežnom ljubavlju pokažite dragocenu pravdu Isusa Hrista kome vi i oni morate doći da primite spasenje. Učenici su se ozbiljno molili da steknu sposobnost da se susreću sa ljudima i da im u svakodnevnim razgovorima upućuju reči koje grešnike vode Hristu. Odbacujući svaku neslogu i svaku želju za vlašću, povezali su se vezama hrišćanskog zajedništva. Približavali su se sve više Bogu i dok su tako činili bolje su shvatali veličinu prednosti koje su imali iz prisne zajednice sa Hristom. Žalost je obuzimalo njihovo srce dok su se sećali koliko puta su ranjavali Hristovo srce sporošću svoga shvatanja, svojom nesposobnošću da razumeju pouke koje im je radi njihovog dora, pokušavao da ih nauči. Ovi dani pripreme bili su dani dubokog ispitivanja srca. Učenici su osećali svoju duhovnu potrebu i žarko su molili Gospoda za sveto pomazanje koje će ih pripremiti za delo spasavanja duša. Nisu tražili blagoslov samo za sebe. Bili su opterećeni odgovornošću za spasavanje duša. Shvatili su da Jevanđelje mora biti objavljeno svetu i zato su tražili snagu koju im je Hristos obećao.

POTREBNO JE MNOGO MOLITAVA DA SAZNAMO KAKO SE PRIBLIŽITI POJEDINCIMA SA ISTINOM. Ne može svako mudro raditi na spasavanju duša. Za to se mora mnogo razmišljati. Ne možemo učestvovati u delu Božjem ne promišljeno a ipak očekivati uspeh. Gospodu su potrebni umni ljudi, ljudi koji misle. Isus traži saradnike ne neke lakomislene ljude. Bogu su potrebni ljude koji pravilno misle i rasuđuju u delu potrebnom za spasavanje duša. Inženjeri, advokati, trgovci, zanatlijei ljudi drugih profesija, svi se oni pripremaju da postanu stručnjaci u svom pozivu. Zar sledbenici Hristovi treba da budu manje

obrazovani i upućeni u posao, tvrdeći da su u Hristovoj službi, a da ne poznaju puteve i načine koje će raditi? Poduhvat večnog života je važniji od svih ovozemaljskih poduhvata. Da bi se privele duše Hristu mora se poznavati ljudska priroda i proučavati ljudski um. Potrebno je mnogo brižljivog razmišljanja i usrdnih molitava da bi znali kako približiti judima i ženama veliki predmet istine.

MOLITVA OSTVARUJE VIŠE ZA SPASENJE DUŠE NEGO SAM RAD. Sotona je na putu. On je vešt protivnik a njegov maligni duh kojeg susrećete u svom raduje nadahnut je njime. One koje on kontroliše odjek su njegovog uticaja. Ako bi mogli uklonili veo sa naših očiju oni bi tada videli svo sotonsko lukavstvo u njegovom radu da ih odvoji od istine. U spasavanju duša se daleko više postiže hrišćanskom poniznom molivom, nego mnogim rečima bez molitve Bog poziva ponizne, mirne, razborite u razmišljanju mlade i ljude u zrelim godinama koji su uravnoteženi u načelima koji se mogu moliti isto tako i razgovarati, koji će sa poštovanjem postupati sa o nima koji su ostareli. Razlog što Bog pati, jer nema radnika sa razumevanjem i umnom snagom. Moja braćo i sestre, Gospod vas je blagoslovio s intelektualnim sposobnostima koje vam omogućuje veliki napredak. Razvijajte svoje talente istrajnom ozbiljnošću. Vežbajte i disciplinujte svoj um proučavanjem, posmatranjem, i razmišljanjem. Vi ne možete ispuniti namere Božjeg uma, osim ako upotrebite svu silu. Umne sposobnosti će ojačati ako pođete na posao u strahu Gospodnjem, u poniznosti i iskrenom molitvom. Odlučne namere će obaviti čudesan posao. Budite otvoreni, čvrsti i odlučni hrišćani. Uzvisujte Isusa, govorite o Njegovoj ljubavi, govorite o Njegovoj sili i tako neka vaša svetlost svetli pred ovim svetom.

MOLITE SE ZA DUŠE. Počnite da se moloite za duše i dođite blizu Isusa, približite se Njegovom ranjenom i okrvavljenom telu. Neka krotak i smiren duh ukrašava vaš život. Upućujte mu srdačne, skromne, ponizne molitve da vam podari mudrost da bi imali uspeha u spasavanju ne samo svoje duše već i duša drugih. Molite se više nego što pevate. Zar vam nije potrebnija molitva nego pesma? Mladići i devojke, Bog vas poziva na rad, da radite za Njega. Morate u potpunosti menjati vaš pravac delovanja. Vi možete uraditi onaj posao koji ne mogu učiniti propovednici koji oblavljuju Reč i iznose doktrinu. Vi ste u mogućnosti da utičete na one do kojih propovednici ne mogu doći. Neka vaše iskrene molitve koriste onima koje očekujemo da se posvete i žive verom. Dovodite ih jedno po jedno u prisutnost Božju. Treba raditi među onima koji su poniženi, siromašni i potlačeni. Molimo se za i sa nemoćnima, koji još nisu doživeli silu kontrole svojih prohteva apetita tako da su strasti degradirane. Iskren, istrajan napor se mora učiniti za spasenje onih čija su srca zainteresovano probuđena.

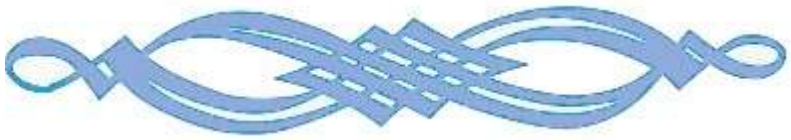

Poglavlje 5. Božja Obećnja o Molitvi

BOG JE OBEĆAO DA ĆE ČUTI I ODGOVORITI NA MOLITVU Hristos je veza između Boga i čoveka. On je obećao svoje lično posredovasnje, svakom ko se poziva u Njegovo ime. On sve svoje vrline pravednosti pripisuje poniznom moliocu. Hristos se zauzima kod Oca za čoveka, a čovek u prisutnosti Božjoj moli se za sebe, jer mu je potrebna božanska pomoć, oslanjajući se na silu i uticaj Onoga koji je dao svoj život za svet. Pošto priznajemo pred Bogom našu zavisnost od Hristovih zasluga, to daje miomiris našim molitvama.

Oh, ko može da proceni vrednos ove velike milosti i ljubavi! Kada se, zahvaljujući Hristu, približavamo Bogu, tada se mi oblačimo u svešteničku odeću. On nas stavlja tu pored Njega i gli nas svojom ljudskom rukom, dok se svojom božanskom rukom drži prestola Beskonačnoga. On stavlja svoje zasluge kao miomirisni tamjan u kadionici u našim rukama da nas ohrabri u našim molitvama. On obećava da će čuti i uslišiti naše molitve i vapaje. Jednostavne molitve nadahnute Duhom svetim uzdićiće se i proći kroz širom otvorenih vrata za koje je Hristos kazao: „Ja sam ih otvorio i niko ih ne može zatvoriti.“ Te molitve pomešane sa tamjanom Hristovog savršenstva, uzdizaće se pred Ocem kao miomiris i odgovor će doći. Videla sam da će Bog čuti i uslišiti svaku molitvu koja potiče u veri iz iskrenog srca i da će onaj koji je upurtio molitvu dobiti blagoslov kada mu je najpotrebniji, a da će taj blagoslov često prevazići njegova očekivanja. Ni jedna molitva ne ostaje ne uslišena ako je upućena u veri iz iskrenog srca.

U okolnostima u kojima na drugi način nije moguće moliti se, molitva koju je Nemija uputio Bogu u času svoje potrebe, je način na koji svaki hrišćanin može moliti. Radnici na putevima užurbanog života, pretovareni i skoro savladani teškoćama, mogu uputiti svoje molitve Bogu za Njegovo voćstvo. Putnici na moru i kopnu, kada im zapreti neka velika opasnost, mogu se na taj način osloniti na Nebesku zaštitu. U času iznenadne opasnosti ili potečkoći, duša može da se obrati Onome, koji je obećao da će priskočiti u pomoć svojim vernim i odanim sledbenicima, kad god zavape k Njemu. U svim okolnostima, u svim prilikama, duša opterećena žalošću i brigama, ili pod udarom surovih kušanja, može da nađe sigurnost, podršku i pomoć u ne prosušivohj ljubavi i sili Boga koji drži svoj zavet.

AKO TRAŽIMO, BOG ĆE ODGOVORITI. Deo je Božjeg plana da nam da, kao odgovor na našu molitvu vere, ono što nam ne bi dao da ga za to nismo moloili. Bog čuje molitvu.

Hrists je kazao: „I ako što zaištete u ime moje ja ću učiniti.“ „I ko Meni služi njega će poštovati Otac Moj.“ Ako mi živimo na osnovu Njegove reči, svako dragceno obećanje koje je On dao biće nam ispunjeno. Mi smo nedostojni Negove milosti, ali kada se mi predamo Njemu, On nas prihvata. On će raditi za i kroz one koji slede Njega. Kada molite Gospoda za pomoć, svojom verom ukažite čast vašem Spasitelju, tako da primite Njegov blagosov. Bog ima na Nebu puno blagolsova koje želi da daruje onima koji iskreno traže da im pomogne onim što samo Gospod moće dati.

ISUS PRINOSI NAŠE SIROMAŠNO IZREČENE MOLITVE OCU. Svaka iskrena molitva se čuje na Nebu. Možda neće biti tačno izražena, ali ako je od srca, uzdić će se do Svetinje u kojoj Isus služi i on će je prineti Ocu savršenim rečima, divnu i mirisnu od kada Njegovog ličnog savršenstva.

SNAGA ZA POBEDU NAD ISKUŠENJA DAJE SE ONIMA KOJI SE ZA TO MOLE. Svi su odgovorni za svoje postupke, sve dok smo na ovoj zemlji izloženi smo iskušenjima sve do određenog vremena. Ali svi imaju snagu da kontrolišu svoje postupke ako to hoće. Ako su slabi u karakteru, čistoti misli i delima mogu dobiti pomoć od Prijatelja bespomoćnima. Isus je upoznat sa svim slabostima ljudske prirode, i ako se pomoli, daće snagu da pobedi najsnažnija iskušenja. Svi mogu dobiti ovu snagu ako je traže u poniznosti.

BOG ODGOVARA NA NAŠE MOLITVE KADA I KAKO ON VIDI DA JE NAJBOLJE. Svakom od svetih koji se obraća Bogu čistim srcem i upućuje Mu sa verom svoje iskrene molbe biće mu one uslišene. Vaše poverenje u Božja obećanja ne sme da se pokoleba ako ne vidite ili ne ostite da je odmah odgovoreno na vaše molitve. Nemojte se bojati da se poverite Bogu. Oslonite se na Njegovo čvrsto obećanje: „Ištite i daće vam se.“ Bog je i suviše muar da bi pogrešio, suviše dobar a bi vam uskratio neku dobru stvar svojim svetima koji idu ispravnim putem. Čovek luta, i ako su njegoveve molbe upućene iz iskrenog srca, on ne traži uvek stvari koje su dobre za njega samog ili koje će proslaviti Boga. Naš dobri i mudri Otac sluša naše molitve i uslišava ih, po nekada odmah, ali On nam daje stvari koje su za naše najveće dobro i na Njegovu slavu. Bog nam daje blagoslove i kada bi mogli sagledati Njegove namere, jasno bi uvideli da On zna šta je za nas najbolje, kao i da su naše molitve uslišene. Ništa nam se štetno ne daje umsto onoga što smo tražili, već blagoslov koji nam je potreban. Videla sam da, i ako ne osetimo da se odgovara odmah na naše molitve, moramo se čvrsto držati svoje vere i ne dozvoli da se uvuče nepoverenje, jer će nas to odvojiti od Boga. ko se naša vera kleba nećemo moći ništa primiti od Boga. Naše poverenje u Boga mora biti nepokolebljivo i kada nam je ajpotrebnije blagoslov će se izliti na nas kao kiša.

U ODGOVORU NEBA MOLITVU NALAZI SE BOŽJA MUDROST. Gospod Nam je dao obećanje: „Ako li kome od vas nedostaje premudrost, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se.“ Prema Božjem planu je da oni koji nose odgovornost trebalo bi da se često sastanu jedni s drugima, da se savetuju i mole se iskreno za mudrost koju samo On može dati. Tako ujedinjeni da iznesu svoje brige Bogu. Treba manje razgovarati, jer je mnogo dragocenog vremenaizgublojeno u razgovoru koji ne donosi svetlo. Neka braća ujediniti u molitvi i postu za mudrosti koju je Bog obećao da će obilno dativiti.

HRISTOVA MILOST NAM JE NA RASPOLAGANJU JOŠ PRE NAŠE MOLITVE Pre nego što je molitva izgvorna ili težnja srca objavljena, blagodat polazi od Hrista a se susretne sa milošću koja deluje na ljudsko srce.

MI MOŽEMO SLOBODNO DA SE POZOVEMO NA BOŽJA OBEĆANJA „Ako ostanete u Meni i reči Moje u vama ostanu, što god hoćete ištite i biće vam.“ Kada se molimo iznesimo ovo obećanje. To je naša prednost da dođemo pred njega u svetoj slobodi. Kada to tražimo iskreno tada će nas Njegova svetlost obasjati, i On će čuti i odgovoriti nam. Ali, mi moramo živeti u skladu sa našim mlitvama. One će biti bez uspeha ako mi živimo na suprot njima. Videla sam oca koji je pročitao jedan deo iz Biblije, otišao na molitvu, to je bilo često, i skoro čim je ustao sa kolena počeo je grditi svoju decu. Kako je bog mogao odgovoriti na takvu njegovu molitvu? A ako, nakon ruženja svoje dece otac se moli, da li ta moolitva koristi deci? Ne, zaista ne, osim ako je ona molitva priznanja i ispovedanja Bogu.

ANĐELI ĆE NAM POMAGATI U ODGOVORU NA MOLITVU Kada ti na usta navru neumesne reči, zatvori usta. Nemoj izgovoriti ni jednu takvu reč. Pomoli se pre nego što izgovoriš i sveti anđeli će ti doći u pomoć i odasgnaće zle anđele koji te navode da obeščašćuješ boga, sramotiš Njegovo delo i slabiš svoju dušu.

ANĐELI ĆE DOĆI KOD NAS I ODGOVORITI NA MOLITVU Anđeo zaštitnik iz nebeske vojske se dodeljujwe svakom koji će radti na Božji način i koji će slediti Njegove planove. Mi se možemo iskreno i pokajnički moliti, tražiti da nebeski pomagači budu na našoj strani. Nevidljive vojske svetlosti i sile će raditi sa onim koji je ponizan, skroman i blag.

JEVANĐELJE ĆE IMATI BRZ NAPREDAK KAO REZULTAT MOLITVE Bog bi danas moćno radio za Njegov narod ako bi se oni u potpuno poverili Njegovom vođstvu. Njima je potrebno stalno delovanje Svetog Duha. Ako bi se na sastancima onih koji obavljaju odgovorne dužnosti više molilo, ako bi se više ponizili svoja srca pred Bogom, Tada bi videli mnoge dokaze Božjeg vođstva i naše bi delo brzo napredovalo.

MOLITVA ĆE DONETI SILU ZA POBEDU Mi moramo staviti na sebe svo oružje Božje i u svakom momentu biti spremni za borbu protiv sila tame. Kada na nas naiđu iskušenja i nevolje, obratimo se bogu i borimo se s Njim u molitvi. On nas neće otpustiti prazne nego će nam dati milost i snagu da pobedimo i slomimo neprijateljsku moć.

BLAGOSLOVI ĆE BITI SRAZMENO NAŠOJ VERI Molite se u veri. Nastojte da svoj život dovedete u sklad sa vašim molitvama da možete dobiti blagoslove za koje se molite. Nemojte dozvoliti da vaša vera slabi, jer su blagoslovi koje ćete dobiti u srazmeri sa vašom verom. „Tada se dohvati očjunjihovih govoreći: Po veri vašojh neka vam bude.“ „I sve što uzištete u molitvi verujući, dobićete.“ Molite se, verujte, radujte se. Pevajte hvale bogu zato što je uslišio vaše molitve. Držite Boga za Njegovu reč: „Da se držimo tvrdo priznanja nade: Jer je veran onaj koji je obećao.“ Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Brana je otvorena i silna reka milosti se izliva. Ona nosi u sebi isceljujuću blagoslovenu vodu života, zdravlja i spasenja.

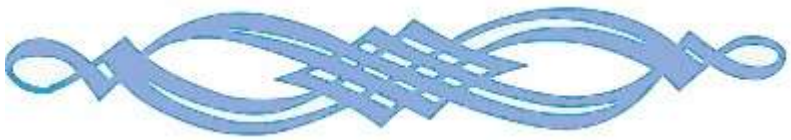

Poglavlje 6. Molitva Vere

MOLITVA JE NEBESKO SREDSTVO USPEHA U POBEDI GREHA. Ima mnogih među onima koji se trude da poštuju Božje zapovesti, a imaju malo mira i radosti. Ovaj nedostatak u njima je rezultat što se ne koriste svojom verom. Oni se ponšaju kao da putuju nekom neplodnom zemljom, ispucanom pustinjom. Traže malo, kada bi trebalo da traže mnogo; jer nema granica Božjim obećanjima. Takve osobe pogrešno predstavljaju posvećenje koje se javlja ko posledica poslušnosti istini. Gospod želi da sva Njegova deca, sinovi i kćeri, budu srećni, smireni i poslušni. Svaki vernik, služeći se verom dolazi do ovih blagoslova. Vera pomaže da se ukloni svaki ndostatak karaktera, da se očisti svaka mrlja, da se ppravi svaka mana i da se razvije svaka vrlina. Molitva je sredstvo koje nam je Nebo dalo da bi postigli uspeh u sukobu sa grehom, uspeh u razvijanju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaj koji se javlja kao rodgovor molitve vere postićiće u duši molitelja sve ono zašto se moloio. Mi možemo tražiti oproštenje greha, silu Svetog Duha, prirodu slično Hristovoj, mudrost i snagu da obavljamo Njegovo delo, možemo tražiti svaki dar koj je On obećao a obećanje uvek glasi. „primiće te!“

BOG ČEZNE DA UČINI VELIKE STVARI ZA NAS. Naš deo je da se molimo i da verujemo. Budimo budni u svojim molivama. budimo budni i sarađujmo sa Bogom koji sluša naše molitve. Budimo svesni da smo „Bogu pomagači!“168 Govorimo i delujmo u skladu sa svojim molitvama. Dobićemo neprocenjivo mnoga kad nevolje pokažu da smo nadahnuti istinskom verom umesto da ustanovimo da su naše molitve bile samo izgovorena prazna forma. Kada se pojave nevolje i kada se suočite s poteškoćama nemojte očekivati da vam ljudi pomognu. Sve poverite Bogu. Običaj da o svojim nevoljama govorimo drugima samo nas čini slabima, a ne jača ni naše bližnje. Mi im tako namećemo naš teret duhovnih nedostataka koji nam ne mogu doneti olakšanje. Mi tražimo snagu od pogrešnih, od smrtnijh ljudi, u trenutku kada možemo dobiti snagu od nepogrešivog i Bezgraničnog Boga. Bog je blizu i zato ne treba da idete sve do kraja Zemlje da bi dobili mudrost. sposobnosti koje sada imate ili će te steći neće vam osigurati uspeh. Uspeh će vam osigurati ono što Bog može da učini za vas. Nama je potrebno da imamo mnogo manje poverenja u ono što čovek može da učini, a mnogo više poverenja u ono što bog može a učini za svakoga koji veruje. Bog čezne da Ga verom potražimo. On čezne da od njega očekujemo da On učini velika dela. On čezne da nam pomogne da razumemo zemaljske kao i duhovne stvari. On može da izoštri našu inteligenciju.

On nam može dati taktičnost i umešnost. Poslužimo se svojim sposobnostima i tražimo od boga mudrost i dobićemo ono što tražimo.

MOLITVA I VERA ĆE UČINITI DIVNE SVARI. Bojim se da više nema one neophodne vere. Zar se nećemo opasati protiv iskušenja i razočarenja kje hoće da nas učine malodušnima? Bog je milostiv, a kada istina unosi radost u naš život, čistiga i oplemenjuje tada mi možemo da obavljamo temeljno i sigurno delo za Boga. Molitva i vera će učiniti predivne stvari. Božja reč mora da postane naše oruđe u borbi, ona može a učini čuda jer je „korisna za svašto."

POMEŠAJMO VERU SA NAŠIM MOLITVAMA. Božji narod mora ići razumno. On ne sme biti zadovolan sve dok svi gresu ne budu priznati, tek tada će imati pravo da veruje da ga je Isus prihvatio. On ne sme čekati da se dugi probijaju za njega kroz tamu i izvojuju pobedu u kojoj će on ušivati. Takvo uživanje će trajati samo dok traje sastanak. Bogu se mora služiti iz načela a ne iz osećanja. danju i noću zadobijajte pobedu za sebe u tvojoj porodici. Ne dozvoli da te tvoj svakodnevni posao odvoji od toga. Ne žuri se dok se moliš i dok se moliš veruj da te Bog sluša. Neka tvoja molitva sadrži veru. Moguće je da nećeš uvek odmah osetiti odgovor, jer se tada izprobava tvoja vera. bićeš iskušan da se vidi a li imaš poverenje u boga i da li imaš živu veru. „Veran je onaj koji vas dozva, koji će i učiniti." Idi uzanom stazom vere. Imaj poverenje u Gospodnja obećanja. Kad naiđe tama imaj poverenje u Boga. Tada treba da imaš veru, ali ti često dozvoljavaš da osećanja upravljaju tobom. Kada te Duh božji ne ohrabri tada tražiš u sebi i očajavaš kada ih ne možeš naći. Nemaš dovolno pouzdanja u Isusa, poverenja u dragocenog Isusa. Njegova vrednost za tebe ne predstavlja baš sve. Najbolje što ti možeš učiniti neće ti doneti Božju naklonost. Hristova vrednost će te spasiti, Njegova krv će te oprati ali ti moraš učiniti napor. Ti moraš da učiniš što ti možeš, to je tvoj udeo. Budi revnosan u tome, pokaj se i veruj. Ne mešaj zajedno veru i osećanja. One se razlikuju. Vera se mora održavati vežbanjem. Veruj samo veruj. Neka tvoja vera bude blagolsovena i ti ćeš biti blagosloven. Tvoja osećanja nemaju ništa ajedničkog sa s verom. Kada vera unese blagolsove u tvoje srce i ti uživaš u njemu, to nije više vera nego osećanje.

MOLITVA I VERA SE DRŽE BOŽJE SILE Prava vera i istinska molitva - kako su jaki! To su dve ruke kojima se onaj koji se moli drži za snagu Beskonačne Ljubavi. Vera je povrenje u Boga, verujući da nas On voli i da zna šta je za naše najboje dobro. Umesto našeg puta ona nam izabira svoj put. Umesto našeg neznanja prihvatamo njegovu murst, umesto naše slabosti prihvatamo Njegovu snagu, umesto naše grešnost, prihvatamo Njegovu pravednost. Ne naš život i mi sami, nego Njegov. Vera je ta koja priznaje Njegovo vlasništvo i sve blagoslove. Istina, poštenje čistota postaju tajne uspeha života verom. Vera je to koja nas stavja da sve to

bude naše i imamo. Svki dobar potsticaj ili teržnja je Božji dar koju vera prima od Boga, život koji može proizvesti pravi rast i delotvorost.

NAŠ ŽIVOT TREBA DA JE U SKLADU SA NAŠIM MOLBAMA Moli se u veri. Nastoj da svoj život dovedeš u skladu sa tvojim molitvama, jer ćeš samo tako dobiti blagoslove za ono što se moliš. Ne dozvoli da tvoja vera slabi, jer su blagoslovi koje ćeš primiti su u srazmeri sa tvojom verom. molite, verujte i radujte se. Pevajte hvale bogu zato što je uslišio vaše molitve. Držite Ga za Njrgvu obećanu reč. Nijedna iskrena molitva nije izgubljena. Brane su podignute. reke nabujale vode izlivaju blagoslove. Ona sadrži u sebi isceljujuće osobine vode života, zdravlja i spasenja.

BOG PRIHVATA MOLITVU VERE. Poniznu, razumnu molitvu vere koja dolazi sa ne lažljivih usana u potpunosti Bog prihvaća. Molitva koja potiče iz iskrenog srca čuje se na Nebu a nagradni odgovor dolazi na zemlju. „ na koga ću pogledati ...dršću od moje reči.““Jer ovako govori visoki i uzvišeni...“Žrtva je Bogu Duh skriušen...“

IZNESITE VAŠE MOLBE U VERI Bog će nam biti sve ono što smo mi Njemu. Naše mlitave i neodlučne molitve neće nam doneti odgovore s neba. Oh, moramo biti odlučni u našim molbama! Ište s verom, čekajte u veri, primajte u vjeri, radujte se u nadi , za sve što se traži naćiće se. Budite ozbiljni u toj stvari.Tražite Boga celm srcem. Ljudi stavljaju dušu i ozbiljnost u svemu što preduzimaju u prolaznim stvarima sve dok njihovi naspori ne budu krunisani uspehom. Sa neprestalnom ozbiljnošću uče se da trguju u traženju bogatih blagoslova koja je Bog obećao. Istrajni su i odlučni da imaju Njegovu svetlost, Njegovu istinu, i Njegovo bogatstvo milosti. U iskrenosti gladna duša plače za Bogom. Borite se, kao jakov, sa Bogom sve dok ne zadobijete pobedu. Stavite celo svoje biće u Božje ruke. duh, dušu i telo i odlučite se da budete Njegova draga svojina, posvećeni sluga koji je prihvatio Njegovu volju, koji je pod kontrolom Njegovog uma i pod uticajem Njegovog Duha. Recite Isusu vaše želje u iskrenosti vaše duše. Moguće da niste rečiti da bi izrazili ono štoosećate i želite da izneseteBou, ali sa srcem puno žalosti zbog svojih greha kažite: „Spasime Gospode ili ću poginuti!“ Za takve duše postoji nada. Ona će tražiti, ona će iskati, ona će kucati i ona će naći. kada isus uzme teret greha, koji lomi kao drobilica dušu iskusiće blagoslove Hristovog mira.

BOG MOĆNO ODGOVARA NA MOLITVU VERE Kada su ljudi posvećeni, kao Ilija što je bio i imaju veru kao on što je imao, Bo će im se otkriti kao što se tada njemu otkrio. Kada ljudi priznaju i mole Gospoda kao što je to Jakov činio, videće se rezultati koa što su se tada videli. Sila Božja će doći kao odgovor na molitvu vere.

RAZUMETI NAUKU MOLITVE Molitva i vera su usko povezane, i treba ih zajedno proučavati. U molitvi vere ima božansku nauku, to je nauka koju ora ovladti svako koji želi da njegovo životno delo bude uspešno. Isus je kazao: „Sve što ištete u svojoj molitvi, verujte da ćete primiti i biće vam.“ On nam objašnjava da naša molba mora biti u skladu sa Božjom voljom, moramo tražiti ono što je On obećao i što god primimo, mora biti upotrebljeno da se ispuni njegova volja. Ako se ispune uslovi ispuniće e i obećanje. Mi smemo tražiti oproštenje greha, Svetog duha, prirodu sličnu hristvoj, mudrost i snagu da radimo Negovo delo i svaki dar koji je On obećao, zatim moramo verovati da ćemo primiti i zahvaliti bogu što smo primili.

LIČNE MOLITVE ODRŽAVAJU ŽIVOT DUŠE Nepotrebno je tražiti spoljašnji dokaz blagoslova. Dar se nalazi u obećanju, i mi se možemo baviti svojim poslom sigurni da će Bog ispuniti ono što je obećao i da će dar, koji već imamo, da će postati stvarnost kada nam bude najpotrebniji. Živeti tako od svake reči Božje znači predati Njemu celi svoj život. Tada ćemo neprestalno osećati voje siromaštvo i zavisnost, čežnju srca za Bogom. Molitva je neophodna jer je ona život duše. Porodična molitva i javana molitva imaju svoje mesto, ali molitva nasamo s Bogom, tajna molitva, u stvari, održava život duše. Mojsije je upravo na gori s Bogom ugledao sliku one divne zgrade kohja je trebala da postane prebivalište Božje slave.

Upravo na gorisBogom - na tajnom mestu molitve - i mi moramo razmišljati o božanskom slavnom idealu za čovečanstvo. Na taj način ćemo biti osposobljeni da tako oblikujemo zgradu svoga karaktera da se na nama mže ispuniti Njegovo obećanje: „Useliću se u njih i živeću sa njima, i biću im Bog i oni će biti moj narod.“ Isus je upravo za vreme svog zemaljskog života u tku molitve nasamo primao mudrost i silu. Neka mladi slede Njegov primer i neka u zoru i sumrak odvoje tihe trenutke za razgovor sa svojim Ocem nebeskim. Neka i u toku dasna uzdižu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On govori: „Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za dessnicu, i kažem t:i ne boj se, ja ću ti pomagati.“ Kad bi naša deca naučila ove pouke u zoru svoje mladosti, kakvu bi svežinu i silu, kakvu radost i zadovoljstvo to unelo u njihov život!

MOLITVA U VERI DONOSI BOGATE BLAGOSLOVE Bog želi da rečima koim govorimo narodu i u molitvama koje upućujemo Njemu dajemo nepogrešiv dokaz da vodimo duhovni život. Mi ne uživamo puninu blagosova koje je Gospod pripremio za nas jer ne tražimo u veri. Kada bi u potpunosti verovali reči živoga Boga, mi bi uživali najbolje blagoslove. Nedostatkom vere obesčašćujemo Boga i zato ne možemo dati život drugima putem živog svedočanstva koji uzdiže. Ne možemo dati drugima ono što ni sami ne posedujemo.

TRAŽITE SA VEROM, A ZATIM PRIMAJTE Od Boga ćemo dobiti snagu. On nam može pomoći. On nam može podariti milost i nebesku mudrost. Ako budemo tražili sa verom, dobićemo, zato moramo stražiti. Stražimo, molimo se i radimo - to neka bude naša lozinka.

VERA SAGLEDAVA BLAGOSLOV PRE NEGO SE OSTVARI I OSETI Više puta sam videla da Gospodnja deca prečesto zanemaruju molitvu, posebno molitvu nasamo - tajnu molitvu - da mnogi ne pokazuju onu veru koju imaju prednost i dužnost pokazivati, često čekaju osećaj koje samo vera moće ostvariti. Osećanja nisu vera. To su dve različite stvari. Mi trebamo pokazati veru a osećanja radosti i blagoslove samo Bog dasje. Duša prima Božju milost preko kanala žive vere, a mi imamo moć da tu veru pokažemo. Prava vera prima i usvaja obećane blagoslove pre nego što se ostvare ili osete. Svoje molitve trebamo u vedri slati iza druge zavese i dozvoliti svojoj veri da se pozove na obečani blagoslov da ga prihvati. Tada trebamo verovati da smo obećani blagoslov primili zato što ga je naša vera prihvatila i on nam pripada u skladu s Božjom rečju. „Sve što ištete u svojoj molitvi, verujte da ćete primiti i biće vam.“ To je prava vera - verovati da smo primili blagolsov pre nego što se ostvari. kad se obećanje blagoslova ostvari i mi u njemu uživamo, vera je ispunjena.

Mnogi misle a će imati puno vere kada prime obilje Svetog Duha i da ne mogu imati veru dok ne osete Njegovu silu. Takvi mešaju blagoslov sa verom koji je posledica vere. Pravi trenutak da pokažemo veru je kada s osećamo lišeni Duha. Kada se čini da gusti oblak tame lebdi nad umom, to je trenutak da živa vera probije tamu i rasprši oblake. Prava vera počiva na obećanja u Božjoj reči i samo oni koji se pokoavju toj Reči mogu polagati pravo na njena slavna obećanja. „Ako ostnwete u meni i reči moje u ama ostanu, što god hoćete tražite i biće vam.“ „I što god zaištemo, primićemo od Njega, jer zapovesti Njegove držimo i činimo što je njemu ugodno.“

NE KOLEBAJTE SE AKO NEMA ODMAH ODGOVOR Vaša vera u obećanja Božja ne sme dase pokoleba, ako ne vidite ili ne osetite da je odmah odgovoreno na vaše molitve. Ne bojte se da se poverite Bogu. Oslonite se na Njegovo čvrsto obećanje: „ištite i daće vam se.“ bog je suviše mudar da bi pogrešio, i suviše dobar da bi uskratio nešto što bi svojim svetima koristilo koji idu ispravnim pute.

MOLITE SE, A REZUTATE PREPUSTITE BOGU Radite i živite u veri, a rezultate prepustite Bogu. Molite se saverom a tajna Njegovog proviđenja će dati odgovor. moguće je da će vam izgledati da nećete uspeti, ali radite i verujte. Unesite u svoj rad veru, nadu i hrabrost. Kada učinite tako što možete čekajte na Gosoda, uzdajte se u Njegova obećanja i

On će ispuniti svoju reč. Čekajte ne zabrinuto i nestrpljivo, nego u nepokolebljivoj veri i čvratom pouzdanju.

MOLITE SE SA POVERENJEM To je srdačna molitva vere koji se čuje na Nebu, a odgovorstiže na zemlju. Bog razume potrebe čovečanstva. On zna šta želimo pre nego što smo tražili, On vidi duše u sukobu sa sumnjom i iskušenjima. On zapaža iskrenog i poniznog moltela. On će prihvatiti ponižene i jadne duše. "Za tog čovjeka ću gledati," On izjavljuje: "čak i za njega da je siromašan i skršena od duha, i dršće na moju zapovijed." To je naša pednost da se molmo s povjerenjem, Duha pa sve do upućivanja naše molbe. S jednostavnošću treba navesti svoje potrebe Gospodinu, i čvrsto se držati Njegovih obećanja.

ISUS JE I DANAS VOLJAN DA SLUŠA MOLBE KAO KADA JE BIO NA ZEMLJI. Svetska mudost uči da molitva nije od bitne važnosti. Ljudi nauke tvrde da nema stvarnog odgovora na molitvu; da bi to značilo povredu prirodnih zakona, čudo, a čuda ne postoje. Svemirom upravljaju nepromenljivi zakoni , a sam Bog ne čini ništa što bi bilo u suprotnosti sa tim zakonima. Na taj ačin predstavljaju Boga kao biće koji je vezano svojim sopstvenim zakonima, kao da delovanje boćanskih zakona isključuje božansku slobodu. Ovakvo učenje se suproti učenju Svetog pisma. Zar nisu Hristos i Njegovi apostoli činili čudesa? Isti milostivi Spasitelj živi još i danas i On je danas isto tako voljan da usliši molitve vere kao nekada kada je hodao vidljivo među ljudima.

JEDNOSTAVNA MOLITVA VERE IZRAŽENA ŽELJE DUŠE Molitva nije ispaštanje za greh; Ona sama po sebi nije nije vrednost niti zasluga. Sve kitnjaste rači nisu vredne jednoj svetoj želji. Najrečitije molitve su samo prazne reči ako ne izražavaju prava osećanja srca. Međutim, kada molitva dolazi iz iskrenog srca, izražavajuć jednostavne potrebe duše, kao da molimo nekog zemaljskog prijatelja za uslugu, očekujući da nam je učini - to je molitva vere. Bog ne želi naše ceremonjalne izraze poštovanja, ali neizrečeni vapaj srca, koje je skrušeno i slomljeno osećanjem sopstvenog greha i krajnje slabosti, nalazi svoj put do Oca svake milosti.

MOLITVA POKREĆE BOGA DA DELUJE Sa vašoim žarkim molitvama vere možete pokrenuti ruku koja pokreće svet. Možete učiti svoju decu da se mole delotvorno kada oni kleknu pored vas. Neka se vaše molitve dignu do prijestola Božjega, "Smiluj se Gospode na svoj narod, o Gospode, i ne daju nasledstvo Tvoje tvoju baštinu predbacuju, da pogani trebaju vladati nad njima: Zašto da se kaže među ljudima, gdje je njihov Bog" Bog je na poslu. On čini čudesa, a iako je visok i uzvišen, molitva može doći do Njgovog prijestola. Onaj koji se okreće i preokreće, Onaj koji može učiniti čudesne stvari, vidi mollitvu vere skršene i ponizne svoje dece.

BOG NE MOŽE ODGOVORITI NA MOLITVUE AKO SE NE TRAŽI. Molitva i vera učiniće ono što nikakva sila na Zemlji ne može da postigne. Mi se retko, u svakom slučaju, nađemo u istoj situaciji. Stalno prolazimo kroz razne prilike i poteškoće, u kojima nam naša ranija iskustva neće biti dovoljna kao vodič. Nama je neopodna trajna svetlost koja dolazi od Boga. Hristos neprestalno zalje poruke onima koji slušaju Njegov glas. Deo Božjeg plana sastoji se u tome da nam, kao odgovor na naše molitve vere, d i ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.

PROPOVEDNICI TREBA DA SU NEUMORNI U MOLITVI. Pre nego što pođu na posao da pomažu drugima, propovednici treba da se mole za pripremu srca, jer je narod daleko ispred mnogih propovednika. Oni moraju da su neumorni u molitvi sve dok ih Gospod blagosilja. Kada Božja ljubav gori na oltaru njihovih srca, oni neće u propovijedima iznositi svoju mudrost, nego će predstaviti Hrista koji uzima grehe svijeta.

LEK ZA OBESHRABRENJE JE MOLITVA, VERA I RAD Za sve one koji su obeshrabreni i tužni posoji samo jedan lek, to je molitva, vera i rad.

MOLITVA JE SREDSTVO KOJIM SE ODUPIREMO NEPRIJATERLJU Hristos je naša jedina nada. Dođite Bogu u ime Onoga koji je dao svoj život za život sveta. Oslonitese na delotvornost Njegove žrtve. Pokažite da jeNjegova ljubav, Njegova radost u vašoj duši i da je ime vaša radost ispunjena. U Bogu je naša snaga. Mnogo se molite. Molitva je život duše. Molitva vera je sredstvo kojim se možemo uspešno odupreti svaskom napadu neprijatelja.

MOLITVA NIJE IZGUBLJENA, ČAK I AKO NEMA ODGOVORA ONAKO KAKO MI OČEKUJEMO Molitva vere nikada nije uzaludna; asli tvrditi da će ona uvek biti uslišena na određeni način radi neke posebne stvari koje mi očekujemo je ohola predpostavka.

UTEŠITELJ DOLAZI KAO ODGOVOR MOLITVE VERE. U sva vremena i na svakom mestu, u svim tugama i svim nevoljama, kada su izgledi mučni i kada se osećamo bespomoćni i usamljeni, Utešitelj će biti poslat kao odgovor molitve vere. okolnosti nas mogu odvojiti od svih zemaljskih prijatelja, ali nikakva prilika, nikakva udaljenos nemože nas odvojiti od nebeskog Utešitelja. Gde god se lalazili, gde god išli, On nam je uvek s desne strane da nas podupre, podigne, pomogne i ohrabri.

ANĐELI ODNOSE NAŠE MOLITVE U NEBESKU SVETINJU Anđeli čuju žrtve hvale i molitve vere i oni ih nose Onome koji služi u nebeskoj svetinji za svoj narod i iznosi svoje

zasluge u njihovo ime. Istinska molitva utiče na Svemogućega i daje ljudima pobedu. Hrišćanin na kolenima dobiva snagu da se odupre iskušenjima.

ISKRENE MOLITVE ĆE ONESPOSOBITI NAJJAČE SOTONSKE SNAGE Čovek je sotonin zarobljenik i prirodno je sklon da sledi njegove predloge i prihvati njegovu ponudu. On sam po sebi nema snageda se odupre zlu. Čovek može da se usprotivi ovom strašnom neprijatelju samo ako je Hristos u njemu živom verom, ako On utiče na njegove želje i krepi ga silm odozgo. Svako drugo sredstvo odbrane je potpuno uzaludno. Jedino Hristovom silom može da se spreči moć sotone. To je važna istina koju svi trba da razumeju. Sotona je stalno zposlkeh, ide tamo-amo, gore-dole, traći koga da proždere. Ali ćemo se usrdnom molitvom vere moći odupreti njegovim najupornijim nasrtajima. Zato, braćo, „uzmite štit vere o koji će te moći pogasiti sve strele nečastivoga.“

MOLITVA VERE SAVLAĐUJE SOTONU Molitva vere je velika snaga kojom ćemo uvek savladati sotonu To je razlog što on institira da nam nisu potrebne molitve. On mrzi Isusovo ime, našeg Zastupnika, a njegovi zli anđeli se podižu na uzbunu kada se obratimo Hristu za pomoć. Ako zanemarimo molitvu tada bolje služimo njegovim ciljevima i lakše prihvatamo njegove laži.

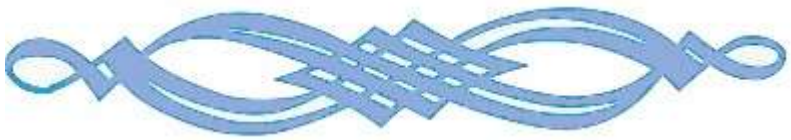

Poglavlje 7. Molitva i Postlušnost

MOLITVA I RAD -Mi ne treba da sedimo i mirno, skrštenih ruku da čekamo poteškoće i nevolje, da ne činimo ništa da sprečimo zlo. Neka naš sjedinjeni vapaj kroz molitve bude poslan na Nebo. Molite se i radite, radite i molite se. Naučite, kao nikada ranije da budete blagi i poniznog srca. Moramo se moliti, raditi i verovati. Gospod je naš uspeh u radu. Moraćete da se borite sa poteškoćama, da nosite terete, da dajete savete, planove i izveštaje. Morate neprstalno tražiti pomoć od Boga.

MOLITVA JE NEBESKI PLAN USPEHA U BORBI PROTIV GREHA Postoje mnogi koji, i ako nastoje da poštuju Božje zapovesti, nemaju nimalo mira ili radosti. Ovaj nedostatak u njihovom iskustvu je rezultat njihovog propusta da ostvare veru. Oni hodaju kao da idu po neplodnoj dolini, kao da su u ogoljenoj pustinji. Oni zahtevaju malo kad bi mogli da zahtevaju mnogo, jer Božja obećanja nisu ograničena. Takvi ne prestavljaju ispravno posvećenje koje dolazi kroz poslušnost istini. Gospod želi da svi Njegovi sinovi i kćeri budu srećni, spokojni i poslušni. Kroz upražnjavanje vere svaki vernik dobija sve te blagoslove. Kroz veru, svaki nedostatak karaktera može da se ispravi, svaka prljavština očiti, svaki nedostatak ispravi i svaka vrlina razvije. Molitva je sredstvo koje nam je Nebo dalo da bi postigli uspeh u borbi protiv greha, uspeh u razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaj koji se javlja kao odgovor na molitvu vere postićiće u duši molitelja sve ono za koje se molio. Mi možemo tražiti oproštenje greha, silu Svetog Duha, prirodu sličnu Hristovoj, mudrost i snagu da obavljamo Njegovo delo, možemo tražiti svaki dar koji je On obećao, a Božje obećanje uvek glasi: „Primićete!“

SVAKODNEVANA ISKUŠENJA ČINE POTREBU ZA MOLITVOM. Snaga koja se dobija molitvom Bogu, povezana je sa nastojanjem pojedinaca da da navikne svoj um razmišljanju i staranjem za da se pripremi osoba za svakodnevne poslove tako da sačuva svoj duh u miru pod svim okolnostima bez obzira kakve one bile teške. Molitva nam je neophodna zbog iskušenja kojom smo svakodnevno izloženi, da bi nas kroz veru održala Božja sila. Želje našeg srca moraju se neprestalno izražavati kroz molitvu za pomoć, svetlost, snagu i znanje. Ali, razmišljanje i molitva ne mogu zameniti revnosno i verno korišćenje vremena. Rad i molitva su potrebni za usavršavanje hrišćanskog karaktera.

SVAKODNEVNA MOLITVA POKREĆE GREŠKE U POBEDU. Ako onaj koji ima svakodnevnu zajednicu sa Bogom skrene sa puta, ako on za trenutak skrene svoj pogled sa

Isusa, to nije zato što je to namerno učino da greši, jer kad on uvidi svoju pogrešku, on se ponovno okreće pričvršćuje svoje oči na Isusa, a ičinjenica da je pogrešilo, ne čini ga manje dragim Božjem srcu. On zna da ima zajedništvo s Spasiteljem, a kad bude prekoren zbog svoje pogreške u pogledu nečega, on ne hoda mrzovoljno, da se žali na Boga, nego okreće tu pogrešku u pobedu. On uči lekciju iz riječi svoga Učitelja, i stalno pazi da ne bude opet prevaren.

HRISTOS JE POSREDNIK U MOLITVI IZMEĐU NAS I BOGA Hristos je postao spona koja povezuje Boga i čoveka. On je obećao da će lično posredovati. On svu snagu svoje pravde stavlja a strnu onoga koji se moli. Isus se zalaže za čoveka, a čovek, kome je neophodna Božanska pomoć, moli se za sebe u prisutnosti Božjoj, uzdajući se u Onoga koj je dao svoj život za život sveta. Kada mi tako pred Bogom pokazujemo da cenimo Hristove zasluge, to daje miomiris našim molitvama. Kada se približimo Bogu kroz zasluga našeg Spasitelja, Isus nas grli svojom ljudskom rukom, a svojom Božanskom rukom drži se prestola Beskonačnog. U naše molitve stavlja slatki kad Njegovih zasluga i tako daje vrednost našim molitvama. On obećava da će čuti naše molitve i uslišiti ih. Da, Hristos je postao posrednik molitve izmežu Boga i čoveka. On je sjedinio Božanstvo sa ljudskim. Ljudi treba da sarađuju sa Njim radi spasenja svojih duša, a zatim da ulažu usrdne i istrajne napore da spasu one koji su na ivici propasti i smrti. Kao što prvosveštenik kropi toplom krvlju jagnjeta u zemaljskoj svetinji nad svetinjama presto milosti, i tako da se mirisni oblak tamnjana diže pred Bogom, tako, dok mi priznajemo i ispovedamo svoje grehe u molitvi Bogu na Nebo, tako zaslugom karaktera našeg Spasitelja delotvornom krvlju Isusa Hrista uzdižu se pred Bogom. Bez obzira na našu nedostojnost, mi znamo da postoji Onaj koji može i koji je voljan da spase grešnika. Svojom krvlju On je platio kaznu za svakog prestupnika. Svaki priznati greh pred Bogomu skrušenosti srca Isus će ukloniti. „Ako gresi vađi budu kao skerlet postaće beli kao sneg, ako budu crveni kao crvac postaće beli kao vuna“.

MOLITVE NEMAJU NIKAKVE VREDNOSTI AKO U SRCU POSTOJI VOLJNI GREH „Jer se pokaza blagodat Božja koja spasava sve ljude, učeći nas da se odrečem bezbožnosti i želja ovoga sveta i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svetu.“ Isus je kazao: „Budite, dakle vi savršeni kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima.“ Kakvu vrednost imaju tvoje molitve, dok je nepravda u tvom srcu? Ako se ne promeniš tebi će vrlo brzo postati dosadni ukori i opomene, kao nekada deci Izrailja i otpašćeš od Boga kao i oni. Neki od vas primate ukor u rečima ali ga ne primate u srcu. Ti ideš svojim putem kao i ranije, samo si još manje podložan uticaju Duha Božjeg, još više si zaslepljen, još manje mudar i još manje revnosti za verska iskustva. ako se ne obratiš ti ćeš sasvim prestati

da se uzdaš u Boga. Kada ti je dat ukor, ti nisi izvršio nikakvu korenitu promenu u tvom životu, jer nisi video niti shvatio da imaš mane u tvom karakteru i veliku suprotnost između tvog života i Hristovog života. Ti si se tako postavljao da bi zauzeo položaj na kojem nećeš potpuno izgubiti poverenje svoje braće.

MOLITVA NE ZAUZIMA MESTO POSLUŠNOSTI. Postoje uslovi pod kojim se mogu ispuniti Božja obećanja. Izvršavanje dužnosti nikada se ne može zameniti molitvom. Hristos je rekao: „Ako me volite, držite moje zapovesti.“ „Ko imate ljubav k Meni, zapovesti Moje držite...Ko ima zapovsti Moje i drži ih on je onaj koji ima ljubav k meni, a ko ima ljubv k meni imaće k njemu ljubav Ota Moj; i ja ću imati ljubav k njemu, i javićumu se sam.“ Oni koji iznose svoje mlitve Bogu, pozivajući se na Njegova obećanja, i ako ne ispunjavaju uslove, vređaju Gospoda. Oni iznose Hristovo ime kao dokaz da imaju pravo da im molba bude ispunjena, ali ne i ono čime bi pokazali svoju veru u Hrista i svoju ljubav prema Njemu. Mnogi su svojom krivicom izgubili priliku da budu prihvaćeni od Oca.

Moramo u potpunosti ispitati postupak poverenja kojim se približavamo Bogu. Ako smo neposlušni Gospodu, a molimo se, to je kao da iznosimo nekome ček na naplatu a znamo da nema pokriće. Pred Boga iznosimo Njegova obećanja i tražimo od Njega da ih ispuni, a nismo poslušni, takvim postupkom nanosimo sramotu Njegovom imenu. Obećanje je: „Ako ostanete u Meni i reči Moje u vama ostanu, što god hoćete ištite, i biće vam.“ A apostol Jovan je izjavio: „I po tom razumemo da Ga poznajemo, ako zapovesti Njegove držimo. Koji govori: 'Poznajem Ga, a zapovesti Njegove ne drži, laža, je i u njemu istine nema'. A koji drži Reč Njegovu u njemu je zaista ljubav božja savršena; po tom poznajemo da smo u Njemu.“

MI TREBA DA VERUJEMO, A ZATIM DA ŽIVO IZNESEMO NAŠE MOLITVE Deca i omladina mogu da iznesu Isusu svoje teete i svoja strahovanja, uvereni da će On čuti njihove molbe i da će im dati upravo ono što im je potrebno. budite vern, budite odlučni; tražite od gospoda da ispuni svoja obećanja. Ne čekujte da osetite naročito uzbuđenje pre nego što verujeta da će vas Gospod uslišiti. Ne tražite da Gospod radi za vas na jedan poseban način pre nego što verujete da ćete primiti ono za šta ste Ga molili. Imajte poverenje u Njegovu reč, predajte sve u Božje ruke, sa punim poverenjem da će uslišiti vaše molbe. Odgovor će doći u vreme i na način kojim vaš nebeski Otac smatra za vas najboljim. Živite u skladu sa vašim molitvama. Živite ponizno i idite strpljivo napred.

MOLITE ZA MILOST DA SE MOŽETE ODUPRETI ISKUŠENJIMA. U svakodnvnom životu će doćido iznenađenja, razočarenja i iskušenja. Šta na to kaže božja Reč? „Protivite se đavolu“ čvrstim oslanjanjem na Boga, „i obećiće od vas. Približites Bogu i On će se približiti

k vama.“ Božja reč dalje kaže: „Ili neka se uhvati za silu moju da učini mir sa mnom; učiniće mir samnom.“ Gledaj na isusa uvek isvuda, podižući tihu molitviu iz oskrenog srca, da bi mogao znati kako da ispuniš Njegovu volju. Kada onda neprijatelj navali kaso reka Duh Gospodnji će podići zastavu suprot njemu. I kada samo što nisi popustio, izgubio strpljenje i samosavlađivanje, postao grub i spreman na optužbe, našao grešku, spreman da osudiš - to je trenutak da Nebu pošalješ molitvu: 'Pomozi mi bože da se oduprem iskušenju, izvadi i moga srca svu gorčinu, gnjev i klevetu. Daj mi svoju krotost i svoju poniznost, svoje trpljenje i svoju ljubav. Ne dopusti da osramotim svoga Spasitelja, da pogešno tumačim reči svoje supruge, svoje dece i svoje braće i sestara u veri. Pomozi mi da budem ljubazan, sažaljiv nežna srca i prašta. Pomozi mi da budem prava glava svoga domai da drugima peredstavim Hristov karakter.',, Mi znamo da opasnosti i iskušenja, koja navaljuju na mlobrojna niti mala...Mi živimo u vremenu u koem moramo biti neprestalno budni i na molitvi da bismo se odupreli iskušenju. Božja agocna eč je merilo za mlade koji žele da budu odani Caru neba. Neka zatp proučavaju Pisma. Neka pamte stih za stihom i neka stiču znanje o kome je Gospod govorio...U nevolji neka mladi stae pred sebe Božju reč i neka skoromno u veri potraže od gospopda mudrost da otkriju Njegov put i snagu da hodaju njime.

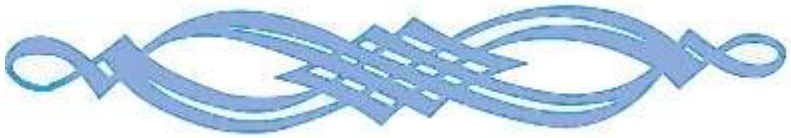

Poglavlje 8. Preimucstvo Molitve

NE NAPUŠTAJTE BOŽJA OBEĆANJA. Svaki onaj koji je posvećen i dolazi Bogu s istinitim srcem, i upućuje je Mu svoje iskrene molitve u veri, biće njegove molitve uslišane. Vaša vera ne sme sumnjati Božja obećanja i ako odmah ne vidite ili ne osetite odgovor na svoje molitve. Nemojte prestati da se pouzdate u Boga. Oslonite se na Njegovo sigurno i pouzdano obećanje: "Ištite i primićete." Bog je previše mudar da bi pogrešio i previše dobar da zadrži bilo koju dobra stvar Njegovim svetima koji hodaju ispravno.

Čovek može zalutali, iako svoje molbe šalje iz poštenog srcu, i ne pita uvek za stvari koje su dobre za njega i na proslavu Boga. Kada je to tako, naš mudri i dobri Otac čuje naše molitve i daje nam odgovor, ponekad odmah, ali On nam uvek daje ono što je za nas najbolje i što je Njemu na slavu. Bog nam daje blagoslov, kada bi mogli pogledati u Njegov plan za nas, jasno bi videli da On zna što je najbolje za nas i da su naše molitve uslišane. Ništa što bi nas povredilo ne daje, nego samo blagoslov nam je potreban, niti nešto što ne bi bilo dobro za nas ili za našu nesreću. Vidila sam da ako mi ne osećamo odmah odgovore na naše molitve, trebali bismo se čvrsto držati svoje vere, ne dopuštajući da nas nepoverenje koje se može pojaviti i odvojiti od Boga. Ako se naša vera koleba, mi ćemo tada ništa primiti od Njega. Naše poverenje u Boga moraa biti jako, i kada nam je najpotrebniji Njegov blagslov on će pasti na nas kao pljusak kiše.

NAŠE MOLITVE TREBA DA SU ISKRENE I ISTRAJNE. Bog ne kaže tražite samo jednom i primićete. On nam kaže tražite istrajno i neprestalno u vašim molitvama. Istrajnost u traženju dovodi molitelja u ozbiljan stav, i daje mu veću želju za primanje onog što on traži. Hristos je rekao Marti na grobu Lazarom: "Ako hoćeš verovati, videćeš slavu Božju." Mnogi nemaju živu veru. To je razlog zašto oni više ne vide Božju silu. Njihova slabost je posljedica njihove nevere. Oni imaju više poverenja u svoj vlastiti rad nego u delovanog Boga koji deluje za njih. Oni se uzdaju u svoje stavove. Oni planiraju i smišljaju, ali se malo mole, i imaju premalo poverena u Boga. Oni misle da imaju veru, ali to je samo osećaj u jednom trenu. Oni nisu shvatili svoju potrebu za Bogom i Njegovu spremnost da im da, nisu istrajni u nastojanju sa svojim zahtevima pred Gospodom. Naše molitve treba da su ozbiljne i istrajne kao što je bilo iskanje prijatelja za potrebe koji je tražio hleba u ponoć. Što smo više ozbiljni i istrajni u molitvama to će biti jača naše duhovno sjedinjenje s Hristom. Primićemo veće blagoslove, jer je naša vera time povećana. Naša je prednost da se molimo i verujemo. Stražite u molitvi. Stražite i sarađujte s Bogom koji sluša naše molitve. Imajmo na umu da "mi smo Bogu

pomagači..." Govorimo i radimo u skladu sa svojim molitvama. Dobićemo neizmerno mnogo ako iskušenja pokažu da je vera vaša prava i vaše molitve istrajne, umesto da da su naše molitvebile samo prazne reči i molitve samo forma.

ISKRENA MOLITVA VEOMA VREDI Molitva koja dolazi iz iskrenog i vernog srca je delotvorna. Žarka molitva je od velike vrednosti. Bog ne odgovara uvek na naše molitve onako kako bi mi želeli, jer možda ne tražimo ono što je za naše najveće dobro. Ali, u svojoj beskrajnoj ljubavi i mudrosti Bog će nam uvek dati ono što nam je najpotrebnije.

NEPUŠTAJTE BOŽJU RUKU PREBRZO Upitala sam anđela zašto u Izrailju nema više vere i sile. On mi je odgovorio: „Vi prebrzo ispuštate Gospodnju ruku. Iznosite ozbiljno svoje molbe pred presto milosti, budite istrajni i čvrsti u veri. Obećanja su sigurna. Verijte da ćete primiti ono što ištete i dobiće te.“ Bilo mi je ukazanmo na proroka Iliju. On je bio čivek kao i mi, asrdno se molio. Njegova je vera izdržala iskušenje. sedam puta je izlazio pred Boga u molitvi i na kraju se pokazao oblak. Videla sam da smo sumnjali u sigurna obećanja i nedostatkom vere ranjavali Spasitelja. Anđeo je rekao: „Naoružajte se svom Božjom opremom i uvek sa sobom imajte štit vere, jer će on čuvati srce, sam život, od vatrenih strela Zloga.“

Ako neprijatelj uspe da navede potištene odvrati oči od Isusa pa, umesto, da razmišljaju o Isusovoj dostojnosti i Njegovoj ljubavi, zaslugama i velikoj milosti, gledaju na sebe i bave se svojom nedostojnošću, on će im oduzeti štit vere i tako postići svoj cilj. Oni će biti izloženi njegovim žestokim iskušenjima. Zato slabi treba da gledaju u Isusa, da veruju Njemu i da tu veru ostvaruju. Budite istrajni i neumorni u molitvi. -Kada čovek iznosi punu uzdaha i žara molitvu Bogu (Isus Hristos je jedino pod nebom dato ime kojim se mi možemo spasiti), to je snaga i ozbiljnosti Božjeg zaloga da će On odgovoriti na takvu molitvu sa punim obiljem, više nego što mi mošemo tražiti ili misliti. Mi ne samo da se moramo moliti u Isusovo ime, nego moramo biti nadahnuti i obasjani Setim Duhom. Ovo objašnjava šta znači ono što je rečeno: „Tako i Duh se moli za nas uzdisajem ne iskazanim.“ Molbe moraju biti upućene u iskrenoj veri. Samo tada će one doći do prestola milosti. U molitvi budimo neumorni i istrajni. Bog nije kazao molite se samo jednom i ja ću vam odogvoriti, nego Njegova reč je molite se, budite u molitv jednako, verujte da ono što tražite u olitvi i vi će te to primiti, Ja ću vam odgovoriti. Iskrene i žarke molite su potrebne, a ne...

Poglavlje 9. Sila Molitve

MOLITVOM POVEĆAVAMO DUHOVNU SNAGU Oni koji se obraćaju Bogu u svojoj kleti, nasamo, iznoseći Gospodu svoje potrebe i traže pomoć, neće se moliti uzalud. „Otac tvoj koji vidi tajno platiće tebi javno.“ Ako Hristos bude sa nama svakoga dana, osetićemo da nas okružava sila nevidljivog sveta. Gledanjm u Isusa mi ćemo se preobražavati u Njegovo obličje. Posmatranjem mi se menjamo. Naš karakter postaje uglađen, nežani oplemenjen za nebesko carstvo. Sigurna posledica naših razgovora i zajednice sa Gospodom biće napredovanje u pobožnosti, čistoti i revnosti. Postajaćemo sve razboritiji u svojim molitvama. Mi tako primamo božansko vaspitanje i to se pokazuje u životu punom marljivosti i revnosti. Duša koja se obraća Bogu svakodnevnom, usrdnom molitvom tražeći pomoć, podršku i snagu imaće plemenite težnje, jasno shvatanje istine i dužnosti, uzvišene pobude za rad i nprestalno će biti gladna i žedna pravednosti.

Održavanjem veze sa Bogom, postaćemo sposobni da na one sa kojia se družimo prenesemo svetlost, mir i vedrinu kji vladaju u našem srcu. Snaga koji smo stekli u molitvi Bogu, sjedinjena sa istinskim naporima da postanemo promišljeniji i brižljiviji, priprema nas sa svakodnevne dužnosti i odražava spokojstvo duha u svim okolnostima. Snaga i milost može da se nađe u molitvi. Iskrena ljubav je vladajući princip srca. Zaposlite vaš um duhovnim stvarima. Nemojte da se on bavi samo sa vama samima. Nastojte da budete raspoloženog i vedrog duha. Suviše mnogo govorite o beznačajnim stvarima, a tako nećete steći duhovnu snagu. Ako bi takve vaše razgovore posvetili molitvi, stekli bi duhovnu snagu i pevali bi u svom srcu Bogu Najveći blagolsov koji Bog može pružiti čoveku je duh iskrene molitve. Celo nebo je otvoreno čoveku molitve... Ambasadori Hristovi će imati silu u radu sa ljudima, nakon što oni dolaze u iskrenim molitvama pred Boga.

MI NE KORISTIMO SILU MOLITVE KAO ŠTO BI TO TREBALI Mi ne koristimo silu delotvorne molitve kao što bi to trebali. Molitva i vera će učiniti ono što ni jedna sila na zemlji ne može da obavi. Mi, u svakom pogledu, ove dve vrednosti retko stavljamo zajedno. Mi nastavljamo da imamo nove posllove i sa novim iskušenjima kroz koja prolazimo u kojima prošlo iskustvo nije nas dovoljno vodilo. moramo imati neprestalnu svetlost koja dolazi od Boga.

MOLITVA NAS POVEZUJE SA BOŽJOM SILOM. Sila koja se postiže kroz molitvu priprema nas za naše vakodnevne dužnosti. Iskušenja kojima smo svakodnevno izloženi čine

da je molitva neophodna. Ako želimo da nas božja sila čuva kroz veru, onda treba da se neprestalne težnje našeg uma dižu u tihim molitvama Bogu. Kada smo okruženi uticajima koji nastoje da nas udalje od Boga, moramo istrajno se molit, tažeći pomoć i silu. Ako to ne činimo, nikada nećemo moći da pobedimo svoju oholost i savladamo iskuženja koja nas vuku u grežna uživanja i udaljuju od našeg Spasitelja. Svetlost istine koja posvećuje naš život, otkrivaju nam grešne strasti koje se u nama bore za prevlast, zato treba da uprregnemo sve svoje nerve i svu svoju snagu da bi smo se odupreli sotoni i kroz Hristovu milost pobedili.

BOŽANSKA SILA OČEKUJE ONE KOJI JE ŽELE. Vi ste u mogućnosti da imate dublje i jače razumevanje večnih vrednosti i ljubav prema ljudima onu koju je Hristos pokazao u svom životu. Tesna povezanost sa nebom daće vama pravi oblik vašoj vrednosti i biće temelj vašim uspesima. Vaš osećaj zavisnosti će vas navesti da se molite a osećaj dužnosti će vas navesti da se zalažete. molitva i zalaganje, zalaganje molitva, biće glavni posao vašeg života. Morate se moliti i ako i ako sav uspeh i solava pripada Bogu, a raditi kao da su sve dužnosti i obaveze samo vaše. Ako vam ne dostaje sila možete je primiti, ona je pripremljena i čeka na vas. Samo verujte u Boga i držite Ga za Njegovu reč, radite sa verom i blagoslov će doći.

I KRATKA MOLITVA DONOSI DUHOVNU SILU. “Ja se pomoih, on (Nemija) je rekao, „Bogu nebeskom.“235 U jeednoj kratkoj molitvi Nemija je došao u prisutnost Cara nad carevima i dobio je Njegovu silu da je mogao pokrenuti srce kao reke što pokreću vodu. Moliti se kao što se Nemija molio u času njegove potrebe je način kako se jedan hrišćanin ophodi pood okolnostima kada drugačiji oblik molitve nije bio moguć.

MOLITVA JE TAJNA DUHOVNE SILE. Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo sredstvo milosti ne može da je zameni niti da očuva zdravlje duše. Molitva dovodi srce u neposrednu vezu sa Izvorom života i jača žile i mišiće duhovnog iskustva. Onaj koji zanemaruje molitvu, koji se moli povremeno, kada mu se to sviđa, gubi vezu sa Bogom. Takvom duhovne sposobnosti slabe, a versko iskustvo počinje da gubi zdravlje i snagu.

MOLITVA DONOSI SILU OD BOGA. Kao odgovor na molitvu vere doći će čoveku sila od Boga. MOLITVA DONOSI USPEH U BORBI SA GREHOM. - Moitva je sredstvo uspeha koje je nebo odredilo u borbi protiv greha i razvijanje hrišćanskg karaktera. Božanski uticaj koji dolazi kao odgovor na molitvu vere izvršiće u duši molioca sve ono za čega se moli. Mi se možemo moliti za oproštaj greha, za Svetog Duha, za hrišćanski karakter, za mudrost i snagu da radimo Negovo delo, za svaki dar koji je On obećao, a Njegovo obećanje je: „Primićete“.

MOLITVA SADRŽI U SEBI BEZGRANIČNU SILU. Ispravna vera i ispravna molitva - kakvu snagu one imaju! To su dve ruke kojima ljudskog molitelja kojima drži silu bezgranične Ljubavi.

MOLITVA NAS OSNAŽUJE PROTIV SOTONSKIH ISAKUŠERNJA. Sotona stavlja pred mlade mnoga iskušenja. On izvodi igru osvajanja njihovih duša i ne propušta da upotrebi i poslednje sredstvo da bi ih zaveo vi upropastio. Ali Bog ne ostavlja svoju decu bez pomoći u borbi protiv kušača. Oni imaj svog svemoćnog Pomoćnika. Daleko snažniji nego njihov neprijatrelj, Onaj koji je u ovom svetu u ljudskoj prirodi sreo i pobedio sotonu, odupirajući se svim iskušenjima kojima su mladi izloženi, daleko je jači od njihovog neprijatelja. On je naš sştariji Brat. On duboko saoseća sa mladima. Stalno bdi nad njima i raduje se kada oni nastoje da mu ugode. Kada se mladfi mole On njihovim molitvama dodaje tamjan svoje pravde i prinosi ih Bogu kao ugodnu žrtvu. Ojačani Hristovom milošću, mladi mogu da podnesu teškoće kao dobri vojnici krsta. Ojačanui Njegovom snagom, oni mogu da'dosegnu visoke idealakoji su vpred njeima. Žrtva prineta na Golgoti je zalog njihove pobede.

NAŠE MOLITVE DOLAZE PRED GOSPODNJI PRESTO. Vašim žarkim molitvama vere možete pokrenuti ruku koja pokreće svet.Vi možete učiti decu daşe mole na kolenima pored vas. Neka se vaše molitve džu do Božjeg prestola. „Prosti Gospode narodu svojemu, i nedaj nasledstvo Tvoje pod sramotu da njim ovladaju neznabošci, zašto da'kažu narodima: Gde im je Bog!" Bog je na delu. On čini čudesa, i ako je On visok i uzvišen, molitva može da dosegne do Njegovog prestola. On uzdiže i obara, On čini veličansvene stvari, uslišava skruišenu molitvu vere od ponizne Njegove dece.

NAŠE REČI DOPIRU DO BOŽJEG UHA. Reč koja je upućena Isusu na Jordanu „ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji" - ovgrlila je celi ljudski rod. Bo je progovorio Isusu kao našem predstavniku. Pored svih naših greha i slabosti nismo odbačeni kao bezvredni. On „nas oblagodati (prihvati) u ljubaznome" Slava koja je počivala na HristuZaloga je Božje ljubavi za nas. Ona nsam govori o sili molitve - kako ljudski glas može da dopre do božjeg uha i naže molbe budu prihvaćene u nebeskim dvorovima. Usled greha Zemlja je odsečena od Neba i otuđena od njegove zajednice, ali Isus ju je opet povezao sa područjem slave. Njegova ljubav okružila je čoveka i dosegla do najvišeg nreba. Svetlost koja je sa otvorenih kapija padala na Spasiteljevu glavu padaće i na nas dok se molimo za pomoć da se odupremo iskušenju. Glas koji je govorio isusu, kaže svakoj vernoj duši: „Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji."

MI SE MORAMO KAO JAKOV BORITI U MOLITVI. Da li ćemo nastaviti posao na putu Gospodnjem? Da li smo spremni da se učimo od Boga? Hoćemo li se boriti sa Bogom u molitvi? Hoćemo li primiti krštenje Svetim Duhom? To je ono što nam treba i možemo imati u ovo vreme. Tada ćemo iži napred sa Gospodnjom vešću, i svetlost istine će ispred sijati kao zapaljena svetiljka koja dopire u sve kajee sveta. Ako budemo išli ponizno sa Bogom, Bog će ići sa nama. Ponizimo svoje duše i videćemo spasenje Njegovo.

NAJVEĆE POBEDE SU ZADOBIJENE KROZ ISKRENE MOLITVE. Jakiov je izvojevao pobedu jer je bio istrajan i odlučan. Njegovo iskustvo svedoči o snazi istrajne molitve. Lekciju koju treba da sada naučimo je istrajnost u molitvi i nepopustljive vere. Najveće pobede Hristove crkve i pojedinih hrišćana, nisu postignute sposobnostima ili obrazovanju, bogatstvu ili naklonost ljudi. Oni su te pobede zadobili u prijemnoj dvorani sa Bogom, kada su iskrenom i sa očajničkom verom držali moćne ruke Božje sile. Oni koji nisu voljni da odbace i napuste svaki greh i da traže skreno Božji blagoslov, neće ga ni dobiti. Ali svi oni koji su voljni da se drže Božjih obećanja kao što je to Jakov učinio, i budu kao on iskreni, ozbiljni i istrajni, uspeće ko i on što je uspeo.

HVALE I ZAHVALJIVANJE DONEĆE SILU NAŠIM MOLITVAMA. Zar sva naša pobožnost i vera treba da se satoji od iskanja i primanja. Zar uvek treba da m8islimo na naše želje a nikada na blagoslove koje primamo? Zar žemo samo primati i koristiti se Njegovom milošću, a nikada da izrazimo zahvalnost Bogu, nikada da hvalimo i slavimo Njega za sve ono što nam je učinio? Mi se premalo molimo ali smo još štedljiviji u reči kada treba da se zahvalimo Bogu. Kada bi više slavili i hvalili Boga za'Njegovu ljubav, Naše molitve bi bile mnogo više sile i bile delotvornije. U nama bi bilo sve više i više ljubavi Božje i mi bi Ga sve više slavili. Oni koji se žale da Bog ne čuje njihove molitve, ttreba da promenu način molitve tako da u njih unesu zahvalnost i slavljenje Boga. Ako budu cenili Božju dobrotu i miolost uvidiće da će i On ceniti i i uslišiti njihove moolitve. Molite se, molite se bez prestanka, usrdno i iskreno, ali nezaboravite da zahvaljujete i da Ga slavite.

SILA MOLITVE DONOSI PLODOVE NAŠEM RADU ZA BOGA Oni koji su bili u tami greha i zla kupljeni su Hristovom krvlju. Oni su plodovi Njegove patnje, i oni su raditi za Njega. Neka naši radnici znaju da je to što rade za unapređenje Hristovog carstva. On će ih učiti kako da idu na njihovog Bogom određen posao, opominjujući svet na skori dolazak suda. U zajednici sa snagom uverenja, silom Božje ljubavi, evanđeoski rad neće biti bez rezultata. Neka evađelisti misle da Otac i Sin imaju interes u ovom radu. Kao što otac voli Sina tako Sin voli one koji su Njegovi, koji rade kao što je On radio za one duše koji su bili osuđeni da propadnu. Niko ne treba da oseća da je bez sile, jer je Hristos izjavio: „Data mi je

svka vlast na Nebu i na Zemlji.“ On je obećao da će dati svoju silu svojim radnicima. Njegova sila postaće njihova sila.

SOTONA NE MOŽE DA POBEDI ONE KOJI SE MOLE. Neprijatelj ne može pobediti nijednog poniznog Hristovog učenika, one koji dolaze u molitvi pred Gospodom. Hristos je sebe postavio kao Zaklon, kao Utočište od napada zloga. Dato nam je obećanje: „...jer će neprijatelj navaliti kao reka, ali će Duh Gospodnji podići zastavu suprot njemu.“ ...U svoj sotonskoj vojsci nema takve sile koja bi mogla da onesposobi dušu, koja se sa jednostavnim poverenjem uzda u mudrost koja dolazi od Boga.

MOLITVA DONOSI SILU DA SE ODUPREMU ISKUŠENJU Bez neprestalne molitve i budnosti mi smo u opasnosti da postanem nemarni i skrenemo sa pravog puta. Neprijatelj uporno želi da ometa put do prestola milosti da ne bismo ozbiljnom, poniznom molitvom i verom dobili blagodat i snagu dsa se odupremo iskušenjima.

SA ZANEMARIVANJEM MOLITVE I NE PROUČAVANJEM BIBLIJE POSTAJEMO PODLOŽNI ISKUŠENJIMA.-Iskušenja često izgledaju neodoljiva zato što zanemarujemo molitvu i proučavanje Biblije, i što se onaj koji je podvrgnut iskušenjima ne može odmah da se seti Božjih obećanja da bi dočekao sotonu sa biblijskim oružjem. Ali anđeli su stalno oko onih koji su voljni da budu poučeni u božanskim stvarima i u času velike potrebe oni će ih potsetiti na one istine koje su im potrebne.

SOTONA SE STRAŠI KADA MI IMAMO MOLITVU. -U molitvi se nalazi moćna sila. Naš veliki suparnik neprestalno traži da uznemiri dušu i odvrati od Boga. Kada se u poniznosti sveti Božji narod obraća za pomoć Nebu, to mnogo uznemiruje i straši sotonu, to ga uznemiruje više nego odluke vladara i naredbe kraljeva.

MOLITVA JE REFORMACIJI BILA IZVOR SILE. Iz tajnog mesta molitve došla je sila koja je u doba velike reformacije potresla svet. Tamo, u svetom pouzdanju, stale su sluge Božje na stenu Njegovih obećanja. Za vreme borbe u Auzburgu, Luter nije propustio da svakog dana posveti tri sata u molitvi, i to u vreme koje je najpogodnije za učenje. U tajnosti svoje sobe, izlivao je svoju dušu pred Bogom, rečima puno poverenja i nade, kao kada čovek razgovara sa svojim prijateljem.

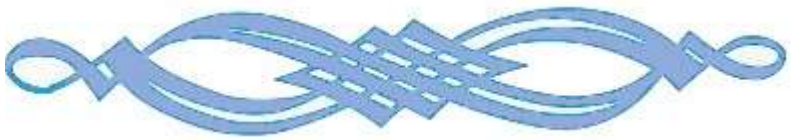

Poglavlje 10. Razlozi za Molitvu

RAZLOZI ZA MOLITVU MOLITVA PROSVETLJUJE UM DA SE RAZUME ISTINA. -Zašto mi ne primamo više od Boga koji je izvor svetlosti i sile? Mi očekujemo tako malo. Da li je nestala Božja ljubav za čoveka? Da li je nestala Njegova želja da pokaže svoju silu u odbrani svoga naroda? Hristos će nam dati pobedu u borbi. Ko može sumnjati u to kada znamo da je On odložio svoj carski plašt i carsku krunu i došao na ovaj svet u ljudskoj odeći, tako da može stajati kao ljudska zamena i jemac? Mi ne vrednujemo kao što bi trebali moć delotvornost molitve. „Tako i Duh pomaže nam u našim slabostima. Jer ne znamo zašto ćemo se moliti kao što treba, jer sam Duh se moli za nas uzdisajem ne iskazanim.“ Bog čezne da dođemo k Njemu u molitvi, da nam može rasvetli naše umove. Samo On može da nam da jasno shvatanje istine. Jedino On može da omekša i obuzda srce. Samo On može da pokrene da se razume ishati razlika između istine i zablude. Jedino Bog može učvrstiti kolebljiv um i dati mu razumevanje i veru da može izdrži probu. Tada se molite, molite se bez prestanka. Gospod koji je čuo Danilovu molitvu, čuće i vašu, ako Mu se približite kao Danilo.

MOLITVOM SE UPOZNAJMO SA OCEM. -Oh, da li mi znamo Boga kao što bi trebli? Kakvu bi radost i utehu imali ako bi naučili svakodnevnu lekciju koju On želi da nas nauči! Mi Ga moramo upoznavati kroz sticanja iskusva. Za to će nam trebati mnogo više vremena da provodimo u molitvi nasamo, u tom divnom ličnom upoznavanju sa našim nebeskim Ocem.

MOLITVA NAS UJEDINJUJE MEĐUSOBNO I SA BOGOM. -Molitva nas ujedinjuje jedne sa drugima i sa Bogom. Moliva dovodi Isusa na našu stranu i čini da malaksala i zbunjena duša dobije novu snagu da nadvlada svet, telo i đavola. Molitvom odbijamo napad sotone.

MOLITVOM SE ODUPREMO ISKUŠENJU. -Zašto sinovi i kćeri Božje se nerado mole kada je molitva ključ u ruci vere koji otvara riznice Neba u kojima se čuvaju neograničena sredstva Svemogućega? Bez neprekidne molitve i budnosti u opasnosti smo da postanemo nemarni i da skrenemo sa prvoga puta. Neprijatelj uporno nastoji da ometa put do prestola milosti, da ne bi ozbiljnom poniznom molitvom i verom dobili blagodat i snagu da se odupremo iskušenju. Hristos je naša jedina nada. Dođite Bogu u Njegovo ime koji je dao svoj život za život sveta. Uzdajte se u delotvornost Njegove žrtve. Pokažite da se Njegova ljubav i Njegova radost nalazi u vašoj duši i zato što je to tako, vaša je radost potpuna. U Boga je

vaša snaga. Molite se mnogo. Molitva je život duše. Molita vere je sredstvo kojim se možemo uspešno odupreti svakim napadom neprijatrelja.

MOLITVOM SE PRIPREMAMO ZA ČLANSTVO NEBESKE CRKVE. -Poniznoj, vernoj duši Božji dom na zemlji su vrata Neba. Pesma hvale, molitva, reči koje govori Hristov predstavnik su Božja određena sredstva za pripremu Njegovog naroda za crkvu gore na Nebu, za uzvišeno bogosluženje na kojem ne može ući niko nečist.

MOLITVA UČVRŠĆUJE NAŠE UVERENJE. -Naše uverenje mora da se svakodnevno jača poniznom, iskrenom molitvom i proučavanjem Svetog pisma. I ako svako od nas ima svoju ličnost, i ako svako od nas treba da ima svoje čvrsto uverenje, mi ih moramo držati kao Božju istinu i snagu koju nam Bog pruža. Ako tako ne činimo tada će nestajati naša uverenja.

MOLITVOM OSTVARUJEMO SVAKODNEVE POTREBE. -Svako obećanje u Božjoj reči je predmet molitve i predstavlja sigurnu reč Jehove kao našu sigurnost. Bilo koji duhovni blagolsov da nam je potreban naša je prednost da ga tražimo preko Isusa. Sa jednostavnošću jednog deteta možemo izneti Gospodu tačno sve ono što nam treba. Možemo Mu izneti svoje zemaljske potrebe, moleći ga za hleb i odelo, kao što tražimo hleb života i odelo Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da vam je to sve potrebno i On nas poziva da sve to tražimo od Njega. U Hristovo ime se prima sve. Bog će proslaviti to ime i zadovoljiti vaše potrebe iz obilja svoje darežljivosti. Svaka duša ima prednost da stoji pred Gospodom za svoje sopstvene potrebe i da iskaže ličnu zahvalnost za blagolsove koje svakodnvno prima.

MOLITVOM NE DAJEMO NOVA OBAVEŠTENJA BOGU. -Molitva se ne shvata uvek kako bi trebalo Naše molitve nemaju za cilj da obaveste Boga o nečemu što on nezna.Njemu su poznate tajne svake duše.Nije potrebno da,naše molitve budu duge ih izgovaramo glasno. Bog čita skrivene misli. Mi se možemo moliti u tajnosti, i On koji vidi u tajnosti, čuće nas i platiče nam javno.

POTREBNA JE SVAKODNEVNA MILOST. -Oni koji su bili nadahnuti sa silom s visine na dan Pedesetnice, time nisu bili oslobođeni novih nevolja i novih iskušenja. Dok su svedočili za istinu i pravdu, neprestalno su morali da odbijaju nove napade neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su prisiljeni da se svojom snagom, koju im je Bog dao, trude da dostignu meru rasta visine ljudi i žena u Isusu Hristu. Svakodnevno su se molili za nove zalihe blagodati, da bi, sve više i više, mogli da se sežu prema savršenstvu. Pod uticajem Svetog Duha, čak su i najslabiji, pokazujući veru u Boga, naučili da usavršavaju poverene sposobnosti i postanu posvećeni, uglađreni i

oplemenjeni. Ponizno su se pokoravali preobražavajućem uticaju Svetog Duha, primai deo punine Božanstva i bili oblikovani po ugledu na Boga.

POTREBNA JE MUDROST. -Moramo tražiti mudrost odozgo da možemo opstati u ove dane zablude i opomene. Molite se najiskrenije za razumevanje vremena u kojem živimo, za ispunjejne planova Njegovih namera i povećanje delotvornosti u spasavanju duša.

DATO JE KRŠTENJE SVETIM DUHOM. -Verni Gospodnji vesnici su nastojali nositi Gospodnje delo onako kako je to Njegova zamisao. Oni su se molitvom povezalii u uskom vezom sa Velkim Učiteljem, tako su mogli svakodnevno biti učeni od Boga. Oni su se borili sa Bogom u iskrenoj molitvi za krštenje Svetim Duhom da bi mogli ispuniti potrebe sveta koji propada u grehu. Sva sila je obećana onima koji u veri idu da objavljuju večno jevanđelje. Kao sluge Božje oni svakodnevno po svetu nose jednu živu i svežu poruku sa prestoola slave, svetlo istine koja svetli kao zapaljena svetiljka i dopire do svih krajeva sveta. Tako će sva sila tame zla i neverstva biti raspršena u umovima iskrenih srca u svim zemljama, koji sada traže Boga...

DANAŠNJE POTREBE ZAHTEVA MOLITVU. - Istina Božja primljena u srce može te umudriti na spasenje. Ako je veruješ i ako je poslušaš primićeš dovoljno milosti za današnje dužnosti i iskušenja. Vama nije potrebna milost za sutra. Morate znati da vam je ona potrebna za danas. Pobedi danas, odreci se danas, straži i moli se za danas, zadobi potrebu u Gospodu za danas.

STARANJE ZA POTREBE BOŽJEG DELA. - Svo osoblje u našim ustanovama treba da stvaraju najpovoljnije uslove za razvoj dobrih i ispravnih navika. Nekoliko puta svakoga dana treba posvetiti dragocene, zlatne trenutke u molitvi i proučavanju Svetog pisma, ako ni zbog čega drugog, a ono da bi se zapamtio kakav tekst da bi se duhovni život održao u duši. Različita interesovanjanja i pitanja o Božjoj stvari potstiču nas da se duhovno hranimo i razmišljamo koje nas nadahnjuje u našim molitvama. Zajedništvo s Bogom je neophodno za duhovno zdravlje, jer se samo na taj način može steći mudrost i ispravno prosuđivanje što je potrebno u obavljanju svih dužnosti. .

USLIŠENE MOLITVE SU RAZLOG ZA HVALU I ZAHVALJIVANJE. -U Drugoj glavi Prve Samuilove zabeležena je molitva jedne posvećene žene koja je služila i slavila Boga. Molila se: „Razveseli se srce moje u Gospodu; Uzvisuje se rog moj u Gospodu; otvoriše se usta moja na neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja tvojega. Nema svetoga kao što si ti Gospode, jer nema drugoga osim tebe i nema stene kao što je Bog naš.“ Anina zahvalnost na njene uslišene molitve je pouka danas svima onima koji su primili odgovor na

njihove molbe... Da li zanemarujemo da uzvratimo hvalu i zahvajivanje Bogu za Njegovu puno ljubavi dobrotu? David je objavio. „Milo mi je što Gospod usliši molitveni glas moj; što prignu uho svoje k meni i zato ću ga u sve dane svoje prizivati.“ Božja dobrota i Njegovi odgvori na naše molitve stavlja nas u velikoj obavezi da izrazimo zahvalnost i da damo hvalu za Njegovu naklonost i darovao odgovor na naše molitve. Mi bi trebali da,zahvaljujemo Bogu mnogo više nego što to činimo. Blagolsove koje primamo kao odgovor na naše molitve treba da za njih odmah zahvalimo. Dobro je da zapišemo uslišenje naših molitava u naš dnevnik, da kada ga uzmemo u ruke da čitamo mi ćemo se potsetiti Božje dobrote i hvalićemo Njegovo sveto ime.

NAŠI KARAKTERI MOGU BITI PREOBRAŽENI. - Promena koja nam je potrebna je promena srca. Ona se jedino može dobiti ako lično to tražimo od Boga za Njegov blagoslov, tražeći od Njega Njegovu silu, sa žarkom molitvom da Njegova milost može da dođe na nas da naš karakter se može promeniti. Ovu promenu mi trebamo danas, a za postizanje tog iskustva moramo biti istrajni i ispoljiti iskrenost srca. Mi se trebamo moliti sa stvarnom iskrenošću pitajući se: „Šta da činim da se spasem? Mi treba da znamo koje korake treba da preduzmemo da bi stigli u Nebo.

NAŠE RAZUMEVANJE BOŽJE REČI JE PROŠIRENO. -Niko nije siguran ni jedan damn, ni jedan čas bez molitve. Naročito treba da molimo Boga za mudrost da možemo razumeti Njegovu Reč. U Reči Božjoj se otkrivaju sotonske zamke, ali i sredstva kojim ih možemo uspešno izbeći. Sotona je vešt (ekspert) da navodi tekstove iz Biblije, kojima daje svoje tumačenje da bi nas doveo do pada. Mi treba da proučavamo Bibliju sa poniznim srcem i nikada ne smemo izgubiti iz vida svoju zavisnost od Boga. Uvek treba da smo na oprezu pred zamkama sotone i neprestalno da se sa verom molimo: „Ne navedi nas u napast.“ Biblija se nikada ne sme proučavati bez molitve. Samo Sveti Duh nam može pomoći da shvatimo važnost onih stvari koji se lako mogu razumeti, i da nas sačuva od izvrtanja onih tačaka istine koje koje se teško shvataju. Nebeski anđeli imaju službu da pripreme naša srca da bi smo mogli razumeti Božju Reč, tako da budemo oduševljeni njenom lepotom, opomenuti njenim savetima ohrabreni i ojačani obećanjima koja se u njoj nalaze. Neka molitve psalmistre: „Otvori oči moje da vidim čudesa zakona Tvojega,“ treba da bude i naša molitva. Iskušnja često izgledaju neodoljiva zato što se zanemaruje molitva i proučavanje Biblije, i što se onaj koji je podvrgnut iskušenju ne može odmah da se seti Božjih obećanja, da bi dočekao sotonu biblijskim oružjem. Ali anđeli Božji su stalno oko onih koji su voljni da budu naučeni o božanskim stvarima, i u času velike potrebe oni će ih potsetiti upravo na one istine koje, su

im potrebne. Tako „kada neprijatelj navali kao reka, Duh Gospodnji će podići zastavu suprot njemu“

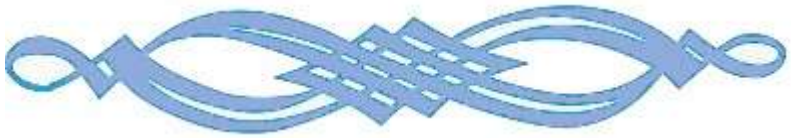

Poglavlje 11. Uslišena Molitva

BOG ĆE NAM ODGOVORITI AKO MI TRAŽIMO — Dalje svjetska mudrost uči da molitva nije od bitne važnosti. Ljudi nauke tvrde da nema stvarnog odgovara na molitvu; da bi on značio povredu prirodnih zakona, čudo, a čudesa ne postoje. Svemirom, kažu oni, upravljaju nepromjenljivi zakoni a sam Bog ne čini ništa što bi bilo u suprotnosti sa tim zakonima. Na taj način predstavljaju Boga kao biće koje je vezano svojim vlastitim zakonima, kao da djelovanje božanskih zakona isključuje božansku slobodu. Ovakvo učenje se protivi svjedočanstvu Svetoga pisma. Zar nisu Krist i njegovi apostoli činili čudesa? Isti milostivi Spasitelj živi još i danas. On je i sada isto tako voljan da usliši molitve vjere kao nekad kada je hodao vidljivo među ljudima. Prirodno sarađuje sa nadprirodnim. Dio je Božjeg plana da nam da, kao odgovor na našu molitvu vjere, ono što nam ne bi dao da ga za to nismo molili. {VB 427.3}.—(The Great Controversy, 525.)

Kada vam se ukaže prilika da se susretnete sa svojom braćom u crkvi, recite im o potrebi održavanja otvorenog kanala za komunikaciju između Boga i njihove duše. Recite im da ako će naći vreme da pruže srce i glas za molitvu, Bog će naći vreme da im pruži svoj glas za odgovore na njihove molitve. Recite im da ne zanemaruju svoje verske dužnosti. Zamoliti braću da se mole. Mi moramo tražiti ako bismo pronašli, moramo iskati, ako želimo primiti, moramo kucati ako želimo da nam se otvore vrata. Hristos nas ne pozia da Ga sledimo a da nas posle ostavio da budemo sami. Ako svoj život posvetimo Njegovoj službi, nikaanećemo doći u položaj za koji se Bog nije unapred postarao. Bez obzira u kavom se položaju nađemo, imamo Vodiča da nam pokaže put; bez obzira kakve su naše nedoumice, imamo sigurnog Savetnika; Bez obzira kakve siu naše tuge, žalosti ili usamljnosti, imamo saosećajnog Prijatelja. I ako u svom neznanju učinimo pogrešni korak Hristos nas ne ostavlja. . .I sve što uzištete u molitvi verujući, dobićete.

BOŽJI BLAGOSLAV ĆE DOĆI KAO REZULTAT PONIZNE VERE. Uska zajednica sa Nebom daće pravi izgled vašoj vernosti i biže osnov vaših uspeha. Vaš osećanj zasvisnosti će vas voditi na molitvu a osećaj dužnosti će vas pozivati na zalaganje. Molitva i zalaganje, zalaganjeri molitva - to će biti glavni posao vašeg života. Vi se morate moliti i ako sav uspeh i svu slavu dugujete Bogu, ali morate radit kao da su sve dužnosti samo vaše. Ako vsam nedostaje snaga, primićete je ,er je ona pripremljena za vas. Samo verujte u Boga, i držite Ga za Njegovu reč. Radite u veri i blagolsov će doći. U ovom Delu, genijalnost, logika i rečitost nisu dovoljni. Bog prihvata one koji imaju skrušeno, ponizno i smerno srce i sluša njihove

molitve. Kada Bog pomaže sve prepreke se mogu prebroditi. Kako su mogli ljudi sa velikim prirodnim sposobnostima i visokom učenošću deoživeti neuspeh na odgovornim položajhima, dok su drgi intelektualno slabiji i pod nepovljnim okolnostima pokazali čudesne uspehe. tajna je u tome, što su se prvi uzdali u sebe, dok su se drugi sjedinili sa Onim koji je divan u savetu i silan u moći da ostvari ono što hoće. Jednostavne molitve.....

DEČIJA JEDNOSTAVNOST U VERI I MOLITVI "Ko je žedan neka dođe k men ii pije. Ko god pije od vode koju ću mu ja dati neće ožedneti do veka nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život večni." Ako pored ovih Božjih obećanja ostanemo žedni i uvenuti sami ćemo sebi biti krivi. Ali ako sa dečijom jednostavnošću i verom dođemo Hristu, kao što ona dolaze svojim zemaljskim roditeljima i traže od njih ono što su obećali, i mi zatražimo ono što nam je Hristos obećao, verujuće da će mo primiti i biće nam.

MOLITVA I VERA Bog nikada nije kazao: Traži jednom i primićeš! On nas poziva da tražimo.Da neumorno istrajmo u molitvi. Istrajno traženje doprinosi da molitelj bude ozbiljniji, da pažljivije čezne za onim što traži. Hristos je na lazarevom grobu rekao Marti: "Ne rekoh li ti…ako veruješ videćeš slavu Božju." Mnogi nemaju živu veru. To je razlog zašto oni ne vide više silu i moć Božju. Njihova slabost je posledica njihovog neverovanja. Oni imaju više vere u svoja dela nego u dela koje Bog čini za njih. Oni na sebe preuzimaju brigu o sebi. Oni planiraju i ostvaruju ali se malo mole i imaju malo stvarnog poverenja u Boga. Misled a imaju vere ali je to samo trenutna pobuda. Ne uspevaju da shvate svoje potrebe ili Božju spremnost da im pomogne. Nisu istrajni u iznošenju svojih zahteva Bogu. Naše molitve treba da budu tako ozbilne i istrajne kao molba prijatelja u nevolji koji je u pola noći tražio hleb. Što ozbilnije i istrajnije tražimo ui molitvi to će čvršće biti naše duhovno zajedništvo sa Isusom. Primaćemo uvećane blagoslove zato što je naša vera uvećana. Naš je deo da se molimo i verujemo. Budimo budni u našim molitvama. budimo budni i sarađujmo sa Bogom koji sluša naše molitve. Budimo svesni da "smo Bogu pomagači". Govorimo i radimo u skladu sa svojm molitvama. To će učiniti beskrajnu razliku da će vaša vera bila dokaz prave vere ili će ona biti samo forma kroz izgovorenih praznih reči.

MOLITE SE SA VEROM I ODGOVOR ĆE DOĆI. Pouke koje nam Bog šalje , ako ih dobro naučimo, biće nam uvek od pomći kada nam ustreba. Uzdajte se u Boga. Mnogo se molite i verujte. Uzdajte se, badajte se , verujte, držite se čvrsto ruke beskonačne sile, ako tako činite, vi ćete biti više nego pobednici. Istinski radnici žive i rade u veri. Kada gledaju kako delo sporo napreduje, oni ponekad osećaju zamor. Ali ako ne podlegnu i ne izgube hrabrost videće kako se oblazi razilaze i nestaju i kako se ostvaruju i ispunjuju obećanja i oslobođenja. Kroz maglu kojom ih je sotona obavio oni će sagledati sjajne zrake Sunca Pravde.

Radite u veri a ishod prepustite Bogu. Molite se u very i tajna Njegovog proviđenja daće vamodgovor. Moguće je da ćete vam ponekada izgledati da nećete uspeti. Ali radite i verujte, unoseću u svoj rad veru, nadu i hrabrost. Kada učinite ono što možete čekajte Gospodauzdajući se u Njegova obećanja i On će osvariti svoju Reč. Čekajte, ne brižno i nestrpljivo, nego u nepokolebljivoj very i čvrstom uzdanju. Postoji sila koja se jedino može dobiti od Boga. Samo On vam može pomoći. On može da vam da milost i nebesku mudrost.

Ako zatražite u vjeri, primićete, ali morate bdeti i moliti. Bdijte, molite, radite, to neka vam bude vaš moto. . Bog nas je poslao da adimo u Njegovom vinogradu. Naša je obaveza da adimo sve što možemo. "U jutro sij seme svoje i u veče nemoj da ti počivaju ruke, jer ne znaš šta će biti bolje, ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro." Mi imamo tako malo vere i mi ograničavamo Svetca Izrailjevog. Treba da budemo zahvalni Bogu što možemo da koristimo svake naše sposobnosti koje smo dobili od Njega. Svaku našu iskrenu molitvu uzdignimo je u veri i odgovor će stići. Ona ne mora doći onako kako smo očekivali, ali će odgovor doći onda i onako kako mi očekujemo al će doći kada nam je najpotrebniji. "Ako ostanete u meni i reči moje u vama ostanu, što god hoćete ištitie i biće vam."

AKO MI NAĐEMO VREME ZA MOLITVU BOG ĆE NAĆI VREME DA NAM ODGOVORI Svaka iskrena molba za milost i snagu biće uslišena…Tražite od Boga da učini one stvari koje vi nemožete sami da učinite. Recite Isusu sve. Položite pred Njim sve tajne vašeg srca, jer Njegovo oko ispituje najdublje tajne vaše duše i čita najtajnije vaše misli kao otvorenu knjigu.Kada trašite sve ono što je potrebno za dobor vaše duše, verujte da ćete primiti i biće vam. Prihvatitie sve Njegove darove celim srcem, jer je Isus umro da bi mogli imati sve dragocenosti neba kao svoje i na kraju da imate svoj dom sa nebeskim anđelimau Božjem carstvu. Ako vi nađete reči i vreme za molitvu Bog će naći reči i vreme za odgovor.

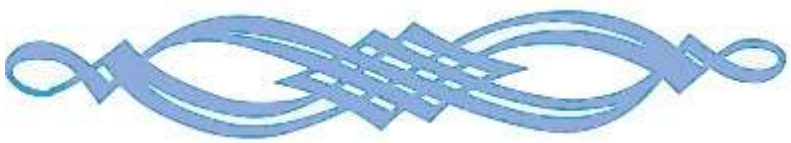

Poglavlje 12— Molitva i Probuđenje

Probuđenje će doći samo kao odgovor na molitvu. — Oživljavanje prave pobožnosti među nama najveća je i najhitnijaod svih naših potreba. Tražiti ovo trebao bi biti naš prvi posao. Mora postojati ozbiljan napor da se dobije Gospodnji blagoslov,ne zato što Bog nije voljan da nam podari svoj blagoslov, već zato što nismo spremni da ga primimo. Naš Nebeski Otac je volj-niji dati svog Svetog Duha onima koji Ga mole, nego što su ze-maljski roditelji da daju dobre darove svojoj djeci. Ali naš je po-sao, ispovijedanjem, poniženjem, pokajanjem i iskrenom moli- tvom, ispuniti uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Probuđenje se može očekivati samo kao odgovorna molitvu. *(Selected Messages 1:121.)*

Danas postoji potreba za takvim oživljavanjem istinske re-ligije srca kakvu je doživio drevni Izrael. Mi trebamo, poput njih, donijeti plodove koji su dostojni pokajanja – da uklonimo svoje grijehe, očistimo oskrnavljeni hram srca da Isus može vla-dati unutra. Postoji potreba za molitvom – usrdnom molitvom koja preovlađuje. Naš Spasitelj je ostavio dragocjena obećanja za istinskog pokajnika. Takvi neće uzalud tražiti Njegovo lice. On nas je također svojim primjerom naučio neophodnosti moli- tve. Sam Veličanstvo Neba, On je često provodio cijelu noć u zajednici sa svojim Ocem. Ako Otkupitelj svijeta nije bio pre-više čist, previše mudar ili previše svet da bi tražio pomoć od Boga, zasigurno slabi, zabludjeli smrtnici imaju svu potrebu za tom božanskom pomoći. Sa pokajanjem i vjerom, svaki pravi hrišćanin će često tražiti „prijesto milosti, da zadobije milost i nađe milost za pomoć u vrijeme potrebe.“ *(The Signs of the Ti- mes, January 26, 1882.)*

Molitva nas dovodi u vezu sa Bogom. — Ako dođemo Bogu, osjećajući se bespomoćni i zavisni, kakvi zaista jesmo, i u poniznoj, povjerljivoj vjeri objavimo svoje želje Onome čije je znanje beskonačno, koji sve vidi u tvorevini i koji svime upravlja svojom voljom i riječju, On može i hoće da se pobrine za naš vapaj, i pustiće da svjetlost obasja naša srca. Iskrenom molitvom dovodimo se u vezu sa umom Beskonačnog. Možda u tom trenutku nemamo upečatljiv dokaz da se lice našeg Otkupi-telja saginje nad nama u saosjećanju i ljubavi, ali to je ipak tako. Možda ne osjećamo njegov vidljivi dodir, ali Njegova je ruka nanama u ljubavi i nježnosti sažaljenja. *(Steps to Christ, 97.)*

Naše molitve se uzdižu na nebo vlažne Hristovom krv-lju očišćenja. — Religiozne službe, molitve, pohvale, pokaj- ničko ispovijedanje grijeha uzdižu se od pravih vjernika

kao tamjan u nebesku svetinju, ali prolazeći kroz pokvarene kanale ljudskosti, toliko su oskrnavljene da ako se ne očiste krvlju, ni- kada ne mogu biti od vrijednosti kod Boga. One se ne uzdižu u besprekornoj čistoti, i osim ako Posrednik, koji je s desne straneBoga, ne predstavi i očisti sve svojom pravednošću, to nije pri- hvatljivo Bogu. Sav tamjan iz zemaljskih šatora mora biti vlažanočišćavajućim kapima Hristove krvi. On pred Ocem drži kadio-nicu svojih zasluga, u kojoj nema mrlje zemaljske pokvarenosti.On sabira u ovu kadionicu molitve, pohvale i priznanja svog na-roda, i sa njima stavlja svoju sopstvenu besprekornu pravednost.Zatim, namirisan zaslugama Hristovog pomirenja, tamjan izlazi pred Boga sasvim i potpuno prihvatljiv. Tada se vraćaju ljubazni odgovori. *(Selected Messages 1:344.)*

U molitvi osjećamo Isusovo prisustvo. — Ako čuvamo Gospoda uvijek ispred sebe, dopuštajući da naša srca izlaze u znak zahvalnosti i hvale prema Njemu, imaćemo stalnu svježinuu našem vjerskom životu. Naše molitve će imati oblik razgovorasa Bogom kao što bismo razgovarali sa prijateljem. On će nam lično govoriti o svojim misterijama. Često će nam se javiti slatki radosni osjećaj Isusove prisutnosti. *(Christ's Object Lessons,129).*

Sveti Duh je došao na Pedesetnicu kao odgovor na mo-litvu. — Duh je došao na učenike koji su čekali i molili se sa punoćom koja je doprla do svakog srca. Beskonačni se otkrio usili svojoj crkvi. Kao da je vjekovima ovaj uticaj bio uzdržan, asada se Nebo radovalo što je moglo da izlije na crkvu bogatstvoblagodati Duha. I pod uticajem Duha, riječi pokajanja i ispovi- jesti miješale su se sa pjesmama hvale za oproštene grijehe. Čulesu se riječi zahvalnosti i proroštva. Cijelo se nebo spustilo da vidi i divi se mudrosti neuporedive, neshvatljive ljubavi. Izgub-ljeni u čudu, apostoli su uzviknuli: „Ovdje je ljubav." Shvatili supreneseni dar. I šta je uslijedilo? Mač Duha, iznova naoštren sna-gom i okupan nebeskim munjama, prosijeca svoj put kroz ne- vjerstvo. Hiljade su se obratile u jednom danu. *(The Acts of the Apostles, 38.)*

Trebamo se moliti za sveti Duh kao što su to činili uče-nici na Pedesetnicu. — Srce mora biti ispražnjeno od svake ne-čistote i očišćeno da bi u njemu boravio Duh. Priznanjem i na- puštanjem grijeha, usrdnom molitvom i posvećenjem sebe Bogu, rani učenici su se pripremali za izlivanje Duha svetoga nadan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj mjeri, mora da se uradisada...

Osim ako svakodnevno ne napredujemo u oprimjeravanjuaktivnih hrišćanskih vrlina, nećemo prepoznati manifestacije Svetoga Duha u poznoj kiši. Možda pada na srca svuda oko nas,ali mi to nećemo uočiti niti primiti...

Molitva

Božanska milost je potrebna na početku, božanska milostna svakom koraku napredovanja, a samo božanska milost možedovršiti posao. Nemamo gdje da se odmorimo u nemarnom stavu. Nikada ne smijemo zaboraviti Hristova upozorenja:

„Bdite na molitvu“, „Bdite... i molite se uvijek“. Veza sa božanskom agencijom svakog trenutka je neophodna za naš napredak. Možda smo imali određenu mjeru Božjeg Duha, ali molitvom i vjerom neprestano trebamo tražiti više od Duha. *(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 507, 508.)*

Trebamo se moliti jednako usrdno za silazak Svetog Duhakao što su se učenici molili na dan Pedesetnice. Ako im je to bilopotrebno u to vrijeme, nama je potrebnije danas.

Bez Božjeg Duha i sile, uzalud ćemo se truditi da predsta-vimo istinu. *(Australasian Union Conference Record, April 1, 1898.)*

Zatražite obećanje duha vjerom. — Samo onima koji ponizno čekaju na Boga, koji gledaju na Njegovo vođstvo i mi-lost, daje se Duh. Božja sila čeka njihov zahtjev i prijem. Ovaj obećani blagoslov, tražen vjerom, donosi sve druge blagoslove u svom nizu. Daje se prema bogatstvu Hristove milosti, i On je spreman da opskrbi svaku dušu u skladu sa mogućnostima pri- manja. *(The Desire of Ages, 672.)*

Molite se za poznu kišu. — Moramo se moliti da Bog otpečati izvor vode života. I sami moramo primiti živu vodu. Po-molimo se skrušena srca najusrdnije da sada, u vrijeme pozne kiše, pljuskovi milosti padnu na nas. Na svakom sastanku kojemprisustvujemo naše molitve treba da se uzdižu, da baš u ovo vrijeme Bog udijeli toplinu i vlagu našim dušama. Dok tražimoBoga za Duha svetoga, to će u nama djelovati na krotost, poniz-nost uma, svjesnu zavisnost o Bogu za savršenu poznu kišu. Akose molimo za blagoslov u vjeri, primićemo ga kao što je Bog obećao. *(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 508.)*

Budite revni u molitvi i u sili svetog Duha. — Ono što nam je potrebno je oživljavajući uticaj svetog Duha Božijeg. „Ne silom, niti snagom, nego mojim Duhom, govori Gospod nadvojskama.“ Molite se bez prestanka i bdijte radeći u skladu sa svojim molitvama. Dok se molite, vjerujte, uzdajte se u Boga. To je vrijeme pozne kiše, kada će

Gospod dati najveći dio od svog Duha. Budite revni u molitvi i bdijte u Duhu. *(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 512.)*

Sotona se boji Božjeg naroda koji se moli za sveti duh. Nema ničega čega se Sotona toliko plaši kao da će Božji na-rod očistiti put uklanjanjem svake prepreke, tako da Gospod može izliti svoj Duh na malaksalu crkvu i nepokajnu skupštinu. Kad bi se Sotona pitao, nikada ne bi bilo drugog probuđenja, velikog ili malog, do kraja vremena. Ali nismo u neznanju o nje- govim planovima. Moguće je oduprijeti se njegovoj sili. Kada je put pripremljen za Duha Božjeg, doći će blagoslov. Sotona ne može više spriječiti da se pljusak blagoslova spusti na Božji na-rod nego što može zatvoriti nebeske prozore da kiša ne može doći na zemlju. Zli ljudi i đavoli ne mogu spriječiti Božje djelo, ili isključiti Njegovo prisustvo od skupština Njegovog naroda, ako oni hoće da pokornog, skrušenog srca, priznaju i odbace svoje grijehe, i u vjeri traže Njegova obećanja. *(Selected Messa-ges 1:124.)*

Duh prati svaku iskrenu molitvu. — Religija koja dolaziod Boga je jedina religija koja će dovesti do Boga. Da bismo muslužili ispravno, moramo biti rođeni od božanskog Duha. Ovo ćepročistiti srce i obnoviti um, dajući nam novu sposobnost poz- navanja i ljubavi prema Bogu. To će nam dati dobrovoljnu po- slušnost svim Njegovim zahtjevima. Ovo je pravo obožavanje. To je plod djelovanja Svetog Duha. Duhom se navodi svaka iskrena molitva, i takva molitva je prihvatljiva Bogu. Gdje god duša posegne za Bogom, tamo se manifestuje djelovanje Duha iBog će se otkriti toj duši. On traži takve obožavaoce. On čeka daih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima. *(The Desire ofAges, 189.)*

Molitva bez ozbiljne aktivnosti za druge vodi formali- zmu. — Bog ne misli da bilo ko od nas postane pustinjak ili monah, da se povučemo iz svijeta kako bismo se posvetili dje- lima bogosluženja. Život mora biti kao Hristov život – između planine i mnoštva. Onaj ko ne radi ništa osim da se moli uskoroće prestati da se moli, ili će njegove molitve postati formalna rutina. Kada se ljudi povuku iz društvenog života, daleko od sfere hrišćanske dužnosti i nošenja krsta; kada prestanu da ozbiljno rade za Učitelja, koji je ozbiljno radio za njih, oni gubepredmet molitve i nemaju podsticaja za predanost. Njihove mo-litve postaju lične i sebične. Oni ne mogu da se mole u pogledupotreba čovječanstva ili izgradnje Hristovog kraljevstva, molećiza snagu kojom bi mogli da rade. *(Steps to Christ, 101.)*

Duhovni napredak zavisi od molitve. — Moramo biti mnogo u molitvi ako želimo napredovati u božanskom životu. Kada je poruka istine prvi put objavljena, koliko smo se

molili. Koliko se često čuo glas posredovanja u odaji, u štali, u voćnjakuili gaju. Često smo provodili sate u ozbiljnoj molitvi, dvoje ili troje zajedno tražeći obećanje; često se čuo zvuk plača, a zatim glas zahvalnosti i pjesma hvale. Sada je Božji dan bliži nego kada smo prvi put vjerovali, i trebali bismo biti ozbiljniji, revnijii gorljiviji nego u onim ranim danima. Naše opasnosti su sada veće nego tada. *(Testimonies for the Church 5:161, 162.)*

Poglavlje 13— Ljudi i žene molitve

Enoh

Molitva je bila dah njegove duše. — Tako razgovarajućis Bogom, Enoh je sve više odražavao božansku sliku. Njegovo lice je bilo ozareno svetom svjetlošću, čak i svjetlošću koja sijau Isusovom licu. Dok je izlazio iz ovih božanskih zajednica, čaksu i bezbožnici sa strahopoštovanjem posmatrali otisak neba nanjegovom licu. Njegova vjera je postajala sve jača, njegova ljubav je postajala gorljivija, s prolaskom vjekova. Za njega je molitva bila kao dah duše. Živio je u atmosferi neba. *(Gospel Workers, 52.)*

Uznemiren zbog sve veće zloće bezbožnika, i u strahu dabi njihova nevjera mogla umanjiti njegovo poštovanje premaBogu, Enoh je izbjegavao stalno druženje s njima i provodio jemnogo vremena u samoći, predajući se meditaciji i molitvi. Takoje čekao pred Gospodom, tražeći jasnije znanje o Njegovoj volji,da bi je mogao izvršiti. Za njega je molitva bila kao disanje duše;živio je u samoj atmosferi neba. *(Patriarchs and Prophets, 85.)*

Enoh je hodao s Bogom kroz molitvu. — Voljela bih da mogu svakom radniku u Božjem djelu utisnuti veliku potrebuneprekidne, usrdne molitve. Ne mogu biti stalno na koljenima,ali mogu uzdizati svoja srca Bogu. Ovo je put kojim je Enohhodao s Bogom. *(The Review and Herald, November 10, 1885.)* Dok se bavimo svojim svakodnevnim radom, treba da uznesemo dušu k nebu u molitvi. Ove tihe molbe uzdižu se kaotamjan pred prijestolom milosti; a neprijatelj je zbunjen. Hrišća-nin čije je srce na taj način zadržano na Bogu ne može se pobi-jediti. Nikakve zle vještine ne mogu uništiti njegov mir. Sva o-bećanja Božje riječi, sva sila božanske milosti, sva Jehovina sredstva, obećani su da će osigurati njegovo izbavljenje. Tako jeEnoh hodao s Bogom. I Bog je bio s njim, trenutna pomoć u svakom trenutku potrebe. *(Messages to Young People, 249.)*

Pojedinci su tražili Enoha za molitvu. — Enoh je postaopropovjednik pravednosti, objavljujući ljudima ono što mu je Bog otkrio. Oni koji su se bojali Gospoda tražili su ovog svetogčovjeka, da podijele njegovu pouku i njegove molitve. *(Patriar-chs and Prophets, 86.)*

Što je Enohov rad bio veći, to su njegove molitve bile usrdnije. — Usred života aktivnog rada, Enoh je postojano odr-žavao svoju zajednicu s Bogom. Što su njegovi radovi bili većii hitniji, to su njegove molitve bile stalnije i usrdnije. Nastavio je da se isključuje, u određenim periodima, iz cijelog društva. Nakon što je neko vrijeme ostao među ljudima, trudeći se da imkoristi poukama i primjerom, on bi se povukao, da provede jedno vrijeme

u samoći, gladujući i žeđajući za onim božanskimznanjem koje samo Bog može prenijeti. *(Patriarchs and Prophets, 86, 87.)*

ABRAM

Svakodnevna molitva za uzdizanje ka Bogu kao slatki tamjan. — Život Abrama, Božjeg prijatelja, bio je život u mo- litvi. Gdje god je razapeo svoj šator, blizu njega je sagrađen oltarna kojem su prinošeni jutarnja i večernja žrtva. Kada je njegov šator uklonjen, oltar je ostao. I lutajući Hananac, kada bi došao do tog oltara, znao je ko je tamo bio. Kada bi razapeo svoj šator,popravio je oltar i poklonio se živom Bogu.

Tako domovi hrišćana trebaju biti svjetla u svijetu. Iz njih,ujutro i uveče, molitva treba da se uzdiže Bogu kao slatki tamjan.I kao jutarnja rosa, Njegove blagodati i blagoslovi će se spustitina molitelje.

Očevi i majke, svakog jutra i večeri okupljajte svoju djecu oko sebe i u poniznoj molitvi uznesite srce Bogu za pomoć. Vaši dragi su izloženi iskušenju. Svakodnevne smetnje prekrivaju putmladih i starih. Oni koji žele da žive strpljivim, punim ljubavi, veselim životima moraju se moliti. Samo primajući stalnu po- moć od Boga, možemo postići pobjedu nad sobom.

Svako jutro posvetite sebe i svoju djecu Bogu za taj dan. Ne pravite kalkulacije mjesecima ili godinama; oni nisu vaši. Dat vam je jedan kratak dan. Kao da je to vaš poslednji na zemlji,radite u vrijeme njegovih sati za Gospodara. Položite sve svoje planove pred Boga, da budu izvršeni ili odbačeni, kao što će Nje-govo proviđenje naznačiti. Prihvatite Njegove planove umjesto svojih, iako njihovo prihvatanje zahtijeva napuštanje dragih pro-jekata. Tako će se život sve više i više oblikovati prema božan- skom primjeru; „i mir Božji, koji je iznad svakog razuma, ču- vaće vaša srca i umove kroz Hrista Isusa.“ Filipljanima 4:7. *(Testimonies for the Church 7:44.)*

Abram se molio u vjeri uprkos teškim okolnostima. —Abram nije mogao objasniti vođstvo Proviđenja; nije ostvario svoja očekivanja; ali se čvrsto držao obećanja: „Blagosloviću tei učiniti tvoje ime velikim; i ti ćeš biti blagoslov.“ Uz usrdnu molitvu razmišljao je kako da sačuva život svojih ljudi i stada, ali nije dopustio da okolnosti poljuljaju njegovu vjeru u Božju riječ. *(Conflict and Courage, 45.)*

Abram se molio Bogu s povjerenjem djeteta koje je molilo svog oca. — Otišla su dva nebeska glasnika, ostavljajućiAbrama samog sa Onim za koga je sada znao da je Sin

Božji. I čovjek od vjere se založio za stanovnike Sodoma. Jednom ih je spasio svojim mačem, sada je nastojao da ih spasi molitvom. Loti njegovo domaćinstvo još su tamo bili stanovnici; i nesebična ljubav koja je podstakla Abrama da ih spasi od Elamaca, sada je nastojala da ih spasi, ako je to bila Božja volja, od oluje božan- skog suda.

S dubokim poštovanjem i poniznošću podstakao je svoju molbu: „Uzeo sam na sebe da govorim Gospodu, koji sam samo prah i pepeo.“ Nije bilo samopouzdanja, hvalisanja sopstvenompravednošću. Nije tražio naklonost na osnovu svoje poslušnostiili žrtava koje je prinio vršeći Božju volju. I sam grešnik, zauzi-mao se u njegovo ime. Takav duh treba da posjeduju svi koji prilaze Bogu. Ipak, Abram je pokazao samopouzdanje djeteta koje se moli voljenom ocu. Približio se nebeskom Poslaniku i žarko podstakao svoju molbu...

Ljubav prema dušama koje nestaju nadahnula je Abra- movu molitvu. Dok se gnušao grijeha tog pokvarenog grada, že- lio je da grešnici budu spašeni. Njegovo duboko interesovanje za Sodom pokazuje tjeskobu koju bismo trebali osjećati za ne- pokajane. Trebalo bi da gajimo mržnju prema grijehu, ali saža- ljenje i ljubav prema grešniku. *(Patriarchs and Prophets, 139, 140.)*

Jakov

Jakovljevo iskustvo uči o važnosti preovlađujuće moli-tve. — Jakov je pobijedio jer je bio uporan i odlučan. Njegovo iskustvo svjedoči o snazi uporne molitve. Sada treba da naučimoovu lekciju preovlađujuće molitve, nepopustljive vere. Najvećepobjede Hristove crkve ili pojedinca hrišćanina nisu one koje su stečene talentom ili obrazovanjem, bogatstvom ili naklonošću ljudi. To su one pobjede koje se postižu u odaji za audijenciju s Bogom, kada se iskrena, vapijuća vjera uhvati za moćnu ruku sile. Oni koji nisu voljni da napuste svaki grijeh i da usrdno traže Božji blagoslov, neće ga dobiti. Ali svi koji se budu pridr-žavali Božjih obećanja kao što je to učinio Jakov, i budu tako ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. *(Patriarchs and Prophets, 203.)*

Mojsije

Slijedite Mojsijev primjer u molitvi. — Manje pričajte;mnogo dragocjenog vremena se gubi u razgovoru koji ne donosisvjetlo. Neka se braća ujedine u postu i molitvi za mudrost kojuje Bog obećao da će ih obilato pružiti. Objasnite Bogu svoje ne-volje. Reci Mu, kao i Mojsije: „Ne mogu voditi ovaj narod osimako tvoje prisustvo ne ide sa mnom.“ A onda pitajte još više; molite se sa Mojsijem: „Pokaži mi svoju slavu.“ [Izlazak 33:18.]Kakva je to slava? – Božji karakter. To je ono što je On objavioMojsiju. *(Gospel Workers, 417.)*

Mojsije se uspješno zauzeo za Izrael. — Božji savez sa Njegovim narodom je bio poništen i On je rekao Mojsiju: „Pustime, da se moj gnjev raspali na njih, i da ih uništim; i učiniću odtebe veliki narod.“ Izraelski narod, posebno miješano mnoštvo, stalno se bunio protiv Boga. Oni su takođe gunđali protiv svog vođe, i žalostili bi ga svojim nevjerstvom i tvrdoglavošću, i bio je mučan i naporan posao da ih odvede do Obećane zemlje. Nji-hovi grijesi su već izgubili Božju naklonost, a pravda je tražila njihovo uništenje. Gospod je stoga predložio da ih uništi, i da odMojsija napravi moćan narod.

„Pusti Me... da ih uništim“, bile su riječi Božje. Ako je Bognamjeravao uništiti Izrael, ko bi se mogao zalagati za njih? Ko-liko je onih koji bi prepustili grešnike njihovoj sudbini! Koliko je onih koji bi rado zamijenili mnogo truda, tereta i žrtava, uzvra- ćenih nezahvalnošću i gunđanjem, za položaj lagodnosti i časti, kada je sam Bog ponudio oslobađanje.

Ali Mojsije je razabrao tlo za nadu gdje su se pojavili samoobeshrabrenje i gnjev. Božje riječi: „Pusti me samoga“, on je shvatio da ne zabranjuju nego da podstiču zalaganje, implicira- jući da ništa osim Mojsijevih molitava ne može spasiti Izrael, alida će Bog, ako ga tako zamole, poštedjeti svoj narod...

Dok se Mojsije zauzimao za Izrael, njegova bojažljivost se izgubila u njegovom dubokom interesu i ljubavi prema onima zakoje je, u Božjim rukama, bio sredstvo da učini toliko toga. Gospod je saslušao njegove molbe i uslišio njegovu nesebičnu molitvu. Bog je iskušao svog slugu; Iskušao je svoju vjernost i ljubav prema tom zabludjelom, nezahvalnom narodu, a Mojsijeje plemenito izdržao iskušenje. Njegov interes za Izrael nije pro-izašao iz sebičnih motiva. Blagostanje Božjeg izabranog narodabilo mu je draže od lične časti, draže od privilegije da postane otac moćne nacije. Bog je bio zadovoljan njegovom vjernošću, njegovom jednostavnošću srca i integritetom, i predao mu je, kao vjernom pastiru, veliku odgovornost da vodi Izrael u Obe- ćanu zemlju. *(Patriarchs and Prophets, 318, 319.)*

Mojsije je nastavio sa svojim molbama Bogu. — Moj- sije je dobro znao za izopačenost i sljepoću onih koji su bili stav-ljeni pod njegovu brigu; znao je s kakvim se poteškoćama moraboriti. Ali naučio je da mora imati pomoć od Boga, da bi odolio sa narodom. Zalagao se za jasnije otkrivenje Božje volje i za si-gurnost Njegovog prisustva: „Evo, ti mi kažeš: ‘Vodi ovaj na- rod’, ali nisi mi objavio koga ćeš poslati sa mnom. Još si mi re-kao: ‘Znam te po imenu i našao si milost u mojim očima.’ Zatote sada molim, ako sam našao milost u tvojim očima, obznani misvoje puteve, da bih te upoznao i da bih našao milost u tvojim očima. I sjeti se da je ovaj narod tvoj narod.“

Odgovor je bio: „Moje lice [prisustvo] će ići naprijed, i daću ti odmor.“ Ali Mojsije još nije bio zadovoljan. Tamo je pri-tisnuo njegovu dušu osjećaj užasnih posledica ako Bog prepustiIzrael tvrdoći i nepokajanju. Nije mogao izdržati da se njegovi interesi odvoje od interesa njegove braće, i molio se da se naklo-nost Božja vrati Njegovom narodu i da znak Njegovog prisustva nastavi da usmjerava njihova putovanja: „Ako tvoje lice neće ići naprijed, nemoj ni da nas vodiš odavde. Po čemu će se znati da sam našao milost u tvojim očima, ja i tvoj narod? Zar ne po tome da ti ideš s nama, da se ja i tvoj narod razlikujemo od svih drugihnaroda koji su na licu zemlje?“

I Gospod reče: „I ovo o čemu si govorio ja ću učiniti, jer si našao milost u mojim očima i znam te po imenu.“ Ipak, proroknije prestao moliti. Svaka molitva je bila uslišena, ali on je žudioza većim znakovima Božje naklonosti. Sada je uputio zahtjev koji nijedno ljudsko biće nikada prije nije uputilo: „Molim te, daj mi da vidim tvoju slavu.“

Bog nije ukorio njegov zahtjev kao drzak; ali su izgovo- rene milostive riječi: „Učiniću da sva moja dobrota prođe pred tobom.“ Otkrivenu Božju slavu, nijedan čovjek u ovom smrtnomstanju ne može gledati i živjeti; ali Mojsije je bio uvjeren da treba vidjeti onoliko božanske slave koliko može podnijeti. Po-novo je pozvan na planinski vrh; tada je ruka koja je stvorila svijet, ta ruka koja „ podiže planine, a one ne znaju“ (Jov 9:5), uzela ovo stvorenje iz prašine, ovog moćnog čovjeka vjere, i sta-vila ga u rascjep stijene, dok je slava Božja i sva Njegova dobrota prolazila pred njim.

Ovo iskustvo – iznad svega obećanje da će ga božansko Prisustvo pratiti – bilo je za Mojsija garancija uspjeha u djelu koje je pred njim; i on je to smatrao beskrajno većim od svega učenja Egipta ili svih njegovih dostignuća kao državnika ili voj-skovođe. Nikakva zemaljska moć, vještina ili učenje ne mogu osigurati mjesto Božje trajne prisutnosti. *(Patriarchs and Prophets, 327, 328).*

Pod stresom, Mojsijeva molitva je bila gotovo pritužba. Mojsijevo srce je potonulo. Zauzimao se da Izrael ne treba biti uništen, iako bi njegovo potomstvo tada moglo postati velikanacija. U svojoj ljubavi prema njima molio se da njegovo ime bude izbrisano iz knjige života radije nego da budu ostavljeni dapropadnu. On je sve ugrozio zbog njih, a ovo je bio njihov odgo-vor. Za sve svoje tegobe, čak i svoje izmišljene patnje, optuživali su njega; a njihovo zlobno gunđanje udvostručilo je teret brige iodgovornosti pod kojim je teturao. U svojoj nevolji bio je u isku-šenju čak i da ne vjeruje Bogu. Njegova molitva je bila skoro pritužba. „Zašto si povrijedio svog slugu? I zašto nisam našao milost u Tvojim očima, da na mene stavljaš teret svega ovog na-roda?... Otkud da imam meso da dam svom ovom

narodu? Jer viču za mnom govoreći: daj nam mesa da jedemo. Ne mogu samnositi sve ove ljude, jer mi je preteško.“

Gospod je uslišio njegovu molitvu i uputio ga da pozove sedamdeset ljudi starješina Izraela – ljudi ne samo u odmaklim godinama, već onih koji posjeduju dostojanstvo, zdravo rasuđi-vanje i iskustvo. „I dovedi ih u šator sastanka,“ rekao je, „da mogu tamo stajati s tobom. I ja ću sići i razgovarati s tobom tamo; i uzet ću od duha koji je na tebi, i staviću ga na njih; i oniće s tobom nositi teret naroda, da ga ne nosiš sam.“ *(Patriarchsand Prophets, 379, 380.)*

Mojsije je molio za milost za Izrael. — Mojsije je sada ustao i ušao u šator od sastanka. Gospod mu je rekao: „Udarićuih pomorom, i razbaštiniću ih, i od tebe ću napraviti veći narod.“ Ali Mojsije se opet založio za svoj narod. Nije mogao pristati da oni budu uništeni, a da od njega samog Bog napravi moćniju naciju. Pozivajući se na milost Božju, rekao je: „I zato te sada molim, Gospode, neka se pokaže veličina tvoje sile, kao što si i rekao: ‘Gospod, spor na gnjev i pun dobrote...’ Molim te, oprostiprestup ovom narodu zbog svoje velike milosti, kao što si opraš-tao ovom narodu od Egipta pa sve do sada.“

Gospod je obećao da će poštedjeti Izrael od trenutnog u- ništenja; ali zbog njihovog nevjerstva i kukavičluka On nije mo-gao pokazati svoju moć da pokori njihove neprijatelje. Stoga imje u svojoj milosti naredio, kao jedini siguran put, da se vrate natrag prema Crvenom moru. *(Patriarchs and Prophets, 390, 391.)*

Mojsijeve molitve su poštedjele Izraelce od Božjih su- dova. — Dok su ljudi gledali u starog čovjeka, koji je tako brzotrebao biti oduzet od njih, prisjećali su se, s novim i dubljim u- važavanjem, njegove roditeljske nježnosti, njegovih mudrih savjeta i njegovog neumornog rada. Koliko često, kada su nji- hovi grijesi pozivali na pravedne Božje presude, Mojsijeve mo-litve su Ga nadvladale da ih poštedi! Njihovu tugu pojačalo je kajanje. Gorko su se sjećali da je njihova vlastita izopačenost isprovocirala Mojsija na grijeh za koji mora umrijeti. *(Patriar- chs and Prophets, 470.)*

Mojsijeva poslednja molitva ispunjena na gori Preo- braženja. — Nikada, dok se u Hristovoj žrtvi nisu dali primje- rom, pravda i ljubav Božja nisu bili tako upečatljivi kao u Nje- govom ophođenju s Mojsijem. Bog je isključio Mojsija iz Ha- nana, kako bi naučio lekciju koja se nikada ne smije zaboraviti

– da On zahtijeva preciznu poslušnost i da se ljudi moraju čuvatida sebi preuzmu slavu koja pripada njihovom Stvoritelju. Nije mogao uslišiti Mojsijevu molitvu da on podijeli

nasledstvo Izra-ela, ali nije zaboravio niti napustio svog slugu. Bog neba je ra- zumio patnju koju je Mojsije pretrpio; zabilježio je svaki čin vjerne službe kroz te duge godine sukoba i iskušenja. Na vrhu Fazge, Bog je pozvao Mojsija u baštinu beskrajno slavniju od zemaljskog Hanana.

Na gori preobraženja Mojsije je bio prisutan sa Ilijom, kojije bio uzet na nebo. Poslani su kao nosioci svjetlosti i slave od Oca Njegovom Sinu. I tako se Mojsijeva molitva, izgovorena toliko vjekova ranije, konačno ispunila. Stajao je na „gori dobroj", unutar baštine svog naroda, svjedočeći o Onome u kome su bila usredsređena sva obećanja Izraelu. To je poslednjiprizor otkriven viziji smrtnika u istoriji tog čovjeka tako visokopočašćenog na Nebu. *(Patriarchs and Prophets, 479.)*

Hana

Hanin primjer ohrabrenje svakoj majci. — Iz Šiloha, Hana se tiho vratila svojoj kući u Rami, ostavljajući dijete Sa- muela da bude obučeno za službu u domu Božijem, prema uput-stvima prvosveštenika. Od najranije zore intelekta ona je učila svog sina da voli i poštuje Boga i da sebe smatra Gospodnjim. Svakim poznatim predmetom koji ga je okruživao tražila je da odvede njegove misli do Stvoritelja. Kada se odvojila od djeteta, brižnost vjerne majke nije prestala. Svaki dan je bio predmet nje-nih molitava. Svake godine je svojim rukama izrađivala ogrtač za njega; i dok je išla sa svojim mužem na bogosluženje u Šiloh,dala je djetetu ovaj podsjetnik na svoju ljubav. Svako vlakno male haljine bilo je satkano molitvom da bude čist, plemenit i istinit. Nije tražila od svog sina svjetovnu veličinu, ali se usrdnomolila da on postigne onu veličinu koju Nebo cijeni – da može poštovati Boga i blagosloviti svoje bližnje.

Kakva je nagrada bila Hanina, i kakav je podsticaj na vjer-nost njen primjer! Postoje prilike neprocjenjive vrijednosti, bes-krajno dragocjena interesovanja, posvećena svakoj majci. Na skroman niz dužnosti koje su žene počele smatrati zamornim za-datkom treba gledati kao na veliko i plemenito djelo. Majčina jeprivilegija da svojim uticajem blagoslovi svijet, a čineći to ona će donijeti radost svom srcu. Ona može napraviti ravne staze zastopala svoje djece, kroz sunce i sjenu, do veličanstvenih visinaiznad. Ali majka se može nadati da će oblikovati karakter svojedjece po božanskom obrascu tek kada u svom životu nastoji sli-jediti Hristovo učenje. Svijet vrvi od pokvarenih uticaja. Moda iobičaji imaju snažnu moć nad mladima. Ako majka ne ispuni svoju dužnost da poučava, vodi i obuzdava, njena djeca će pri- rodno prihvatiti zlo i okrenuti se od dobra. Neka svaka majka često ide svome Spasitelju sa molitvom: „Nauči nas, kako da oblikujmo dijete i šta da mu radimo?" Neka

posluša pouku koju je Bog dao u svojoj riječi, i mudrost će joj biti data po potrebi.*(Patriarchs and Prophets, 572, 573.)*

Hana je bila žena molitve. — Hana nije ukorila svog muža zbog njegovog nemudrog braka. Tugu koju nije mogla po-dijeliti ni sa jednim zemaljskim prijateljem, prenijela je svom Nebeskom Ocu i tražila utjehu samo od Onoga koji je rekao:

„Prizovi me u dan nevolje, i ja ću te izbaviti.“

U molitvi je moćnasila. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvrati uznemi- renu dušu od Boga. Sotona se više plaši apela Nebu najskromni-jeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva.

Uho smrtnika nije čulo Haninu molitvu, ali je ušla u uho Gospoda nad vojskama. Iskreno je preklinjala da Bog skine njenu sramotu i podari joj blagodat koju žene tog doba najviše cijene – blagoslov majčinstva. Dok se rvala u molitvi, njen glas nije izgovarao nikakav zvuk, ali su joj se usne pomjerale, a lice je odavalo duboke emocije. A sada je skromnog molitelja čekalo još jedno iskušenje. Kako je oko Elija prvosveštenika palo na nju, on je žurno zaključio da je bila pijana. Gozbeno veselje go-tovo je istisnulo pravu pobožnost među narodom Izraela. Sluča-jevi neumjerenosti, čak i među ženama, bili su česti, i sada je Elije odlučio da izvrši ono što je smatrao zasluženim ukorom.

„Dokle ćeš biti pijana? Ukloni svoje vino od sebe.“

Hana je razgovarala s Bogom. Vjerovala je da je njena mo-litva uslišena, a Hristov mir je ispunio njeno srce. Ona je bila nježna, osjetljiva priroda, ali se nije pokorila ni tuzi ni ogorčenjuzbog nepravedne optužbe za pijanstvo u domu Božijem. Uz dužno poštovanje prema Gospodnjem pomazaniku, ona je mirno odbacila optužbu i navela uzrok svoje emocije. „Ne, gospodaru,ja sam žena tužnog duha. Nisam pila ni vina ni žestokog pića, nego sam izlila dušu svoju pred Gospodom. Ne računaj svoju sluškinju za Belijalovu kćer, jer sam do sada govorila zbog obi-lja svojih žalbi i tuge.“ Uvjeren da je njegov ukor bio nepravedan, Elije je odgovorio: „Idi u miru, a Bog Izraelov nekaudovolji tvojoj molbi koju si od njega tražila.“

U svojoj molitvi, Hana je dala zavjet da će, ako se njen zahtev usliši, posvetiti svoje dijete službi Bogu. Ovaj zavjet je dala do znanja svom mužu, a on ga je potvrdio u svečanom činuobožavanja, prije nego što je napustio Šiloh.

Hanina molitva je uslišena i ona je primila dar za koji se tako usrdno molila. Dok je gledala na zalog božanske naklono- sti, nazvala je dijete Samuel – Izmoljen od Boga. *(The Signs of the Times, October 27, 1881.)*

Ilija

Ilija se molio za pokajanje Izraela. — Među planinamaGileada, istočno od Jordana, u Ahabovim danima živio je čovjek od vjere i molitve čija je neustrašiva služba bila predodređena daspriječi brzo širenje otpadništva u Izraelu. Daleko udaljen od bilo kojeg poznatog grada i ne zauzimajući nikakvu visoku po- ziciju u životu, Ilija Tesvićanin je ipak ušao u svoju misiju sigu-ran u Božju namjeru da pripremi put pred njim i da mu pruži obilan uspjeh. Riječ vjere i moći bila je na njegovim usnama, a cijeli njegov život bio je posvećen djelu reforme. Njegov je bioglas onoga koji je vapio u pustinji da ukori grijeh i potisne plimu zla. I dok je došao ljudima kao ukor za grijeh, njegova poruka jeponudila balzam dušama Gileada bolesnim od grijeha, svima koji su željeli da budu iscijeljeni.

Kako je Ilija vidio da Izrael ulazi sve dublje i dublje u ido-lopoklonstvo, njegova duša je bila uznemirena i probudilo se njegovo ogorčenje. Bog je učinio velike stvari za svoj narod. On ih je izbavio iz ropstva i dao im „zemlje neznabožaca,... da se pridržavaju njegovih propisa i drže njegove zakone.“ Psalam 105:44, 45. Ali Jehovine dobrotvorne namjere sada su bile skorozaboravljene. Nevjerstvo je brzo odvajalo izabrani narod od Izvora njihove snage. Gledajući ovo otpadništvo iz svog planin-skog skloništa, Ilija je bio obuzet tugom. U tjeskobi duše molioje Boga da spriječi nekada omiljeni narod na njihovom opakomputu, da ih, ako bude potrebno, osudi, da ih navede da u pravomsvjetlu vide njihovo napuštanje Neba. Čeznuo je da ih dovede do pokajanja prije nego što odu do te mjere u činjenju zla da izazovu Gospoda da ih potpuno uništi.

Ilijina molitva je uslišena. Često ponavljani apeli, prigo- vori i upozorenja nisu uspjeli dovesti Izrael do pokajanja. Došloje vrijeme kada Bog mora govoriti s njima putem presuda. Bu- dući da su obožavaoci Bala tvrdili da nebesko blago, rosa i kiša,ne potiču od Jehove, već od vladajućih sila prirode, i da je zahva- ljujući stvaralačkoj energiji sunca zemlja obogaćena i stvorena da bi u izobilju rodila, prokletstvo Božije je teško počivalo na zagađenu zemlju. Otpadničkim plemenima Izraela trebalo je po-kazati ludost da se pouzdaju u moć Bala za vremenske blago- slove. Sve dok se ne obrate Bogu s pokajanjem i ne priznaju Gakao izvor svih blagoslova, na zemlju neće padati ni rosa ni kiša.*(Prophets and Kings, 119, 120.)*

Strah Božji je iz dana u dan bivao sve manji u Izraelu. Bo-gohulni znakovi njihovog

slijepog idolopoklonstva mogli su se vidjeti među Izraelom Božjim. Nije bilo onih koji su se usudili da izlože svoje živote otvorenim suprotstavljanjem preovlađuju-ćem bogohulnom idolopoklonstvu. Balovi oltari i Balovi svešte-nici koji su prinosili žrtve suncu, mjesecu i zvijezdama, bili su upadljivi posvuda. Imali su posvećene hramove i gajeve, u kojeje stavljeno djelo ljudskih ruku za bogosluženje. Dobrobiti kojeje Bog dao ovom narodu nisu od njih izazvale nikakvu zahval- nost Darodavcu. Jer sve blagodati neba, tekuće izvore i potoke živih voda, blage rose i pljuskove kiše koji osvježavaju zemlju ičine da njihova polja u izobilju rode, oni su pripisivali naklonostisvojih bogova.

Ilijina vjerna duša je bila ožalošćena. Njegovo ogorčenje je izazvano i bio je ljubomoran na slavu Božju. Vidio je da je Izrael upao u strašno otpadništvo. Bio je obuzet čuđenjem i tu- gom zbog otpadništva naroda kada se prisjetio velikih stvari kojeje Bog učinio za njih. Ali sve je to većina naroda zaboravila. Otišao je pred Boga, i sa svojom dušom zgrčenom od tjeskobe, zamolio ga da spasi svoj narod ako to mora biti presudama. Mo-lio je Boga da od svog nezahvalnog naroda uskrati rosu i kišu, blaga nebeska, da bi otpadnički Izrael uzalud gledao na svoje idole od zlata, drveta i kamena, sunce, mjesec i zvijezde, njihovebogove, da navodne zemlju i obogate je, i učine da ona u izobiljurodi. Bog je rekao Iliji da je čuo njegovu molitvu. On će svom narodu uskratiti rosu i kišu, sve dok mu se ne obrate s pokaja- njem. *(The Review and Herald, September 16, 1873.)*

Kroz duge godine suše i gladi, Ilija se usrdno molio da sesrca Izraelaca preokrenu od idolopoklonstva ka odanosti Bogu. Strpljivo je prorok čekao, dok je ruka Gospodnja teško ležala napogođenoj zemlji. Dok je gledao dokaze patnje i potrebe kako se množe sa svih strana, njegovo srce se stegnulo od tuge i čez-nuo je za silom da brzo sprovede reformaciju. Ali sam Bog je razrađivao svoj plan, i sve što je Njegov sluga mogao učiniti biloje da se moli u vjeri i čeka vrijeme za odlučnu akciju. *(Prophetsand Kings, 133.)*

Ilija primjer onoga koji je pobijedio kroz usrdnu moli-tvu. — Trebalo bi da budemo mnogo u tajnoj molitvi. Hrist je loza, vi ste grane. A ako želimo rasti i cvjetati, moramo nepre- stano crpiti sok i hranu iz Živog čokota; jer odvojeni od Čokotanemamo snage.

Pitala sam anđela zašto u Izraelu više nema vjere i sile. Rekao je: „Prerano ste pustili ruku Gospodnju. Pritisnite svoje molbe do prijestola i držite se snažnom vjerom. Obećanja su si-gurna. Vjerujte da dobijate stvari koje tražite, i imaćete ih.“ Tada mi je ukazano na Iliju. Bio je podložan strastima kao i mi, i usrdno se molio. Njegova vjera je izdržala probu. Sedam puta sepomolio pred Gospodom, i konačno je oblak bio viđen. Vidjelasam da smo sumnjali u sigurna obećanja i da smo ranili Spasite-lja svojim nedostatkom vjere. Anđeo je

rekao: „Opašite oklop oko sebe, i iznad svega uzmite štit vjere; jer će to čuvati srce, sam život, od ognjenih strijela zlog.“ Ako neprijatelj može na- vesti očajnike da skinu pogled s Isusa, pogledaju u sebe i zadržese na vlastitoj nedostojnosti, umjesto da se zadrže na Isusovoj dostojnosti, Njegovoj ljubavi, Njegovim zaslugama i Njegovomvelikom milosrđu, on će skinuti njihov štit vjere i postići svoj cilj; oni će biti izloženi njegovim vatrenim iskušenjima. Slabi bistoga trebali gledati u Isusa i vjerovati u Njega; oni tada ispolja-vaju vjeru. *(Early Writings, 73.)*

Božiji poslanici moraju dugo ostati s Njim, ako žele imatiuspjeha u svom radu. Ima jedna priča o staroj ženi iz Lankašira koja je slušala razloge koje su njene komšije dale za uspjeh nji-hovog propovjednika. Govorili su o njegovim darovima, o nje- govom stilu obraćanja, o njegovim manirima. „Ne“, rekla je sta-rica, „ja ću vam reći šta je to. Vaš čovjek je veoma vezan za Svemogućeg.“

Kada ljudi budu odani kao što je bio Ilija i posjeduju vjerukoju je on imao, Bog će se otkriti kao što je to učinio tada. Kadase ljudi zalažu pred Gospodom kao što je to činio Jakov, rezultatikoji su tada bili viđeni će se ponovo vidjeti. Sila će doći od Bogakao odgovor na molitvu vjere. *(Gospel Workers, 255.)*

Ilijina molitva na gori Karmel bila je dramatično usli-šena. — Podsjećajući narod na dugotrajno otpadništvo koje je probudilo Jehovin gnjev, Ilija ih poziva da ponize svoja srca i obrate se Bogu svojih otaca, kako bi se uklonilo prokletstvo nadzemljom Izraela. Zatim, klanjajući se s poštovanjem pred nevid-ljivim Bogom, podigao je ruke prema nebu i uputio jednostavnu molitvu. Balovi sveštenici su vrištali, pjenili i skakali, od ranogjutra do kasnog popodneva; ali dok se Ilija moli, nikakvi besmi-sleni krici ne odjekuju nad visinom Karmela. Moli se kao da znada je Jehova tu, svjedok scene, slušalac njegovog poziva. Balovi proroci su se divlje, nepovezano molili. Ilija se moli jednostavnoi usrdno, tražeći od Boga da pokaže svoju superiornost nad Ba-lom, kako bi Izrael mogao biti naveden da mu se obrati.

„Gospode Bože Abrama, Isaka i Izraela“, moli prorok, „neka se danas zna da si ti Bog u Izraelu, i da sam ja tvoj sluga,i da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi. Usliši me, Gospode, usliši me, da ovaj narod zna da si Ti Gospod Bog, i da si ponovoobratio srce njihovo.“ Tišina, koja je pritiskala u svojoj sveča- nosti, počiva na svima. Balovi sveštenici drhte od užasa. Svjesnisvoje krivice, traže brzu odmazdu.

Tek što je završena Ilijina molitva, vatreni plamen, poput blistavih bljeskova munja, silazi s neba na podignuti oltar, prož-dire žrtvu, liže vodu u rovu i proždire čak i kamenje

oltara. Sjajplamena obasjava planinu i zasljepljuje oči mnoštva. U doli- nama ispod, gdje mnogi u tjeskobnoj neizvjesnosti posmatraju kretanje onih iznad, jasno se vidi spuštanje vatre i svi su zadiv- ljeni prizorom. Podsjeća na ognjeni stup koji je na Crvenom moru razdvajao sinove Izraelove od egipatske vojske. *(Prophetsand Kings, 152, 153.)*

Ilijine molitve dosezale su se u vjeri da traže Božja o- bećanja. — Ubistvom Balovih proroka, otvoren je put za napre-dovanje moćne duhovne reformacije među deset plemena sje- vernog kraljevstva. Ilija je iznio pred narod njihovo otpadništvo;pozvao ih je da ponize svoja srca i obrate se Gospodu. Nebeskepresude su bile izvršene; ljudi su priznali svoje grijehe i priznaliBoga svojih otaca kao živog Boga; a sada je prokletstvo neba trebalo biti povučeno, a privremeni blagoslovi života obnov- ljeni. Zemljište je trebalo osvježiti kišom. „Ustani, jedi i pij“, rekao je Ilija Ahabu; „jer se čuje zvuk kiše u izobilju.“ Zatim jeprorok otišao na vrh brda da se pomoli.

Ne zbog bilo kakvog spoljašnjeg dokaza da će pljuskovi pasti, Ilija je mogao tako samouvjereno poručiti Ahabu da se pri-premi za kišu. Prorok nije vidio oblake na nebesima; nije čuo grmljavinu. Jednostavno je izgovorio riječ koju ga je Duh Gospodnji podstaknuo da progovori kao odgovor na svoju snažnu vjeru. Tokom cijelog dana on je nepokolebljivo vršio vo-lju Božju i otkrivao svoje implicitno povjerenje u proročanstva Božje riječi; i sada, pošto je učinio sve što je bilo u njegovoj moći, znao je da će Nebo slobodno dati prorečene blagoslove. Isti Bog koji je poslao sušu obećao je obilje kiše kao nagradu zaispravno postupanje; a sada je Ilija čekao obećano izlivanje. U stavu poniznosti, „s licem među koljenima“, zalagao se kod Boga u korist pokajnika Izraela.

Iznova i iznova Ilija je slao svog slugu na jednu tačku kojagleda na Mediteran, da sazna postoji li vidljiv znak da je Bog čuo njegovu molitvu. Svaki put kad bi se sluga vratio sa rije- čima: „Nema ničega,“ prorok nije postao nestrpljiv niti izgubio vjeru, već je nastavio svoju usrdnu molitvu. Šest puta se sluga vraćao sa riječju da na mjedenim nebesima nema ni traga kiše. Neustrašiv, Ilija ga je još jednom poslao; i ovaj put se sluga vra-tio sa riječju: „Evo, iz mora se diže oblak kao čovječja šaka.“

Ovo je bilo dovoljno. Ilija nije čekao da nebesa skupe crninu. U tom malom oblaku vjerom je gledao obilje kiše; i postupio je u skladu sa svojom vjerom, brzo poslavši svog slugu Ahabu s porukom: „Pripremi svoja kola i siđi, da te kiša ne zau-stavi.“

Zato što je Ilija bio čovjek velike vjere, Bog ga je mogao iskoristiti u ovoj teškoj krizi u istoriji Izraela. Dok se molio, nje-gova vjera je dosegla i shvatila obećanja neba, i on je istrajao u molitvi sve dok njegove molbe nisu bile uslišene. Nije čekao potpune dokaze

da ga je Bog čuo, već je bio spreman da se usudi na sve uz najmanji znak božanske naklonosti. Pa ipak, ono što mu je bilo omogućeno pod Bogom, svi mogu činiti u svojoj sferi aktivnosti u Božjoj službi; jer o proroku s gora Gileada piše: „I-lija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, i usrdno se molio da ne pada kiša; i kiše nije padalo na zemlju u razdoblju od tri godine i šest mjeseci.“ Jakov 5:17.

Vjera kao što je ova potrebna je današnjem svijetu – vjerakoja će se držati obećanja Božje riječi i odbijati odustati dok Nebo ne čuje. Ovakva vjera nas blisko povezuje s Nebom i do- nosi nam snagu da se nosimo sa silama tame. Kroz vjeru su Božja djeca „pokorila kraljevstva, izvršila pravednost, zadobila obećanja, zaustavila usta lavova, ugasila silu ognja, izbjegla oštricu mača, iz slabosti ojačala, postala hrabrija u borbi, okre- nula se u bijeg armije stranaca.“ Jevrejima 11:33, 34. I kroz vjeru mi danas trebamo dostići visine Božje namjere za nas. „Ako mo-žeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje.“ Marko 9:23.

Vjera je suštinski element preovlađujuće molitve. „Onaj koji dolazi k Bogu, mora vjerovati da On postoji, i da nagrađujeone koji ga marljivo traže.“ „Šta god da molimo u skladu s nje-govom voljom, on nas čuje. ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jersmo ga za to molili.“ Jevrejima 11:6; 1. Jovanova 5:14, 15. Sa Jakovljevom istrajnom vjerom, s nepopustljivom Ilijinom upor- nošću, možemo iznijeti naše molbe Ocu, polažući pravo na sve što je On obećao. Čast Njegovog prijestola uložena je u ispunje-nje Njegove riječi. *(Prophets and Kings, 155-158.)*

Ilija je istrajao u molitvi dok nije stigao odgovor. — Važne pouke su nam predstavljene u iskustvu Ilije. Kada je na planini Karmel uputio molitvu za kišu, njegova vjera je bila na kušnji, ali je ustrajao u tome da svoju molbu objavi Bogu. Šest puta se usrdno molio, a ipak nije bilo znakova da je njegova molba uslišena, ali je sa jakom vjerom nametao svoju molbu ka prijestolu milosti. Da je šesti put odustao zbog obeshrabrenja, njegova molitva ne bi bila uslišena, ali je istrajao dok nije stigaoodgovor. Imamo Boga čije uho nije zatvoreno za naše molbe; i ako isprobamo Njegovu riječ, On će poštovati našu vjeru. On želi da svi naši interesi budu isprepleteni sa Njegovim intere- sima, i tada nas može bezbjedno blagosloviti; jer tada nećemo prisvojiti slavu za sebe kao da je naš blagoslov, već ćemo svu hvalu Bogu predati. Bog ne odgovara uvijek na naše molitve kada ga prvi put pozovemo; jer ako bi On to učinio, mogli bismouzeti zdravo za gotovo da imamo pravo na sve blagoslove i usluge koje nam je dao. Umjesto da istražujemo svoja srca da vidimo da li smo se upleli sa nekim zlom, upustili u bilo kakav grijeh, postali bismo nemarni i propustiti da shvatimo svoju za-visnost o Njemu i potrebu za Njegovom pomoći.

Ilija se ponizio sve dok nije bio u stanju u kojem neće uzetislavu sebi. Ovo je uslov pod kojim Gospod čuje molitvu, jer tadaćemo Mu odati hvalu. Običaj davanja hvale ljudima je ono što dovodi do velikog zla. Jedan hvali drugoga, i tako se ljudi na- vode da osjećaju da slava i čast pripadaju njima. Kada uzdižete čovjeka, postavljate zamku njegovoj duši i činite ono što bi So-tona želio od vas. Trebali biste slaviti Boga svim svojim srcem,dušom, silom, umom i snagom; jer je samo Bog dostojan da budeproslavljen. *(SDA Bible Commentary, vol. 2, 1034, 1035.)*

Sluga je gledao dok se Ilija molio. Šest puta se vraćao sa straže, govoreći: Nema ničega, nema oblaka, nema znaka kiše. Ali prorok nije odustao u obeshrabrenju. Stalno je razmatrao svoj život, da vidi gdje je propustio da oda počast Bogu, priznaoje svoje grijehe, i tako nastavio da muči svoju dušu pred Bogom,tražeći znak da je njegova molitva uslišena. Dok je pretraživao svoje srce, činilo se da ga je sve manje, kako po sopstvenoj proc-jeni, tako i u Božjim očima. Činilo mu se da je on ništa, a da je Bog sve; i kada je došao do tačke odricanja od sebe, dok se držaoSpasitelja kao svoje jedine snage i pravednosti, stigao je odgo- vor. *(The Review and Herald, May 26, 1891.)*

DAVID

Davidov pad je upozorenje da se ne zanemari molitva. — Bog je namjeravao da istorija Davidovog pada posluži kao upozorenje da čak i oni koje je On u velikoj mjeri blagoslovio ifavorizovao ne smiju da se osjećaju sigurno i da zanemare bdje-nje i molitvu. I tako se pokazalo onima koji su u poniznosti nastojali naučiti pouku koju je Bog smislio da nauče. Iz genera-cije u generaciju hiljade su tako vođene da shvate sopstvenu o- pasnost od moći kušača. Davidov pad, onoga koji je toliko po- častvovan od Gospoda, probudio je u njima nepovjerenje u sebe.Osjećali su da ih samo Bog može održati svojom snagom kroz vjeru. Znajući da je u Njemu njihova snaga i sigurnost, bojali suse napraviti prvi korak na Sotoninoj zemlji. *(Patriarchs and Prophets, 724.)*

Bog je odgovorio na Davidovu molitvu za oproštenje. —Jedna od najiskrenijih molitvi zapisanih u Riječi Božjoj je Davidova kada je molio: „Stvori u meni čisto srce, o Bože.“ Božji odgovor na takvu molitvu je: Novo srce ću ti dati. Ovo jeposao koji nijedan ograničen čovjek ne može učiniti. Muškarci ižene treba da počnu na početku, najozbiljnije tražeći Boga za istinsko hrišćansko iskustvo. Oni treba da osjete stvaralačku snagu Svetog Duha. Oni treba da prime novo srce, koje se odr- žava mekim i nježnim milošću neba. Sebični duh treba očistiti iz duše. Oni treba da rade ozbiljno i sa poniznošću srca, svaki od njih da traži vođstvo i

ohrabrenje od Isusa. Tada će građevina, prikladno uokvirena zajedno, izrasti u sveti hram u Gospodu. *(SDA Bible Commentary, vol. 4, 1165.)*

SOLOMON

Moramo naučiti lekciju u Solmonovoj poniznoj moli- tvi. — Na početku svoje vladavine Solomon se molio: „I sada, Gospode, Bože moj, ti si svog slugu postavio za kralja umjesto mog oca Davida, a ja sam mlad i još nemam iskustva.“ 1. Kra- ljevima 3:7.

Solomon je naslijedio svog oca Davida na prijestolu Izra-ela. Bog mu je ukazao veliku čast i, kao što znamo, postao je u kasnijim godinama najveći, najbogatiji i najmudriji kralj koji je ikada sjeo na zemaljski prijesto. Rano u svojoj vladavini Solo- mon je bio impresioniran Duhom svetim ozbiljnošću svojih odgovornosti, i, iako bogat talentima i sposobnostima, shvatio jeda je bez božanske pomoći bespomoćan kao malo dijete da ih izvrši. Solomon nikada nije bio tako bogat ili tako mudar ili takoistinski velik kao kada je priznao Gospodu: „Ja sam mlad i još nemam iskustva...“

„Gospodu je bilo drago što je Solomon to tražio. Bog mu reče: Zato što si to tražio, a nisi tražio dug život ni bogatstvo ni duše svojih neprijatelja, nego si tražio razboritost da možeš ispravno suditi, evo, učiniću po tvojim riječima. Daću ti mudroi razumno srce, da takvog kakav si ti nije bilo ni prije tebe niti će ga posle tebe biti. A daću ti i ono što nisi tražio, i bogatstvo islavu, tako da dokle god si živ neće biti takvog kralja kao što siti. Ako budeš hodio mojim putevima i držao se mojih propisa i mojih uputstava, kao što je hodio i tvoj otac David, produžiću tvoje dane.“

Svi koji zauzimaju odgovorne položaje moraju naučiti lek- ciju koja se uči u Solomonovoj poniznoj molitvi. Oni uvijek tre- baju zapamtiti da pozicija nikada neće promijeniti karakter ili učiniti čovjeka nepogrešivim. Što je viši položaj koji čovjek za- uzima, to je veća odgovornost koju mora snositi, širi će biti uti-caj koji vrši i veća njegova potreba da osjeti svoju zavisnost o mudrosti i snazi Božjoj i da njeguje najbolji i najsvetiji karakter.*(Testimonies for the Church 9:281, 282).*

Solomonov primjer pouka za molitvu. — Kako je, u So-lomonovom slučaju, slab, kolebljiv karakter – prirodno hrabar, čvrst i odlučan – potresen poput trske na vjetru pod snagom ku-šača! Kako se stari, kvrgavi lebanonski kedar, čvrsti hrast bašan-ski, savio pred udarom iskušenja! Kakva pouka za sve koji želeda spasu svoje duše da neprestano bdiju u molitvi. Kakvo upo- zorenje da zauvijek zadrže milost Hristovu u svojim srcima, da se bore sa unutrašnjom pokvarenošću i vanjskim iskušenjima. *(Manuscript Releases 21:383.)*

Jezekija

Jezekija se molio za ostatak Izraela. — „Ovaj dan je dan nevolje, ukora i drskog ruganja“, bila je riječ koju je kralj poslao.

„Možda će Gospod, tvoj Bog, čuti sve riječi visokog službenika,koga je kralj Asirije, njegov gospodar, poslao da se ruga živom Bogu, pa će ga Gospod, tvoj Bog, pozvati na odgovornost za riječi koje je čuo. Pomoli se za ostatak koji je još živ.“ 2. Kralje-vima 19:3, 4.

„A kralj Jezekija i prorok Isaija, Amozov sin, molili su sezbog toga i zavapili k nebu.“ 2. Dnevnika 32:20.

Bog je uslišio molitve svojih slugu. Isaiji je data poruka zaJezekiju: „„Ovako kažite svom gospodaru: Ovako kaže Gospod:Ne boj se riječi koje si čuo, kojima su sluge kralja Asirije hulilena mene. Evo, ja ću mu dati takav duh da će čuti vijest i vratićese u svoju zemlju. I učiniću da padne od mača u svojoj zemlji.“

2. Kraljevima 19:6, 7. *(Prophets and Kings, 354.)*

Jezekijina molitva bila je u skladu s Božjim umom. —Kada je kralj Jude primio podrugljivo pismo, odnio ga je u hrami „razvio ga pred Gospodom“ i sa snažnom vjerom se molio za pomoć s neba, da narodi na zemlji znaju da je Bog Jevreja još uvijek živ i da vlada. Stih 14. Jehovina čast je bila u pitanju; Onje jedini mogao donijeti izbavljenje.

„Gospode, Bože Izraelov, koji sjediš nad heruvimima,“ molio je Jezekija, „Ti si jedini istiniti Bog nad svim kraljev- stvima na zemlji. Ti si stvorio nebesa i zemlju. Prigni uho, Gospode, i čuj. Otvori oči, Gospode, i vidi, i čuj Sinakiribove riječi koje je poručio da bi se rugao živom Bogu. Istina je, Gospode, da su kraljevi Asirije opustošili narode i njihovu zem-lju. I pobacali su njihove bogove u vatru, jer to nisu bili bogovi,nego djelo ljudskih ruku, drvo i kamen. Zato su ih uništili. A sada, Gospode, Bože naš, izbavi nas, molim te, iz njegove ruke, da bi sva kraljevstva na zemlji znala da si ti, Gospod, jedini Bog.“ 2. Kraljevima 19:15-19...

Jezekijine molbe u ime Jude i časti njihovog vrhovnog vla-dara bile su u skladu s Božjim umom. Solomon je, u svom bla- goslovu na posvećenju hrama, molio Gospoda da održava „stvarsvog naroda Izraela u svako vrijeme, kako stvar zahtijeva: da sviljudi na zemlji znaju da je Gospod Bog, i da nema drugog.“ 1. Kraljevima 8:59, 60. Naročito je Gospod pokazao naklonost kada su, u vrijeme rata ili ugnjetavanja od strane vojske, izrael-ski poglavari trebali ući u dom molitve i moliti se za izbavljenje.Stihovi 33, 34.

Jezekija nije ostao bez nade. Isaija mu je poslat, rekavši: „Ovako govori Gospod, Bog Izraelov: Čuo sam za ono što si mimolio protiv Sinakiriba, kralja asirskoga.“ *(Prophets and Kings,355, 356, 359.)*

Jezekija je izliječen u odgovoru na molitvu. — Još od Davidovih dana nije vladao nijedan kralj koji je tako snažno ra- dio za izgradnju Božjeg kraljevstva u vrijeme otpadništva i o- beshrabrenja kao Jezekija. Umirući vladar je vjerno služio svomBogu i učinio je mnogo da ojača povjerenje ljudi u Jehovu kao njihovog Vrhovnog vladara. I, poput Davida, sada je mogao moliti: „Neka moja molitva dođe pred tobom: prigni uho svoje k vapaju mom; jer je duša moja puna nevolja, i moj se život pri-bližava grobu.“ „Ti si moja nada, Gospode Bože: ti si moje povjerenje od mladosti moje. Ti se me postavio... Ne ostavljaj me kad mi snaga nestane... O Bože, ne budi daleko od mene; Omoj Bože, požuri mi u pomoć. O Bože, ne ostavljaj me; dok ne pokažem tvoju snagu ovom naraštaju, i tvoju moć svakome ko će doći.“ Psalam 88:2, 3; Psalam 71:5-18.

Onaj čija „milost ne prestaje“ (Plač 3:22) čuo je molitvu svog sluge. „Isaija još nije stigao ni do srednjeg dvorišta kad muje došla Gospodnja riječ: ‘Vrati se i reci Jezekiji, vođi mog na- roda: Ovako kaže Gospod, Bog Davida, tvog praoca: Čuo sam tvoju molitvu i vidio sam tvoje suze. Evo, izliječiću te i za tri dana ići ćeš u Gospodnji dom. Dodaću tvom životu petnaest go-dina i izbaviću tebe i ovaj grad iz ruke kralja Asirije, i braniću ovaj grad radi sebe i radi Davida, svog sluge.’“ 2. Kraljevima 20:4-6. *(The Review and Herald, May 6, 1915.)*

Danilo

Danilova molitva djelotvorna i usrdna. — Danilo se molio Bogu, ne uzdižući se niti tražeći bilo kakvu dobrotu: „O Gospode, čuj; O Gospode, oprosti; Gospode, slušaj i čini; ne odgađaj, sebe radi, o moj Bože.“ To je ono što Jakov naziva efi-kasnom, usrdnom molitvom. O Hristu se kaže: „I u muci se usrd-nije molio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog veličanstva su slabe, lišene duha molitve koje se prinose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima iskrenu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom. (*Testimonies for the Church 4:534.)*

Danilo je ostao vjeran u molitvi uprkos progonima. —Da li je Danilo prestao da se moli zato što je ovaj dekret trebao da stupi na snagu! Ne, to je bilo baš vrijeme kada je trebalo da se moli. „Kada je Danilo saznao da je pismo potpisano, ušao je u svoju kuću; i budući da mu je prozor bio otvoren u njegovoj odaji prema Jerusalimu, klečao je na koljenima tri puta dnevno,molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom, kao što je činio

prije.“ Danilo nije nastojao da sakrije svoju odanost Bogu. Nijese molio u svom srcu, već je svojim glasom, naglas, sa svojim prozorom otvorenim prema Jerusalimu, prinio svoju molbu nebu. Tada su se njegovi neprijatelji žalili kralju, a Danilo je ba-čen u jazbinu lavova. Ali Sin Božiji je bio tamo. Anđeo Gospod-nji se ulogorio oko sluge Gospodnjeg, i kada je kralj došao ujutroi povikao: „O Danilo, slugo Boga živoga, tvoj Bog, kome nepre-stano služiš, može da te izbavi od lavova. Tada Danilo reče kra-lju: O kralju, da živiš vječno! Moj Bog je poslao svog anđela i zatvorio je usta lavovima da me ne povrijede.“ Ništa mu se nije naudilo i on je veličao Gospoda Boga nebeskog. *(The Review and Herald, May 3, 1892.)*

Revnost i žar odlikovali su Danilove molitve. — Kako se približavalo vrijeme za kraj sedamdesetogodišnjeg zatočeniš-tva, Danilov um se uveliko usredotočio na Jeremijina proročan-stva. Vidio je da je došlo vrijeme kada će Bog svom izabranomnarodu dati još jednu kušnju; i postom, poniženjem i molitvom,umolio je Boga nebeskoga u ime Izraela, ovim riječima: „O Gospode, istiniti Bože, ti si velik, ulivaš strah, držiš savez i po- kazuješ milost onima koji te vole i drže se tvojih uputstava, a mi smo zgriješili, postupili smo neispravno, učinili zlo i pobunili se.Odstupili smo od tvojih uputstava i tvojih propisa. I nismo slu- šali sluge tvoje, proroke, koji su u tvoje ime govorili našim kra-ljevima, našim knezovima i našim praočevima i cijelom na- rodu.“ (Danilo 9:4-6).

Danilo ne objavljuje svoju vjernost pred Gospodom. U- mjesto da tvrdi da je čist i svet, ovaj časni prorok se ponizno poistovjećuje sa stvarno grešnim Izraelom. Mudrost koju mu je Bog dao bila je toliko bolja od mudrosti velikih ljudi svijeta kaošto je svjetlost sunca koja sija na nebu u podne svjetlija od naj- slabije zvijezde. Ipak, razmislite o molitvi s usana ovog čovjekakome je Nebo bilo toliko naklonjeno. Sa dubokim poniženjem, sa suzama i rascjepljenim srcem, on se zalaže za sebe i svoj na-rod. Svoju dušu otvara pred Bogom, priznajući svoju nedostoj- nost i priznajući Gospodnju veličinu i veličanstvo.

Kakva ozbiljnost i žar karakterišu njegove molbe! Ruka vjere je podignuta prema gore kako bi se uhvatila obećanja Sve-višnjeg koja nikada ne izostaju. Njegova se duša rva u agoniji. Ion ima dokaz da je njegova molitva uslišena. On zna da je pob-jeda njegova. Ako bismo se mi kao narod molili kao što se Da- nilo molio, i rvali se kao što se on rvao, ponizivši svoje duše predBogom, trebali bismo ostvariti istovjetne odgovore na našemolbe kao što su bili dati Danilu. Poslušajte kako on iznosi svojslučaj na nebeskom sudu:

„Prigni uho svoje, Bože moj, i čuj! Otvori oči svoje i vidipustoš našu i grad koji nosi ime tvoje! Jer svoje usrdne molbe neupućujemo ti zbog pravednih djela svojih, nego zbog velikog milosrđa tvoga. Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, oda-zovi se i pomozi

nam! Nemoj oklijevati, zbog sebe, Bože moj, jer tvoj grad i tvoj narod nose tvoje ime.“ (stihovi 18, 19)

Čovjek Božji se molio za blagoslov neba nad svojim naro-dom i za jasnije spoznanje božanske volje. Teret njegovog srca bio je za Izrael, koji se, u najstrožem smislu, nije pridržavao Bo-žijeg zakona. On priznaje da su ih sve njihove nesreće zadesile kao posledica njihovog kršenja tog svetog zakona. On kaže:

„Griješismo, činismo zlo jer zbog grijeha naših i bezakonja otacanaših Jerusalim i narod tvoj postadoše sramota svima koji su okonas.“ (stihovi 15, 16). Jevreji su izgubili svoj poseban, sveti ka-rakter kao Božji izabrani narod. „A sada poslušaj, Bože naš, mo-litvu svog sluge i njegove usrdne molbe, i neka tvoje lice zasja nad tvojim opustošenim svetilištem.“ (stih 17). Danilovo srce seokreće sa intenzivnom čežnjom prema pustom Božjem sveti-lištu. On zna da se njegov prosperitet može obnoviti samo ako se Izrael pokaje za svoje prestupe Božjeg zakona i postane poni-zan, vjeran i poslušan.

Dok Danilova molitva ide dalje, anđeo Gabrijel silazi sa nebeskih dvora da mu kaže da su njegove molbe saslušane i odgovorene. Ovaj moćni anđeo je dobio zadatak da mu da vješ-tinu i razumijevanje – da otvori pred njim misterije budućih vje-kova. Tako, dok je iskreno želio da sazna i razume istinu, Danilo je doveden u zajednicu sa nebeskim delegiranim glasnikom.

Kao odgovor na svoju molitvu, Danilo je dobio ne samo svjetlost i istinu koje su njemu i njegovom narodu najpotrebnije,već i pogled na velike događaje u budućnosti, čak i do dolaska Otkupitelja svijeta. Oni koji tvrde da su posvećeni, iako nemajuželju da istražuju Sveto pismo ili da se bore s Bogom u molitvi za jasnije razumijevanje biblijske istine, ne znaju šta je pravo posvećenje. *(The Sanctified Life, 46-49.)*

Nehemija

Nehemijina molitva je primjer današnjem Božjem na-rodu. — Srca onih koji zastupaju ovo djelo moraju biti ispu- njena Isusovim Duhom. Jedino Veliki ljekar može primijeniti balzam Gileada. Neka ovi ljudi čitaju Nehemijinu knjigu sa po-niznim srcima dirnutim Duhom svetim, i njihove lažne ideje će biti modifikovane, ispravna načela će se vidjeti, i sadašnji pore-dak stvari će se promijeniti. Nehemija se molio Bogu za pomoći Bog je čuo njegovu molitvu. Gospod je pokrenuo paganske kraljeve da mu priteknu u pomoć. Kada su njegovi neprijatelji revno radili protiv njega, Gospod je radio preko kraljeva kako biizvršio svoju namjeru i da bi uslišio mnoge molitve koje su mu se uzdizale za pomoć

koja im je bila toliko potrebna. *(The Review and Herald, March 23, 1911.)*

Molitva je ojačala Nehemijinu vjeru i hrabrost. — Po glasnicima iz Judeje jevrejski patriota je saznao da su Jerusa- limu, izabranom gradu, došli dani iskušenja. Prognanici koji su se vratili trpjeli su nevolje i prekore. Hram i djelovi grada bili suobnovljeni; ali radovi na restauraciji su bili ometani, hramske službe su bile poremećene, a narod je bio u stalnoj uzbuni činje-nicom da su zidine grada još uvijek uglavnom u ruševinama.

\Obuzet tugom, Nehemija nije mogao ni jesti ni piti; on je „plakao i tugovao određene dane, i postio". U svojoj tuzi obratiose božanskom Pomoćniku. „Ja... sam se pomolio," rekao je, „pred Bogom nebeskim." Vjerno je priznao svoje grijehe i gri- jehe svog naroda. Molio je da Bog podrži stvar Izraela, vrati nji-hovu hrabrost i snagu i pomogne im da izgrade pustoši Jude.

Dok se Nehemija molio, njegova vjera i hrabrost su oja- čali. Usta su mu bila ispunjena svetim argumentima. On je uka-zao na sramotu koja bi bila bačena na Boga, ako bi Njegov na- rod, sada kada su mu se vratili, bio ostavljen u slabosti i ugnje- tavanju; i podsticao je Gospoda da ispuni svoje obećanje: „Akose obratite Meni i držite Moje Upute i vršite ih; iako bi vas biloizbačenih na kraj neba, ipak ću ih odande sabrati i odvesti ih namjesto koje sam izabrao da tamo postavim svoje ime." Vidi Po-novljeni zakon 4:29-31. Ovo obećanje je dato Izraelu preko Moj-sija prije nego što su ušli u Hanan, i tokom vjekova ono je ostalo nepromenjeno. Božji narod mu se sada vratio u pokajanju i vjeri,i Njegovo obećanje neće iznevjeriti.

Nehemija je često izlivao svoju dušu u korist svog naroda. Ali sada dok se molio u njegovom umu se stvorila sveta namjera. Odlučio je da će, ako može dobiti pristanak kralja i potrebnu po- moć u nabavci oruđa i materijala, sam preuzeti zadatak obnove zidina Jerusalima i obnavljanja nacionalne snage Izraela. I za- molio je Gospoda da mu podari naklonost u očima kralja, kako bi se ovaj plan mogao izvršiti. „Pomozi, molim Te, slugu Tvogadanas", preklinjao je, „i daj mu milost u očima ovog čovjeka."

Četiri mjeseca Nehemija je čekao povoljnu priliku daiznese svoj zahtjev kralju. Za to vrijeme, iako mu je srce bilo teško od tuge, nastojao je da se vedro ponese u kraljevskom pri-sustvu. U tim salama luksuza i sjaja svi moraju izgledati bez- brižni i srećni. Nevolja ne smije baciti svoju sjenu na lice bilo kojeg člana kraljevske porodice. Ali u Nehemijinim periodima povlačenja, skrivene od ljudskih očiju, mnoge su molitve, ispo-vijesti, suze čuli i svjedočili Bog i anđeli. *(Prophets and Kings,628-630.)*

Nehemija je u svojim molitvama priznao svoj lični gri- jeh. — Ne samo da je Nehemija rekao da je Izrael sagriješio. Sapokajanjem je priznao da su on i dom njegovog oca zgriješili.„Radili smo pokvareno protiv Tebe“, kaže on, stavljajući se među one koji su obeščastili Boga time što se nisu čvrsto zala- gali za istinu...

Nehemija se ponizio pred Bogom, dajući Mu slavu koja mu pripada po imenu. Tako je i Danilo u Vavilonu. Hajde da proučimo molitve ovih ljudi. Oni nas uče da se trebamo poniziti, ali da nikada ne smijemo izbrisati liniju razgraničenja između ljudi koji se pridržavaju Božjih zapovijesti i onih koji ne poštujuNjegov zakon. *(SDA Bible Commentary, vol. 3, 1136.)*

Nehemija se molio, siguran da će Bog ispuniti svoja o-bećanja. — Vjerom se čvrsto držeći božanskog obećanja, Ne- hemija je položio na podnožje nebeskog milosrđa svoju molbu da Bog održi stvar svog pokajničkog naroda, obnovi njihovu snagu i izgradi njihovu pustoš. Bog je bio vjeran svojim prijet- njama kada se Njegov narod odvojio od Njega; On ih je rasuo među narode, prema Njegovoj Riječi. I Nehemija je upravo u ovoj činjenici našao sigurnost da će biti jednako vjeran u ispu- njavanju svojih obećanja. (*SDA Bible Commentary,* vol. 3, 1136.)

Nehemija je svoje molitve oblikovao prema potrebamatrenutka. — Recital o stanju Jerusalima probudio je simpatije monarha, a da nije pobudio njegove predrasude. Drugo pitanje dalo je priliku na koju je Nehemija dugo čekao: „Za šta tražiš?“Ali Božji čovjek se nije usudio odgovoriti sve dok nije potražiosmjer od Onoga višeg od Artakserksa. Imao je sveto povjerenjekoje je trebalo ispuniti, u kojem mu je bila potrebna pomoć od kralja; i shvatio je da mnogo zavisi od toga da li će stvar pred- staviti na takav način da dobije njegovo odobrenje i zatraži nje- govu pomoć. „Pomolio sam se,“ rekao je, „Bogu nebeskom.“ Utoj kratkoj molitvi Nehemija se ugurao u prisutnost Kralja nad kraljevima i pridobio na svoju stranu silu koja može preokrenutisrca kao što se rijeke vode okreću. *(Prophets and Kings, 631.)*

Nehemijine molitve bile su podstaknute čvrstom svr- hom. — U crkvi su danas potrebni Nehemije – ne ljudi koji mogu samo da se mole i propovijedaju, već ljudi čije su molitvei propovijedi podstaknute čvrstom i žarkom namjerom. *(The Signs of the Times, December 6, 1883.)*

Kao Nehemija, možemo se moliti u bilo koje vrijeme i na bilo kojem mjestu. — Moliti se kao što se Nehemija molio u času svoje potrebe predstavlja resurs na nalog hrišćanina u o- kolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. Rad- nici u

užurbanim sferama života, pretrpani i gotovo preplavljeni zbunjenošću, mogu poslati peticiju Bogu za božansko vođstvo. Putnici morem i kopnom, kada im prijeti neka velika opasnost, mogu se tako posvetiti zaštiti Neba. U vremenima iznenadnih poteškoća ili opasnosti srce može poslati svoj vapaj za pomoć Onome koji se zakleo da će priteći u pomoć svojim vjernima, vjernima kad god Ga zazovu. U svim okolnostima, pod svim uslovima, duša opterećena tugom i brigom, ili žestoko napad- nuta iskušenjem, može naći sigurnost, podršku i pomoć u nepogrešivoj ljubavi i sili Boga koji se drži saveza.

Nehemija je, u tom kratkom trenutku molitve Kralju nad kraljevima, skupio hrabrost da kaže Artakserksu da želi da budeoslobođen na neko vrijeme sa dužnosti na dvoru, i zatražio je ovlašćenje da izgradi opustošeni Jerusalim i da ga učini još jed-nom jakim i branjenim gradom. Na ovom zahtjevu visili su zna-čajni rezultati za jevrejsku naciju. „I," Nehemija izjavljuje„kralj mi je dozvolio, prema dobroj ruci mog Boga nada mnom."

(Prophets and Kings, 631-633.)

Bog nam u svom proviđenju ne dozvoljava da znamo krajod početka; ali On nam daje svjetlo svoje riječi da nas vodi dokprolazimo, i poručuje nam da zadržimo svoje misli na Isusu. Gdje god da smo, bez obzira na posao, naša srca treba da budu uzdignuta Bogu u molitvi. Ovo je trenutna molitva. Ne moramočekati da se možemo klanjati na koljenima prije nego što se mo-limo. Jednom prilikom, kada je Nehemija izašao pred kralja, kralj je upitao zašto izgleda tako tužan i kakvu molbu mora da uputi. Ali Nehemija se nije usudio odgovoriti odmah. U pitanjusu bili važni interesi. Sudbina jedne nacije visila je o utisku kojibi tada trebao da ostane u monarhovom umu; i Nehemija je upu-tio molitvu Bogu Nebeskom, prije nego što se usudio odgovoritikralju. Rezultat je bio da je dobio sve što je tražio ili čak želio. *(The Signs of the Times, October 20, 1887.)*

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno pri- nositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslov-nog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za bo-žansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Najbliskije zajedništvo se može naćigdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srca budu sta-lno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći i boravitikao nebeski gost u duši .

Iako oko nas može postojati uprljana, pokvarena atmos-fera, ne moramo udisati njenu iskvarenost, već možemo živjetiu čistom zraku neba. Možemo zatvoriti svaka vrata nečistim maštanjima i nesvetim mislima uzdižući dušu u prisutnost Boga kroz iskrenu molitvu. Oni čija su srca otvorena za primanjeBožje podrške i blagoslova hodaće u

svetijoj atmosferi od onena zemlji i imaće stalnu zajednicu s nebom. *(Steps to Christ, 99).*

Nehemija se usrdno molio cijelu noć. — U tajnosti i tišini, Nehemija je završio svoj obilazak zidova. On izjavljuje:

„Vladari nisu znali kuda sam otišao, ni šta sam učinio; nisam tojoš rekao ni Jevrejima, ni sveštenicima, ni plemićima, ni vlada- rima, ni ostalima koji su to radili.“ U ovom bolnom istraživanjunije želio da privuče pažnju ni prijatelja ni neprijatelja, kako nebi došlo do uzbuđenja i puštanja u opticaj izvještaja koji bi mogliporaziti, ili barem omesti njegov rad. Nehemija je ostatak noći posvetio molitvi; ujutro se mora ozbiljno potruditi da probudi i ujedini njegove obeshrabrene i podijeljene sunarodnike. *(Chri- stian Service, 174.)*

Nehemijin uspjeh pokazuje moć molitve. — U svom radu, Ezra i Nehemija su se ponizili pred Bogom, priznajući svoje grijehe i grijehe svog naroda, i moleći oproštenje kao da su oni sami prestupnici. Strpljivo su se trudili, molili i patili. Onošto je njihov rad najteže otežavalo nije bilo otvoreno neprijatelj-stvo neznabožaca, već tajno suprotstavljanje lažnih prijatelja, koji su, dajući svoj uticaj na službu zlu, udesetostručili teret Božjih slugu. Ovi izdajnici su opskrbili Gospodnje neprijatelje materijalom koji su mogli koristiti u svom ratu protiv Njegovognaroda. Njihove zle strasti i buntovne volje su uvijek bile u ratusa jasnim Božjim zahtjevima.

Uspjeh koji je pratio Nehemijine napore pokazuje šta će postići molitva, vjera i mudra, energična akcija. Nehemija nije bio sveštenik; on nije bio prorok; nije pretendovao na visoku titulu. Bio je reformator odgajan za važno vrijeme. Njegov cilj je bio da svoj narod ispravi pred Bogom. Inspirisan velikom svr-hom, on je svaku energiju svog bića usmjerio ka njenom ostva-renju. Visok, nepokolebljiv integritet obilježio je njegove na- pore. Kada je dolazio u kontakt sa zlom i protivljenjem pravdi, zauzimao je toliko odlučan stav da su ljudi bili potaknuti da radesa svježim žarom i hrabrošću. Nisu mogli a da ne prepoznaju njegovu lojalnost, njegov patriotizam i njegovu duboku ljubav prema Bogu; i, vidjevši to, bili su voljni slijediti kuda je on vo- dio. *(Prophets and Kings, 675, 676.)*

Jovan Krstitelj

Jovan je provodio vrijeme u razmišljanju i molitvi kako bi spoznao Božju volju za svoj život. — Jovanov život nije proveden u besposlici, u asketskoj tami ili u sebičnoj izola-ciji. S vremena na vrijeme odlazio je da se druži sa ljudima; i uvijek je bio zainteresovan posmatrač onoga što se dešavalo u svijetu. Iz svog tihog povlačenja posmatrao je razvoj događaja. Sa vizijom obasjanom božanskim Duhom proučavao je karak- tere ljudi, da bi shvatio kako da dopre do njihovih srca sa poru-kom neba. Teret njegove misije bio je na

njemu. U samoći, razmišljanjem i molitvom, nastojao je da opaše svoju dušu za životno djelo koje je pred njim. *(The Desire of Ages, 102.)*

Molitva je osnažila Jovana da se suoči sa zemaljskim kraljevima. — Jovan Krstitelj je u svom pustinjskom životu biopoučen od Boga. Proučavao je Božije objave u prirodi. Pod vođ-stvom božanskog Duha, proučavao je svitke proroka. Danju i noću, Hrist je bio njegova studija, njegovo razmišljanje, sve dokum, srce i duša nisu bili ispunjeni veličanstvenom vizijom.

Gledao je Kralja u Njegovoj ljepoti, a sebe je izgubio iz vida. Vidio je veličanstvo svetosti i znao je da je neefikasan i nedostojan. To je bila Božja poruka koju je trebao objaviti. On je trebalo da stoji u Božjoj sili i Njegovoj pravednosti. Bio je spreman da izađe kao Nebeski glasnik, bez straha od ljudi, jer jegledao u božansko. Mogao je stajati neustrašiv u prisustvu ze- maljskih monarha jer se s drhtanjem poklonio Kralju kraljeva. *(Testimonies for the Church 8:331, 332.)*

Petar

Bog je uslišio Petrovu molitvu da oživi Tabitu. — Apo-stolovo srce je bilo dirnuto sažaljenjem dok je gledao njihovu tugu. Zatim je, naredivši da se uplakani prijatelji pošalju iz sobe,kleknuo i usrdno se molio Bogu da povrati Dorki život i zdravlje.Okrenuvši se tijelu, rekao je: „Tabita, ustani. I otvorila je oči, i kad je ugledala Petra, sjela je.“ Dorka je bila od velike usluge crkvi, i Bog je smatrao za shodno da je vrati iz zemlje neprijate-lja, kako bi njena vještina i energija i dalje mogli biti blagoslov za druge, a također i da bi ovom manifestacijom Njegove sile djelo Hristovo moglo biti ojačano. (*The Acts of the Apostles, 132.)*

Poglavlje 14— Svakodnevna molitva

Neophodna kao i naša svakodnevna hrana. — Ako že-limo razviti karakter koji Bog može prihvatiti, moramo steći ispravne navike u svom vjerskom životu. Svakodnevna molitvaje od suštinskog značaja za rast u milosti, pa čak i za sam du- hovni život, kao što je zemaljska hrana za fizičko blagostanje. Trebalo bi da se naviknemo da često uznosimo misli Bogu u mo-litvi. Ako um odluta, moramo ga vratiti; upornim naporom na- vika će to konačno olakšati. Ne možemo se ni na trenutak si- gurno odvojiti od Hrista. Možemo imati Njegovo prisustvo da nas prati na svakom koraku, ali samo poštujući uslove koje je On sam postavio. *(Messages to Young People, 114, 115.)*

Naša potreba za svakodnevnom molitvom. — Svi koji danas dolaze Hristu treba da se sjete da je Njegova zasluga tam-jan koji se miješa s molitvama onih koji se kaju za svoje grijehei primaju oprost, milosrđe i milost. Naša potreba za Hristovim posredovanjem je stalna. Iz dana u dan, ujutro i uveče, ponizno srce treba da prinosi molitve na koje će biti uzvraćeni odgovori milosti i mira i radosti. „Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimoBogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje ispovijedaju ime Nje- govo. I ne zaboravljajte činiti dobro i dijeliti s drugima, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.“ *(SDA Bible Commentary, vol. 6, 1078.)*

Započnite svoj dan molitvom. — Naša je privilegija da otvorimo svoja srca, i pustimo sunce Hristovog prisustva unutra.Moj brate, moja sestro, suočite se sa svjetlošću. Dođite u stvarni,lični kontakt sa Hristom, da biste mogli da izvršite uticaj koji podiže i oživljava. Neka vaša vjera bude jaka, čista i postojana.Neka zahvalnost Bogu ispuni vaša srca. Kada ustanete ujutro, kleknite kraj svog kreveta i zamolite Boga da vam da snagu da ispunite obaveze dana i da se suočite s njegovim iskušenjima. Zamolite Ga da vam pomogne da unesete u svoje djelo Hristovu slatkoću karaktera. Zamolite Ga da vam pomogne da izgovoriteriječi koje će nadahnuti ljude oko vas s nadom i hrabrošću i pri-bližiti vas Spasitelju. *(Sons and Daughters of God, 199.)*

Svako jutro odvojite vrijeme da započnete svoj posao mo-litvom. Nemojte misliti da je ovo izgubljeno vrijeme; to jevrijeme koje će živjeti kroz vječne vijekove. Na taj način će bitidonesen uspjeh i duhovna pobjeda. Mašinerija će reagovati na dodir Učiteljeve ruke. Božji blagoslov je svakako vrijedan tra- ženja, a posao se ne može obaviti kako treba ako početak nije ispravan. *(Testimonies for the Church 7:194.)*

Moja braća i sestre, stari i mladi, kada imate sat slobodnogvremena, otvorite Bibliju i opskrbite um sa njenim dragocjenimistinama. Kada se bavite radom, čuvajte um, držite ga na Bogu,manje pričajte, a više razmišljajte. Zapamtite: „Za svaku praznuriječ koju ljudi izgovore, položiće račun za nju na sudnji dan.“ Neka vaše riječi budu odabrane; ovo će zatvoriti vrata protivnikuduša. Neka vaš dan bude uveden molitvom; radite kao u Božjim očima. Njegovi anđeli su uvijek uz vas i bilježe vaše riječi, vašeponašanje i način na koji se vaš posao obavlja. Ako se okreneteod dobrog savjeta i odlučite se družiti s onima za koje imate raz-loga sumnjati da nisu vjerski skloni, iako se izjašnjavaju kao hrišćani, uskoro ćete postati poput njih. Stavljate se na put isku-šenju, na Sotonino bojno polje i, ukoliko niste stalno na oprezu,njegove šeme će vas savladati. *(Testimonies for the Church, 4:588, 589.)*

Svakodnevno idite Gospodu za pouku i vođstvo; budite zavisni od Boga za svjetlost i znanje. Molite se za ovo uputstvoi ovo svjetlo, dok ga ne dobijete. Neće vam pomoći da tražite, azatim zaboravite ono za šta ste se molili. Držite svoj um na mo-litvi. To možete činiti dok radite rukama. Možete reći, Gospode, vjerujem; svim srcem vjerujem. Neka sila Svetog Duha dođe namene. *(Fundamentals of Christian Education, 531.)*

Slijedeći Hrista, gledajući u Njega koji je Začetnik i Usa-vršitelj vaše vjere, osjetićete da radite pod Njegovim okom, da ste pod uticajem Njegovog prisustva i da On zna vaše motive. Na svakom koraku ponizno ćete se pitati: Hoće li se ovo svidjetiIsusu? Hoće li to proslaviti Boga? Ujutro i uveče vaše usrdne molitve treba da se uzdignu do Boga za Njegov blagoslov i vođ-stvo. Istinska molitva preuzima svemoć i daje nam pobjedu. Nakoljenima hrišćanin dobija snagu da se odupre iskušenju. *(Testi-monies for the Church, 4:615.)*

Svaki dan posvetite malo vremena molitvi. — Oni koji budu obukli sav Božji oklop i svaki dan posvetili neko vrijeme razmišljanju i molitvi i proučavanju Svetog pisma biće povezanisa Nebom i imaće spasonosni, preobražavajući uticaj na one okosebe. Velike misli, plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti prema Bogu, biće njihovi. Oni će čeznuti za čistotom, za svjetlom, za ljubavlju, za svim blagodatima nebeskog rođe- nja. Njihove usrdne molitve će ući iza vela. Ova klasa će imati posvećenu smjelost da dođe u prisustvo Beskonačnog. Osjetiće da su nebeska svjetlost i slava za njih, i postaće prefinjeni, uzdig-nuti, oplemenjeni ovim intimnim poznanstvom s Bogom. To je privilegija pravih hrišćana.

Apstraktna meditacija nije dovoljna; zauzeta akcija nije dovoljna; oboje je neophodno za formiranje hrišćanskog karak-tera. Snaga stečena ozbiljnom, tajnom molitvom priprema nas da izdržimo privlačnosti društva. Pa ipak, ne treba se isključivatiiz svijeta, jer naše hrišćansko iskustvo treba da bude svjetlo svi-jetu. Društvo nevjernika nam neće naškoditi

ako se družimo s njima u svrhu povezivanja s Bogom i ako smo dovoljno duhovnojaki da izdržimo njihov uticaj. *(Testimonies for the Church5:112, 113.)*

Rezultati svakodnevne molitve. — Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu podršku, njegovu silu, sva- kodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasnu percepciju istine i dužnosti, uzvišene ciljeve djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. Održavajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše druženje s njima prenesemo na drugesvjetlo, mir i spokoj koji vladaju u našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, udružena sa istrajnim naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima.

Ako se približimo Bogu, On će staviti riječ u naša usta dagovorimo u Njegovo ime, čak i hvalu Njegovom imenu. On će nas naučiti pjevu iz pjesme anđela, čak i zahvaljivanju našem nebeskom Ocu. U svakom činu života otkriće se svjetlost i lju- bav Spasitelja koji živi u njemu. Spoljašnje nevolje ne mogu do-seći život koji se živi po vjeri u Sina Božjeg. *(Thoughts from theMount of Blessing, 85.)*

Molitva je potrebna svakodnevno da se odupremo So-toni. — Posvećenje nije djelo trenutka, sata ili dana. To je nepre-kidan rast u milosti. Ne znamo jednog dana koliko će sutra biti jak naš sukob. Sotona živi i aktivan je i svaki dan trebamo iskreno vapiti Bogu za pomoć i snagu da mu se odupremo. Dokle god Sotona vlada, mi ćemo imati sebe da pokorimo, smetnje koje treba savladati, i nema mjesta za zaustavljanje, nema tačkedo koje možemo doći i reći da smo u potpunosti postigli. *(Testi-monies for the Church 1:340.)*

Svakodnevna molitva uključuje i fizičke i duhovnepotrebe. — Molitva za hljeb svagdašnji uključuje ne samohranu za održavanje tijela, već i onaj duhovni hljeb koji će hra- niti dušu za vječni život. Isus nam poručuje: „Ne trudite se za jelo koje propada, nego za ono jelo koje traje za život vječni.“ Jovan 6:27. On kaže: „Ja sam hljeb živi koji je s neba sišao; ako ko jede od ovoga hljeba, živjeće dovijeka.“ Stih 51. Naš Spasi- telj je hljeb života, i gledajući Njegovu ljubav, primajući je u dušu, hranimo se hljebom koji je sišao s neba.

Mi primamo Hrista kroz Njegovu riječ, a Sveti Duh je datda otvori Božju riječ našem razumijevanju i useli njene istine u naša srca. Trebamo se moliti iz dana u dan da dok čitamo Nje- govu riječ, Bog pošalje svog Duha da nam otkrije istinu koja ćeojačati naše duše za potrebe dana.

Učeći nas da svaki dan tražimo ono što nam je potrebno –i zemaljske i duhovne blagoslove – Bog ima svrhu koju treba postići za naše dobro. Željela bih da shvatimo našu

zavisnost o Njegovoj stalnoj brizi, jer On želi da nas privuče u zajednicu sasobom. U ovoj zajednici sa Hristom, kroz molitvu i proučavanjevelikih i dragocjenih istina Njegove riječi, bićemo nahranjeni kao gladne duše; kao oni koji žedni, osvježićemo se na izvoru života. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 112, 113.)*

Poput ranih hrišćana, trebamo se svakodnevno moliti za sveti duh. — Oni koji su na Pedesetnicu bili obučeni snagoms visine, time nisu bili oslobođeni daljnjih iskušenja i probi. Doksu svjedočili za istinu i pravednost, stalno su bili napadani od strane neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su primorani da se svim svojimBogom danim silama trude da dostignu mjeru rasta muškaraca ižena u Hristu Isusu. Svakodnevno su se molili za svježe zalihe milosti, kako bi mogli sezati sve više i više prema savršenstvu. Pod djelovanjem Duha svetoga i najslabiji su, iskazujući vjeru uBoga, naučili da poboljšaju svoje povjerene snage i da postanu posvećeni, profinjeni i oplemenjeni. Pošto su se u poniznosti podvrgli oblikovnom uticaju Svetog Duha, primili su punoću odBožanstva i bili oblikovani u obličju božanskog.

Protok vremena nije donio nikakvu promjenu u Hristovomoproštajnom obećanju da će poslati Svetog Duha kao svog predstavnika. Bogatstvo Njegove blagodati ne teče ljudima prema zemlji zbog bilo kakvog ograničenja od strane Boga. Akose ispunjenje obećanja ne vidi onako kako bi moglo biti, to je zato što se obećanje ne cijeni kako trebalo biti. Da su svi voljni,svi bi bili ispunjeni Duhom. Gdje god se malo razmišlja o potrebi za Svetim Duhom, vidi se duhovna suša, duhovna tama,duhovni pad i smrt. Kad god manje stvari zaokupe pažnju, bo- žanska moć koja je neophodna za rast i prosperitet crkve, i kojabi donijela sve druge blagoslove u njenom nizu, nedostaje, iakose nudi u beskonačnom obilju.

Pošto je to način na koji treba da primimo silu, zašto ne gladujemo i ne žeđamo za darom Duha? Zašto ne razgovaramo o tome, ne molimo se za to i ne propovijedamo o tome? Gospodje spremniji dati Duha svetoga onima koji Mu služe nego rodi- telji što daju dobre darove svojoj djeci. Za svakodnevno krštenjeDuhom svaki radnik treba da prinese svoju molbu Bogu. Društva hrišćanskih radnika treba da se okupe da traže posebnu pomoć, nebesku mudrost, da znaju kako da mudro planiraju i izvršavaju.Naročito bi se trebali moliti da Bog krsti svoje izabrane ambasa-dore na misionarskim poljima s bogatom mjerom svog Duha. Prisutnost Duha s Božjim radnicima daće objavljivanju istine silu koju ne bi mogla dati sva čast ili slava svijeta. *(The Acts of the Apostles, 49-51.)*

Molite za milost za svakodnevne potrebe. — Božjaistina primljena u srce može vas učiniti mudrima na spasenje. Uvjeri i poslušnosti primićete milost dovoljnu za današnje

dužno-sti i iskušenja. Milost za sutra vam ne treba. Trebali biste osjećatida imate posla samo s današnjim danom. Nadvladajte za danas;odrecite se sebe za danas; bdijte i molite se za danas; zadobijte pobjede u Bogu za danas. Naše okolnosti i okruženje, promjenekoje se svakodnevno događaju oko nas, i pisana riječ Božja kojasve razabira i dokazuje – oni su dovoljni da nas nauče našoj dužnosti i onome što treba da radimo, iz dana u dan. Umjesto dadopuštate da vaš um teče u kanalu misli od kojeg nećete imati nikakve koristi, trebali biste svakodnevno pretraživati Sveto pismo i obavljati one dužnosti u svakodnevnom životu koje vamsada mogu biti dosadne, ali koje neko mora obaviti. *(Testimoniesfor the Church 3:333.)*

Molite se svakodnevno za razumijevanje Biblije. — Oni koji tvrde da vjeruju u Isusa, uvijek bi trebali težiti svjetlu. Svakodnevno se trebaju moliti da svjetlost Duha svetoga zasja na stranicama svete knjige, kako bi im se omogućilo da shvate stvari Duha Božjeg. *(Fundamentals of Christian Education, 188,189.)*

Molite se svakodnevno za blagoslov koji donosi subota. —Svi koji subotu smatraju znakom između sebe i Boga, koji pokazuje da je On Bog koji ih posvećuje, predstavljaće principeNjegove vladavine. Oni će sprovoditi u svakodnevnoj praksi za-kone Njegovog kraljevstva. Svakodnevno će biti njihova moli- tva da posvećenost subote počiva na njima. Svakog dana će imatiHristovo društvo i predstavljaće savršenstvo Njegovog karak- tera. Svakog dana njihova će svjetlost obasjati druge u dobrim djelima. *(Testimonies for the Church 6:353.)*

Dnevna molitva roditelja. — Učinite svoj rad prijatnim uz pjesme hvale. Ako želite da imate čistu evidenciju u nebeskim knjigama, nikada se ne ljutite ili grdite. Neka vaša svakodnevnamolitva bude: „Gospode, nauči me da dajem sve od sebe. Naučime kako da bolje radim. Daj mi energiju i vedrinu“... Unesite Hrista u svemu što radite. Tada će vaši životi biti ispunjeni sja- jem i zahvalnošću. Dajmo sve od sebe, napredujući veselo u slu-žbi Gospoda, sa našim srcima ispunjenim Njegovom radošću. *(Child Guidance, 148.)*

Mladi da se svakodnevno mole za mudrost i milost. —Iskušenja i oskudice na koje se žali toliki broj mladih, Hrist je podnosio bez gunđanja. A ova disciplina je upravo ono iskustvokoje je potrebno mladima, koje će učvrstiti njihove karaktere i učiniti ih poput Hrista, jakim duhom da se odupru iskušenju. Onineće, ako se odvoje od uticaja onih koji bi ih odveli na krivi puti pokvarili njihov moral, biti savladani sotonskim naumima. Kroz svakodnevnu molitvu Bogu, oni će imati mudrost i milostod Njega da izdrže sukobe i surovu životnu stvarnost i izađu kaopobjednici. Vjernost i spokoj uma mogu se zadržati samo bud-

nošću i molitvom. Hristov život je bio primjer uporne energije, koja nije smjela oslabiti prekorom, ismijavanjem, oskudicom iliteškoćama.

Tako bi trebalo biti i sa mladima. Ako se iskušenja pove- ćavaju na njima, oni mogu znati da Bog ispituje i dokazuje nji- hovu vjernost. I upravo u onoj mjeri u kojoj zadrže svoj integritetkaraktera pod obeshrabrenjem, povećaće se njihova snaga, sta- bilnost i snaga izdržljivosti, a oni će ojačati duhom. *(Messages to Young People, 80.)*

Učiteljeva potreba za svakodnevnom molitvom. — Svaki učitelj treba svakodnevno da prima pouke od Hrista i treba da stalno radi pod Njegovim vođstvom. Za njega je nemoguće ispravno razumjeti ili obavljati svoj posao osim ako nije mnogo s Bogom u molitvi. Samo uz božansku pomoć, u kombinaciji saozbiljnim naporom u samoodricanju, može se nadati da će svoj posao obaviti mudro i dobro.

Ukoliko učitelj ne shvati potrebu za molitvom i ne ponizi svoje srce pred Bogom, izgubiće samu suštinu obrazovanja. Tre-balo bi da zna kako se moli i kojim jezikom se služi u molitvi.

„Ja sam čokot“, rekao je Isus, „vi ste loze; ko ostaje u meni, i jau njemu, taj donosi mnogo roda; jer bez mene ne možete činiti ništa.“ Jovan 15:5. Učitelj treba da pusti da se plod vjere mani- festuje u njegovim molitvama. Trebao bi naučiti kako doći do Gospoda i moliti Ga dok ne dobije sigurnost da su njegove molbe saslušane. *(Counsels to Parents, Teachers, and Students,231.)*

U vremenima Starog zavjeta, Izraelci su se svakod- nevno molili. — Kada su sveštenici ujutro i uveče ulazili u sveto mjesto u vrijeme kađenja, dnevna žrtva je bila spremna da se prinese na oltaru u spoljašnjem dvorištu. Ovo je bilo vrijeme ve- likog interesovanja vjernika koji su se okupljali u svetilištu. Prijenego što uđu u Božje prisustvo kroz službu sveštenika, trebali su se upustiti u ozbiljno ispitivanje srca i ispovijedanje grijeha. U-jedinili su se u tihoj molitvi, okrenuti licima prema svetom mje-stu. Tako su se njihove molbe uzdizale s oblakom tamjana, dokje vjera držala zasluge obećanog Spasitelja predočenog žrtvom pomirenja. Sati određeni za jutarnju i večernju žrtvu smatrani susvetima i počeli su da se poštuju kao određeno vrijeme za bogo-služenje u cijelom jevrejskom narodu. A kada su u kasnijim vre-menima Jevreji bili rasijani kao zarobljenici u daleke zemlje, onisu ipak u dogovoreni čas okretali svoja lica prema Jerusalimu i prinijeli svoje molitve Bogu Izraelovu. U tom običaju hrišćani imaju primjer za jutarnju i večernju molitvu. Dok Bog osuđuje običnu rundu ceremonija, bez duha pobožnosti, On s velikim za-dovoljstvom gleda na one koji ga vole, klanjajući se ujutro i u- veče tražeći oproštenje za

počinjene grijehe i izlažući svoje zah- tjeve za potrebne blagoslove. *(Patriarchs and Prophets, 353, 354.)*

Svakodnevna molitva njeguje naše vjersko iskustvo. — Religija mora početi pražnjenjem i pročišćavanjem srca i mora se njegovati svakodnevnom molitvom. *(Testimonies for the Church, 4:535.)*

Svakodnevni molitveni život zahtijeva ozbiljan napor. Život svakodnevnih molitvi i hvale, život koji će rasvijetliti put drugih, ne može se održati bez ozbiljnog truda. Ali takav trudće uroditi dragocjenim plodom, blagosiljajući ne samo onoga koji prima, već i onoga koji daje. Duh nesebičnog rada za drugedaje dubinu, stabilnost i Hristovu ljupkost karakteru i donosi miri sreću njegovom posjedniku. Aspiracije su povišene. Nema mjesta lenjosti ili sebičnosti. Oni koji koriste hrišćanske blago- dati će rasti. Imaće duhovne tetive i mišiće i biće jaki da rade za Boga. Imaće jasnu duhovnu percepciju, postojanu, rastuću vjeru i prevladavajuću moć u molitvi. Oni koji paze na duše, koji se najpotpunije posvete spasenju zabludjelih, sigurno rade na svomvlastitom spasenju. *(Testimonies for the Church, 5:607.)*

Anđeli obilježavaju jutarnju molitvu. — Svi vi imate u- ticaj na dobro ili zlo na umove i karaktere drugih. A upravo uti-caj koji vršite je zapisan u knjizi zapisa na nebu. Anđeo vas prati i bilježi vaše riječi i djela. Kada ustanete ujutro, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za snagom od Boga? I da li ponizno, odsrca obznanjujete svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako,anđeli bilježe vaše molitve, i ako ove molitve nisu izašle s lažnihusana, kada ste u opasnosti da nesvjesno učinite nešto loše i izvr-šite uticaj koji će navesti druge da čine loše, vaš anđeo čuvar ćebiti uz vas, podstičući vas na bolji kurs, birajući vaše riječi u- mjesto vas i utičući na vaše postupke.

Ako se ne osjećate u opasnosti i ako se ne molite za pomoći snagu da se oduprete iskušenjima, sigurno ćete zalutati. Vaše zanemarivanje dužnosti biće označeno u Božjoj knjizi na nebu inaći ćete se manjkavi u danu iskušenja. *(Testimonies for the Church 3:363, 364.)*

Praksu svakodnevne molitve ne treba slijediti nasu- mično. — Porodično bogosluženje ne bi trebalo da bude vođenookolnostima. Ne treba se povremeno moliti i, kada imate veliki dnevni posao, zanemariti je. Čineći to, navodite svoju djecu da na molitvu gledaju kao da je bez posebnog značaja. Božjoj djecimolitva znači mnogo, a prinosi zahvale treba da se pojavljuju pred Bogom ujutro i uveče. Psalmista kaže: „Hajde, zapjevajmo Gospodu, uzviknimo radosno na stijeni spasenja našega. Iza- đimo pred lice Njegovo sa zahvalnošću i uzviknimo mu radosnopsalmima.“

Očevi i majke, koliki god da je pritisak vaše posla, ne pro-puštajte da okupite svoju porodicu oko Božjeg oltara. Zatražite čuvanje svetih anđela u svom domu. Zapamtite da su vaši dragiljudi izloženi iskušenjima.

U našim naporima za udobnost i sreću gostiju, ne zanema-rimo svoje obaveze prema Bogu. Sat molitve ne treba zanemaritini zbog čega. Ne pričajte i ne zabavljajte se dok svi ne budu pre-više umorni da bi uživali u vremenu posvećenja. Učiniti to značiprinijeti Bogu hromu žrtvu. U ranim večernjim satima, kada se možemo moliti bez žurbe i s razumijevanjem, trebamo iznijeti svoje molitve i podići glas u radosnoj, zahvalnoj pohvali.

Neka svi koji posjećuju hrišćane vide da je čas molitve najdragocjeniji, najsvetiji i najradosniji čas u danu. Ova razdob-lja pobožnosti vrše prefinjen, uzdižući uticaj na sve koji u njimaučestvuju. One donose mir i odmor prijatan duhu. *(Child Gui- dance, 520, 521.)*

Svakodnevna molitva za uzdizanje ka Bogu kao slatki tamjan. — Život Abrama, Božjeg prijatelja, bio je život u mo- litvi. Gdje god je razapeo svoj šator, blizu njega je sagrađen oltarna kojem su prinošeni jutarnja i večernja žrtva. Kada je njegov šator uklonjen, oltar je ostao. I lutajući Hananac, kada je došao do tog oltara, znao je ko je tamo bio. Kada bi razapeo svoj šator,popravljao je oltar i poklonio se živom Bogu.

Tako domovi hrišćana trebaju biti svjetla u svijetu. Iz njih,ujutro i uveče, molitva treba da se uzdiže Bogu kao slatki tamjan.I kao jutarnja rosa, Njegove blagodati i blagoslovi će se spustitina molitelje.

Očevi i majke, svakog jutra i večeri okupljajte svoju djecuoko sebe i u poniznoj molitvi uznesite srce Bogu za pomoć. Vaši dragi su izloženi iskušenju. Svakodnevne smetnje prekrivaju putmladih i starih. Oni koji žele da žive strpljivim, punim ljubavi, veselim životima moraju se moliti. Samo primajući stalnu po- moć od Boga, možemo postići pobjedu nad sobom.

Svako jutro posvetite sebe i svoju djecu Bogu za taj dan. Ne pravite kalkulacije mjesecima ili godinama; one nisu vaše. Dat vam je jedan kratak dan. Kao da je to vaš poslednji na zemlji,radite u vrijeme tih sati za Gospodara. Položite sve svoje planovepred Boga, da budu izvršeni ili odbačeni, kao što će Njegovo proviđenje naznačiti. Prihvatite Njegove planove umjesto svo- jih, iako njihovo prihvatanje zahtijeva napuštanje dragih proje- kata. Tako će se život sve više i više oblikovati prema božan- skom primjeru. „I mir Božji, koji je iznad svakog razuma, ču- vaće vaša srca i umove kroz Hrista Isusa.“ Filipljanima 4:7. *(Testimonies for the Church, 7:44.)*

Za šta se moliti svakodnevno. — Na svaku dužnost, ma koliko skromnu, trebalo bi da gledamo kao na svetu jer je ona dio Božje službe. Naša svakodnevna molitva treba da bude:

„Gospode, pomozi mi da dam sve od sebe. Nauči me kako da bolje radim. Daj mi energiju i vedrinu. Pomozi mi da u svoju službu uvedem službu ljubavi Spasitelja.“ *(The Ministry of He- aling, 474.)*

Ujutru se posvetite Bogu; neka ovo bude vaš prvi rad. Neka vaša molitva bude: „Uzmi me, Gospode, kao potpuno Tvoju. Polažem sve svoje planove pred Tvoje noge. Iskoristi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka se sav moj rad izvrši u Tebi.“ Ovo je svakodnevna stvar. Svako jutro posvetitese Bogu za taj dan. Predajte sve svoje planove Njemu, da ih izvr-šite ili odložite kako to Njegovo proviđenje naznači. Tako iz dana u dan možete predavati svoj život u Božje ruke, i tako će vaš život biti oblikovan sve više i više po Hristovom životu. *(Steps to Christ, 70.)*

Poglavlje 15— Isusov primer molitve

Slijedite Isusov primjer započinjući dan molitvom. — U satima usamljene molitve Isus je u svom zemaljskom životu primao mudrost i silu. Neka mladi slijede Njegov primjer prona-lazeći u zoru i sumrak mirno vrijeme za zajedništvo sa svojim Ocem na nebu. I tokom dana neka uzdignu svoja srca Bogu. Nasvakom koraku našeg puta On kaže: „Ja, Gospod Bog tvoj, držaću tvoju desnu ruku... Ne boj se; Ja ću ti pomoći.“ Isaija 41:13. Kad bi naša djeca mogla naučiti ove pouke u jutru svojihgodina, kakvu bi svježinu i moć, kakvu radost i slast unijele u njihove živote! *(Education, 259.)*

Iskrene Isusove molitve su u suprotnosti s našim sla- bašnim molitvama. — Za Hrista se kaže: „I u muci se usrdnijemolio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od stranenebeskog veličanstva su slabe, lišene duha molitve koje se pri- nose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima iskrenu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom. *(Testimo-nies for the Church 4:534.)*

Ako je Isus trebao da se moli dok je na zemlji, koliko bismo više trebali mi. — Kada je Isus bio na zemlji, učio je svoje učenike kako da se mole. On ih je uputio da svoje svakod- nevne potrebe iznesu pred Bogom i da svu svoju brigu prepuste Njemu. A uvjeravanje koje im je dao da će njihove molbe biti saslušane, takođe je jemstvo za nas.

Sam Isus, dok je boravio među ljudima, često je bio u mo- litvi. Naš Spasitelj se poistovjetio sa našim potrebama i slabo- stima, tako što je postao podnosilac, molilac, tražeći od svog Ocanove zalihe snage, da bi mogao izaći pripremljen za dužnost i iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabo-stima, „u svemu iskušavan kao i mi“; ali kao bezgrešna, Njegova priroda je ustuknula od zla. Izdržao je borbe i mučenje duše usvijetu grijeha. Njegova ljudskost učinila je molitvu neophod-nošću i privilegijom. Nalazio je utjehu i radost u zajedništvu sasvojim Ocem. I ako je Spasitelj ljudi, Sin Božji, osjećao potrebuza molitvom, koliko bi nejaki, grešni smrtnici više trebali osje-ćati potrebu usrdne, neprestane molitve. *(Steps to Christ, 93, 94.)*Hristos se rvao u ozbiljnoj molitvi; prinosio je svoje molbe

Ocu sa snažnom vikom i suzama u ime onih zbog čijeg spasenjaje napustio nebo i došao na ovu zemlju. Kako je onda ispravno,da, kako je bitno da se ljudi mole i ne klonu! *(The Review and Herald, April 1, 1890.)*

Isus se molio za snagu da izdrži iskušenja. — Malo ko će slijediti primjer našeg

Spasitelja u iskrenoj, čestoj molitvi Bogu za snagu da izdrži iskušenja i da obavlja svakodnevne duž-nosti ovog života. Hristos je kapetan našeg spasenja i svojim stradanjima i žrtvom dao je primjer svim svojim sledbenicima da su bdjenje, molitva i uporni trud potrebni sa njihove strane dabi ispravno predstavljali ljubav koja je prebivala u Njegovim kri-lima za pali rod. *(The Review and Herald, February 23, 1886.)*

Isusova snaga je proizašla iz molitve. — Hristova snagaje bila u molitvi. On je uzeo čovječanstvo, i On je ponio naše slabosti i postao grijeh za nas. Hrist se povlačio u gajeve ili pla-nine sa svijetom i svim ostalim zatvorenim za sobom. Bio je samsa svojim Ocem. Sa velikom ozbiljnošću, On je izlio svoje molbe i uložio svu snagu svoje duše u hvatanje za ruku Besko- načnog. Kada bi nova i velika iskušenja bila pred Njim, On bi seiskrao u samoću planina i čitavu noć bi proveo u molitvi svom Nebeskom Ocu.

Kako je Hrist naš primjer u svemu, ako oponašamo Nje- gov primjer u ozbiljnoj, istrajnoj molitvi Bogu da imamo snage u ime Onoga koji nikada nije popustio pred Sotoninim iskuše- njima da se odupremo lukavstvima zlog neprijatelja, nećemo biti savladani od njega. *(The Youth's Instructor, April 1, 1873.)*

U životu koji je bio potpuno posvećen dobrobiti drugih, Spasitelj je našao za potrebno da se povuče sa putnih saobraćaj-nica i iz gomile koja ga je pratila iz dana u dan. Morao se okre- nuti od života neprekidne aktivnosti i dodira s ljudskim potre- bama, da traži povlačenje i neprekidno zajedništvo sa svojim O-cem. Kao jedno s nama, dionik naših potreba i slabosti, On je bio potpuno zavisan o Bogu, i na tajnom mjestu molitve tražio je božansku snagu, kako bi mogao izaći pripremljen na dužnosti iskušenje. U svijetu grijeha Isus je izdržao borbe i mučenje duše. U zajedništvu s Bogom mogao je rasteretiti tuge koje su Ga slomile. Ovdje je našao utjehu i radost.

U Hristu je vapaj čovječanstva stigao do Oca beskrajnog sažaljenja. Kao čovjek molio se k Božjem prijestolu sve dok se Njegova ljudskost nije napunila nebeskom strujom koja bi tre- bala povezati ljudsko sa božanstvom. Kroz stalno zajedništvo, primao je život od Boga, da bi mogao dati život svijetu. Njegovoiskustvo mora da bude naše.

„Pođite sa mnom na jedno pusto mjesto," On nam poru- čuje. Ako bismo poslušali Njegovu riječ, trebali bismo biti jači ikorisniji. Učenici su tražili Isusa, i rekli Mu sve; i On ih je ohra-brivao i poučavao. Ako bismo danas odvojili vremena da odemodo Isusa i da mu kažemo svoje potrebe, ne bismo trebali biti ra-zočarani. *(The Desire of Ages, 362, 363.)*

Čovjek tuge izliva svoje molbe snažnom vikom i suzama.Moli se za snagu da izdrži

test u korist čovječanstva. On sam mora steći novi oslonac na Svemoći, jer jedino tako može razmišljati o budućnosti. I On izliva svoje srdačne čežnje za svo-jim učenicima, da u času moći tame njihova vjera ne iznevjeri. Rosa je teška na Njegovom pognutom liku, ali On na to ne obraća pažnju. Noćne sjenke se gusto skupljaju oko Njega, ali On ne gleda na njihovu tamu. *(The Desire of Ages, 419, 420.)*

Kada je Isus ušao u pustinju, bio je zatvoren u Očevoj slavi. Zaokupljen zajedništvom s Bogom, uzdignut je iznad ljud-ske slabosti. Ali slava je nestala i On je bio ostavljen da se bori sa iskušenjem. To ga je pritiskalo svakog trenutka. Njegova ljud- ska priroda je ustuknula od sukoba koji Ga je čekao. Četrdeset dana je postio i molio se. Slab i iscrpljen od gladi, istrošen i omr-šavio od duševne agonije, „njegov izgled je bio promijenjen višenego ijednom drugom čovjeku, i njegov dostojanstveni lik više nego ikome od ljudskih sinova“ (Isaija 52:14). Sada je bila So- tonina prilika. Sada je pretpostavio da može nadvladati Hrista. *(Selected Messages 1:227, 228.)*

Za posvećenog radnika je divna utjeha u saznanju da je čaki Hrist tokom svog života na zemlji svakodnevno tražio svog Oca za svježe zalihe potrebne milosti; i iz ovog zajedništva sa Bogom On je izašao da ojača i blagoslovi druge.

Gle, Sin Božiji se poklonio u molitvi svom Ocu! Iako je Sin Božji, On molitvom jača svoju vjeru, a zajedništvom s Ne- bom sabira k sebi silu da se odupre zlu i da služi potrebama ljudi.Kao stariji brat našeg roda, On zna potrebe onih koji, opterećeninemoći i žive u svijetu grijeha i iskušenja, još uvijek žele da Musluže. On zna da su glasnici koje On smatra potrebnim poslati slabim ljudima koji su zabludjeli; ali svima koji se u potpunostipredaju Njegovoj službi On obećava božansku pomoć. Njegov vlastiti primjer je sigurnost da će ozbiljna, ustrajna molitva Boguu vjeri – vjeri koja vodi do potpune zavisnosti o Bogu, i bezre- zervne posvećenosti Njegovom djelu – pomoći ljudima da do- nese pomoć Duha svetoga u borbi protiv grijeha.

Svaki radnik koji slijedi Hristov primjer biće spreman pri-miti i koristiti silu koju je Bog obećao svojoj crkvi za sazrijeva-nje zemaljske žetve. Jutro za u jutrom, dok glasnici jevanđelja kleče pred Gospodom i obnavljaju svoje zavjete posvećenja Njemu, On će im darovati prisustvo svoga Duha, sa njegovom oživljujućom, posvećujućom snagom. Dok odlaze na dnevne o-baveze, imaju sigurnost da im nevidljivo djelovanje Duha sve- toga omogućuje da budu „radnici zajedno s Bogom“. [1. Korin-ćanima 3:9.]. *(Gospel Workers, 510, 511.)*

Molitva je ojačala Isusa za iskušenja. — Hrist, naš Spa-sitelj, bio je iskušavan u svemu

kao i mi, a ipak je bio bez grijeha.On je uzeo ljudsku prirodu, budući da je bio načinjen po obličjukao čovjek, a Njegove potrebe bile su potrebe čovjeka. Imao je tjelesnu želju da bude opskrbljena, tjelesni umor da se olakša. Molitvom Svom Ocu bio je pripremljen za dužnost i iskušenje. Iz dana u dan pratio je svoj krug dužnosti, tražeći da spase duše.I provodio je cijele noći u molitvi u korist kušanih...

Noćna razdoblja molitve koje je Spasitelj provodio na pla-nini ili u pustinji bila su neophodna da bi Ga pripremili za isku-šenja koja će morati da dočeka u danima koji slijede. Osjećao jepotrebu za osvježenjem i okrepljenjem duše i tijela, da bi mogaoodgovoriti na iskušenja Sotone; i oni koji nastoje živjeti Njegovživot osjetiće istu potrebu. *(Maranatha, 85.)*

Dok je Jerusalim bio u tišini, a učenici su se vraćali svojimkućama da se okrijepe u snu, Isus nije spavao. Njegove božanskemolbe uzdizale su se do Njegovog Oca za Njegove učenike, kako bi bili sačuvani od zlih uticaja s kojima će se svakodnevnosusresti u svijetu, i da bi Njegova vlastita duša mogla biti ojačana i pripremljena za dužnosti i iskušenja nadolazećeg dana. *(The Review and Herald, August 17, 1886.)*

Molitva je podmlađivala Isusa. — Njegovi su dani pro- lazili u službi gomili koja ga je pritiskala i u otkrivanju podmu-klog sofizma rabina, a ovaj neprestani rad Ga je često ostavljaotoliko iscrpljenog da su se Njegova majka i braća, pa čak i Nje-govi učenici, bojali da će Njegov život biti žrtvovan. Ali kako sevraćao iz sati molitve koji su zatvorili naporan dan, oni su ozna-čili izraz mira na Njegovom licu, osjećaj osvježenja koji kao da je prožimao Njegovo prisustvo. Nakon sati provedenih s Bogom,On je izlazio, jutro za jutrom, da ljudima donese svjetlo neba. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 102.)*

Molitva je održala Isusov duhovni život. — Nije samo na krstu Hrist žrtvovao sebe za čovječanstvo. Dok je „išao u- okolo čineći dobro“ (Djela 10:38), svakodnevno iskustvo bilo jeizliv Njegovog života. Samo na jedan način bi se takav život mogao održati. Isus je živio u zavisnosti od Boga i zajedništva sNjim. U tajnom mjestu Svevišnjega, pod sjenom Svemogućeg, ljudi se povremeno obnavljaju; oni prebivaju određeno vrijeme,a rezultat se manifestuje u plemenitim djelima; onda njihova vjera propada, zajedništvo se prekida, a životni rad je narušen. Ali Isusov život je bio život stalnog povjerenja, održavan sta- lnim zajedništvom; i Njegova služba za nebo i zemlju bila je bezneuspjeha ili kolebanja.

Kao čovjek molio se k Božjem prijestolu, sve dok Njegovaljudskost nije bila napunjena nebeskom strujom koja je povezi- vala ljudsko sa božanskim. Primivši život od Boga, On je lju- dima dao život. *(Education, 80, 81.)*

Isusov molitveni život otkriva tajnu duhovne moći. — Spasiteljev život na zemlji bio je život u zajednici sa prirodom iBogom. U ovom zajedništvu On nam je otkrio tajnu života moći.*(Counsels on Health, 162.)*

Isus se molio pripremajući se za posebne zadatke. — Isus bi, kada bi se pripremao za neko veliko iskušenje ili neko važno djelo, pribjegao samoći planina i proveo noć u molitvi svom Ocu. Zaređenju apostola i Propovijedi na gori, preobraže- nju, mukama sudnice i krsta i slavi uskrsenja prethodila je noć molitve.

I mi moramo imati vremena odvojenog za razmišljanje i molitvu i za primanje duhovnog osvježenja. Mi ne cijenimo snagu i djelotvornost molitve onako kako bismo trebali. *(The Ministry of Healing, 509.)*

Isusova ljudskost učinila je molitvu neophodnom. — Dok je ljudskost bila na Njemu, On je osjećao potrebu za sna- gom od svog Oca. Imao je odabrana mjesta za molitvu. Volio jeda održava zajednicu sa svojim Ocem u samoći planine. U ovojvježbi Njegova sveta, ljudska duša bila je ojačana za dužnosti i iskušenja dana. Naš Spasitelj se poistovjećuje s našim potre- bama i slabostima, tako što je postao molitelj, noćni molilac, kojitraži od svog Oca svježe zalihe snage, da izađe okrijepljen i osvježen, pripremljen za dužnost i iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, ali ne i u posjedovanjupoput strasti. Kao Bezgrešnom, Njegova priroda je ustuknula odzla. Izdržao je borbe i mučenje duše u svijetu grijeha. Njegova ljudskost učinila je molitvu neophodnošću i privilegijom. On jezahtijevao sve čvršću božansku podršku i utjehu koju je NjegovOtac bio spreman dati Njemu, Onome koji je, za dobrobit čovjeka, napustio nebeske radosti i izabrao svoj dom u hladnomi nezahvalnom svijetu. Hrist je našao utjehu i radost u zajedniš- tvu sa svojim Ocem. Ovdje je mogao rasteretiti svoje srce od tuga koje su ga slomile. Bio je čovjek bola i upoznat sa bolom.

Tokom dana On je ozbiljno radio da čini dobro drugima, da spasi ljude od uništenja. On je liječio bolesne, tješio ože- lošćene, a očajnicima donosio vedrinu i nadu. On je oživljavao mrtve. Nakon što je Njegov rad bio završen za taj dan, On je izlazio, iz večeri u veče, daleko od gradske zbrke, a Njegovo obličje je bilo pognuto u nekom povučenom šumarku u molitvi svom Ocu. Povremeno su sjajni snopovi mjeseca obasjali Nje- govo pognuto obličje. A onda opet oblaci i tama zatvaraju svakosvjetlo. Rosa i noćni mraz ležali su na Njegovoj glavi i bradi dokje bio u stavu molitelja. Često bi nastavio sa svojim molbama tokom cijele noći. On je naš primjer. Kad bismo to mogli zapam-titi i oponašati ga, bili bismo mnogo jači u Bogu.

Ako je Spasitelj ljudi, sa svojom božanskom snagom, osje-tio potrebu za molitvom, koliko bi nejaki, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu za molitvom – usrdnom, neprestanom molitvom! Kada je Hristos bio u najžešćem iskušenju, On ništa nije jeo. Predao se Bogu i, kroz usrdnu molitvu i savršenu potči-njenost volji svog Oca, izašao kao pobjednik. Oni koji ispovije-daju istinu za ove poslednje dane, iznad svake druge klase dekla-riranih hrišćana, treba da oponašaju velikog Uzora u molitvi.

„Učeniku je dovoljno da bude kao učitelj, a sluzi kao gospodar.“ Naši stolovi su često natrpani luksuzom koji nije ni zdrav ni potreban, jer volimo te stvari više nego što volimo sa- moodricanje, slobodu od bolesti i zdrav duh. Isus je ozbiljno tra-žio snagu od svog Oca. Ovo je božanski Sin Boži smatrao vred-nijim, čak i za sebe, nego da sjedi za najluksuznijim stolom. Onnam je dao dokaz da je molitva neophodna da bismo dobili snaguda se borimo sa silama tame i da izvršimo posao koji nam je dodijeljen. Naša vlastita snaga je slabost, ali ono što Bog daje moćno je i učiniće svakoga ko to dobije više nego pobjednikom. *(Testimonies for the Church 2:201-203.)*

Isus je uzeo vremena za molitvu bez obzira na to kolikoje bio zauzet ili umoran. — Hristos nije davao ograničenu slu- žbu. Svoj rad nije mjerio satima. Njegovo vrijeme, Njegovo srce,Njegova duša i snaga dati su da rade za dobrobit čovječanstva. Kroz umorne dane se trudio, a kroz duge noći savijao se u moli-tvi za milost i izdržljivost da bi mogao obaviti veće djelo. Sa snažnom vikom i suzama slao je svoje molbe u nebo, da bi nje-gova ljudska priroda mogla biti ojačana, da bi mogao biti spre- man da se susreće s lukavim neprijateljem u svim njegovim obmanjivačkim djelima, i ojačan da ispuni svoje misije uzdiza- nja čovječanstva. Svojim radnicima On kaže: „Dao sam vam pri-mjer, da činite kao što sam ja učinio.“ Jovan 13:15. *(Ministry ofHealing, 500.)*

Isus se molio rano ujutro. — Rano jutro ga je često zate-klo na nekom zabačenom mjestu, kako razmišlja, istražuje Svetopismo ili u molitvi. Glasom pjevanja dočekao je jutarnju svje- tlost. Pjesmama zahvalnosti uveseljavao je svoje sate i donosio nebesku radost izmorenim i obeshrabrenim. *(Counsels on He- alth, 162.)*

Isus je imao određena mjesta za molitvu. — Imajte mje-sto za tajnu molitvu. Isus je imao odabrana mjesta za zajednicu s Bogom, a trebali bismo i mi. Često se trebamo povući na nekomjesto, ma koliko skromno, tamo gdje možemo biti sami s Bo- gom. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 84.)*

Isus se molio za naš račun. — Isus je često bio umoran od neprestanog truda i samoodricanja i samopožrtvovanja da biblagoslovio patnike i potrebite. Provodio je cijele

noći u molitvina usamljenim planinama, ne zbog svoje slabosti i svojih potreba, već zato što je vidio, osjetio, slabost vaše prirode da seoduprete iskušenjima neprijatelja na samim mjestima gdje ste sada pobijeđeni. Znao je da ćete biti ravnodušni prema svojim opasnostima i da nećete osjećati potrebu za molitvom. Zbog nasje izlio svoje molitve svom Ocu uz jake plače i suze. *(Testimo- nies for the Church 3:379.)*

Isusovi učenici su bili impresionirani njegovim moli- tvenim navikama. — „Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi.“ Ne za sebe, nego za druge, živio je i mislio i molio se. Iz sati provedenih s Bogom On je izlazio iz jutra u jutro, da donese ljudima svjetlost neba. Svakodnevno je primaonovo krštenje Svetim Duhom. U ranim satima novog danaGospod Ga je probudio iz svog sna, i Njegova duša i Njegove usne su pomazane blagodaću, da bi je mogao prenijeti drugima.Njegove riječi su Mu date svježe iz nebeskih dvora, riječi koje bi mogao govoriti u vrijeme umornim i potlačenim. „Gospod Je-hova mi je dao,“ rekao je, „jezik poučenih, da znam šta da kaže umornome. Svakog jutra me budi, budi mi uši da ga slušam kaošto slušaju oni koji se poučavaju.“

Hristovi učenici su bili veoma impresionirani Njegovim molitvama i njegovom navikom zajedništva s Bogom. Jednog dana nakon kratkog odsustva od svog Učitelja, našli su Ga zao-kupljenog molitvom. Naizgled nesvjestan njihovog prisustva, nastavio je da se moli naglas. Srca učenika bila su duboko dir- nuta. Kada je prestao da se moli, oni su uzviknuli: „Gospode, nauči nas da se molimo.“ *(The Review and Herald, August 11, 1910.*

Molitva Gospodnja pokazuje ljepotu u jednostavnosti. — Isus je poučio svoje učenike da je samo ona molitva koja pro-izilazi iz nelažnih usana, potaknuta stvarnim potrebama duše, iskrena i da će moliocu donijeti nebeski blagoslov. Dao jekratku, opsežnu molitvu svojim učenicima. Ova molitva, zbog svoje prelijepe jednostavnosti, nema premca. To je savršena mo-litva za javni i privatni život; dostojanstvena je i uzvišena, a opettako jednostavna da dijete na majčinom koljenu to može razu- mjeti. Djeca Božja ponavljaju ovu molitvu vjekovima, a ipak njen sjaj nije potamnio. Kao vrijedan dragulj nastavlja se voljeti i njegovati. Ova molitva je divna produkcija. Niko se neće uza-lud moliti ako se u njihove molitve ugrade principi sadržani u njoj. Naše molitve u javnosti treba da budu kratke i da izražavaju samo stvarne želje duše, tražeći u jednostavnosti i jednostavnoj vjeri s povjerenjem ono što nam je potrebno. Molitva iz poniz- nog, skrušenog srca je vitalni dah duše koja je gladna za praved-nošću. *(The Signs of the Times, December 3, 1896.)*

Isus je klečao kada se molio. — I u javnom i u privatnombogoslužju, naša je privilegija da se poklonimo na koljenima pred Gospodom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš

pri- mjer, „klekao je i molio se“. O Njegovim učenicima je zapisanoda su i oni „klekli i molili se“. Pavle je izjavio: „Preklanjam koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Ispovijedajućipred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojimBogom.“ *(Messages to Young People, 251.)*

Pažljivo razmotrite Isusove lekcije o molitvi. — Hri- stove pouke u vezi sa molitvom treba pažljivo razmotriti. Postojibožanska nauka u molitvi, a njegova ilustracija otkriva principe koje svi moraju razumjeti. On pokazuje šta je pravi duh molitve, poučava neophodnosti istrajnosti u iznošenju naših zahtjeva Bogu i uvjerava nas u Njegovu spremnost da sasluša i odgovorina molitvu. *(Christ's Object Lessons, 142.)*

Poglavlje 16— Lična molitva

Privatna molitva je neophodna. — Nemoguće je da dušaprocvjeta dok molitva nije posebna vježba uma. Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Tajna molitva je ve- oma važna; u samoći duša se razgolićuje Božjem oku koje ispi-tuje, a svaki motiv se istražuje. Tajna molitva! Kako dragocjeno!Duša koja komunicira sa Bogom! Tajnu molitvu treba da sluša samo Bog koji čuje molitvu. Nijedno znatiželjno uho ne može primiti teret takvih peticija. U tajnoj molitvi duša je oslobođenaokolnih uticaja, oslobođena uzbuđenja. Mirno, ali žarko će po- segnuti za Bogom. Tajna molitva se često izopačuje, a njeni slatke zamisli gube glasnom glasovnom molitvom. Umjesto mir-nog, tihog povjerenja i vjere u Boga, duša se izvlači tihim, po- niznim tonovima, glas se podiže na visoku glasnoću, a uzbuđe- nje se podstiče, i tajna molitva gubi svoj ublažujući, sveti uticaj. Postoji oluja osjećanja, oluja riječi, koja onemogućava razazna-vanje tihog, blagog glasa koji govori duši dok je zaokupljen nje-nom tajnom, istinskom, iskrenom odanošću. Tajna molitva, pra-vilno obavljena, donosi veliko dobro. Ali molitva koja se objav-ljuje cijeloj porodici i susjedstvu nije tajna molitva, iako se mislida jeste, a božanska snaga se iz nje ne prima. Sladak i postojan će biti uticaj koji će izbijati od Onoga koji vidi u tajnosti, čije jeuho otvoreno da odgovori na molitvu koja proizilazi iz srca. Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava zajednicu s Bo-gom i sabira k sebi božanske zrake svjetlosti kako bi je ojačala iodržala da izdrži Sotonine sukobe. Bog je naša kula snage. *(Testimonies for the Church 2:189, 190.)*

Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanje Boga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u Njegovom djelu. *(Testimonies for the Church 7:239.)*

Svi trebaju neprestano bdjeti i moliti se. — Sam poče- tak zla bio je zanemarivanje bdjenja i tajne molitve, zatim je došlo do zanemarivanja drugih vjerskih dužnosti i tako je otvo- ren put za sve grijehe koji su uslijedili. Svaki hrišćanin će biti napadnut privlačnostima svijeta, galamom tjelesne prirode i di- rektnim sotonskim iskušenjima. Niko nije siguran. Bez obzira kakvo je naše iskustvo, bez obzira na to koliko je visoka naša pozicija, trebamo neprestano bdjeti i moliti se. Mi moramo sva- kodnevno biti pod kontrolom Duha Božjeg ili nas kontroliše So-tona. *(Testimonies for the Church 5:102.)*

Molite se u svakom trenutku. — Njegujte naviku da raz-govarate sa Spasiteljem kada ste sami, kada hodate i kada ste zauzeti svojim svakodnevnim radom. Neka se srce

neprestano uzdiže u tihoj molbi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Neka svaki dah bude molitva. *(Temperance, 135.)*

Put do prijestola Božijeg je uvijek otvoren. Ne možete u- vijek biti na koljenima u molitvi, ali vaše tihe molbe mogu se neprestano uzdizati Bogu za snagu i vođstvo. Kada budete u iskušenju, kao što ćete biti, možete pobjeći u tajno mjesto Sve- višnjeg. Njegove vječne ruke biće ispod vas. *(Counsels on He- alth, 362.)*

Tajna molitva je prikladna bilo gdje i bilo kada. — Mo-lite se u svom kutku, i dok obavljate svoj svakodnevni posao, neka vaše srce bude često uzdignuto Bogu.

Tako je Enoh hodao s Bogom. Ove tihe molitve uzdižu sepoput dragocjenog tamjana pred prijestolom milosti. Sotona ne može pobijediti onoga čije je srce na taj način ostalo na Bogu.

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno pri- nositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslov-nog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Blisko zajedništvo se može naćigdje god da se nalazimo. Trebalo bi da vrata srca budu stalno otvorena i da se naš poziv uzdiže da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši. *(Steps to Christ, 98, 99).*

Molitva nas dovodi u prisutnost samog Boga. — Moli-tva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći toliko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od odanosti Bogu. *(My LifeToday, 18.)*

Molitva nas održava povezanim s Hristom. —Trebalo bi da budemo mnogo u tajnoj molitvi. Hrist je čokot, vi ste loze.A ako želimo rasti i cvjetati, moramo neprestano crpiti sok i hranu iz Živog Čokota; jer odvojeni od Čokota nemamo snage.

Pitala sam anđela zašto u Izraelu više nema vjere i sile. Rekao je: „Prerano ste pustili ruku Gospodnju. Pritisnite svoje molbe do prijestola i držite se snažnom vjerom. Obećanja su si-gurna.“ *(Early Writings, 73.)*

Privatna molitva održava dušu. — Živjeti tako po Božjoj riječi znači predati Njemu cijeli život. Osjećaće se stalniosjećaj potrebe i zavisnosti, izvlačenje iz srca za Bogom. Moli-tva je neophodna; jer je to život duše. Porodična molitva, javna molitva imaju svoje mjesto; ali tajna zajednica s Bogom održavaživot duše. *(Education, 258.)*

Privatna molitva je potrebna da bi se lično upoznali s Bogom. — Oh, poznajemo li Boga onako kako treba? Kakvu utjehu, kakvu radost bismo trebali imati ako bismo svakodnevnoučili lekcije koje On želi da naučimo! Moramo ga upoznati eksperimentalnim znanjem. Za nas će biti korisno da provodimoviše vremena u tajnoj molitvi, da se lično upoznamo sa našim nebeskim Ocem. *(Medical Ministry, 102.)*

Božji narod zanemaruje tajnu molitvu. — Često sam viđala da deca Gospodnja previše zanemaruju molitvu, posebnotajnu molitvu; da mnogi ne ispoljavaju tu vjeru koju je njihova privilegija i dužnost da ispolje, često čekajući taj osjećaj koji sama vjera može donijeti. Osjećanje nije vjera; to dvoje se razli-kuje. *(Early Writings, 72.)*

Naš Stvoritelj zahtijeva našu vrhunsku odanost, našu prvu odanost. Sve što teži da umanji našu ljubav prema Bogu ili da ometa služenje koje mu pripada, postaje na taj način idol. Kod nekih su njihovi posjedi, njihove kuće, njihova roba idoli. Poslovna preduzeća se vode sa revnošću i energijom, dok je slu-žba Božja sporedna. Porodično bogoslužje je zanemareno, tajnamolitva je zaboravljena. *(SDA Bible Commentary, vol. 2, 1011,1012.)*

Zanemarivanje molitve je progresivno. — Pazite kako zanemarujete tajnu molitvu i proučavanje Božje riječi. To je vaše oružje protiv onoga koji nastoji spriječiti vaš napredak prema nebu. Prvo zanemarivanje molitve i proučavanja Biblije olakšava drugo zanemarivanje. Prvi otpor molitvi Duha pri- prema put za drugi otpor. Tako je srce otvrdnuto, a savjest spr- žena. *(Messages to Young People, 96.)*

Sporadična molitva će dovesti do toga da izgubite drža-nje nad Bogom. – Molitva je disanje duše. To je tajna duhovne sile. Nikakvo drugo sredstvo milosti ne može je zamijeniti i zdravlje duše biti sačuvano. Molitva dovodi srce u neposredan kontakt sa Izvorom života i jača tetive i mišiće religioznog iskus-tva. Zanemarite upražnjavanje molitve ili se uključite u molitvu grčevito, s vremena na vrijeme, kako vam se čini zgodnim, i izgubićete svoju silu u Bogu. Duhovne sposobnosti gube vital- nost, religioznom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga. *(Messagesto Young People, 249, 250.)*

Privatna molitva treba da bude privatna. — U privatnoj molitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za sve svoje rođake i pri-jatelje. Kutak je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće,iskušenja i probe. Zajednički sastanak za obožavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca. *(Testimonies for the Church2:578.)*

U tajnoj predanosti naše molitve treba da dopru do ušiju samo Bogu koji čuje molitve.

Nijedno znatiželjno uho ne može primiti teret takvih peticija.

„Kada se moliš, uđi u svoju klijet.“ Imajte mjesto za tajnu molitvu. Isus je imao odabrana mjesta za zajednicu s Bogom, a trebali bismo i mi. Često se trebamo povući na neko mjesto, ko-liko god bilo skromno, gdje možemo biti sami s Bogom.

„Moli se Ocu svome koji je u tajnosti.“ U ime Isusovo mo-žemo doći u Božju prisutnost s povjerenjem djeteta. Nije potre-ban čovjek da djeluje kao posrednik. Kroz Isusa možemo otvo- riti svoja srca Bogu kao onome koji nas poznaje i voli.

U tajnom mjestu molitve, gdje ni jedno oko osim Božjeg ne može vidjeti, uho osim Njegovog ne može čuti, možemo izlitisvoje najskrivenije želje i čežnje Ocu beskrajnog sažaljenja, a utišini i spokoju duše taj glas koja nikada ne uspije odgovoriti navapaj ljudske potrebe progovoriće našim srcima.

„Gospod je veoma sažaljiv i milostiv.“ Jakov 5:11. On sa neumornom ljubavlju čeka da čuje priznanja svojeglavih i da pri-hvati njihovo pokajanje. On čeka da mu uzvratimo zahvalnost, kao što majka čeka osmijeh priznanja svog voljenog djeteta. Že-ljela bih da shvatimo kako Njegovo srce iskreno i nježno čezne za nama. On nas poziva da svoje kušnje uzmemo u Njegovo sa-učešće, naše tuge u Njegovu ljubav, naše rane u Njegovo iscje-ljenje, našu slabost u Njegovu snagu, našu prazninu u Njegovu punoću. Nikada se nije razočarao onaj ko mu je došao. „Zabli- stali su oni koji su gledali u njega, lica se njihova ne mogu postidjeti.“ Psalam 34:5.

Oni koji traže Boga u tajnosti govoreći Gospodu svoje potrebe i moleći za pomoć, neće se uzaludno moliti. „Otac tvoj koji gleda u tajnosti, nagradiće te javno.“ Dok činimo Hrista na-šim svakodnevnim pratiocem, osjećaćemo da su sile nevidljivogsvijeta svuda oko nas; i gledajući u Isusa postaćemo asimilirani s Njegovim likom. Gledajući postajemo promijenjeni. Karakterje omekšan, profinjen i oplemenjen za nebesko kraljevstvo. Si- guran rezultat našeg odnosa i zajedništva s našim Gospodom biće povećanje pobožnosti, čistote i žara. U molitvi će bitirastuća inteligencija. Primamo božansko obrazovanje, a to je i-lustrovano u životu marljivom i revnom.

Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu podršku, njegovu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, i- maće plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti, uzvi- šene svrhe djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. Održa-vajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše druže- nje s njima prenesemo na druge svjetlo, mir, spokoj koji vladajuu našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, sjedinjena s istrajnim

naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne obaveze i održava duh u miruu svim okolnostima. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 84,85.)*

Bojim se da ima nekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, već ih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvi se mogu nazvati ubicama konferen- cija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikogane poučavaju. Njihove hladne, smrznute molitve i duga, nazadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, i gotovoje nemoguće odbaciti hladnoću i mrak koje njihove molitve i po- ticaji unose u sastanak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti duhovni i društveni, i ne predugi. Rezervu, ponos, sujetu i strah od čovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao uujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotkost, povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvježili i okrijepili spajanjem svojih svjetala. *(Testimonies for the Church 2:578, 579.)*

Tajna molitva daje jasnu sliku o sebi. — Ništa neće datitako jasne poglede na sebe kao tajna molitva. Onaj koji vidi u tajnosti i zna sve, prosvijetliće vaše razumijevanje i odgovoriti na vaše molbe. Pred vama će se otvoriti obične, jednostavne duž-nosti koje se ne smiju zanemariti. *(Testimonies for the Church 5:163.)*

Privatna molitva njeguje plemeniti karakter. — Usredopasnosti ovih poslednjih dana, jedina sigurnost mladih leži u sve većoj budnosti i molitvi. Mladost koja svoju radost nalazi učitanju riječi Božje, i u času molitve, stalno će se osvježavati gutljajima sa izvora života. Doći će do visine moralne vrsnoće i širine misli koju drugi ne mogu zamisliti. Zajedništvo s Bogom podstiče dobre misli, plemenite težnje, jasnu percepciju istine i uzvišene svrhe djelovanja. One koji se tako povežu s Bogom Onpriznaje kao svoje sinove i kćeri. Oni neprestano sežu sve više iviše, stičući jasnije poglede na Boga i vječnost, sve dok ih Gospod ne učini kanalima svjetla i mudrosti u svijetu.

Ali molitva se ne razumije kako bi trebalo. Naše molitve nisu da obavijestimo Boga o nečemu što On ne zna. Gospod je upoznat sa tajnama svake duše. Naše molitve ne moraju biti dugei glasne. Bog čita skrivenu misao. Možemo se moliti u tajnosti, a Onaj koji vidi u tajnosti čuće i nagradiće nas otvoreno.

Molitve koje se prinose Bogu da Mu kažemo svu našu nesreću, kada se uopšte ne osjećamo jadno, su molitve lice- mjerja. Gospod gleda na skrušenu molitvu. „Jer ovako govori visoki i uzvišeni koji nastava u vječnosti, čije je ime Sveti; Ja prebivam na visokom

i svetom mjestu, s onima koji je skrušenogi poniznog duha, da oživim duh poniznih i da oživim srca skru-šenih." *(The Youth's Instructor, August 18, 1898.)*

Duhovna snaga dolazi kroz privatnu molitvu. — Oni koji budu obukli sav Božji oklop i svaki dan posvetili neko vrijeme razmišljanju i molitvi i proučavanju Svetog pisma biće povezani sa nebom i imaće spasonosni, preobražavajući uticaj na one oko sebe. Velike misli, plemenite težnje, jasne percepcijeistine i dužnosti prema Bogu, biće njihovi. Oni će čeznuti za čistotom, za svjetlom, za ljubavlju, za svim blagodatima nebe- skog rođenja. Njihove usrdne molitve će ući iza vela. Ova klasaće imati posvećenu smjelost da dođe u prisustvo Beskonačnog. Osjetiće da su nebeska svjetlost i slava za njih, i postaće prefi-njeni, uzdignuti, oplemenjeni ovim intimnim poznanstvom s Bo- gom. To je privilegija pravih hrišćana.

Apstraktna meditacija nije dovoljna; zauzeta akcija nije dovoljna; oboje je neophodno za formiranje hrišćanskog karak-tera. Snaga stečena ozbiljnom, tajnom molitvom priprema nas da izdržimo privlačnosti društva. Pa ipak, ne treba se isključivatiiz svijeta, jer naše hrišćansko iskustvo treba da bude svjetlo svi-jetu. Društvo nevjernika nam neće naškoditi ako se družimo s njima u svrhu povezivanja s Bogom i ako smo dovoljno duhovnojaki da izdržimo njihov uticaj. *(Testimonies for the Church5:112, 113.)*

Bog prihvata tihu molitvu. —Gospod će prihvatiti čak i tihu molbu opterećenog srca. *(The SDA Bible Commentary, vol.2, 1014.)*

Molitva mora prethoditi svjedočenju. — Ličnom trudu za druge treba da prethodi mnogo tajne molitve, jer je potrebna velika mudrost da bi se razumjela nauka o spasenju duša. Prije komunikacije s ljudima, razgovarajte s Hristom. Na prijestolu nebeske milosti pripremite se za služenje ljudima. *(Christ's Object Lessons, 149.)*

Moramo primiti svjetlost i blagoslov, da bismo mogli nešto prenijeti. Privilegija je svakog radnika prvo razgovarati s Bogom u tajnom mjestu molitve, a zatim razgovarati s ljudima kao Božji glasnik. Muškarci i žene koji komuniciraju sa Bogom,koji imaju stalnog Hrista, čine svetom samu atmosferu, jer sara-đuju sa svetim anđelima. Takvo svjedočanstvo je potrebno za ovo vrijeme. *(Testimonies for the Church 6:52.)*

Rad i molitva moraju biti kombinovani. — Moramo živjeti dvostrukim životom – životom misli i djela, tihe molitvei ozbiljnog rada. Duša koja se obraća Bogu za njenu snagu, njenu podršku, njenu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje,

jasnu percepciju istine i dužnosti, uzvišene ci- ljeve djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. *(Testimoniesfor the Church 4:459, 460.)*

Ako se dozvoli da nas navala posla otjera od naše svrhe svakodnevnog traženja Gospoda, napravićemo najveće greške; pretrpjećemo gubitke, jer Gospod nije s nama. Zatvorili smo vrata tako da On ne može naći pristup našim dušama. Ali ako semolimo, čak i kada su naše ruke zaposlene, Spasiteljevo uho je otvoreno da čuje naše molbe... Bog se brine o vama na mjestu gdje je vaša dužnost biti. Ali osigurajte, što je češće moguće, da idete tamo gdje se obično molite. *(Medical Ministry, 216.)*

Koristite jednostavan jezik u molitvi. — Neprikladan je-zik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propo- vjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naročito treba da onajkoji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugirazumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s peticijom.

Iskrena molitva vjere je ona koja se čuje na nebu i uslišavana zemlji. *(Gospel Workers, 177.)*

Naša je privilegija da klečimo kada smo u molitvi. — Iu javnom i u privatnom bogosluženju, naša je privilegija da se klanjamo na koljenima pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. Luka 22:41. ONjegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Djela 9:40. Pavle je izjavio: „Preklanjam koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Efescima 3:14. Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Vidi Ezra 9:5. Da- nilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvalji-vao pred svojim Bogom“. Danilo 6:10. *(Prophets and Kings, 48.)*

Ne bavite se zabavom koja vas diskvalifikuje za pri- vatnu molitvu. — Svaka zabava u koju se možete upustiti tra- žeći blagoslov od Boga s vjerom, neće biti opasna. Ali svaka zabava koja vas diskvalifikuje za tajnu molitvu, za odanost na oltaru molitve ili za učešće u molitvenom skupu nije sigurna, većopasna. *(Messages to Young People, 386.)*

Bog nas vidi u našem tajnom molitvenom mjestu. — Poput Nataniela, i mi treba da proučavamo Božju riječ za sebe ida se molimo za prosvjetljenje Svetog Duha. Onaj koji je vidio Nataniela ispod smokve vidjeće nas u tajnom mjestu molitve. Anđeli iz svijeta svjetlosti su blizu onih koji u poniznosti traže božansko vođstvo. *(The Desire of Ages, 141.)*

Naše molitve se ne mogu izgubiti. — Divno je što se mo-žemo efikasno moliti; da nedostojni, grešni smrtnici posjedujumoć da prinose svoje zahtjeve Bogu. Kakvu višu

moć čovjekmože poželjeti od ove – da bude povezan sa beskonačnim Bo-gom? Slabi, grešni čovjek ima privilegiju da razgovara sa svojimTvorcem. Možemo izgovoriti riječi koje dosežu do prijestolaMonarha svemira. Možemo razgovarati s Isusom dok idemo putem, a On kaže: Ja sam s tvoje desne strane. [Vidi Psalam 16:8.]Možemo komunicirati s Bogom u našim srcima; možemo hodati u društvu sa Hristom. Kada se bavimo svojim svakodnev-nim radom, možemo izdahnuti želju našeg srca, nečujnu svakom ljudskom uhu; ali ta riječ ne može zamrijeti u tišini, niti se možeizgubiti. Ništa ne može utopiti želju duše. Izdiže se iznad buke ulice, iznad buke mašina. Bog je kome se obraćamo i naša mo- litva se uslišava.

Ištite onda; tražite, i dobićete. Tražite poniznost, mudrost,hrabrost, povećanje vjere. Na svaku iskrenu molitvu doći ćeodgovor. Možda neće doći baš onako kako želite, ili u trenutkukada ga tražite; ali doći će na način i u vrijeme koje će najboljezadovoljiti vaše potrebe. Na molitve koje upućujete u usamlje-nosti, umoru, iskušenju, Bog odgovara, ne uvijek prema vašimočekivanjima, već uvijek za vaše dobro. *(Gospel Workers, 258.)*Neka svi koji su u nevolji ili nepravedno iskorišćeni zavape Bogu. Odvratite se od onih čija su srca kao čelik i iznesitesvoje zahtjeve svom Tvorcu. Nikada se ne odbija onaj ko Mu dođe skrušenog srca. Nijedna iskrena molitva nije izgubljena. Usred himni nebeskog hora, Bog čuje vapaje najslabijeg ljud- skog bića. Izlivamo želje našeg srca u svoje klijeti, dišemo molitvu dok hodamo putem, a naše riječi dopiru do trona Monarhasvemira. One mogu biti nečujne za bilo koje ljudsko uho, ali nemogu zamrijeti u tišini, niti se mogu izgubiti kroz poslovne ak- tivnosti koje se odvijaju. Ništa ne može utopiti želju duše.Uzdiže se iznad ulične buke, iznad zbrke mnoštva, do nebeskihdvorova. Bog je taj kome se obraćamo i naša molitva se čuje. *(Christ's Object Lessons, 174.)*

Poglavlje 17— Molitva u porodičnom krugu

Porodice treba da se mole zajedno svako jutro i veče. --- Porodično bogosluženje ne bi trebalo da bude vođeno okol- nostima. Ne treba se povremeno moliti i, kada imate veliki dnevni posao, zanemariti je. Čineći to, navodite svoju djecu da na molitvu gledaju kao da je bez posebnog značaja. Božjoj djecimolitva znači mnogo, a prinosi zahvale treba da se pojavljuju pred Bogom ujutro i uveče. Psalmista kaže: „Hajde, zapjevajmoGospodu, uzviknimo radosno na stijeni spasenja našega. Iza- đimo pred lice Njegovo sa zahvalnošću i uzviknimo mu radosnopsalmima.“

Očevi i majke, koliki god da je pritisak vaše posla, ne pro-puštajte da okupite svoju porodicu oko Božjeg oltara. Zatražite čuvanje svetih anđela u svom domu. Zapamtite da su vaši dragiljudi izloženi iskušenjima.

U našim naporima za udobnost i sreću gostiju, ne zanema-rimo svoje obaveze prema Bogu. Sat molitve ne treba zanemaritini zbog čega. Ne pričajte i ne zabavljajte se dok svi ne budu pre-više umorni da bi uživali u vremenu posvećenja. Učiniti to značiprinijeti Bogu hromu žrtvu. U ranim večernjim satima, kada se možemo moliti bez žurbe i s razumijevanjem, trebamo iznijeti svoje molitve i podići glas u radosnoj, zahvalnoj pohvali.

Neka svi koji posjećuju hrišćane vide da je čas molitve najdragocjeniji, najsvetiji i najradosniji čas u danu. Ova razdob-lja pobožnosti vrše prefinjen, uzdižući uticaj na sve koji u njimaučestvuju. One donose mir i odmor prijatan duhu. *(Child Gui- dance, 520, 521.)*

Gospod ima poseban interes za porodice svoje djece ovdjedolje. Anđeli prinose dim od mirisnog tamjana za svece koji se mole. Tada u svakoj porodici neka se molitva uznese na nebo i ujutro i u vrijeme hladnog zalaska sunca, u naše ime predstav- ljajući pred Bogom zasluge Spasitelja. Ujutro i uveče nebeski univerzum obraća pažnju na svako domaćinstvo koje se moli. *(My Life Today, 29.)*

Ujutro i uveče nebeski univerzum gleda svako domaćin- stvo koje se moli, a anđeo s tamjanom, koji predstavlja krv po- mirenja, nalazi pristup Bogu. *(SDA Bible Commentary, vol. 7, 971.)*

Ujutro prve misli hrišćanina treba da budu na Bogu. Svjet-ski rad i lični interes trebali bi biti sporedni. Djecu treba učiti dacijene i poštuju čas molitve. Dužnost je hrišćanskih roditelja,

ujutro i uveče, usrdnom molitvom i istrajnom vjerom, da čuvajusvoju djecu. Trebali bi ih strpljivo poučavati – ljubazno i neu- morno ih podučavati kako da žive kako bi ugodili Bogu. *(ChildGuidance, 519.)*

U svakom hrišćanskom domu Boga treba poštovati jutar- njim i večernjim žrtvama molitve i hvale. Djecu treba učiti da cijene i poštuju čas molitve. Dužnost je hrišćanskih roditelja, u-jutro i uveče, iskrenom molitvom i istrajnom vjerom, da čuvajusvoju djecu.

U crkvi kod kuće djeca treba da nauče da se mole i da seuzdaju u Boga. Naučite ih da ponavljaju Božji zakon. U vezi sa zapovijestima, Izraelci su bili poučeni: „Usađuj ih sinovima svo-jim i govori o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem,kad liježeš i kad ustaješ.“ Ponovljeni zakoni 6:7. Dođite u po-niznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i o-pasnosti pred sobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njih staranje Gospodnje. Naučite djecu da izgovarajusvoje jednostavne riječi molitve. Recite im da je Bogu drago daga pozovu. *(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 110.)*Prije izlaska iz kuće zbog rada, treba sazvati cijelu porodicu; a otac, ili majka u očevom odsustvu, treba da se usrdno moli Bogu da ih čuva tokom dana. Dođite u poniznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i opasnosti pred sobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njih briguGospodnju. Anđeli službenici će čuvati djecu koja su tako posvećena Bogu. *(Child Guidance, 519.)*

Porodice treba da imaju određeno vrijeme za jutarnjui večernju molitvu. — U svakoj porodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i večernje bogosluženje. Kako je prikladno da roditelji okupe svoju djecu oko sebe prije nego štose post prekine, da zahvale Ocu nebeskom za Njegovu zaštitu tokom noći, i da Ga zamole za Njegovu pomoć i vođstvo i pažnjutokom dana! Kako je takođe prikladno, kada dođe veče, da se roditelji i djeca još jednom okupe pred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao! *(Child Guidance, 520.)*

Porodična molitva je neophodna. — Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanjeBoga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u Njegovom djelu. *(Testimonies for the Church 7:239.)*

Ništa tako tužno kao dom bez molitve. — Ne znam ni zašta što mi izaziva tako veliku tugu kao dom bez molitve. Ne osje-ćam se sigurno u takvoj kući ni jedne noći; i da nije bilo nade dapomognem roditeljima da shvate svoju potrebu i svoju tužnu za-puštenost, ne bih ostala. Djeca pokazuju rezultat ovog zanema- rivanja, jer strah od Boga nije pred njima.

(Child Guidance, 518.)

Svaki dom da bude kuća molitve. — Ako je ikada posto-jalo vrijeme kada je svaka kuća trebala biti kuća molitve, sada jeto sada. *(Testimonies for the Church 7:42.)*

Porodična molitva nas stavlja u Božju direktnu prisut-nost. — Molitva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći to- liko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od o- danosti Bogu. *(My Life Today, 18.)*

Porodična molitva donosi snagu i blagoslov. — Trebalobi da se molimo Bogu mnogo više nego što to činimo. Velika je snaga i blagoslov u zajedničkoj molitvi u našim porodicama, sai za našu djecu. Kada bi moja djeca pogriješila, a ja sam s njimaljubazno razgovarala, a zatim se molila s njima, nikada nisam našla za shodno da ih nakon toga kaznim. Njihova srca bi se o- topila u nježnosti pred Svetim Duhom koji je došao kao odgovorna molitvu. *(Child Guidance, 525.)*

Jednostavan jezik je najprikladniji za molitvu. — Ne- prikladan jezik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propovjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naročito treba da onaj koji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugi razumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s petici- jom.

To je iskrena molitva vjere koja se čuje na nebu i uslišavana zemlji. *(Gospel Workers, 177.)*

Naučite svoju djecu da poštuju vrijeme za molitvu. — Vašu djecu treba obrazovati da budu ljubazna, pažljiva prema drugima, nježna, laka za dogovor i, iznad svega ostalog, da poš-tuju vjerske stvari i osjećaju važnost Božjih zahtjeva. Treba ih naučiti da poštuju čas molitve; od njih bi trebalo tražiti da ustanu ujutro kako bi bili prisutni na porodičnom bogosluženju. *(ChildGuidance, 521.)*

Molitve za našu porodicu najbolje je moliti kod kuće. --- Ne bismo trebali dolaziti u dom Božji da se molimo za naše porodice osim ako nas duboki osjećaji ne vode dok ih Duh Božjiosvjedočava. Uopšteno, pravo mjesto za molitvu za naše poro- dice je kod porodičnog oltara. Kada su subjekti naših molitvi u-daljeni, klijet je pravo mjesto za molitvu pred Bogom za njih. Kada smo u domu Božjem, trebamo se moliti za sadašnji blago- slov i očekivati da Bog čuje i usliši naše molitve. Takvi sastanci će biti živahni i zanimljivi. *(Testimonies for the Church 1:145, 146.)*

Gospod ne prihvata porodično obožavanje koje je postalo puka forma. — U

mnogim slučajevima jutarnje i ve- černje bogosluženje nisu ništa više od puke forme, dosadnog, monotonog ponavljanja uspostavljenih fraza u kojima duh zahvalnosti ili osjećaj potrebe ne nalaze izraz. Gospod ne pri- hvata takvu službu. Ali molbe poniznog srca i skrušenog duha On neće prezreti. Otvaranje naših srca prema našem nebeskom Ocu, priznanje naše potpune zavisnosti, izražavanje naših želja,poštovanje zahvalne ljubavi – ovo je prava molitva. *(Child Gui-dance, 518.)*

Roditelji se trebaju moliti za mudrost kako bi mudro obučavali svoju djecu. — Svaka porodica treba da podigne svojoltar molitve, shvatajući da je strah Gospodnji početak mudrosti.Ako je bilo kojoj osobi na svijetu potrebna snaga i ohrabrenje koje daje religija, oni su ti koji su odgovorni za obrazovanje i obuku djece. Oni ne mogu obavljati svoj posao na način prihvat-ljiv Bogu, dok njihov svakodnevni primjer uči one koji od njih traže vođstvo da mogu živjeti bez Boga. Ako svoju djecu obra- zuju da žive samo za ovaj život, neće se pripremati za vječnost.Oni će umrijeti kao što su i živjeli, bez Boga, a roditelji će biti pozvani na odgovornost za gubitak njihovih duša. Očevi, majke,trebate tražiti Boga ujutro i uveče na porodičnom oltaru, da bistenaučili kako svoju djecu poučavati mudro, nježno, s ljubavlju. *(Child Guidance, 517.)*

Doveli ste na svijet djecu koja nisu imala nikakav glas u pogledu njihovog postojanja. Učinili ste sebe odgovornim u ve-likoj mjeri za njihovu buduću sreću, njihovu vječnu dobrobit. Na vama je, bilo da ste razumni ili ne, da obučite ovu djecu za Boga, da s ljubomornom pažnjom promatrate prvi pristup lukavog ne-prijatelja i budete spremni podići zastavu protiv njega. Izgraditeutvrđenje molitve i vjere o svojoj djeci i vježbajte marljivo bdjetina tome. Niste sigurni ni trenutka protiv napada Sotone. *(Testi- monies for the Church 2:397, 398.)*

Neka roditelji traže od Boga vođstvo u svom poslu. Na ko-ljenima pred Njim oni će steći istinsko razumijevanje svojih ve-likih odgovornosti i tamo će svoju djecu moći predati Onome koji nikada neće pogriješiti u savjetima i poukama. *(The Adven-tist Home, 321.)*

Iskrenom, usrdnom molitvom roditelji bi trebali čuvati svoju djecu. Trebali bi se moliti s punom vjerom da će Bog ostatis njima i da će sveti anđeli čuvati njih i njihovu djecu od sotonineokrutne sile. *(Testimonies for the Church 7:42, 43.)*

Strpljivo, s ljubavlju, kao vjerni upravitelji mnogostruke Hristove milosti, roditelji treba da obavljaju svoj posao. Od njihse očekuje da će biti vjerni. Sve treba raditi u vjeri. Neprestano se moraju moliti da Bog prenese svoju blagodat njihovoj djeci. Nikada ne smiju postati umorni, nestrpljivi ili uznemireni u svom poslu. Moraju se čvrsto držati svoje djece

i Boga. Ako ro-ditelji rade sa strpljenjem i ljubavlju, ozbiljno nastojeći pomoćisvojoj djeci da dostignu najviši standard čistote i skromnosti, oniće uspjeti. *(The Adventist Home, 208.)*

Bez ljudskog truda, božanski napor je uzaludan. Bog ćedjelovati sa snagom kada se roditelji u pouzdanoj zavisnosti oNjemu probude za svetu odgovornost koja leži na njima, ipotrude svoju djecu pravilno odgajati. On će sarađivati sa onimroditeljima koji pažljivo i uz molitvu obrazuju svoju djecu, ra-deći na svom i spasenju svoje djece. On će raditi u njima, htjetii činiti kako je Njemu ugodno. *(The Adventist Home, 206, 207.)*

Roditelji, radite li sa nepokolebljivom energijom u korist svoje djece? Bog neba označava vašu brižnost, vaš ozbiljan rad, vaše stalno bdjenje. On čuje vaše molitve. Sa strpljenjem i nјež-nošću odgajajte svoju djecu za Gospoda. Cijelo nebo je zainte- resovano za vaš rad. Anđeli svjetlosti će se ujediniti s vama dokse budete trudili da svoju djecu odvedete na nebo. Bog će se u- jediniti s vama, krunisati vaše napore uspjehom. Hristu je dragoda poštuje hrišćansku porodicu; jer je takva porodica simbol po-rodice na nebu. *(The Review and Herald, January 29, 1901.)*

Velika važnost majčinih molitava. — Oni koji držeBožji zakon gledaju na svoju djecu s neodredivim osjećajem nade i straha, pitajući se kakvu će ulogu imati u velikom sukobukoji je neposredno pred njima. Uznemirena majka se pita: „Ka-kav će stav zauzeti? Šta mogu učiniti da ih pripremim da dobroodigraju svoju ulogu, tako da budu primaoci vječne slave?“ Na vama, majke, leži velika odgovornost. Iako možda nećete biti u nacionalnim vijećima,... možete učiniti veliko djelo za Boga i svoju zemlju. Možete obrazovati svoju djecu. Možete im pomoćida razviju karaktere koji neće biti podstaknuti ili pod uticajem da čine zlo, već će uticati na druge da postupe ispravno. Svojim žarkim molitvama vjere možete pokrenuti ruku koja pokreće svi-jet. *(The Adventist Home, 264.)*

Uticaj majke koja se bogobojazno moli, trajaće kroz vječ-nost. Ona može umrijeti, ali će njeno djelo opstati. *(Testimoniesfor the Church 4:500.)*

Kad bi majke shvatile važnost svoje misije, mnogo bi se molile u tajnoj molitvi, predstavljale svoju djecu Isusu, prekli- njale bi za Njegov blagoslov i molile za mudrost kako bi ispravno izvršile svoje svete dužnosti. Neka majka iskoristisvaku priliku da oblikuje i podesi sklonosti i navike svoje djece.Neka pažljivo prati razvoj karaktera, potiskujući osobine koje supreviše istaknute, ohrabrujući one koje su manjkave. Neka svojživot učini čistim i plemenitim primjerom prema svom dragoc- jenom zaduženju.

Majka treba da uđe u svoj posao sa hrabrošću i energijom,oslanjajući se neprestano na

božansku pomoć u svim svojim na-porima. Ona nikada ne bi trebala biti zadovoljna sve dok u svojojdjeci ne vidi postepeno podizanje karaktera, sve dok oni ne buduimali viši cilj u životu od samo traženja vlastitog zadovoljstva.

Nemoguće je procijeniti snagu uticaja majke koja se moli.Ona priznaje Boga na svim svojim putevima. Ona vodi svoju djecu pred prijesto milosti i predstavlja ih Isusu, moleći da ih blagoslovi. Uticaj tih molitvi je na tu djecu kao „izvor života“. Ove molitve, uznesene u vjeri, potpora su i snaga hrišćanske majke. Zanemariti dužnost molitve sa svojom djecom znači izgubiti jedan od najvećih blagoslova koji nam je na dohvat ruke,jednu od najvećih pomoći usred nesporazuma, briga i tereta na-šeg životnog posla.

Moć majčinih molitava ne može se previše procijeniti. Ona koja kleči pored svog sina i kćeri kroz peripetije djetinjstva,kroz pogibelji mladosti, nikada do suda neće znati uticaj njenih molitava na život njene djece. Ako je vjerom povezana sa SinomBožijim, majčina nježna ruka može zadržati njenog sina od sileiskušenja, može zadržati njenu kćer od prepuštanja grijehu.Kada se strast bori za ovladavanje, moć ljubavi, obuzdavajući, ozbiljan, odlučan uticaj majke, mogu uravnotežiti dušu na stranipravde. *(The Adventist Home, 265, 266.)*

Molitve hrišćanskih majki ne zanemaruje Otac svih, koji je poslao svog Sina na zemlju da otkupi narod za sebe. On neće odbiti vaše molbe i prepustiti vas i vaše Sotoninim udarcima u velikom danu konačnog sukoba. Na vama je da radite s jedno- stavnošću i vjernošću, a Bog će uspostaviti djelo vaših ruku. *(Child Guidance, 526.)*

Porodična molitva je važna, ali su potrebne i druge vrste molitve. — Porodična ili javna molitva sama po sebi nijedovoljna. Tajna molitva je veoma važna; u samoći duša se razgolićuje Božjem oku koje istražuje, a svaki motiv se ispituje.Tajna molitva! Kako dragocjeno! Duša koja komunicira sa Bo- gom! Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji sluša molitvu.Nijedan radoznao uho ne može primiti teret takvih molbi. *(Testi-monies for the Church 2:189, 190.)*

Poglavlje 18— Molitva i bogosluženje

Molitva i bogosluženje su neophodni za duhovni rast. —Tražite svaku priliku da odete tamo gdje se obično moli. Onikoji zaista traže zajedništvo s Bogom biće viđeni na molitvenomskupu, vjerni da obavljaju svoju dužnost i usrdni i nestrpljivi dapoberu sve dobrobiti koje mogu steći. Oni će iskoristiti svaku priliku da se smjeste tamo gdje mogu primiti zrake svjetlosti s neba. *(Steps to Christ, 98.)*

Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanje Boga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u Njego-vom djelu. *(Testimonies for the Church 7:239.)*

Na našim sastancima posvećenja, naši glasovi treba da izražavaju molitvom i hvalom naše obožavanje nebeskog Oca, kako bi svi znali da obožavamo Boga u jednostavnosti i istini, iu ljepoti svetosti. *(Counsels to Parents, Teachers, and Students,245.)*

Neka se mala društva okupljaju uveče, u podne ili rano u-jutro kako bi proučavali Bibliju. Neka imaju vrijeme molitve, dabudu ojačani, prosvijetljeni i posvećeni Duhom svetim. Ovo djelo Hristos želi da izvrši u srcu svakog radnika. Ako sami otvorite vrata da ga primite, doći će vam veliki blagoslov. AnđeliBožiji će biti u vašoj skupštini. Hranićete se lišćem drveta ži- vota. Kakva svjedočanstva možete imati o poznanstvu pune lju-bavi koje ste sklopili sa svojim kolegama radnicima u ovim dra-gocjenim periodima kada tražite Božji blagoslov. Neka svako ispriča svoje iskustvo jednostavnim riječima. Ovo će donijeti više utjehe i radosti duši od svih ugodnih muzičkih instrumenatakoji se mogu unijeti u crkve. Hristos će doći u vaša srca. Samo na taj način možete održati svoj integritet. *(Testimonies for the Church7:195.)*

Pripremite se za vječnost s takvim žarom kakav još niste ispoljili. Obrazujte svoj um da voli Bibliju, da voli molitveni sastanak, da voli čas meditacije i, iznad svega, čas kada duša komunicira s Bogom. Postanite nebeski nastrojeni da biste se u-jedinili s nebeskim zborom u dvorovima iznad. *(Testimonies forthe Church 2:267.)*

Kada Duh Božiji bude djelovao na srce, čisteći hram duše od njegove prljavštine svjetovnosti i uživanja, svi će se vidjeti na molitvenom skupu, vjerni da izvršavaju svoju dužnost iusrdno i željno da požnju svu korist koju mogu dobiti. Vjerni radnik za Učitelja iskoristiće svaku priliku da se stavi direktno pod zrake svjetlosti s Božjeg prijestola, a ova svjetlost će se odraziti na druge. *(Testimonies for the Church 4:461.)*

Božije prisustvo čini vrijeme molitve i javnog bogoslu-ženja svetim. — Istinsko poštovanje prema Bogu nadahnuto jeosjećajem Njegove beskrajne veličine i spoznajom Njegovog prisustva. Ovim osjećajem za Nevidljivog srce svakog djeteta treba biti duboko impresionirano. Sat i mjesto molitve i službe javnog bogosluženja dijete treba naučiti da smatra svetim jer je Bog tu. A pošto se poštovanje manifestuje u stavu i držanju, osjećanje koje ga inspiriše biće produbljeno. *(Education, 242, 243.)*

Javna molitva nas dovodi u Božje prisustvo. — Moli- tva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći toliko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od odanosti Bogu. *(My LifeToday, 18.)*

Javne molitve ne bi trebale biti duge i suvoparne. — Kao djeca nebeskog Kralja, trebali biste se obrazovati da svje- dočite jasnim, upečatljivim glasom i na takav način da niko ne može imati utisak da nerado govorite o Gospodnjoj milosti. Na društvenom skupu treba se moliti kako bi se svi izgrađivali, a onikoji učestvuju u ovoj praksi trebali bi slijediti primjer koji nam je dat u prelijepoj molitvi Gospodnjoj za svijet. Isusova molitva je jednostavna, jasna, sveobuhvatna, a opet nije duga i bez duhakao što su suvoparne molitve koje se često izgovaraju u javnosti.Ove molitve bez duha bolje je da se ne izgovaraju; jer ne uspije-vaju blagosloviti ili izgraditi, i samo su forma bez vitalne sile. *(Christian Education, 129.)*

Javne molitve treba da budu kratke i jasne. Bog ne zahti- jeva od nas da vrijeme bogosluženja učinimo dosadnim dugim molbama... Nekoliko minuta je dovoljno za svaku običnu javnupeticiju. (*Evangelism,* 146.)

Naše molitve i društveni sastanci trebaju biti časovi pose-bne pomoći i ohrabrenja. Svako od njih ima zadatak da uradi kako bi ova okupljanja bila što zanimljivija i profitabilnija. To se najbolje može učiniti tako što ćete svakodnevno imati novo iskustvo u stvarima Božjim i ne oklijevati da govorite o Njego- voj ljubavi u skupštinama Njegovog naroda. Ako ne dozvolite da tama ili nevjerstvo uđu u vaša srca, oni se neće ispoljiti na vašim sastancima. Naši sastanci treba da budu izuzetno zanim- ljivi. Trebalo bi da budu prožeti samom atmosferom neba. Nekane bude dugih, suvoparnih govora i formalnih molitava, samo radi zaokupljanja vremena. *(Christian Service, 211.)*

Na porodičnom bogosluženju neka učestvuju djeca. Nekasvi ponesu svoje Biblije i neka svako pročita po jedan ili dva stiha. Zatim neka se otpjeva neka poznata himna, nakon čega slijedi molitva. Za to je Hristos dao uzor. Molitva Gospodnja nije imala za cilj da se

ponavlja samo kao forma, već je ilustra- cija onoga što bi naše molitve trebale biti – jednostavne, iskrenei sveobuhvatne. U jednostavnoj peticiji recite Gospodu svoje potrebe i izrazite zahvalnost za Njegovu milost. Tako pozivate Isusa kao dobrodošlog gosta u svoj dom i srce. U porodici dugemolitve u vezi sa udaljenim objektima nisu na mjestu. One čas molitve čine umorom, kada ga treba smatrati privilegijom i bla-goslovom. Neka taj period bude zanimljiv i radostan. *(Child Gu-idance, 524.)*

Dugi, prozni razgovori i molitve nisu na mjestu nigdje, a posebno na društvenom sastanku. Zamaraju anđele kao i ljude koji ih slušaju. Naše molitve bi trebale biti kratke i određene. Neka Božji Duh prožima srca bogoslužitelja, i on će zbrisati svaku formalnost i tupost. *(The Review and Herald, October 10,1882.)*

Jedna ili dvije minute su dovoljne za svaku običnu moli- tvu. *(Testimonies for the Church 2:581.)*

Duge molitve čine bogosluženje zamornim. — U svakojporodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i ve-černje bogosluženje. Kako je prikladno da roditelji okupe svojudjecu oko sebe prije nego što se post prekine, da zahvale nebe- skom Ocu za Njegovu zaštitu tokom noći i da Ga zamole za Nje-govu pomoć i vođstvo i brigu tokom dana! Kako je takođe pri- kladno, kada dođe veče, da se roditelji i djeca još jednom okupepred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao!

Otac, ili, u njegovom odsustvu, majka, treba da vodi bo- gosluženje, birajući dio Svetog pisma koji je zanimljiv i lako ra-zumljiv. Služba bi trebala biti kratka. Kada se pročita dugačko poglavlje i nudi duga molitva, služba postaje zamorna, a pri nje-nom zatvaranju osjeća se olakšanje. Bog je obeščašćen kada je čas bogosluženja suvoparan i dosadan, kada je toliko zamoran, toliko neinteresantan, da ga se deca plaše.

Očevi i majke, učinite čas bogosluženja intenzivno zanim-ljivim. Nema razloga zašto ovaj sat ne bi bio najugodniji i naj- prijatniji u danu. Malo razmišljanja o pripremi za njega će vam omogućiti da ga učinite punim interesa i koristi. S vremena na vrijeme neka služba bude raznolika. Mogu se postavljati pitanjao pročitanom dijelu Svetog pisma i može se dati nekoliko iskre-nih, pravovremenih primjedbi. Može se pjevati pjesma hvale. Podnesena molitva treba da bude kratka i naglašena. Jednostav-nim, iskrenim riječima neka onaj koji predvodi u molitvi hvali Boga za Njegovu dobrotu i zamoli Ga za pomoć. Kako okolnosti dozvoljavaju, neka se djeca pridruže čitanju i molitvi.

Samo će vječnost otkriti dobro kojim su ispunjeni takvi trenuci bogosluženja. *(Testimonies for the Church 7:43, 44.)*

Naše molitve u javnosti treba da budu kratke i da izraža- vaju samo stvarne želje duše, tražeći u jednostavnosti i jedno- stavnoj vjeri s povjerenjem ono što nam je potrebno. Molitva izponiznog, skrušenog srca je vitalni dah duše koja je gladna za pravednošću. *(The Signs of the Times, December 3, 1896.)*

Iz svjetla koje sam imala na tu temu odlučila sam da Bog ne zahtijeva od nas, dok se okupljamo na Njegovoj službi, da ove časove učinimo zamornim i iscrpljujućim tako što ćemo ostati pognuti prilično dugo, slušajući nekoliko dugih molitvi. Oni slabog zdravlja ne mogu izdržati ovo oporezivanje bez kraj-njeg umora i iscrpljenosti. Tijelo postaje umorno ako tako dugoostane pognuto; i što je još gore, um postaje toliko umoran kon-tinuiranom vježbom molitve da se duhovno osvježenje ne ostva-ruje, a susret je za njih gori od gubitka. Oni su se psihički i fizičkiumorili i nisu dobili nikakvu duhovnu snagu.

Sastanci za konferenciju i molitvu ne bi trebali biti do- sadni. Ako je moguće, svi bi trebali biti ažurni do određenog sata; a ako ima onih koji odlažu, koji kasne pola sata ili čak pet-naest minuta, ne treba ih čekati. Ako je prisutno samo dvoje, onimogu zatražiti obećanje.

Sastanak treba da počne u dogovoreni sat ako je moguće, bilo da ih ima malo ili mnogo. Formalnost i hladnu ukočenost treba ostaviti po strani, i svi bi trebalo da budu brzi na dužnosti. U uobičajenim prilikama molitva ne bi trebalo da traje duže od deset minuta. Nakon što je došlo do promjene položaja, a pjeva- nje ili nečije izlaganje otklonilo istovjetnost, onda, ako neko osjeća teret molitve, neka se moli.

Svi bi trebali osjećati hrišćansku dužnost da se mole kratko. Recite Gospodu šta želite, a da ne idete po cijelom svi- jetu. U privatnoj molitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za svesvoje rođake i prijatelje. Klijet je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće, iskušenja i probe. Zajednički sastanak za o-božavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca.

Šta je cilj zajedničkih skupština? Da li je to da obavije- stimo Boga, da ga poučimo govoreći mu sve što znamo u moli-tvi? Sastajemo se zajedno da izgrađujemo jedni druge razmje- nom misli i osjećaja, da skupimo snagu, svjetlost i hrabrost u- poznajući se sa nadama i težnjama jedni drugih; i našim usrdnim,srdačnim molitvama, uznesenim u vjeri, primamo osvježenje i snagu iz Izvora naše snage. Ovi sastanci bi trebali biti najdra-gocjeniji periodi i trebali bi biti zanimljivi svima koji vole vjer-ske stvari.

Bojim se da ima nekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, već ih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvi se mogu nazvati ubicama konferen- cija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikogane poučavaju. Njihove hladne, zamrznute molitve i duga, na- zadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, igotovo je nemoguće odbaciti hladnoću i mrak koje njihove mo-litve i podsticaji unose u sastanak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti duhovni i društveni, i ne predugi. Re-zervu, ponos, sujetu i strah od čovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao u ujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotost, povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvježili i okrijepili spajanjem svojih svje- tala. *(Testimonies for the Church 2:577-579.)*

Javne molitve treba izgovoriti jasno i jasno. — Neka oni koji se mole i oni koji govore neka izgovore svoje riječi kakotreba i govore jasnim, određenim, ujednačenim tonovima. Moli-tva, ako se pravilno iznosi, je sila za dobro. To je jedno od sred-stava koje je Gospod koristio da ljudima saopšti dragocjeno blago istine. Ali molitva nije ono što bi trebala biti, zbog manjka-vih glasova onih koji je izgovaraju. Sotona se raduje kada su molitve koje se prinose Bogu gotovo nečujne. Neka Božji narodnauči kako govoriti i moliti se na način koji će ispravno pred- stavljati velike istine koje posjeduju. Neka iznesena svjedočan- stva i ponuđene molitve budu jasne i određene. Tako će Bog bitiproslavljen. *(Testimonies for the Church 6:382.)*

Koristite jednostavan jezik kada se molite javno. — Neprikladan jezik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propovjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naro-čito treba da onaj koji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugi razumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s peticijom.

Iskrena molitva vjere je ta koja se čuje na nebu i uslišava na zemlji. *(Gospel Workers, 177.)*

Naše molitve treba da budu uredne. — Vidjela sam da je zabuna neugodna Gospodu i da treba biti reda u molitvi i pje-vanju. Ne trebamo dolaziti u dom Božji da se molimo za naše porodice osim ako nas duboki osjećaji ne vode dok ih Duh Božji osvjedočava. Uopšteno, pravo mjesto za molitvu za naše poro- dice je kod porodičnog oltara. Kada su subjekti naših molitvi u-daljeni, klijet je pravo mjesto za molitvu pred Bogom za njih. Kada smo u domu Božjem, trebamo se moliti za sadašnji blago-slov i očekivati da Bog čuje i usliši naše molitve. Takvi sastanci će biti živahni i zanimljivi. *(Testimonies for the Church 1:145,*

146.)

Bogu treba pristupiti sa poštovanjem u molitvi. — Nekismatraju da je znak poniznosti moliti se Bogu na uobičajen na- čin, kao da razgovarate sa ljudskim bićem. Oni skrnave Njegovoime bespotrebno i bezobzirno miješajući sa svojim molitvama riječi: „Svemogući Bože“, užasnim, svetim riječima, koje nikadane bi smjele preći s usana osim u prigušenim tonovima i sa osje-ćajem strahopoštovanja. *(Gospel Workers, 176.*

Naša je privilegija da klečimo kada se javno molimo. — I u javnom i u privatnom bogosluženju naša je dužnost da sepoklonimo na koljena pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Ovaj čin pokazuje našu zavisnost o Bogu. *(Selected Messages 2:312.)*

Prema svjetlu koje mi je dato, Bogu bi bilo ugodno da se službenici poklone čim stupe na propovjedaonicu i svečanozatraže pomoć od Boga. Kakav bi to utisak ostavilo? U narodu bi vladala svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u za-jedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na ljudima, a anđeli Božiji sepribližavaju. Propovjednici bi trebali prvo gledati u Boga kada dođu za propovjedaonicu, govoreći tako svima: Bog je izvor moje snage. *(Testimonies for the Church 2:612.)*

Kada propovjednik uđe, to treba da bude sa dostojanstve-nim, svečanim izgledom. Treba da se pokloni u tihoj molitvi čimstupi na propovjedaonicu i usrdno zamoli pomoć od Boga. Ka- kav će ovo utisak ostaviti! U narodu će vladati svečanost i stra-hopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na svima, a anđeli Božji su vrlo blizu. Također, svaki u zajednici, koji se boji Boga, treba pognute glave da se sjedini u tihoj molitvi s njim da Bog svojim prisustvom uljepša susret i da moć svojoj istini koja se objavljuje sa ljudskih usana. Kada se sastanak otvori molitvom, svako koljeno treba da se pokloni u prisustvu Svetoga, i svako srce treba da se uznese Bogu u tihoj pobožnosti. Molitve vjernih vjernika biće uslišene, a služba ri- ječi će se pokazati djelotvornom. Beživotni stav obožavatelja u domu Božijem jedan je od velikih razloga zašto služba nije pro-duktivnija za dobro. Melodija pjesme, koja se izliva iz mnogih srca u jasnom, razgovjetnom izgovoru, jedan je od Božjih instru- menata u djelu spasenja duša. Sva služba treba da se obavlja sa svečanošću i strahopoštovanjem, kao u vidljivom prisustvu Uči- telja skupština. *(Testimonies for the Church 5:492, 493.)*

I u javnom i u privatnom bogosluženju, naša je privilegijaklanjati se na koljenima pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. Luka

22:41. ONjegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“.Djela 9:40. Pavle je izjavio: „Preklanjam koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Efescima 3:14. Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Vidi Ezra 9:5. Da- nilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvalji-vao pred svojim Bogom“. Danilo 6:10. *(Prophets and Kings, 48.)*

Javna molitva je važna, ali sama po sebi nije dovoljna. **—** Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Tajna molitva je veoma važna; u samoći duša se razgolićuje Božjem oku koje istražuje, a svaki motiv se ispituje. Tajna molitva! Kako dragocjeno! Duša koja komunicira sa Bogom! Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji sluša molitvu. Nijedan radoznao uhone može primiti teret takvih molbi. *(Testimonies for the Church2:189, 190).*

Poglavlje 19— Stavovi u Molitvi

Pravilni stavovi za javnu molitvu. — Primila sam pismakoja me ispituju u vezi sa ispravnim stavom koji treba da zauzmeosoba koja se moli Suverenu univerzuma. Odakle našoj braći i-deja da treba da stanu na noge kada se mole Bogu? Jedan koji seškolovao oko pet godina u Batl Kriku zamoljen je da predvodi umolitvi prije nego što sestra Vajt progovori s ljudima. Ali dok sam ga gledala kako stoji uspravno na nogama dok su mu se usnespremale da se otvore u molitvi Bogu, moja se duša uzburkala umeni da ga otvoreno ukorim. Pozvavši ga po imenu, rekla sam: „Klekni.“ Ovo je uvijek prava pozicija...

Klanjati se u molitvi Bogu je ispravan stav koji treba zau-zeti. Ovaj čin obožavanja bio je potreban od tri jevrejska zarob-ljenika u Vavilonu. Ali takav čin trebalo je odati počast samo Bogu – Suverenu svijeta, Vladaru svemira; a ova tri Jevreja su odbila da odaju takvu čast bilo kom idolu iako je sastavljen od čistog zlata. Čineći to, oni bi se, uz sve namjere i svrhe, klanjalikralju Vavilona. Odbivši da učine ono što je kralj naredio, pretr-pjeli su kaznu i bačeni su u užarenu peć. Ali Hristos je došao lično i prošao s njima kroz vatru, i oni nisu zadobili nikakvu štetu.

I u javnom i u privatnom bogosluženju naša je dužnost dase poklonimo na koljena pred Bogom kada Mu prinosimo svojemolbe. Ovaj čin pokazuje našu zavisnost od Boga...

„Gdje je brat H stekao obrazovanje?“ U Batl Kriku. Da li je moguće da uz svu svjetlost koju je Bog dao svom narodu na temu poštovanja, da službenici, direktori i učitelji u našim ško- lama, propisom i primjerom, uče mlade ljude da stoje uspravnou odanosti kao što su to činili fariseji? Hoćemo li to smatrati značajnim za njihovu samodovoljnost i samovažnost? Da li ove osobine postaju upadljive?...

Nadamo se da naša braća neće pokazivati manje poštova-nja i strahopoštovanja dok se približavaju jedinom pravom i ži-vom Bogu nego što se neznabošci ophode prema svojim idol- skim božanstvima, ili će ti ljudi biti naši sudije u danu konačne odluke. Ja bih se obratila svima koji zauzimaju mjesto nastav- nika u našim školama. Muškarci i žene, nemojte obeščastiti Boga svojom nepoštovanjem i pompeznošću. Nemojte ustajati usvom farisejstvu i prinositi svoje molitve Bogu. Ne vjerujte sop-stvenoj snazi. Ne zavisite od toga; već se često klanjajte na ko- ljenima pred Bogom i obožavajte ga.

I kada se okupite da obožavate Boga, budite sigurni i pog-nite koljena pred Njim. Neka ovaj čin svjedoči da su čitava duša, tijelo i duh potčinjeni Duhu istine. Ko je pomno

pretraživao Riječ za primjere i smjernice u tom pogledu? Kome možemo vjerovati kao nastavnicima u našim školama u Americi i stranimzemljama? Nakon godina studija studenti će se vratiti u svoju zemlju sa izopačenim idejama o poštovanju, časti i pijetetu kojetreba odati Bogu, i neće se osjećati obaveznim da poštuju ljude sijede kose, ljude s iskustvom, odabrane sluge Bože koji su go- tovo svih godina svog života bili povezani s Božjim djelom? Savjetujem svima koji pohađaju škole u Americi ili bilo kom drugom mjestu, da ne hvataju duh nepoštovanja. Budite sigurnida sami razumijete kakvo obrazovanje vam je potrebno, da bistemogli obrazovati druge da steknu karakternu sposobnost koja ćeizdržati test koji će uskoro biti donesen svima koji žive na zem-lji. Pravite društvo sa najzdravijim hrišćanima. Ne birajte pre- tenciozne instruktore ili učenike, već one koji pokazuju najdub-lju pobožnost, one koji imaju duh inteligencije u stvarima Božjim.

Živimo u opasnim vremenima. Adventisti sedmog dana navodno su Božji narod koji drži zapovijesti; ali oni gube duh predanosti. Ovaj duh poštovanja prema Bogu uči ljude kako da pristupe svom Stvoritelju – sa svetošću i strahopoštovanjem krozvjeru, ne u sebe, već u Posrednika. Tako se čovjek drži čvrsto, ukakvim god okolnostima bio postavljen. Čovjek mora da klekne pognutih koljena, kao predmet milosti, molilac kod podnožja milosrđa. I dok prima svakodnevnu milost od Božje ruke, on u-vijek treba da njeguje zahvalnost u svom srcu i izražava je rije- čima zahvalnosti i hvale za ove nezasluženе usluge. Anđeli su mu čuvali put kroz cijeli život, a mnoge zamke iz kojih je izbav-ljen nije vidio. A za ovo čuvanje i pažnju očiju koje nikad ne drijemaju i nikad ne spavaju, on treba u svakoj molitvi prepoz- nati službu Božju za njega. *(Selected Messages 2:311-315.)*

Klečanje u molitvi uči poštovanju i strahopoštovanju prema Bogu. — Neka Bog nauči svoj narod kako se moli. Nekaučitelji u našim školama i službenici u našim crkvama svakod- nevno uče u Hristovoj školi. Tada će se moliti usrdno, a njihovizahtjevi će biti saslušani i uslišeni. Tada će riječ biti objavljena sa snagom.

I u javnom i u privatnom bogosluženju, naša je privilegijaklanjati se na koljenima pred Gospodom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. O Nje- govim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Pavle je izjavio: „Preklanjam kolena pred Ocem Gospoda našegIsusa Hrista.“ Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, mo-lio se i zahvaljivao pred svojim Bogom.“

Istinsko poštovanje prema Bogu nadahnuto je osjećajem Njegove beskonačne veličine i spoznajom Njegovog prisustva. Sa ovim osjećajem Nevidljivog, svako srce bi trebalo biti

du- boko impresionirano. Čas i mjesto molitve su sveti, jer je Bog tamo; a pošto se poštovanje manifestuje u stavu i držanju, osje-ćanje koje ga inspiriše biće produbljeno. „Sveto je i prečasno ime njegovo“, izjavljuje psalmista. Anđeli, kada izgovore to ime, pokrivaju svoja lica. S kakvim strahopoštovanjem, dakle, mi, koji smo pali i grešni, treba da ga uzmemo na usta!

Dobro bi bilo da stari i mladi razmišljaju o tim riječima Svetog pisma koje pokazuju kako treba gledati na mjesto obilje-ženo Božjim posebnim prisustvom. „Izuj obuću sa svojih nogu“,naredio je Mojsiju kod gorućeg grma, „jer mjesto na kome stojišje sveta zemlja.“ Jakov je, nakon što je ugledao viziju anđela, uzviknuo: „Gospod je na ovom mjestu; a ja nisam znao. Ovo nijeništa drugo nego dom Božiji, a ovo su vrata nebesa.“ *(Gospel Workers, 178, 179.)*

Solomonova poniznost u vrijeme kada je počeo snositi državno breme, kada je pred Bogom priznao: „Ja sam samo malodijete“ (1. Kraljevima 3:7), njegova izražena ljubav prema Bogu, njegovo duboko poštovanje prema božanskim stvarima, njegovo nepovjerenje u sebe i njegovo uzdizanje beskonačnog Stvoritelja svega – sve ove osobine karaktera, tako dostojne podražavanja, otkrivene su tokom službi povezanih sa dovršava-njem hrama, kada je tokom svoje molitve posvete kleknuo u po- niznoj poziciji podnosioca predstavke. Današnji Hristovi sled- benici treba da se čuvaju sklonosti da izgube duh poštovanja i straha od Boga. Sveto pismo uči ljude kako treba da pristupe svom Stvoritelju – sa poniznošću i strahopoštovanjem, kroz veruu božanskog Posrednika. *(Prophets and Kings, 47, 48.)*

„Usred dvorišta“ hrama podignuto je „postolje od bakra“,ili platforma, „pet lakata dugačka, pet lakata široka i tri lakta vi-soka.“ Na nju je Solomon stao i uzdignutih ruku blagoslovio ogromno mnoštvo pred sobom. „I stajao je sav zbor Izraelov.“

2. Dnevnika 6:13, 3.

„Blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov“, uzviknuo je Solo-mon, „koji je svojim rukama ispunio ono što je svojim ustima rekao mom ocu Davidu, govoreći: Izabrao sam Jerusalim, da moje ime bude tamo.“ Stihovi 4-6. Solomon je tada kleknuo na platformu, i pred svim ljudima iznio molitvu posvete. Podigavši ruke prema nebu, dok je zbor bila pognut licem do zemlje, kraljje molio: „Gospodine Bože Izraelov, nema Boga kao što si Ti nina nebu ni na zemlji; koji držiš savez i pokazuješ milost prema slugama Tvojim, koji svim srcem hode pred Tobom.“ *(Prophetsand Kings, 39, 40.)*

Kralj Solomon je stajao na bakarnom postolju pred olta- rom i blagoslovio narod. Zatim

je kleknuo i, sa rukama podig- nutim prema gore, izlio usrdnu i svečanu molitvu Bogu dok je zajednica bila pognuta licem do zemlje. Nakon što je Solomon završio svoju molitvu, čudesna vatra je došla s neba i progutalažrtvu. *(The Story of Redemption, 194.)*

Vaš um je dat da biste mogli razumjeti kako raditi. Oči suvam date da biste mogli razaznati prilike koje vam je Bog dao. Vaše uši treba da slušaju Božije zapovjesti. Vaša koljena treba da se klanjaju tri puta dnevno u iskrenoj molitvi. Vaše noge nekahitaju putem Božjih zapovijesti. *(Testimonies for the Church 6:297.)*

Propovjednici da se poklone u molitvi prije propovije-danja. — Prema svjetlu koje mi je dato, Bogu bi bilo ugodno dase propovjednici poklone čim stupe na propovjedaonicu i sve- čano zatraže pomoć od Boga. Kakav bi to utisak ostavio? U na-rodu bi vladala svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj jeu zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se u- sudi stati pred narod. Svečanost počiva na ljudima, a anđeli Bo-žiji se približavaju. Propovjednici bi trebali prvo gledati u Bogakada dođu za propovjedaonicu, govoreći tako svima: Bog je izvor moje snage. *(Testimonies for the Church 2:612.)*

Kada propovjednik uđe, to treba da bude sa dostojanstve-nim, svečanim izgledom. Treba da se pokloni u tihoj molitvi čimstupi na propovjedaonicu i usrdno zamoli pomoć od Boga. Kakav će ovo utisak ostaviti! U narodu će vladati svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; onse predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Sveča- nost počiva na svima, a anđeli Božji su vrlo blizu. Takođe, svaki u zajednici, koji se boji Boga, treba pognute glave da se sjedini u tihoj molitvi s njim da Bog svojim prisustvom uljepša susret ida silu Njegovoj istini koja se objavljuje sa ljudskih usana. Kadase sastanak otvori molitvom, svako koljeno treba da se pokloni u prisustvu Svetoga, i svako srce treba da se uznese Bogu u tihoj pobožnosti. Molitve vjernih vjernika biće uslišene, a služba ri- ječi će se pokazati djelotvornom. Beživotni stav obožavatelja u domu Božijem jedan je od velikih razloga zašto služba nije pro-duktivnija za dobro. Melodija pjesme, koja se izliva iz mnogih srca u jasnom, razgovjetnom izgovoru, jedan je od Božjih instru- menata u djelu spasenja duša. Sva služba treba da se obavlja sa svečanošću i strahopoštovanjem, kao u vidljivom prisustvu Uči- telja skupština. *(Testimonies for the Church 5:492, 493.)*

Klečanje nije uvijek potrebno tokom molitve. — Ne možemo uvijek biti na koljenima u molitvi, ali put do pomilova-nja je uvijek otvoren. Dok se bavimo aktivnim radom, možemotražiti pomoć; i obećao nam je Onaj koji nas neće prevariti: „Pri-mićete.“ Hrišćanin može i naći će vremena za molitvu. Danilo je bio državnik; na njemu su ležale

teške odgovornosti; ipak tri puta dnevno je tražio Boga, i Gospod mu je dao Duha svetoga. Tako danas ljudi mogu pribjeći svetom paviljonu Svevišnjeg i osjetiti sigurnost Njegovog obećanja: „Moj narod će stanovati u mirnom stanu, u sigurnim stanovima i u tihim počivalištima.“ Isaija 32:18. Svi koji to zaista žele mogu naći mjesto za zajed- ništvo s Bogom, gdje nijedno uho ne čuje osim onog otvorenogza vapaje bespomoćnih, ojađenih i potrebitih – Onog koji pri- mjećuje i pad malog vrapca. On kaže: „Vi ste vredniji od mnogo vrabaca.“ Matej 10:31. *(Counsels on Health, 423, 424.)*

Razlog zašto su mnogi prepušteni sami sebi na mjestima iskušenja je taj što ne postavljaju Gospoda uvijek ispred sebe. Kada dopustimo da se naše zajedništvo s Bogom prekine, naša odbrana se udaljava od nas. Neće vam sve vaše dobre nakane i dobre namjere omogućiti da se oduprete zlu. Morate biti muškarci i žene molitve. Vaše molbe ne smiju biti slabe, povre-mene i nestalne, već ozbiljne, uporne i stalne. Nije uvijek potre-bno klanjati se na koljenima da bi se molili. Njegujte naviku darazgovarate sa Spasiteljem kada ste sami, kada hodate i kada stezauzeti svojim svakodnevnim radom. Neka se srce neprestano uzdiže u tihoj molbi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Neka svaki dah bude molitva. *(The Ministry of Healing, 510, 511.)*

U radu čuvanja srca moramo biti brzi u molitvi, neumorniu molitvi prijestola milosti za pomoć. Oni koji uzmu ime hrišća-nin treba da priđu Bogu ozbiljno i ponizno, moleći za pomoć.Spasitelj nam je rekao da se molimo bez prestanka. Hrišćanin nemože uvijek biti u položaju molitve, ali njegove misli i želje u-vijek mogu biti naviše. Naše samopouzdanje bi nestalo, da smomanje pričali i više se molili. *(Sons and Daughters of God, 99.)*Put do prijestola Božijeg je uvijek otvoren. Ne možete u-

vijek biti na koljenima u molitvi, ali vaše tihe molbe mogu se neprestano uzdizati Bogu za snagu i vođstvo. Kada budete u iskušenju, kao što ćete biti, možete pobjeći u tajno mjesto Sve- višnjeg. Njegove vječne ruke će biti ispod vas. Neka vas razve-sele ove riječi: „Imam nekoliko imena čak i u Sardu koja nisu oskrnavila svoje haljine; i hodaće sa mnom u bijelom, jer su dostojni.“ Otkrivenje 3:4. *(Counsels on Health, 362.)*

Kad bi svi naši radnici bili u takvom položaju da mogu provesti nekoliko sati svaki dan u radu na otvorenom i osjećali se slobodnim da to rade, bio bi to blagoslov za njih; mogli bi uspješnije obavljati dužnosti svog poziva. Ako nemaju vremena za potpunu relaksaciju, mogli bi planirati i moliti se dok su na poslu rukama i mogli bi se vratiti svom radu osvježeni tijelom iduhom. *(Gospel Workers, 240.)*

Istinska molitva ne zavisi od vremena, mjesta ili okol- nosti. — Molite se u svom kutku, i dok obavljate svoj svakod- nevni posao, neka vaše srce bude često uzdignuto Bogu.

Tako je Enoh hodao s Bogom. Ove tihe molitve uzdižu sepoput dragocjenog tamjana pred prijestolom milosti. Sotona ne može pobijediti onoga čije je srce na taj način ostalo na Bogu.

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno pri- nositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslov-nog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za bo-žansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Bliskost zajedništva se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da vrata srca budu stalno otvorena i da se naš poziv uzdiže da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši. *(Steps to Christ, 98, 99).*

Gdje god da smo, bez obzira na posao, naša srca treba da budu uzdignuta Bogu u molitvi. Ovo je trenutna molitva. Ne mo-ramo čekati da se možemo klanjati na koljenima prije nego što se molimo. Jednom prilikom, kada je Nehemija izašao pred kra-lja, kralj je upitao zašto izgleda tako tužan i kakvu molbu mora da uputi. Ali Nehemija se nije usudio odmah odgovoriti. U pita-nju su bili važni interesi. Sudbina jedne nacije visila je o utisku koji bi tada trebalo da ostane u monarhovom umu; i Nehemija jeuputio molitvu Bogu Nebeskom, prije nego što se usudio odgo-voriti kralju. Rezultat je bio da je dobio sve što je tražio ili čak želio. *(The Signs of the Times, October 20, 1887.)*

Sve vaše dobre namjere neće vam omogućiti da izdržite test iskušenja. Vi morate biti ljudi molitve. Vaše molbe ne smijubiti slabe, povremene i nestalne, već ozbiljne, uporne i stalne. Nije potrebno biti sam, ili klanjati se na koljenima, moliti se; aliusred vašeg rada vaše duše se mogu često uzdizati Bogu, preu- zimajući Njegovu snagu; tada ćete biti ljudi visokih i svetih na-mjera, plemenitog integriteta, koji se ni na koji način neće poko-lebati od istine, prava i pravde. *(Testimonies for the Church, 542, 543.)*

Moramo se moliti neprestano, poniznog uma i krotkog i poniznog duha. Ne moramo čekati priliku da kleknemo pred Bo-gom. Možemo se moliti i razgovarati s Gospodom gdje god da se nalazimo. *(Selected Messages 3:266.)*

Molitve na javnim mjestima trebaju biti kratke i ka- rakterisane prirodnim tonom glasa. — Duge molitve nekih propovjednika bile su veliki neuspjeh. Dugačka molitva, kao štoneki rade, nije na mjestu. Oštećuju grlo i glasne organe, a onda pričaju o lomovima

teškim radom. Oni se povređuju kada to nijepotrebno. Mnogi smatraju da molitva više povređuje njihove glasovne organe nego razgovor. To je posledica neprirodnog po-ložaja tijela i načina držanja glave. Mogu stajati i razgovarati, ane osjećaju se povrijeđenim. Položaj u molitvi treba da bude pot-puno prirodan. Duga molitva zamara i nije u skladu sa HristovimJevanđeljem. Pola ili čak četvrt sata je sasvim predugo. Neko- liko minuta je dovoljno dugo da iznesete svoj slučaj pred Boga ikažete Mu šta želite; i možete povesti ljude sa sobom i ne iscrp-ljivati ih i umanjiti njihov interes za predanost i molitvu. Oni mogu biti osvježeni i ojačani, umjesto iscrpljeni.

Mnogi su pogriješili u svojim religioznim praksama u du- goj molitvi i dugom propovijedanju, na visoki ton, usiljenim gla-som, neprirodnim naprezanjem i neprirodnim tonom. *(Testimo-nies for the Church 2:617.)*

U molitvi govorite jasno i razgovijetno. — Vašim pri- mjerom naučite svoju djecu da se mole jasnim, jasnim glasom. Naučite ih da podignu glavu sa stolice i da nikada ne pokrivaju lice rukama. Tako mogu moliti svoje jednostavne molitve, po- navljajući Gospodnju molitvu zajedno. *(Child Guidance, 522, 523.)*

Disciplinujte um da obraća pažnju tokom molitve. — Svakodnevna molitva je podjednako bitna za rast u milosti, pa čak i za sam duhovni život, kao što je zemaljska hrana za fizičkoblagostanje. Trebalo bi da se naviknemo da često uznosimo misliBogu u molitvi. Ako um odluta, moramo ga vratiti; upornim na-porom navika će to konačno olakšati. *(The Sanctified Life, 93.)*

Molitva ne mora biti duga ili glasna. — Molitva se ne shvata kako bi trebalo da bude. Naše molitve nisu da obavije- stimo Boga o nečemu što On ne zna. Gospod je upoznat sa taj- nama svake duše. Naše molitve ne moraju biti duge i glasne. Bogčita skrivene misli. Možemo se moliti u tajnosti, a Onaj koji vidiu tajnosti čuće i nagradiće nas otvoreno. *(Messages to Young People, 247.)*

Ne treba da pokušavamo da zapovijedamo Bogu u mo-litvi. — Naše molbe ne smiju imati oblik naredbe, već posredo-vanja da On učini ono što mi želimo od Njega. *(Counsels on He-alth, 379.)*

Molite u vjeri. — Molite se u vjeri. I budite sigurni da svoje živote uskladite sa svojim molbama, kako biste mogli pri-miti blagoslove za koje molite. Neka vaša vjera ne oslabi, jer primljeni blagoslovi su proporcionalni ukazanoj vjeri. „Neka vam bude po vjeri vašoj.“ „Sve, što god zamolite u molitvi, vje-rujući, to ćete dobiti.“ Matej 9:29; Matej 21:22. Molite,

vjerujte,radujte se. Pjevajte hvale Bogu jer je On uslišio vaše molitve. Vjerujte mu na riječ. „On je vjeran tome što je obećao.“ Jevre- jima 10:23. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Kanal je otvoren; potok teče. Sa sobom nosi ljekovita svojstva, izlivajući obnavljajuću struju života i zdravlja i spasenja. *(Testimonies forthe Church 7:274.)*

Neka iskrenost i vjera karakterišu vaše molitve. Gospod jevoljan učiniti za nas „preko svega što tražimo ili mislimo“. Efe-scima 3:20. Pričajte o tome; molite se za to. Ne pričajte o nevjer-stvu. Ne možemo dozvoliti da Sotona vidi da ima moć da nam zamrači lica i rastuži naše živote. *(Testimonies for the Church 7:273.)*

Poglavlje 20— Moliti u ime Isusovo

Isusovo ime je povezujuća karika u molitvi između čovječanstva i Boga. — U ime Hristovo, naše molbe se uzdižudo Oca. On se zalaže za nas, a Otac otvara sva blaga svoje milo-sti za naše prisvajanje, da ih uživamo i prenosimo drugima.

„Tražite u Moje ime“, kaže Hristos. „Ne kažem da ću moliti Ocaza vas; jer vas sam Otac voli. Iskoristite Moje ime. Ovo će dati efikasnost vašim molitvama, a Otac će vam dati bogatstvo svojemilosti. Zato tražite, i dobićete, da vaša radost bude potpuna.“

Hristos je veza između Boga i čovjeka. On je obećao svoje lično posredovanje. On stavlja svu vrlinu svoje pravednosti na stranu molitelja. On se zalaže za čovjeka, a čovjek, kojem je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisustvu Boga, koristeći se uticajem Onoga koji je dao svoj život za život svi- jeta. Dok pred Bogom priznajemo da cijenimo Hristove zasluge,našim zagovorima se daje miris. Dok se približavamo Bogu kroz vrlinu Otkupiteljevih zasluga, Hrist nas stavlja blizu sebe, okru-žujući nas svojom ljudskom rukom, dok svojom božanskom ru-kom hvata prijesto Beskonačnog. Svoje zasluge, kao slatki tam-jan, stavlja u kadionicu u našim rukama, kako bi podstakao našemolbe. Obećava da će čuti i odgovoriti na naše molitve.

Da, Hristos je postao posrednik molitve između čovjeka iBoga. On je takođe postao posrednik blagoslova između Boga ičovjeka. On je ujedinio božansko sa ljudskim. Ljudi treba da sa-rađuju s Njim radi spasenja svojih duša, a zatim ulažu ozbiljne, uporne napore da spasu one koji su spremni da umru. *(Testimo-nies for the Church 8:178.)*

Učenici još nisu bili upoznati sa Spasiteljevim neograni- čenim resursima i silom. Rekao im je: „Do sada niste ništa tražiliu moje ime.“ Jovan 16:24. Objasnio je da će tajna njihovog uspjeha biti u traženju snage i milosti u Njegovo ime. On će bitiprisutan pred Ocem da zatraži za njih. Molitvu poniznog moli- telja On predstavlja kao svoju vlastitu želju u ime te duše. Svakaiskrena molitva se čuje na nebu. Možda neće biti tečno izražena;ali ako je srce u njoj, ona će se popeti u svetilište u kojem Isus služi, i On će je predstaviti Ocu bez ijedne nezgrapne, mucave riječi, lijepu i mirisnu sa tamjanom Njegovog vlastitog savršen-stva. *(The Desire of Ages, 667.)*

Učenici su trebali nastaviti svoj posao u Hristovo ime. Svaka njihova riječ i čin bio je da privuče pažnju na Njegovo ime, kao posjedovanje vitalne moći kojom se grešnici mogu spa-siti. Njihova vjera je bila da se usredsrede na Onoga koji je izvorblagodati i sile. U

Njegovo ime trebalo je da iznesu svoje molbeOcu i dobiće odgovor... Hristovo ime trebalo je da bude njihovaparola, njihova značka razlikovanja, njihova veza jedinstva, au-toritet za njihovo djelovanje i izvor njihovog uspjeha. *(The Actsof the Apostles, 28.)*

U svetinji sam vidjela kovčeg; na vrhu i sa strane bilo je najčistije zlato. Na svakom kraju kovčega nalazio se ljupki he- ruvim, s raširenim krilima preko njega. Lica su im bila okrenutajedno prema drugom, i gledali su prema dolje. Između anđela nalazila se zlatna kadionica. Iznad kovčega, gdje su stajali anđeli, bila je neizmjerno svijetla slava, koja je izgledala poput prijestola gdje je prebivao Bog. Isus je stajao kraj kovčega, i doksu molitve svetaca dolazile do Njega, tamjan u kadionici bi se dimio, i On bi prinosio njihove molitve s dimom tamjana svom Ocu. *(Early Writings, 32.)*

Šta znači moliti se u Isusovo ime. — Moliti se u Hristovoime mnogo znači. To znači da treba da prihvatimo Njegov ka- rakter, manifestujemo Njegov duh i radimo Njegova djela. Spa-siteljevo obećanje je dato pod uslovom. „Ako Me volite“, kaže On, „držite Moja uputstva.“ On spašava ljude, ne u grijehu, već iz grijeha; a oni koji ga vole pokazaće svoju ljubav poslušnošću. *(The Desire of Ages, 668.)*

Isus je rekao: „Molićete u moje ime. Ne kažem vam da ćuja moliti Oca za vas.“ „Ja sam vas izabrao... da što god tražite odOca u Moje ime, On vam to može dati.“ Jovan 16:26, 27; Jovan15:16. Ali moliti se u ime Isusovo nešto je više od pukog spomi-njanja tog imena na početku i na kraju molitve. To je moliti se uumu i duhu Isusa, dok vjerujemo u njegova obećanja, oslanjamose na Njegovu milost i radimo Njegova djela. *(Steps to Christ, 100, 101.)*

Bog nas poziva da mu dođemo u ime Isusovo. — Poz- vani ste da dođete, da pitate, da tražite, da kucate; i sigurni ste da nećete doći uzalud. Isus kaže: „Tražite, i daće vam se; tražite,i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se: jer svako koji ište prima;i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“ Matej 7:7,8.

Hristos ilustruje voljnost Božju da blagoslovi spremnošćuoca da ispuni zahtjev svog djeteta. On kaže: „Koji bi otac od vasako sin zatraži hljeba dao mu kamen? Ili ako zatraži ribe, umestoribe dao mu zmiju? Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? Dakle, ako vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj djecidobre darove, koliko će više Otac, koji je na nebu, dati Duha svetog onima koji ga mole za to!“ Luka 11:11-13.

Dolazimo Bogu u ime Isusovo po posebnom pozivu, i Onnas prima u svoju odaju za audijenciju. On daje poniznoj, skru-šenoj duši onu vjeru u Hrista kojom se opravdava. Isus

briše kaogusti oblak njegov prestup, a utješeno srce uzvikuje: „Gospode,hvaliću te; ako si se na mene razgnjevio, odvratio se gnjev tvoj,i utješio si me.“ Isaija 12:1. *(Counsels to Parents, Teachers, andStudents, 242.)*

Molite se i u Isusovo ime i po nadahnuću svetog Duha. --- Kada čovjek iznese intenzivnu usrdnu molitvu Bogu (Isus Hrist je jedino ime dano pod nebom pomoću kojeg se možemo spasiti), postoji u tom intenzitetu i ozbiljnosti zalog od Boga daće On odgovoriti na tu molitvu u izobilju, iznad svega što mo- žemo pitati ili misliti. Ne moramo se moliti samo u ime Isusovo,već nadahnućem i rasplamsavanjem Duha svetoga. Ovo objaš- njava na šta se misli kada se kaže: „Sam se Duh zalaže za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Molbe se moraju ponuditi u iskrenoj vjeri. Tada će doći do pomilovanja. Neumorno ustrajte u molitvi.Bog ne kaže, moli se jednom, a ja ću ti odgovoriti. Njegova riječje molite, budite brzi u molitvi, vjerujući da imate stvari koje tražite i da ćete ih dobiti; Ja ću vam odgovoriti. *(The Gospel He-rald, May 28, 1902.)*

Možemo pristupiti Bogu s povjerenjem kroz Isusovo ime. — Poniznost i poštovanje treba da karakterišu ponašanje svih koji dolaze u Božje prisustvo. U ime Isusovo možemo s povjerenjem izaći pred Njega, ali mu ne smijemo prilaziti s odvažnošću umišljenosti, kao da je na nivou sa nama samima. Ima onih koji se obraćaju velikom i svemoćnom i svetom Bogu,koji boravi u nepristupačnoj svjetlosti, kao što bi se obraćali rav-nopravnoj, pa čak i inferiornoj osobi. Ima onih koji se ponašajuu Njegovoj kući onako kako se ne bi usuđivali učiniti u odaji zaaudijenciju zemaljskog vladara. Oni treba da imaju na umu da su pred očima Onoga kome se klanjaju serafimi, pred kojim anđeli pokrivaju svoja lica. *(Patriarchs and Prophets, 252.)*

U ime Isusovo možemo doći u Božju prisutnost s povjere-njem djeteta. Nije potreban čovjek da djeluje kao posrednik. Kroz Isusa možemo otvoriti svoja srca Bogu kao onome koji naspoznaje i voli. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 84.)*

Bog će poštovati Isusovo ime u našim molitvama. — Svako obećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstavljajući zavjetovanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost. Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je privilegija tražiti preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jedno-stavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iz- nijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kaoi hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Ga pitate o tome. Kroz Isusovo ime se prima svaka naklonost. Bog će

poštovati to ime i opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 133.)*

Ne moramo se moliti samo u Hristovo ime, već po nada- hnuću Duha svetoga. Ovo objašnjava šta se misli kada se kaže da se Duh „zauzima za nas sa uzdisanjem neiskazanim." Rim- ljanima 8:26. Na takvu molitvu Bog rado odgovara. Kada sa ozbiljnošću i intenzitetom udišemo molitvu u ime Hristovo, upravo u tom intenzitetu postoji zalog od Boga da će On odgo- voriti na našu molitvu „prevazilazeći sve što tražimo ili mislimo". Efescima 3:20.

Hristos je rekao: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujteda ćete to dobiti, i imaćete." Marko 11:24. „Što god zaištete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu." Jovan 14:13.I voljeni Jovan, pod nadahnućem Svetoga Duha, govori s veli- kom jasnoćom i sigurnošću: „Šta god da molimo u skladu s nje-govom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu zašta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jersmo ga za to molili." 1. Jovanova 5:14, 15. Zatim pritisnite svojumolbu Ocu u ime Isusovo. Bog će poštovati to ime. *(Christ's Object Lessons, 147, 148.)*

Poglavlje 21— Božansko voćstvo kroz molitvu

Možemo naučiti Božju volju za nas kroz molitvu. — Gospod ne radi nasumično. Tražite Ga najusrdnije u molitvi. Onće impresionirati um, i daće jezik i govor. Narod Božji treba obrazovati da ne vjeruje u ljudske izume i nesigurne testove kaosredstvo za učenje Božje volje u vezi s njima. Sotona i njegove agencije uvijek su spremni zakoračiti u svaki otvor koji će odve-sti duše od čistih principa Riječi Božje. Ljudi koji su vođeni i poučeni od Boga neće dati mjesta smišljanjima za koje ne postoji

„Ovako govori Gospod“. *(Selected Messages 2:326.)*

Molite se za Božje vođstvo. — Morate obrazovati svoj sud tako da ne bude slab i neefikasan. Morate se moliti za vođ- stvo i predati svoj put Gospodu. Morate zatvoriti svoje srce od svake gluposti i grijeha i otvoriti ga svakom nebeskom uticaju. Morate maksimalno iskoristiti svoje vrijeme i prilike kako biste razvili skladan karakter. *(Fundamentals of Christian Education,302.)*

U svakoj porodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i večernje bogosluženje. Kako je prikladno da rodite-lji okupe svoju djecu oko sebe prije nego što se post prekine, dazahvale nebeskom Ocu za Njegovu zaštitu tokom noći i da Ga zamole za Njegovu pomoć i vođstvo i brigu tokom dana! Kako je također prikladno, kada dođe veče, da se roditelji i djeca još jednom okupe pred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao! *(Testimonies for the Church 7:43.)*

Ujutru se posvetite Bogu; neka ovo bude vaš prvi rad. Neka vaša molitva bude: „Uzmi me, Gospode, kao potpuno Tvoju. Polažem sve svoje planove pred Tvoje noge. Iskoristi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka se sav moj rad izvrši u Tebi.“ Ovo je svakodnevna stvar. Svako jutro posvetitese Bogu za taj dan. Predajte sve svoje planove Njemu, da ih izvr-šite ili odbacite kako to Njegovo proviđenje naznači. Tako iz dana u dan možete predavati svoj život u Božje ruke i tako će vaš život biti oblikovan sve više i više po Hristovom životu. *(Steps to Christ, 70).*

Morate naučiti da vidite svojim mozgom kao i očima. Mo-rate obrazovati svoj sud tako da ne bude slab i neefikasan. Mo- rate se moliti za vođstvo i predati svoj put Gospodu. Morate zatvoriti svoje srce od svake gluposti i grijeha i otvoriti ga sva- kom nebeskom uticaju. Morate maksimalno iskoristiti svojevrijeme i mogućnosti kako biste razvili skladan karakter. *(Sons and Daughters of God, 283.)*

Molitva za Božje vođstvo može se ponuditi bilo kada i bilo gdje. — Ne postoji vrijeme ili mjesto na kojem je nepri- kladno prinositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kadaje uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Bliskost zajedništva semože naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srcabudu stalno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći iboraviti kao nebeski gost u duši. *(Steps to Christ, 99.)*

Moliti se kao što se Nehemija molio u času svoje potrebe resurs je na nalog hrišćanina u okolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. Radnici u užurbanim sferama ži- vota, pretrpani i gotovo preplavljeni zbunjenošću, mogu poslati peticiju Bogu za božansko vođstvo. Putnici morem i kopnom, kada im prijeti neka velika opasnost, mogu se tako posvetiti zaš-titi Neba. U vremenima iznenadnih poteškoća ili opasnosti srcemože poslati svoj vapaj za pomoć Onome koji se zakleo da će priteći u pomoć svojim vjernima, vjerujućima kad god Ga zazovu. U svim okolnostima, pod svim uslovima, duša optere-ćena tugom i brigom, ili žestoko napadnuta iskušenjem, može naći sigurnost, podršku i pomoć u nepogrešivoj ljubavi i sili Boga koji se drži saveza. *(Prophets and Kings, 631, 632.)*

Anđeli su blizu da pomognu dok se molimo za Božje vođstvo. — Poput Nataniela, i mi treba da proučavamo Božju riječ za sebe i da se molimo za prosvetljenje Svetog Duha. Onajkoji je vidio Nataniela ispod smokve vidjeće nas u tajnom mjestumolitve. Anđeli iz svijeta svjetlosti su blizu onih koji u ponizno-sti traže božansko vođstvo. *(The Desire of Ages, 141.)*

Vidljivi i nevidljivi svijet su u bliskom kontaktu. Kad bi seveo podigao, vidjeli bismo zle anđele kako pritiskaju svoju tamuoko nas i rade svom svojom silom da obmanu i unište. Zli ljudi su okruženi, pod uticajem i potpomognuti zlim duhovima. Čovjek vjere i molitve predao je svoju dušu božanskom vođstvu,a anđeli Božji donose mu svjetlost i snagu s neba. *(Testimonies for the Church 5:199.)*

Poznavanje istine ne zavisi toliko od snage intelekta ko- liko od čistoće namjere, jednostavnosti iskrene, zavisne vjere. Onima koji u poniznosti srca traže božansko vođstvo, anđeli Božji se približavaju. Duh Sveti je dat da im otvori bogata blagaistine. *(Christ's Object Lessons, 59.)*

Šta god nam treba, možemo tražiti u molitvi. — Svakoobećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstav-ljajući zavjetovanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost.

Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je privilegija tražiti preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jednostavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iznijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kao i hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Ga pitate o tome. Kroz I- susovo ime se prima svaka naklonost. Bog će poštovati to ime i opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. *(Thou-ghts from the Mount of Blessing, 133.)*

Roditelji da se mole za Božje vođstvo. — Roditelji, po- nizite svoja srca pred Bogom. Započnite temeljan rad sa svojom djecom. Zamolite Gospoda da vam oprosti vaše zanemarivanje Njegove Riječi jer ste zanemarili obuku svoje djece na putu ko-jim bi trebali ići. Tražite svjetlo i vođstvo, nježnu savjest i jasnorazlučivanje da biste mogli vidjeti svoje greške i neuspjehe. Bog će čuti takve molitve iz poniznog i skrušenog srca. *(Child Gui-dance, 557.)*

Oni koji su voljni da budu vođeni mogu znati Božju volju. — Gospod otkriva svoju volju onima koji su ozbiljni i željni da budu vođeni. Razlog vaše neefikasnosti je taj što ste odustali od ideje da poznajete i vršite volju Božju, stoga ne znate ništa pouzdano. *(Testimonies for the Church 3:466.)*

Pretražujte Svete spise molitvom za božansko vođstvo. — Oni koji nisu voljni da prihvate jasne, skromne biblijske istine neprestano traže ugodne bajke kojima će umiriti savjest. Što su predstavljene doktrine manje duhovne, manje ispunjene samoo-dricanjem i poniznošću, to je veća naklonost s kojom se primaju. Ove osobe degradiraju intelektualne moći da služe svojim tjele-snim željama. Premudri u svojoj vlastitoj umišljenosti da skru-šene duše i usrdnom molitvom istražuju Sveto pismo za božan-sko vođstvo, oni nemaju štit od zablude. Sotona je spreman ispu-niti želju srca i on stavlja svoje obmane umjesto istine. *(The Great Controversy, 523.)*

Vjerujte Bogu i on će vam usmjeriti put. — Mnogi nisu u stanju da naprave jasne planove za budućnost. Njihov život je nesređen. Ne mogu da razaznaju ishod poslova, a to ih često ispunjava tjeskobom i nemirom. Upamtimo da je život Božje djece na ovom svijetu život hodočasnika. Nemamo mudrosti da planiramo svoje živote. Nije na nama da oblikujemo svoju budućnost. „Vjerom je Abram, kad je bio pozvan, poslušao i o-tišao na područje koje je trebalo da dobije u nasledstvo. Otišao je, iako nije znao kuda ide.“ Jevrejima 11:8.

Hristos u svom životu na zemlji nije pravio planove za sebe. Prihvatio je Božje planove

za njega, a Otac je iz dana u danotkrivao svoje planove. Tako mi da treba da se oslanjamo na Boga, da bi naši životi mogli biti jednostavno djelo Njegove vo-lje. Dok Mu predajemo svoje puteve, On će usmjeravati naše korake.

Previše njih u planiranju blistave budućnosti napravi pot- puni neuspjeh. Neka Bog planira za tebe. Kao malo dijete, po- uzdajte se u vođstvo Onoga koji će „čuvati noge svojih svetaca".

1. Samuelova 2:9. Bog nikada ne vodi svoju djecu drugačije nego što bi oni izabrali da budu vođeni, kada bi mogli vidjeti kraj od početka i uočiti slavu svrhe koju ispunjavaju kao sarad- nici s Njim. *(The Ministry of Healing, 478, 479.)*

Ako ste se predali Bogu, da radite Njegovo djelo, nemate potrebe da brinete za sutra. Onaj čiji si ti sluga, zna kraj od po- četka. Događaji sutrašnjice, koji su skriveni od vašeg pogleda, otvoreni su očima Onoga koji je svemoguć.

Kada preuzmemo u svoje ruke upravljanje stvarima sa ko-jima moramo da radimo i zavisimo od sopstvene mudrosti za uspjeh, mi preuzimamo teret koji nam Bog nije dao, i pokuša- vamo da ga nosimo bez Njegove pomoći. Mi preuzimamo na sebe odgovornost koja pripada Bogu i time se zaista stavljamo na Njegovo mjesto. Možemo imati tjeskobu i predvidjeti opa- snost i gubitak, jer će nas to sigurno zadesiti. Ali kada zaista vje-rujemo da nas Bog voli i da nam želi učiniti dobro, prestaćemo brinuti o budućnosti. Vjerovaćemo Bogu kao što dijete vjeruje roditelju punom ljubavi. Tada će naše nevolje i muke nestati, jer je naša volja progutana Božjom voljom. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 100, 101.)*

Eliezer se molio i primio Božje vođstvo. — Sjećajući seAbramovih riječi da će Bog sa njim poslati svog anđela, usrdno se molio za pouzdano vođstvo. U porodici svog gospodara bio je naviknut na stalnu ljubaznost i gostoprimstvo, pa je sada tra- žio da čin ljubaznosti ukaže na djevojku koju je Bog izabrao.

Jedva da je molitva izgovorena prije nego što je dat odgo-vor. Među ženama koje su se okupile kod bunara, njegovu paž-nju su privukli učtivi maniri jedne. Dok je dolazila sa bunara, stranac joj je pošao u susret tražeći vode iz vrča na njenom ra- menu. Zahtjev je dobio ljubazan odgovor, s ponudom da se vodaizvuče i za kamile, što je bio običaj da čak i kćeri prinčeva vršeza stada i krda svojih očeva. Tako je dat željeni znak. *(Patriarchsand Prophets, 172.)*

Poglavlje 22— Molitva zabolesne

Za bolesne treba moliti sa smirenom vjerom. — Poka- zano mi je da u slučaju bolesti, gdje je otvoren put za podnošenje molitve za bolesne, slučaj treba predati Gospodu sa smirenom vjerom, a ne s olujom uzbuđenja. On jedini je upoznat sa prošlim životom pojedinca i zna kakva će biti njegova budućnost. Onaj ko je upoznat sa srcima svih ljudi zna da li bi ta osoba, ako budepodignuta, slavila Njegovo ime ili bi Ga osramotila nazadovanjem i otpadništvom. Sve što se od nas traži je da zamolimo Boga da podigne bolesne ako je u skladu sa Njegovom voljom, vjerujući da On čuje razloge koje iznosimo i usrdne molitve. Ako Gospod vidi da će mu to najbolje počastiti, On će uslišiti naše molitve. Ali podsticati oporavak bez potčinjavanja Njego- voj volji nije u redu. *(Testimonies for the Church 2:147, 148.)*

Uz sve naše tretmane koji se daju bolesnicima, trebalo bi ponuditi jednostavnu usrdnu molitvu za blagoslov iscjeljenja. Bolesnima trebamo ukazati na samilosnog Spasitelja i Njegovumoć da oprašta i liječi. *(Selected Messages 3:296).*

Oni koji se bave radom od kuće do kuće naći će prilike zaslužbu u mnogim linijama. Trebali bi se moliti za bolesne i uči-niti sve što je u njihovoj moći da ih oslobode patnje. *(Testimo- nies for the Church 6:83, 84).*

Spasitelj želi da ohrabrimo bolesne, beznadežne, napa- ćene, da se hvataju za Njegovu snagu. Kroz vjeru i molitvu bo- lesnička soba može biti pretvorena u Betel. *(The Ministry of He-aling, 226.)*

Ako smo pod tjelesnim slabostima, svakako je dosledno vjerovati Gospodu, moleći se našem Bogu u našem vlastitom slučaju, i ako osjećamo da smo skloni da zamolimo druge u kojeimamo povjerenja da se sjedine s nama u molitvi Isusu koji je Moćni iscjelitelj, pomoć će sigurno doći ako tražimo u vjeri.*(Medical Ministry, 16.)*

Poslali smo naše skromne peticije za bolesnog i napaće- nog, koji je gubio kontrolu nad ovim životom. Dok smo pred- stavljali ovaj slučaj pred Gospodom, osjećali smo sigurnost lju-bavi Božije čak i u ovoj nevolji. *(The Review and Herald, Octo-ber 11, 1887.)*

Pomazali smo dijete i molili se nad njim, verujući da će Gospod daj mir i majci i djetetu. Bilo je tako. Djetetov plač je prestao, a mi smo ih ostavili u dobrom stanju. *(Spiritual Gifts 2:110, 111.)*

Bolesnici će biti vođeni Hristu strpljivom pažnjom medi- cinskih sestara koje predviđaju njihove želje i koje se klanjaju u molitvi i traže od velikog Medicinskog Misionara da sa sažalje-njem gleda na patnika i da dopusti da se osjeti umirujući uticaj Njegove milosti i vršenje sile Njegove obnove. *(Medical Minis-try, 191, 192.)*

Dok misionarske medicinske sestre brinu o bolesnima i ublažavaju nevolje slabih, one će naći mnogo prilika da se moles njima, da im čitaju iz Božje riječi, govore o Spasitelju... One mogu unijeti tračak nade u životima poraženih i obeshrabrenih.*(Medical Ministry, 246, 247.)*

Kada bi se više molilo u našim sanatorijumima za iscjelje-nje bolesnika, vidjela bi se moćna sila Iscjelitelja. Mnogi bi još bili ojačani i blagosloveni, a mnoge akutne bolesti bi bile izlije-čene. *(Selected Messages 3:295.)*

Izašla bih pred Gospoda sa ovom molbom: „Gospode, ne možemo čitati srce ovog bolesnog, ali ti znaš da li je za dobro njegove duše i za slavu imena tvoga da ga ozdraviš. Po tvojoj velikoj dobroti, saosjećaj se sa ovim slučajem i pusti da se zdrava akcija odvija u sistemu. Rad mora biti potpuno tvoj.“ *(Healthful Living, 239).*

Neka se u našim ustanovama čuje glas molitve u korist bo-lesnika kako bi se mogli smjestiti gdje mogu sarađivati s Onim koji može spasiti i dušu i tijelo. *(Manuscript Releases 6:379).*

Prije nego što smo dobili ustanove u kojima su bolesnici mogli dobiti pomoć od patnje, marljivim liječenjem i usrdnom molitvom u vjeri Bogu, uspješno smo nosili naizgled bezna-dežne slučajeve. Danas Gospod poziva one koji pate da imaju vjeru u Njega. Čovjekova potreba je Božja prilika. *(Selected Messages 3:295, 296).*

Sve što se može učiniti u molitvi za bolesne je da se usrdnozaloži kod Boga u njihovu korist i u savršenom povjerenju po- loži stvar u Njegove ruke. Ako vidimo bezakonje u našimsrcima, Gospod nas neće čuti. On može činiti šta hoće sa svo- jima. *(Testimonies for the Church 2:148.)*

Često mi je bila privilegija moliti se s bolesnima. To bismotrebali činiti mnogo češće nego što radimo. *(Selected Messages3:295.)*

Naše je djelo predstaviti bolesne i patnike Hristu u naručjunaše vjere... Trebali bismo se držati Njegovog obećanja i moliti se za manifestaciju Njegove moći. Sama suština jevanđelja je obnova i Spasitelj želi da bolesnima, beznadežnim i napaćenimanaložimo da se uhvate za Njegovu snagu. *(The Desire of Ages, 824, 825.)*

Molitva za bolesne je previše važna da bi se s njom postupalo bezbrižno. — Što se tiče molitve za bolesne, to je previše važna stvar da bi se s njom postupalo bezbrižno. Vjerujem da sve trebamo iznijeti Gospodu i objaviti Bogu sve naše slabosti i navesti sve naše nedoumice. *(Medical Ministry, 16.)*

Molitva za bolesne danas je djelotvorna kao i u biblij- ska vremena. — Božanski iscjelitelj je prisutan u bolesničkoj sobi; On čuje svaku riječ molitve koje mu se prinose u jedno- stavnosti prave vjere. Njegovi učenici danas treba da se mole za bolesne, kao što su to činili i stari učenici. I biće oporavka; jer „molitva vjere će spasiti bolesne.“ *(Gospel Workers, 215.)*

Bog je jednako voljan vratiti bolesne u zdravlje sada kao ikada je Sveti Duh izgovorio ove riječi preko psalmiste. I Hrist jeisti saosjećajni ljekar sada kao što je bio tokom svoje zemaljskeslužbe. U Njemu je melem koji iscjeljuje svaku bolest, obnavljasnagu za svaku nemoć. Njegovi učenici u ovom vremenu treba da se mole za bolesne jednako kao što su se molili stari učenici.I oporavak će uslijediti; jer „molitva vjere će spasiti bolesne.“ Imamo moć Svetog Duha, smirenu sigurnost vjere, koja može tražiti Božja obećanja. Gospodnje obećanje, „Polagaće ruke na bolesne, i oni će ozdravljati“ (Marko 16:18), jednako je pouzdano kao i u dane apostola. Ono predstavlja privilegiju Božje djece, a naša vjera treba da se drži svega što obuhvata. Hristovesluge su kanal Njegovog djelovanja i preko njih On želi da pri- mijeni svoju moć iscjeljenja. Naše je djelo predstaviti bolesne i patnike Bogu u naručju naše vjere. Trebali bismo ih naučiti da vjeruju u Velikog iscjelitelja. *(The Ministry of Healing, 226.)*

Molitva za bolesne treba da vodi računa o Božjoj volji. —U molitvi za bolesne treba imati na umu da „ne znamo za štatreba da se molimo kako treba“. Rimljanima 8:26. Ne znamo da li će blagoslov koji želimo biti najbolji ili ne. Stoga bi naše mo-litve trebale uključivati ovu misao: „Gospode, ti znaš svaku tajnu duše. Ti si upoznat sa ovim osobama. Isus, njihov Zastup-nik, dao je svoj život za njih. Njegova ljubav prema njima je veća nego što to naša može biti. Ako je, dakle, za Tvoju slavu i dobro pogođenih, molimo, u ime Isusovo, da im se vrati zdrav- lje. Ako nije Tvoja volja da se vrate, molimo da ih Tvoja milostutješi i da ih Tvoje prisustvo podrži u njihovim patnjama.“

Bog zna kraj od početka. On je upoznat sa srcima svih ljudi. On čita svaku tajnu duše. On zna da li bi oni za koje se podnosi molitva ili ne bi bili u stanju da izdrže iskušenja koja bi ih zadesila ako bi bili živi. On zna da li bi njihovi životi bili bla-goslov ili prokletstvo za njih i za svijet. Ovo je jedan od razlogazašto, dok sa ozbiljnošću iznosimo naše molbe,

trebamo reći:

„Neka ne bude volja moja, nego Tvoja.“ Luka 22:42. *(Ministry of Healing, 229, 230.)*

U molitvi za bolesne, trebamo se moliti da, ako je to Božjavolja, oni budu podignuti u zdravlje; ali ako ne da im podarisvoju blagodat da se utješe, svoje prisustvo da ih podrži u njiho-voj patnji. Mnogi koji bi trebali da dovedu svoju kuću u red, za-nemaruju da to urade kada se nadaju da će na molitvu ozdraviti.Podstaknuti lažnom nadom, oni ne osjećaju potrebu da svojojdjeci, roditeljima ili prijateljima pruže riječi ohrabrenja i savjeta,i to je velika nesreća. Prihvatajući uvjeravanje da će biti izlije-čeni kada se za njih moli, ne usuđuju se pominjati kako će seraspolagati njihovom imovinom, kako će se brinuti o njihovojporodici, niti izraziti bilo kakvu želju u vezi s pitanjima o kojimabi govorili ako bi mislili da će biti uklonjeni smrću. Na taj načinse nesreće donose porodici i prijateljima; jer mnoge stvari kojetreba razumjeti ostaju nespomenute, jer se boje da bi izjašnjava-nje na ovim tačkama bilo poricanje njihove vjere. Vjerujući daće se molitvom podići zdravlje, ne primjenjuju higijenske mjerekoje su u njihovoj moći, bojeći se da bi to bilo poricanje njihove vjere. *(General Conference Daily Bulletin, February 26, 1897.)*

Ujedinili smo se u iskrenoj molitvi oko bolesničke postelje muškaraca, žena i djece i osjetili da su nam vraćeni iz mrtvih kaoodgovor na naše usrdne molitve. U ovim molitvama smo mislilida moramo biti pozitivni, a ako smo imali vjeru, da ne moramotražiti ništa manje od života. Nismo se usudili da kažemo: „Hoćeli to proslaviti Boga“, bojeći se da će dopustiti privid sumnje. Sazebnjom smo posmatrali one koji su, takoreći, vraćeni iz mrtvih.Vidjeli smo neke od njih, posebno mlade, kako su se podigli dozdravlja, pa su zaboravili Boga, postali raskalašni u životu, uzrokujući tugu i muku roditeljima i prijateljima, i postali sra-mota onima koji su se bojali da se mole. Oni nisu živjeli da poš-tuju i slave Boga, već da Ga proklinju svojim životima poroka.

Više ne označavamo put, niti tražimo da privedemo Gospoda našim željama. Ako ga život bolesnika može proslaviti,molimo se da ipak žive ne kako mi hoćemo, nego kako On hoće.Naša vjera može biti jednako čvrsta i pouzdanija, predajući željupremudrom Bogu i, bez grozničave tjeskobe, u savršenom povjerenju povjeravajući sve Njemu. Imamo obećanje. Znamo da nas On čuje ako tražimo prema Njegovoj volji. *(Counsels onHealth, 378, 379.)*

Bog odgovara na molitve za bolesne. — Nikakva ljudskasila ne može spasiti bolesne, ali, kroz molitvu vjere, Moćni iscje-litelj ispunjava svoje obećanje onima koji su prizivali njegovo ime. (*Izabrane poruke* 3:295).

Učinimo kao što su činili Hristovi apostoli; prinosimo mo- litvu za bolesne, jer ima mnogo onih koji ne mogu imati predno-sti naših sanatorijuma. Gospod će ukloniti slabosti kao odgovorna molitvu. *(Medical Ministry, 242.)*

Upornost u namazu je neophodna kada se moli za bo- lesne. — U molitvi za bolesne, bitno je imati vjeru; jer je u skladu sa Božjom riječju. „Velika se korist od molitve praved- nika postiže.“ Jakov 5:16. Dakle, ne možemo odbaciti molitvu za bolesne, i trebali bismo se osjećati jako tužni ako ne bismo mogli imati privilegiju da pristupimo Bogu, da pred Njim izlo- žimo sve svoje slabosti i svoje nemoći, da kažemo samilosnom Spasitelju sve o tim stvarima, vjerujući da On sluša naše peticije.Ponekad odgovori na naše molitve dolaze odmah; ponekad mo-ramo strpljivo čekati i nastaviti iskreno da se zalažemo za stvari koje su nam potrebne, a naše slučajeve ilustruje slučaj upornog molitelja za hljeb. „Ko će od vas imati prijatelja, i otići će k njemu u ponoć“, itd. Ova pouka znači više nego što možemo zamisliti. Trebamo nastaviti tražiti, čak i ako ne shvatimo tre- nutni odgovor na naše molitve. „Kažem vam: Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Svi koji traže primaju; i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“Luka 11:9, 10.

Potrebna nam je milost, potrebno nam je božansko pro- svjetljenje, da kroz Duha znamo kako tražiti ono što nam je potrebno. Ako Gospodu uputimo naše molbe na njih će biti odgovoreno. *(Counsels on Health, 380.)*

Grijeh se mora ukloniti ako želimo da se usliši molitvaza izlečenje. — Onima koji žele molitvu za njihovo obnavljanjezdravlja, trebalo bi biti jasno da je kršenje Božjeg zakona, bilo prirodnog ili duhovnog, grijeh, te da kako bi primili Njegov bla-goslov, grijeh se mora ispovjediti i napustiti.

Sveto pismo nam poručuje: „Zato priznavajte prestupe je-dan drugome i molite se jedni za druge, da bi mogli biti izlije- čeni.“ Jakov 5:16. Onome koji pita za molitvu, neka se iznesu misli poput ovih: „Ne možemo čitati srce, niti znati tajne tvog života. Ovo je poznato samo tebi i Bogu. Ako se pokaješ za svojegrijehe, tvoja je dužnost da ih ispovjediš.“ *(The Ministry of He-aling, 228.)*

Umišljenost je bliska vjeri u molitvi za bolesne. — Vidjela sam toliko toga da se stvari dovode do krajnosti, u mo- litvi za bolesne, da sam osjetila da ovaj dio našeg iskustva zahti-jeva mnogo čvrstog, posvećenog razmišljanja, da ne bismonapravili pokrete koje bismo mogli nazvati vjerom, ali koji su zaista ništa manje od umišljenosti. Osobe iscrpljene nevoljom treba mudro savjetovati da se mogu diskretno kretati; i dok se stavljaju pred Boga

kako bi se molili da bi mogli biti izliječeni, oni ne smiju zauzeti stav da se metode vraćanja zdravlja u skladusa zakonima prirode trebaju zanemariti.

Ako zauzmu stav da u molitvi za iscjeljenje ne smiju koristiti jednostavne ljekove koje je Bog dao da ublaže bol i da pomognu prirodi u njenom radu, da ne bi došlo do poricanja vjere, zauzimaju nerazuman stav. Ovo nije poricanje vjere; to jeu strogom skladu sa Božjim planovima. Kada je Jezekija bio bo-lestan, Božji prorok mu je donio poruku da treba da umre. On jezavapio Gospodu, a Gospod je čuo svog slugu i učinio čudo za njega, šaljući mu poruku da njegovom životu treba dodati petna-est godina. Dakle, jedna Božja riječ, jedan dodir božanskog prsta, izliječio bi Jezekiju trenutno, ali su data posebna uputstvada se uzme smokva i položi je na zahvaćeni dio, i Jezekija je podignut u život. U svemu treba da se krećemo linijom Božijegproviđenja.

Ljudski agent treba da ima vjeru i treba da sarađuje sa bo-žanskom silom, koristeći svaku mogućnost, koristeći sve što je,prema njegovoj inteligenciji, korisno, radeći u skladu sa prirod-nim zakonima; i čineći to, on niti negira niti ometa vjeru.*(Counsels on Health, 381, 382.)*

U Božjoj riječi imamo uput za posebnu molitvu za ozdrav- ljenje bolesnika. Ali podnošenje takve molitve je najsvečaniji čin i u to ne treba pristupiti bez pažljivog razmatranja. U mno- gim slučajevima molitve za ozdravljenje bolesnika, ono što se zove vjera nije ništa drugo do umišljenost.

Mnoge osobe navuku bolest na sebe svojim ugađanjem sebi. Oni nisu živjeli u skladu sa prirodnim zakonom ili princi- pima stroge čistote. Drugi su zanemarili zakone zdravlja u svo- jim navikama da jedu i piju, oblače se ili rade. Često je neki oblikporoka uzrok slabosti uma ili tijela. Ako bi ove osobe stekle bla-goslov zdravlja, mnoge od njih nastavile bi slijediti isti put bez-obzirnog kršenja Božjih prirodnih i duhovnih zakona, obrazla- žući da ako ih Bog izliječi u odgovoru na molitvu, oni su slo- bodni da nastave sa svojim nezdravim postupcima i udovoljavatiizopačenom apetitu bez ograničenja. Ako bi Bog učinio čudo u povratku zdravlja ovih osoba, On bi ohrabrivao grijeh.

Ćorav posao je poučavanje ljudi da gledaju na Boga kaona iscjelitelja svojih nemoći, osim ako se ne nauče da odbacenezdravu praksu. Da bi primili Njegov blagoslov kao odgovorna molitvu, moraju prestati činiti zlo i naučiti činiti dobro. Nji-hovo okruženje mora biti sanitarno, njihove životne navikeispravne. Oni moraju živjeti u skladu s Božjim zakonom, kakoprirodnim tako i duhovnim. *(The Ministry of Healing, 227, 228.)***Molitva za čudesno ozdravljenje može dovesti do fana- tizma. —** „Zašto se," pitaju se jedni i drugi,

„ne prinosi molitva za čudesno ozdravljenje bolesnika, umjesto da se osniva toliki sanatorijum?“ Ako bi se to uradilo, u našim redovima bi se po-javio veliki fanatizam. Oni koji imaju mnogo samopouzdanja bi krenuli u akciju. *(Evangelism, 594, 595.)*

Preduzimanje odgovarajućih mjera nije poricanje vjere u molitvu za ozdravljenje. — Mnogi koji traže iscjelju- juću milost Gospodnju misle da moraju imati direktan i trenutanodgovor na svoje molitve ili je njihova vjera manjkava. Iz tog razloga, one koji su oslabljeni bolešću treba mudro savjetovati, kako bi mogli djelovati s diskrecijom. Ne bi trebali zanemariti svoju dužnost prema prijateljima koji ih mogu preživjeti, ili za-nemariti angažovanje prirodnih sredstava za obnovu zdravlja.

Ovdje često postoji opasnost od greške. Vjerujući da će biti izliječeni kao odgovor na molitvu, neki se plaše učiniti bilošta što bi moglo izgledati da ukazuje na nedostatak vjere. Ali nebi trebali zanemariti da svoje poslove poslože onako kako bi že-ljeli da urade ako očekuju da će biti uklonjeni smrću. Niti treba da se plaše da izgovore riječi ohrabrenja ili savjeta koje na rastanku žele da govore svojim najmilijima. *(The Ministry of He-aling, 231.)*

Ali nakon što sam se usrdno molio za bolesne šta onda? Da li prestajem činiti sve što mogu za njihovo ozdravljenje? Ne, radim sve ozbiljnije, s mnogo molitve da Gospod blagoslovi sredstva koja je pružila Njegova vlastita ruka; da On može dati posvećenu mudrost da sarađujemo s Njim u ozdravljenju bole- snika. *(Healthful Living, 240, [1897, 1898]).*

Medicinski tretmani koji se koriste zajedno s molitvomza ozdravljenje. — Oni koji traže ozdravljenje molitvom ne bitrebali zanemariti korišćenje pomoćnih sredstava koja su im na dohvat ruke. Nije poricanje vjere koristiti takve ljekove koje je Bog dao da ublaže bol i da pomognu prirodi u njenom djelu obnove. Nije poricanje vjere sarađivati s Bogom i dovesti sebe u stanje koje je najpovoljnije za oporavak. Bog je stavio u našu moć da steknemo znanje o zakonima života. Ovo znanje je stav-ljeno u naš doseg za upotrebu. Trebamo angažovati svaki obje- kat za obnavljanje zdravlja, koristeći sve moguće prednosti, ra- deći u skladu sa prirodnim zakonima. Kada smo se pomolili za ozdravljenje bolesnika, možemo raditi sa još više energije, zahvaljujući Bogu što imamo privilegiju da sarađujemo s Njim,i tražeći Njegov blagoslov za sredstva koja nam je On sam pru-žio. *(The Ministry of Healing, 231, 232.)*

Vjerujte Bogu bez obzira na ishod molitve. — Kada smo se molili za ozdravljenje bolesnika, bez obzira na ishod slu-čaja, ne gubimo vjeru u Boga. Ako smo pozvani da dočekamo žalost, prihvatimo gorku čašu, sjećajući se da je Očeva ruka držina našim usnama.

Ali ako se zdravlje obnovi, ne treba zaboravitida je primalac iscjeliteljske milosti stavljen pod obnovljenu oba-vezu prema Stvoritelju. *(The Ministry of Healing, 233.)*

Poglavlje 23— Molitva za oproštenje

Molitva za oproštaj se uvijek usliši odmah. — Kada se molimo za zemaljske blagoslove, odgovor na našu molitvu možebiti odgođen ili nam Bog može dati nešto drugo nego što tra- žimo, ali nije tako kada tražimo oslobođenje od grijeha. Njegovaje volja da nas očisti od grijeha, da nas učini svojom djecom i danam omogući da živimo svetim životom. Hristos je „dao sebe zanaše grijehe da bi nas izbavio od sadašnjeg doba zla po volji na-šeg Boga i Oca.“ Galatima 1:4. „A u ovome se uzdamo u Boga:šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemoprimiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ 1. Jo- vanova 5:14, 15. „Ako priznamo svoje grijehe, vjeran je i prave-dan da nam oprosti grijehe i očisti nas od svake nepravednosti.“

1. Jovanova 1:9. *(The Desire of Ages, 266.)*

Čim se Božje dijete približi prijestolu milosti, postaje kli- jent velikog Advokata. Prilikom svog prvog izgovaranja poka- janja i molbe za pomilovanje, Hrist se zalaže za njegov slučaj i čini ga svojim, predstavljajući molbu pred svojim Ocem kao svoj vlastiti zahtjev. *(Testimonies for the Church 6:364.)*

Recite Isusu svoje želje iskrenošću svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugu polemiku s Bogom ili da propovijedate Bogu, već sa srcem žalosnim zbog svojih grijeha, recite: „Spasime, Gospode, ili ću propasti.“ Ima nade za takve duše. Tražiće,pitaće, kucaće i naći će. Kada Isus skine teret grijeha koji slamadušu, doživjećete blagoslov Hristovog mira. *(Our High Calling,131.)*

Dok, videći grešnost grijeha, padamo bespomoćni pred krstom, tražeći oprost i snagu, naša molitva je saslušana i usli- šena. Oni koji iznose svoje molbe Bogu u Hristovo ime nikada neće biti odbijeni. Gospod kaže: „Onoga koji dođe k meni ni- pošto ću izbaciti.“ „On će paziti na molitvu siromašnih.“ Naša pomoć dolazi od Onoga koji sve drži u svojim rukama. Mir kojiOn šalje je garancija Njegove ljubavi prema nama.

Ništa ne može biti bespomoćnije, a opet nepobjedivije od duše koja osjeća svoju ništavnost i koja se u potpunosti oslanja na zasluge raspetog i uskrslog Spasitelja. Bog bi poslao svakog anđela na nebu u pomoć onome ko se potpuno oslanja na Hrista,prije nego da dopusti da on bude pobijeđen. *(The Signs of the Times, October 29, 1902.)*

Oni koji traže oproštaj moraju i sami imati stav kojioprašta. — Kada dođemo da tražimo milost i blagoslov odBoga, treba da imamo duh ljubavi i praštanja u našim srcima.Kako možemo moliti: „Oprosti nam dugove naše, kao što i miopraštamo dužnicima našim," a ipak se prepustiti duhu koji neoprašta? Matej 6:12. Ako očekujemo da naše molitve budu usli-šene, moramo oprostiti drugima na isti način i u istoj mjeri ukojoj se nadamo da će nam biti oprošteno. *(Steps to Christ, 97.)*Nakon što je završio molitvu Oče naš, Isus je dodao: „Jer,

ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama oprostiti vaš nebeski Otac. Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške." Matej 6:14, 15. Onaj ko je ne-oprostiv, prekida sam kanal kroz koji jedino može primiti milostod Boga. Ne bismo trebali misliti da ako oni koji su nas povrije- dili ne priznaju nepravdu imamo opravdanje da im uskratimo svoj oprost. Njihov je dio, bez sumnje, da ponize svoja srca po-kajanjem i priznanjem; ali moramo imati duh saosjećanja premaonima koji su prestupili protiv nas, bez obzira na to da li priznajusvoje greške ili ne. *(The Faith I Live By, 131.)*

U molitvi koju je Hrist poučio svoje učenike bio je zahtjev:Oprosti nam sagrešenja naša kao što i mi opraštamo onima kojisagriješe protiv nas. Ovu molitvu ne možemo ponavljati iz srca i usuditi se biti neoprostivi, jer molimo Gospoda da oprosti našeprestupe prema Njemu na isti način na koji opraštamo onima koji griješe protiv nas. Ali malo njih shvata pravi značaj ove mo-litve. Kad bi oni koji su neoprostivi shvatili dubinu njenog zna-čenja, ne bi se usudili to ponoviti i zamoliti Boga da postupa s njima kao što oni postupaju sa svojim drugovima smrtnicima. *(Testimonies for the Church 3:95.)*

Moramo ispitati svoja srca kao pripremu za dolazak pred Boga u molitvi, da bismo znali kakvog smo duha. Ako ne opro-stimo onima koji su nam prestupili, naše molitve za oprost neće biti uslišene. „Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim." Kada kao grešnici pristupamo pomilovanju, nemožemo izraziti osjećaj ove molbe bez oprosta u našim srcima za sve koji su nas povrijedili. Na ovu molbu Isus daje komentar:

„Jer, ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama opro-stiti vaš nebeski Otac. Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške." *(The Signs of the Times, August 21, 1884.)*

Ispovijest mora biti konkretna. — Prava ispovijest je u-vijek specifičnog karaktera i priznaje određene grijehe. Onimogu biti takve prirode da se samo iznesu pred Boga, mogu bitinepravde koje treba priznati pred pojedincima koji su zbog njihpretrpjeli povredu, ili mogu biti opšte vrste koji se trebaju obzna-niti u skupštini ljudi. Ali svako priznanje treba da

bude određenoi označeno, priznajući upravo grijehe za koje ste krivi. *(Testimo-nies for the Church 5:639.)*

Isus čuje jednostavnu molitvu za oproštenje. — Nije bitno da svi budu u stanju sa sigurnošću odrediti kada su im gri-jesi oprošteni. Lekcija koju treba naučiti djecu je da se njihove greške i propusti trebaju iznijeti Isusu u samom djetinjstvu ži- vota. Naučite ih da svakodnevno traže od Njega oproštenje za bilo koju nepravdu koju su učinili, i da Isus čuje jednostavnu molitvu pokajničkog srca, i da će im oprostiti i primiti ih, baš kao što je primao djecu dovedenu k njemu kada je bio na zemlji.*(Child Guidance, 494, 495.)*

Onda, djeco, dođite Isusu. Dajte Bogu najdragocjeniju po-nudu koju možete učiniti; dajte mu svoje srce. On vam govori:

„Sine moj, kćeri moja, daj Mi svoje srce. Premda vaši grijesi budu kao grimiz, učiniću ih bijelim kao snijeg; jer ću vas očistitisvojom krvlju. Učiniću vas članovima Moje porodice – djecomnebeskog Kralja. Uzmi Moj oprost, Moj mir koji ti besplatno dajem. Odjenuću vas u svoju vlastitu pravdu – vjenčano ruho –i učiniti vas spremnim za svadbenu večeru Jagnjetovu. Kada bu-dete obučeni u Moju pravednost, kroz molitvu, kroz budnost, kroz marljivo proučavanje Moje riječi, moći ćete dostići visok standard. Shvatićete istinu i vaš karakter će biti oblikovan bo- žanskim uticajem; jer ovo je volja Božja, pa i vaše posvećenje.“*(The SDA Bible Commentary 3:1162.)*

Veoma je neophodno da se molimo da bismo imali snage odozgo da vidimo i odupremo se iskušenjima neprijatelja; ali Sotona uvijek nastoji spriječiti ljude da se mole, ispunjavajući njihovo vrijeme poslom ili zadovoljstvom, ili ih uvodeći u takvozlo da neće imati želje da se mole. Gospod Isus je učinio nebo dostupnim svima koji će mu doći, i poziva djecu i mlade da dođu. On je rekao: „Pustite malu djecu da dođu k meni i nemojteim braniti; jer takvih je kraljevstvo Božije.“ Isus bi želio da djecai mladi dođu k Njemu sa istim povjerenjem s kojim idu svojim roditeljima. Kao što dijete traži od majke ili oca hljeba kad je gladno, tako bi Gospod htio da od Njega tražite ono što vam treba. Ako su vam grijesi teški na srcu, treba da dođete Bogu i kažete: „Za Boga miloga, oprosti mi grijehe.“ Svaka iskrena mo-litva biće saslušana na nebu, i svaka usrdna molba za milost i snagu biće uslišena. *(The Youth’s Instructor, July 7, 1892.)*

Mora se pokazati da je molitva za oproštaj iskrena. — „Ne odbaci me od svog prisustva i ne uzmi od mene svoga sve-tog Duha.“ Pokajanje kao i oproštenje je dar Božji kroz Hrista. Uticajem Duha svetoga uvjeravamo se u grijeh i osjećamopotrebu za oprostom. Nikome osim skrušenima nije oprošteno; ali milost Gospodnja čini srce pokajničkim. On

je upoznat sa svim našim slabostima i nemoćima, i On će nam pomoći. On ćečuti molitvu vjere; ali iskrenost molitve može se dokazati samonašim naporima da se uskladimo sa velikim moralnim standar- dom koji će testirati karakter svakog čovjeka. Moramo otvoriti svoja srca uticaju Duha i iskusiti njegovu moć preobražaja. *(TheReview and Herald, June 24, 1884.)*

„Ištite, i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorićevam se.“ Zašto ne vjerujemo Bogu na riječ? Traženje i primanjeusko su povezani. Ako s vjerom tražite stvari koje je Bog obe- ćao, dobićete. Tražite od Isusa stvari koje su vam potrebne. Za-molite ga za oproštenje grijeha, i dok budete molili s vjerom, vaše srce će biti omekšano, i oprostićete onima koji su vas po- vrijedili, a vaše će molbe ići Bogu namirisane ljubavlju. Uz mo-litvu dolazi i bdjenje u molitvi, i svaka misao, riječ i čin biće u skladu s vašom iskrenom molbom za reformu u životu. Molitvavjere će donijeti odgovarajuće uzvratne rezultate. Ali puka forma riječi, bez usrdne iskrenosti i žarke želje za pomoći, bez očekivanja primanja, neće pomoći. Neka takav molilac ne mislida će primiti išta od Gospoda. Oni koji dolaze Bogu moraju vje-rovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže. *(The Review and Herald, March 28, 1912.)*

Poglavlje 24— Molitva za oproštenje

Molite se za druge. — Potrudimo se da hodimo u svjetlo- sti kao što je Hristos u svjetlosti. Gospod je okrenuo zatočeniš- tvo Jova kada se molio, ne samo za sebe, već i za one koji su muse protivili. Kada je osjetio iskrenu želju da se pomogne dušamakoje su prestupile protiv njega, on je sam dobio pomoć. Pomo- limo se, ne samo za sebe, već i za one koji su nas povrijedili, a idalje nas vrijeđaju. Molite, molite, posebno u svom umu. Ne dajGospodu mira; jer su Njegove uši otvorene da čuju iskrene, istrajne molitve, kada se duša ponizi pred Njim. *(The SDA BibleCommentary 3:1141.)*

Vi treba da budete agent preko koga će Bog govoriti duši.Dragocjene stvari će vam doći u sjećanje, a sa srcem preplavlje-nim Isusovom ljubavlju govorićete riječi od vitalnog interesa i važnosti. Vaša jednostavnost i iskrenost biće najviša elokven- cija, a vaše riječi će biti upisane u nebeske knjige kao prikladneriječi, koje su kao zlatne jabuke u slikama od srebra. Bog će ih učiniti iscjeljujućom poplavom nebeskog uticaja, probuditi uvje-renje i želju, a Isus će dodati svoje zastupništvo vašim moli- tvama, i zatražiti za grešnika dar Svetog Duha, i izliti ga na nje-govu dušu. I biće radosti u prisustvu anđela Božjih zbog jednoggrešnika koji se kaje. *(Sons and Daughters of God, 274.)*

Svuda oko vas ima onih koji imaju nevolje, kojima su potrebne riječi saosjećanja, ljubavi i nježnosti i naše ponizne, sažaljive molitve. *(Testimonies for the Church 3:530).*

Nazivajući Boga svojim Ocem, prepoznajemo svu Nje- govu djecu kao našu braću. Svi smo mi dio velike mreže čovje-čanstva, svi smo članovi jedne porodice. U naše peticije treba dauključimo i naše komšije, ali i sebe. Niko ne moli ispravno ko traži blagoslov samo za sebe. *(Sons and Daughters of God, 267.)*

Dok nastojimo pridobiti druge za Hrista, noseći teret dušau našim molitvama, naša vlastita srca će kucati od oživljajućeg uticaja Božje milosti; naše vlastite naklonosti će sijati s više bo- žanskog žara; cio naš hrišćanski život biće stvarniji, ozbiljniji, molitveniji. *(Christ's Object Lessons, 354).*

Ima duša koje su izgubile hrabrost; razgovarajte s njima, molite se za njih. Ima onih kojima je potreban hljeb života. Či- tajte im iz Riječi Božje. Postoji bolest duše koju nijedan melemne može dosegnuti, nijedan lijek ne može izliječiti. Molite se zanjih i dovedite ih Isusu Hristu. I u svim vašim djelima Hrist će biti prisutan da ostavi utiske u ljudska srca. *(Welfare Ministry, 71.)*

Neka oni koji su duhovni razgovaraju sa ovim dušama. Molite se sa njima i za njih. Neka se mnogo vremena provede umolitvi i pažljivom traženju riječi. Neka svi steknu stvarne či- njenice vjere u svojim dušama kroz vjerovanje da će im se Duhsveti dodijeliti jer stvarno gladuju i žeđaju za pravednošću. *(Testimonies for the Church 6:65).*

Kada ja umre, probudiće se intenzivna želja za spasenjemdrugih – želja koja će dovesti do upornih napora da se čini dobro.Biće sjetva kraj svih voda; i usrdna molitva, istrajne molitve, ićiće u nebo u korist duša koje propadaju. *(Gospel Workers, 470).*

O, da se usrdna molitva vjere može svuda podići: Daj miduše zakopane sada u smeću zablude, ili ću umrijeti! Dovediteih do spoznaje istine kakva je u Isusu. *(This Day With God, 171).*Počnite moliti za duše; približiti se Hristu, blizu Njegove krvave strane. Neka krotak i tih duh krasi vaše živote, i neka sevaše usrdne, slomljene, ponizne molbe uzdignu do Njega za mudrost da biste uspjeli spasiti ne samo svoju dušu, već i duše drugih. *(Testimonies for the Church 1:513.)*

Mnogo je onih od kojih je nada otišla. Vratite im sunce. Mnogi su izgubili hrabrost. Govorite im riječi oraspoloženja. Molite se za njih. *(Prophets and Kings, 719.)*

Duše treba tražiti, moliti za njih, za njih se truditi. Treba uputiti iskrene apele. Moraju se prinijeti usrdne molitve. Naše dosadne molbe bez duha treba da se pretvore u molitve velike ozbiljnosti. *(Testimonies for the Church 7:12).*

Ovaj rad zahtijeva od vas da pazite na duše jer one morajupoložiti račun. Hristova nježnost mora prožimati srce radnika. Ako volite duše, otkrićete nježnu brigu za njih. Unosićete po- nizne, usrdne, iskrene molitve za one koje posjećujete. Miris Hristove ljubavi će se otkriti u vašem djelu. Onaj koji je dao svojvlastiti život za život svijeta, sarađivaće s nesebičnim radnikomkako bi ostavio utisak na ljudska srca. *(Testimonies for the Church 6:75, 76.)*

Radimo na ovom planu i molimo se jedni za druge, dovo-deći jedni druge pravo u prisutnost Boga živom vjerom. *(The Review and Herald, August 28, 1888.)*

Molite se za blagoslov kako biste blagoslovili druge. —Naše molitve ne trebaju biti sebično traženje, samo za našu vla-stitu korist. Moramo tražiti da možemo dati. Princip Hristovog života mora biti princip našeg života. „Zbog njih," rekao je, go-voreći o svojim učenicima, „Ja se posvećujem, da i oni budu posvećeni." Jovan 17:19. Ista odanost, ista samopožrtvovanost, ista podložnost zahtjevima Božje riječi, koji su se ispoljili u Hri-stu, moraju se vidjeti u Njegovim slugama. Naša misija u svijetunije da služimo ili ugodimo sebi;

mi treba da slavimo Boga sa- rađujući s Njim da bismo spasili grešnike. Trebamo tražiti bla- goslove od Boga da bismo mogli dijeliti s drugima. Sposobnostprimanja se čuva samo prenošenjem. Ne možemo nastaviti pri- mati nebesko blago bez dijeljenja s onima oko nas. Kada se mo-limo: „Hljeb naš nasušni daj nam danas“, tražimo za druge kaoi za sebe. I priznajemo da ono što nam Bog daje nije samo za nas. Bog nam daje u povjerenju, da nahranimo gladne. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 111, 112.)*

Posredujte za druge u privatnoj molitvi. — U privatnojmolitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za sve svoje rođake i pri-jatelje. Klijet je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće,iskušenja i probe. Zajednički sastanak za obožavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca. *(Testimonies for the Church2:578.)*

Molite se za one koji propovijedaju i služe. — Među Božjim narodom u ovo vrijeme treba da postoje česti periodi iskrene, usrdne molitve. Um treba stalno biti u molitvenom stavu. U kući i u crkvi neka se prinose usrdne molitve u ime onih koji su se predali propovijedanju Riječi. *(In Heavenly Places, 87.)*

Dok mladići odlaze da propovijedaju istinu, trebalo bi da imate vremena za molitvu za njih. Molite se da ih Bog poveže sa sobom i da im da mudrost, milost i znanje. Molite se da budusačuvani od Sotoninih zamki i da budu čisti u mislima i sveti u srcu. Molim vas koji se bojite Gospoda da ne gubite vrijeme nabeskoristan razgovor ili na bespotreban rad da biste zadovoljili ponos ili udovoljili apetitu. Neka tako stečeno vrijeme bude potrošeno u rvanju s Bogom za vaše službenike. Podignite rukekao što su Aron i Hur učinili za Mojsijeve ruke. *(Testimonies forthe Church 5:162).*

Molite se za mlade crkve. — Neka stariji po iskustvu ču-vaju mlađe; a kada ih vide u iskušenju, odvedite ih u stranu i molite se s njima i za njih. *(Messages to Young People, 18).*

Učitelji subotne škole mole se za članove vašeg razreda.---Kao radnici za Boga, želimo više od Isusa, a manje od sebe. Trebalo bi da imamo veći teret za duše i da se svakodnevno mo-limo da nam se da snaga i mudrost za subotu. Nastavnici, upoz-najte se sa svojim razredima. Molite se s njima i naučite ih kako da se mole. Neka srce bude smekšano, a molbe kratke i jedno- stavne, ali iskrene. *(Counsels on Sabbath School Work, 125.)*

Učenici da se mole za nastavnike. — Učenici treba da imaju svoje periode molitve, u kojima mogu ponuditi gorljive, jednostavne molbe da Bog blagoslovi direktora škole

fizičkom snagom, mentalnom bistrinom, moralnom snagom i duhovnom razboritošću, i da svaki učitelj bude kvalifikovan Božjom blago-daću da obavlja svoj posao. *(Fundamentals of Christian Educa-tion, 293.)*

Molite se za suhrišćane. — Prečesto zaboravljamo da je našim kolegama potrebna snaga i radost. U vremenima posebnezbunjenosti i opterećenja, pobrinite se da ih uvjerite u svoje inte-resovanje i saosjećanje. Dok pokušavate da im pomognete svo-jim molitvama, dajte ih do znanja kada to učinite. Pošaljite Božju poruku svojim radnicima: „Budite jaki i hrabri.“ Jošua 1:6. *(Testimonies for the Church 7:185.)*

Roditelji da se mole za svoju djecu. — Bog je obećao daće dati mudrost onima koji traže u vjeri, i On će učiniti baš kakoje rekao. Zadovoljan je vjerom koja mu vjeruje na riječ. Augu- stinova majka molila se za obraćenje svog sina. Nije vidjela ni-kakve dokaze da je Božji Duh impresionirao njegovo srce, ali nije bila obeshrabrena. Stavila je prst na tekstove, izlažući pred Bogom Njegove vlastite riječi, i molila se kako samo majka može. Njeno duboko poniženje, njena iskrena upornost, njena nepokolebljiva vjera su pobijedili i Gospod joj je dao želju nje- nog srca. Danas je isto tako spreman da sasluša molbe svog na-roda. „Nije mu ruka okračala da ne može spasiti, niti je Njegovouho otežalo da ne može čuti.“ I ako ga hrišćanski roditelji usrdnotraže, On će im napuniti usta argumentima i, radi svog imena, snažno će raditi u njihovu korist obraćenja njihove djece. *(Testi-monies for the Church 5:322, 323.)*

Trebalo bi da se molimo Bogu mnogo više nego što to činimo. Velika je snaga i blagoslov u zajedničkoj molitvi u na- šim porodicama, sa i za našu djecu. *(Child Guidance, 525.)*

Neka vam Hrist pronađe svoju ruku pomoći da izvršite svoje namjere. Molitvom možete steći iskustvo koje će vašu slu-žbu za vašu djecu učiniti savršeno uspješnom. *(Child Guidance,69.)*

Nisi smatrala da je težak rad teret ako bi ti se otvorio put da se brineš o svojoj djeci i zaštitiš ih od bezakonja koje prevla-dava u ovom dobu svijeta. To je bio teret tvog srca da ih vidiš kako se okreću Gospodu. Snažnim plačem i suzama molila si sepred Bogom za svoju djecu. Njihovo obraćenje si toliko željela.Ponekad bi tvoje srce gubilo nadu i klonulo, a ti bi se bojala da tvoje molitve neće biti uslišene; onda bi ponovo posvetila svojudjecu Bogu, i tvoje bi ih srce čežnjivo iznova položilo na oltar.

Kada su otišli u vojsku, tvoje molitve su ih pratile. Bili sudivno sačuvani od povrede.

Zvali su to dobrom srećom; ali maj-čine molitve uznemirene, opterećene duše, dok je osjećala opa- snost svoje djece i opasnost da budu odsječeni u mladosti bez nade u Boga, imale su mnogo veze s njihovim očuvanjem. Ko- liko je molitava bilo uneseno na nebo da se ovi sinovi sačuvaju da slušaju Boga, da posvete svoje živote Njegovoj slavi! U svo-joj brizi za svoju djecu molila si Boga da ti ih ponovo vrati, i trebala bi se ozbiljnije truditi da ih vodiš putem svetosti. *(Testi-monies for the Church 2:274, 275.)*

On [Bog] neće odbiti da čuje iskrenu molitvu roditelja, koja je potpomognuta upornim radom, da njihova djeca budu blagoslovena od Njega i postanu vjerni radnici u Njegovom djelu. Kada roditelji obavljaju svoju dužnost na način koji je Bogodredio, oni mogu biti sigurni da će njihovi zahtjevi za Njego- vom pomoći u njihovom kućnom poslu biti uslišeni. *(The Signsof the Times, May 4, 1888.)*\

Neprekidno gledajte kako biste prekinuli struju i smanjili težinu zla kojim Sotona pritiska vašu djecu. Djeca to ne mogu sama. Roditelji mogu mnogo. Uz usrdnu molitvu i živu vjeru, velike pobjede će se postići. *(Spiritual Gifts 4b, 139.)*

Da bi svoj posao obavila kako treba, potrebni su talenat i vještina i strpljiva, pažljiva briga. Ovo poziva na nepovjerenje usebe i iskrenu molitvu. Neka svaka majka nastoji upornim tru- dom da ispuni svoje obaveze. Neka dovede svoje mališane Isusuu naručju vjere, govoreći Mu o svojoj velikoj potrebi i tražeći mudrost i milost. *(Counsels to Parents, Teachers, and Students,128.)*

Mukotrpan trud, molitva i vjera, kada se sjedine sa isprav-nim primjerom, neće biti beskorisni. Dovedite svoju djecu Bogu u vjeri i nastojte da njihove podložne umove impresionirate osje-ćajem njihovih obaveza prema svom nebeskom Ocu. *(Tempe- rance, 157, 158.)*

Ne očekujte da će se promjena dogoditi u vašoj djeci bez strpljivog, ozbiljnog rada, pomiješanog sa žarkom molitvom. Proučavanje i razumijevanje njihovih raznolikih karaktera i iz dana u dan oblikovanje prema božanskom modelu, posao je kojizahtijeva veliku marljivost i upornost, i mnogo molitve, sapostojanom vjerom u Božja obećanja. *(The Signs of the Times, May 4, 1888.)*

Čak i beba u majčinom naručju može boraviti kao pod sje-nom Svemogućeg kroz vjeru majke moliteljice. *(The Desire of Ages, 512.)*

Očevi i majke, zar se nećete sa energijom, istrajnošću i lju-bavlju prihvatiti svog posla? Svakodnevno sijte dragocjeno sjeme, uz usrdnu molitvu da ga Bog napoji rosom blagodati

i podari vam obilnu žetvu. Sin Božji je umro da iskupi grešni, buntovni rod. Hoćemo li se suzdržavati od bilo kakvog truda iližrtve da spasimo svoju dragu djecu? *(The Signs of the Times, November 24, 1881.)*

Nakon što ste vjerno izvršili svoju dužnost prema svojojdjeci, odnesite ih Bogu i zamolite Ga da vam pomogne. ReciteMu da ste obavili svoj dio, a zatim u vjeri zamolite Boga da učiniNjegov dio, ono što vi ne možete učiniti. *(Child Guidance, 256.)*

Opreznost u prepoznavanju kad posredničku molitvu treba odložiti i tražiti posebne smjernice od Gospoda. — Mojmuž i ja jednom smo prisustvovali sastanku na kojem su iska-zane naše simpatije prema bratu koji je veoma patio od tuberku-loze. Bio je blijed i mršav. Tražio je molitve Božjeg naroda. Re-kao je da mu je porodica bolesna, te da je izgubio dijete. Govorioje sa osjećajem žalosti. Rekao je da je već neko vrijeme čekaoda vidi brata i sestru Vajt. Vjerovao je da će ozdraviti ako sebudu molili za njega. Nakon što je sastanak zatvoren, braća sunam skrenula pažnju na slučaj. Rekli su da im crkva pomaže, damu je žena bolesna, a dijete umrlo. Braća su se sastala u njegovojkući i ujedinila se u molitvi za napaćenu porodicu. Bili smo jakoumorni i nosili smo teret rada tokom sastanka i željeli smo dadobijemo ispriku. Odlučila sam da se ne upuštam u molitvu ni za koga, osim ako Duh Gospodnji to ne diktira…

Te noći smo se poklonili u molitvi i iznijeli njegov slučaj pred Gospodom. Molili smo se da saznamo Božju volju u vezi snjim. Sve što smo željeli je da se Bog proslavi. Da li bi Gospodželio da se molimo za ovog napaćenog čovjeka? Ostavili smo teret Gospodu i povukli se da se odmorimo.

U snu je jasno predstavljen slučaj tog čovjeka. Prikazan jenjegov tok od njegovog djetinjstva, i da, ako se molimo, Gospodnas neće čuti jer je vidio bezakonje u njegovom srcu.

Sledećeg jutra čovjek je došao po nas da se pomolimo za njega. Odveli smo ga u stranu i rekli mu da nam je žao što smo bili primorani da odbijemo njegov zahtjev. Ispričala sam svoj san, za koji je on priznao da je istinit. On je praktikovao samoz- loupotrebu [masturbaciju] od djetinjstva, i nastavio je sa tom praksom tokom svog bračnog života, ali je rekao da će pokušatida se odvoji od toga.

Ovaj čovjek je imao davno uspostavljenu naviku koju je trebalo prevazići. Bio je u srednjim godinama života. Njegovi moralni principi bili su toliko slabi da su, kada su dovedeni u sukob sa dugo uspostavljenom popustljivošću, bili savladani… Ovdje je bio

čovjek koji se svakodnevno ponižavao, a ipak se usudio da se upusti u prisustvo Božje i zatraži povećanje snage koju je podlo proćerdao i koju bi, ako bi mu bila podarena, potro-šio na svoju požudu.

Kakvu strpljivost ima Bog! Ako bi postupao s čovjekom uskladu s njegovim pokvarenim putem, ko bi mogao živjeti u Nje-govim očima? Šta da smo bili manje oprezni i iznijeli slučaj o- vog čovjeka pred Bogom dok je činio bezakonje, da li bi Gospodčuo? Da li bi odgovorio? „Jer ti nisi Bog koji voli zlo, niti će zlostanovati s tobom. Bezumni neće stajati pred tvojim očima; ti mrziš sve koji čine bezakonje.“

Ovo nije usamljen slučaj. Čak ni bračna veza nije bila do-voljna da sačuva ovog čovjeka od pokvarenih navika iz mlado- sti. Voljela bih da se uvjerim da su ovakvi slučajevi kao što samja predstavila rijetki, ali znam da su česti. *(Child Guidance 450,451)*

Poglavlje 25— Anđeli i molitva

Anđeli bilježe svaku iskrenu molitvu — Sada treba da se upoznamo sa Bogom i da okušamo njegova obećanja. Anđeli zapisuju svaku ozbiljnu i iskrenu molitvu. Radije treba da se odreknemo sebičnih zadovoljstava, nego da zanemarimo zajednicu sa Bogom. Najveće siromaštvo i samoodrica nje sa Njime bolji su nego sva bogatstva, časti, udobnost i prijateljstva bez Njega. Moramo naći vremena za molitvu. Ako dopustimo da svjetski interesi zaokupe naš duh, Bog će nam možda dati vremena time što će nam oduzeti naše idole koji se sastoje od zlata, kuća i plodne zemlje. {VB 506.1}. (The Great Controversy, 622.)

Neka anđeli zapisivači napišu istoriju svetih borbi i sukoba naroda Božijeg, neka zabilježe njihove molitve i suze; ali neka Bog ne bude obeščašćen proglasom sa ljudskih usana, izjavlju- jući: „Ja sam bezgrešan. Ja sam svet.“ Posvećene usne nikada neće izgovoriti takve drske riječi. *(The Signs of the Times, May 23, 1895.)*

Anđeli mogu čuti naše molitve. — Kada bi ljudi mogli da vide nebeskom vizijom, oni bi gledali grupe anđela koji se ističu snagom koji su stacionirani oko onih koji su održali riječ Hristovog strpljenja. Sa saosjećajnom nježnošću, anđeli su svje-dočili njihovoj nevolji i slušali njihove molitve. *(The Great Con-troversy, 630.)*

Anđeli nose naše molitve do neba. — Dobro disciplino-vana porodica, koja voli i sluša Boga, biće vesela i srećna. Otac,kada se vrati sa svakodnevnog rada, neće donijeti svoje nedou- mice u svoj dom. Osjetiće da su dom i porodični krug previše sveti da bi bili pokvareni nesretnim nedoumicama. Kada je na- pustio svoj dom, on nije ostavio svog Spasitelja i svoju religiju.Oboje su mu bili saputnici. Slatki uticaj njegovog doma, blago-slov njegove žene i ljubav njegove djece, čine njegov teret lak- šim; i vraća se s mirom u srcu, i veselim, ohrabrujućim riječima za svoju ženu i djecu, koji radosno čekaju njegov dolazak. Dok se sa svojom porodicom klanja pred oltarom molitve kako bi izrazio svoju zahvalnost Bogu za Njegovu brigu o sebi i volje- nima tokom dana, anđeli Božji lebde u prostoriji i nose usrdne molitve bogobojažljivih roditelja u nebo, kao slatki tamjan, na koji se odgovara uzvraćanjem blagoslova. *(Selected Messages 2:439, 440.)*

Anđeli slušaju hvalu i molitvu vjere i nose molbe Onome koji služi u svetinji za svoj narod, i prinosi Njegove zasluge u njihovo ime. Istinska molitva preuzima svemoć i daje ljudima pobjedu. Na kolenima hrišćanin dobija snagu da se odupre isku-šenju. *(The Review and Herald, February 1, 1912.)*

Bog ne ostavlja svoju zabludjelu djecu koja su slaba u vjerii koja čine mnogo grešaka. Gospod sluša i čuje njihovu molitvui njihovo svjedočanstvo. Oni koji gledaju u Isusa iz dana u dan iiz sata u sat, koji bdiju u molitvi, približavaju se Isusu. Anđeli raširenih krila čekaju da ponesu njihove skrušene molitve Bogui da ih zabilježe u nebeskim knjigama. *(The SDA Bible Commen-tary 4:1184.)*

Anđeli čekaju da odgovore na naše molitve. — Često seu brizi o patnicima mnogo pažnje posvećuje manjim stvarima, dok se zaboravlja potreba pacijenata za velikim spasonosnim istinama jevanđelja, koje bi služile i duši i tijelu. Kada zanema-rite molitvu za bolesne, lišavate ih velikih blagoslova; jer Božjianđeli čekaju da služe ovim dušama kao odgovor na vaše molbe.*(Medical Ministry, 195.)*

Prije izlaska iz kuće zbog posla, treba sazvati cijelu poro-dicu; a otac, ili majka u očevom odsustvu, treba da se usrdno moli Bogu da ih sačuva tokom dana. Dođite u poniznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i opasnosti predsobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njihbrigu Gospodnju. Anđeli službenici će čuvati djecu koja su tako posvećena Bogu. *(Child Guidance, 519.)*

Posebni anđeli su određeni da odgovore na molitve. —Nebeska bića su određena da odgovore na molitve onih koji ne-sebično rade za interese Božjeg djela. Najviši anđeli u nebeskimdvorovima postavljeni su da izvršavaju molitve koje se uzdižu Bogu za napredak Božjeg djela. Svaki anđeo ima svoju posebnudužnost koju mu nije dozvoljeno napustiti ni na jednom drugommjestu. Ako bi otišao, sile tame bi stekle prednost...

Iz dana u dan traje sukob dobra i zla. Zašto oni koji su i- mali mnogo mogućnosti i prednosti ne shvataju intenzitet ovog posla? Oni bi trebali biti inteligentni u vezi s tim. Bog je Vladar.Svojom vrhovnom moći On drži pod kontrolom i kontroliše ze-maljske moćnike. Preko svojih sredstava On obavlja posao kojije bio određen prije osnivanja svijeta.

Mi kao narod ne razumijemo kako bismo trebali veliki su-kob koji se odvija između nevidljivih agencija, borbu izmeđulojalnih i nelojalnih anđela. Zli anđeli stalno rade, planirajusvoju liniju napada, kontrolišu kao komandanti, kraljevi i vladarinelojalne ljudske snage. Pozivam Hristove propovjednike da pri-onu na razumijevanje svega što dolazi na dohvat njihovog glasa,istinu o službi anđela. Ne upuštajte se u maštovita nagađanja.Pisana Riječ je naša jedina sigurnost. Moramo se moliti kao iDanilo, da nas čuvaju nebeske inteligencije. Kao duhovi službe-nici, anđeli su poslani da služe onima koji će biti naslednici spa-senja. Molite se, braćo moja, molite se kao što se nikada ranijeniste molili. Nismo spremni za Gospodnji dolazak. Moramo te-meljno raditi za vječnost. *(The SDA Bible*

Commentary 4:1173.)

Bog je odredio anđele koji vrše Njegovu volju da odgo-vore na molitve krotkih na zemlji i da upute Njegove službenikesavjetom i sudom. Nebeske agencije neprestano nastoje prenijetiblagodat, snagu i savjet Božjoj vjernoj djeci, kako bi oni mogli igrati svoju ulogu u radu prenošenja svjetla svijetu. *(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 484.)*

Anđeli službenici čekaju oko prijestola da odmah poslu- šaju nalog Isusa Hrista da usliše svaku molitvu ponuđenu u iskrenoj, živoj vjeri. *(Selected Messages 2:377.)*

O, kad bismo svi mogli shvatiti blizinu neba zemlji! Kadazemaljska rođena djeca to ne znaju, oni imaju anđele svjetlosti za svoje pratioce; jer su nebeski glasnici poslani da služe onimakoji će biti naslednici spasenja. Nijemi svjedok čuva svaku živudušu, tražeći da je osvoji i privuče Hristu. Anđeli nikada ne ostavljaju onog ko se kuša kao plijen neprijatelju koji bi uništioljudske duše ako bi mu to bilo dopušteno. Sve dok postoji nada,dok se ne odupru Duhu svetom u svoju vječnu propast, ljude ču-vaju nebeske inteligencije.

Oh, kad bi svi mogli vidjeti našeg dragocjenog Spasitelja kakav je Spasitelj. Neka Njegova ruka povuče veo koji skriva Njegovu slavu od naših očiju. Pokazuje Ga na Njegovom viso- kom i svetom mjestu. Šta vidimo? Našeg Spasitelja, ali ne u po-ložaju tišine i neaktivnosti. Okružen je nebeskim inteligenci- jama, heruvimima i serafima, deset hiljada puta deset hiljada anđela. Sva ova nebeska bića imaju jedan cilj iznad svih drugih,za koji su intenzivno zainteresovani – Njegovu crkvu u svijetu pokvarenosti. Oni rade za Hrista pod Njegovim nalogom, da spasu do kraja sve koji gledaju u Njega i vjeruju u Njega.

Nebeskim anđelima je povjereno da čuvaju ovce Hristove paše. Kada bi Sotona sa svojim varljivim zamkama prevario, akoje moguće, i same izabrane, ovi anđeli pokreću uticaje koji će spasiti kušane duše ako obrate pažnju na Riječ Gospodnju,shvate svoju opasnost i kažu: „Ne, ja neću ulaziti u tu šemu So-tone. Imam starijeg brata na tronu na nebu, koji je pokazao da senježno zanima za mene i neću ožalostiti Njegovo srce ljubavi.“

Živeći usred ovih suprotstavljenih sila, možemo kroz upražnjavanje vjere i molitve pozvati na svoju stranu pratnju nebeskih anđela, koji će nas čuvati od svakog kvarnog uticaja. *(Our High Calling, 23.)*

Anđeli bilježe naše molitve i pružaju pomoć. — Kada ustanete ujutro, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za sna-gom od Boga? I da li ponizno, od srca obznanjujete svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeli bilježe vaše molitve,i ako ove molitve nisu izašle s lažnih usana, kada ste u opasnostida nesvjesno učinite nešto loše i izvršite uticaj

koji će navesti druge da čine loše, vaš anđeo čuvar će biti pored vas, podstičućivas na bolji kurs, birajući vaše riječi za vas i utičući na vaše postupke.

Ako se ne osjećate u opasnosti i ako se ne molite za pomoći snagu da se oduprete iskušenjima, sigurno ćete zalutati; vaše zanemarivanje dužnosti će biti označeno u Božjoj knjizi na nebu,i naći ćete se manjkavi u danu iskušenja. *(Messages to Young People, 90.)*

Bog nam šalje pojačanje anđela u pomoć kao odgovorna molitvu. — Ako Sotona vidi da mu prijeti opasnost da izgubijednu dušu, potrudiće se da je zadrži. A kada se pojedinac pro- budi u svojoj opasnosti i, s nevoljom i žarom, traži od Isusa snagu, Sotona se boji da će izgubiti zarobljenika, i poziva poja-čanje svojih anđela da se ograde u jadnoj duši i formiraju zid tame oko njega, da nebeska svjetlost ne dopre do nje. Ali ako onaj koji je u opasnosti istraje i u svojoj nemoći se baci na zasluge krvi Hristove, naš Spasitelj sluša usrdnu molitvu vjere išalje pojačanje onih anđela koji se odlikuju snagom da ga izbave. Sotona ne može podnijeti pozivanje na svog moćnog rivala, jer se boji i drhti pred Njegovom snagom i veličanstvom. Na zvuk usrdne molitve, čitava Sotonina vojska drhti. On nastavlja da po-ziva legije zlih anđela da ostvari svoj cilj. A kada anđeli, sve- moćni, obučeni u nebeski arsenal, priteknu u pomoć duši koja jeklonula, progonjena, Sotona i njegova vojska se povlače, dobro znajući da je njihova bitka izgubljena. Sotonini voljni podanici su vjerni, aktivni i ujedinjeni u jednom cilju. I iako se mrze i ratuju jedni s drugima, ipak koriste svaku priliku da unaprijede svoj zajednički interes. Ali veliki Komandant na nebu i na zemljije ograničio Sotoninu moć. *(Testimonies for the Church 1:345, 346.)*

Starateljstvo nebeske vojske daje se svima koji će raditi naBožjim putevima i slijediti Njegove planove. Možemo ozbilj- nom, skrušenom molitvom pozvati nebeske pomoćnike na svoju stranu. Nevidljive vojske svjetlosti i sile će raditi sa poniznima, krotkima i skromnima. (*Selected Messages 1:97.)*

Vidjela sam neke, sa jakom vjerom i mučnim vapajima, kako mole Boga. Lica su im bila blijeda i obilježena dubokom tjeskobom, izražavajući njihovu unutrašnju borbu. Čvrstoća i velika ozbiljnost izražavala se na njihovim licima; velike kapi znoja padale su im sa čela. S vremena na vrijeme njihova bi licaobasjali znaci Božjeg odobravanja, i opet bi se na njih spustio isti svečani, ozbiljan, zabrinut pogled.

Zli anđeli su se gomilali uokolo, pritiskajući tamu na njihkako bi isključili Isusa iz njihovog pogleda, kako bi njihove očimogle biti privučene tami koja ih je okruživala, i tako ih naveli da ne vjeruju Bogu i gunđaju protiv Njega. Njihova jedina sigur-nost bila je u tome što su im oči bile usmjerene prema gore. Božjianđeli su nadzirali Njegov narod, i dok je

otrovna atmosfera zlih anđela bila pritisnuta oko ovih zabrinutih, nebeski anđeli su neprestano mahali svojim krilima nad njima kako bi raspršili gustu tamu.

Dok su oni koji su se molili nastavljali sa svojim usrdnimvapajem, povremeno im je dolazio zrak svjetlosti od Isusa, da im ohrabri srca i osvijetli im lice. Neki, vidjela sam, nisu učes- tvovali u ovom poslu mučenja i molitve. Djelovali su ravno- dušno i nemarno. Nisu se opirali tami oko sebe i zatvorila ih je kao gusti oblak. Anđeli Božji su ih ostavili i otišli u pomoć usrd-nim moliocima. Vidio sam kako anđeli Božji žure u pomoć svima koji su se borili svom snagom da se odupru zlim anđelimai pokušavali sebi pomoći tako što su ustrajno prizivali Boga. AliNjegovi anđeli su napustili one koji se nisu trudili da sebi po- mognu, i ja sam ih izgubila iz vida. *(Early Writings, 269, 270.)*

Duge molitve zamaraju anđele. — Dugi, prozni razgo- vori i molitve nisu na mjestu nigdje, a posebno na društvenom sastanku. Zamaraju anđele kao i ljude koji ih slušaju. Naše mo-litve bi trebale biti kratke i određene. *(The Review and Herald, October 10, 1882.)*

Anđeli će nas naučiti kako da se molimo. — Članovi crkve, mladi i stari, treba da budu obrazovani da idu da pronoseovu poslednju poruku svijetu. Ako idu u poniznosti, anđeli Božjiće ići s njima, učeći ih kako da podignu glas u molitvi, kako da podignu glas u pjesmi i kako da objavljuju jevanđeosku porukuza ovo vrijeme. *(Messages to Young People, 217.)*

Anđeli su iznenađeni što se ljudi tako malo mole. — Štamogu da misle nebeski anđeli o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima, koja su podložna iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu tra-žiti ili misliti, a oni se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom ra-došću; a ipak, zemaljska djeca, kojima je toliko potrebna pomoćkoju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva. *(Steps to Christ, 94.)*

Poglavlje 26— Lažna, krivotvorena molitva

Ne pristupajte olako Bogu u molitvi. — Poniznost i poš-tovanje treba da karakterišu ponašanje svih koji dolaze u Božje prisustvo. U ime Isusovo možemo s povjerenjem izaći pred Njega, ali mu ne smijemo prilaziti s odvažnošću umišljenosti, kao da je na nivou sa nama samima. Ima onih koji se obraćaju velikom i svemoćnom i svetom Bogu, koji boravi u nepristupač-noj svjetlosti, kao što bi se obraćali ravnopravnoj, pa čak i infe-riornoj osobi. Ima onih koji se ponašaju u Njegovoj kući onakokako se ne bi usuđivali učiniti u odaji za audijenciju zemaljskogvladara. Oni treba da imaju na umu da su pred očima Onoga kome se klanjaju serafimi, pred kojim anđeli pokrivaju svoja lica. (*Patriarchs and Prophets, 252.)*

Molitve licemjerja. — Molitve koje se prinose Bogu da Mu kažemo o svoj svojoj bijedi, kada se uopšte ne osjećamo jadno, su molitve licemjerja. Gospod gleda na skrušenu molitvu.

„Jer ovako govori visoki i uzvišeni koji nastanjuje vječnost, čije je ime Sveti; Ja prebivam na visokom i svetom mjestu, sa onim ko je skrušenog i poniznog duha, da oživim duh poniznih i da oživim srca skrušenih.“

Molitva nema za cilj da izvrši bilo kakvu promjenu u Bogu; ona nas dovodi u harmoniju sa Bogom. On ne zauzima mjesto dužnosti. *(Messages to Young People, 247, 248.)*

Molitve koje bacaju hladnu sjenku. — Bojim se da imanekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, većih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvise mogu nazvati ubicama konferencija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikoga ne poučavaju. Njihove hladne, zamrznute molitve i duga, nazadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, i gotovo je nemoguće odbaciti hladnoću i tamu koje njihove molitve i podsticaji unose u sasta-nak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti du- hovni i društveni, i ne predugi. Rezervu, ponos, sujetu i strah odčovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao u ujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotkost, povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvje-žili i okrijepili spajanjem svojih svjetala. *(Testimonies for the Church 2:578, 579.)*

Očekivati da će naše molitve uvijek biti uslišene na na-čin na koji želimo je drskost. — Molitva vjere se nikada ne gubi; ali tvrditi da će uvijek biti odgovoreno baš na način i za ono što smo očekivali je umišljenost. *(Testimonies for the Church 1:231.)*

Kada se čini da naše molitve nisu uslišene, trebamo se držati obećanja; jer će sigurno doći vrijeme odgovora i primi- ćemo blagoslov koji nam je najpotrebniji. Ali tvrditi da će moli-tva uvijek biti uslišena na takav način i za određenu stvar koju želimo, je umišljenost. Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar onima koji ho- daju uspravno. Tada se ne plašite da Mu vjerujete, iako ne viditetrenutni odgovor na svoje molitve. Oslonite se na Njegovo si- gurno obećanje: „Tražite, i daće vam se.“ *(Steps to Christ, 96.)*

Molitva sama po sebi nema zaslugu za čišćenje od gri-jeha. — Pagani su na svoje molitve gledali kao na zasluge za iskupljenje grijeha. Dakle, što je molitva duža, to je veća zasluga. Kada bi mogli da postanu sveti svojim vlastitim napo- rima, imali bi nešto u sebi čemu da se raduju, neki teren za hva-lisanje. Ova ideja molitve je produkcija principa samopomirenja koji leži u temelju svih sistema lažne religije. Fariseji su usvojili ovu pagansku ideju o molitvi, i ona nipošto nije izumrla u naše vrijeme, čak i među onima koji se izjašnjavaju kao hrišćani. Ponavljanje ustaljenih, uobičajenih fraza, kada srce ne osjeća potrebu za Bogom, istog je karaktera kao i „isprazna ponavlja- nja“ pagana.

Molitva nije iskupljenje za grijeh; nema nikakve vrline ilizasluge za sebe. Sve ružičaste riječi na našu zapovjest nisu ekvi-valentne jednoj svetoj želji. Najrječitije molitve su samo prazneriječi ako ne izražavaju istinska osjećanja srca. Ali molitva kojadolazi iz iskrenog srca, kada se izražavaju jednostavne želje duše, kao što bismo zamolili zemaljskog prijatelja za uslugu, o- čekujući da će ona biti uslišena – to je molitva vjere. Bog ne želi naše ceremonijalne komplimente, već neizgovoreni vapaj srca slomljenog i savladanog osjećajem svog grijeha i potpune slabo- sti nalazi svoj put do Oca svakog milosrđa. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 86, 87.)*

Molitva nije dokaz obraćenja ako se život ne promi- jeni. — Sotona navodi ljude na pomisao da su se obraćeni zato što su osjetili zanos osjećaja. Ali njihovo iskustvo se ne mijenja.Njihovi postupci su isti kao i ranije. Njihovi životi ne pokazuju dobre plodove. Mole se često i dugo, i stalno se pozivaju na osje-ćaje koje su imali u tom i tom trenutku. Ali oni ne žive novim životom. Oni su prevareni. Njihovo iskustvo ne ide dublje od osjećaja. Oni grade na pijesku, a kada naiđu nepovoljni vjetrovi,njihova kuća je odnesena.

Mnoge jadne duše pipaju u tami, tražeći osjećaje za koje drugi kažu da su ih imali u svom iskustvu. Oni zanemaruju či- njenicu da vjernik u Hrista mora sa strahom i trepetom raditi navlastitom spasenju. Osuđeni grešnik ima šta da radi. Mora se po-kajati i pokazati pravu vjeru.

Kada Isus govori o novom srcu, misli na um, život, cijelobiće. Promijeniti srce znači povući osjećanja iz svijeta i pričvr- stiti ih za Hrista. Imati novo srce znači imati novi um, nove svrhe, nove motive. Šta je znak novog srca? Promijenjen život. Postoji svakodnevno, svakočasovno umiranje sebičnosti i po- nosu. *(Messages to Young People, 71, 72.)*

Molitva nije zamjena za poslušnost. — Muškarci i žene,suočeni s najpozitivnijim Božjim nalozima, slijediće svoju vla- stitu sklonost, a zatim će se usuditi da se mole oko toga, kako biprevladali nad Bogom da pristane da im dopusti da idu suprotnoNjegovoj izraženoj volji. Bog nije zadovoljan takvim moli-tvama. Sotona dolazi na njihovu stranu, kao što je učinio Evi u Edenu, i impresionira ih, a oni imaju vježbu uma, i oni pričaju otome kao o najdivnijem iskustvu koje im je Gospod dao. *(The Review and Herald, July 27, 1886.)*

Zajedništvo s Bogom daje duši intimno znanje o Njegovoj volji. Ali mnogi koji ispovijedaju vjeru ne znaju šta je pravo obraćenje. Oni nemaju iskustva u zajedništvu sa Ocem kroz I- susa Hrista, i nikada nisu osjetili silu božanske milosti koja posvećuje srce. Moleći i griješeći, griješeći i moleći se, njihovi životi su puni zlobe, prevare, zavisti, ljubomore i samoljublja. Molitve ovog tipa su odvratne Bogu. Prava molitva uključuje e- nergije duše i utiče na život. Onaj ko tako izliva svoje potrebe pred Bogom, osjeća prazninu svega drugog pod nebom. *(Testi- monies for the Church 4:534, 535.)*

Postoje uslovi za ispunjenje Božjih obećanja, a molitva ni-kada ne može zamijeniti dužnost. „Ako me volite“, kaže Hristos,

„držite moja uputstva. Onaj koji ima Moja uputstva i drži ih, onme voli; a ko mene voli, biće voljen od moga Oca, i ja ću ga voljeti, i objaviću mu se.“ Jovan 14:15, 21. Oni koji upućuju svoje molbe Bogu, polažući pravo na Njegovo obećanje, a ne ispunjavaju uslove, vrijeđaju Jehovu. Oni donose Hristovo ime kao svoj autoritet za ispunjenje obećanja, ali ne čine ono što bi pokazalo vjeru u Hrista i ljubav prema Njemu. *(Christ's ObjectLessons, 143.)*

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oko vjere će uočiti Boga vrlo blizu, a molilac može dobiti dragocjeni dokaz božanske ljubavi i brige za njega. Ali zašto tolike molitve nikadanisu uslišene? David kaže: „Vapih k Njemu svojim ustima, i hvalih ga jezikom mojim. Ako vidim bezakonje u svom srcu, Gospod me neće čuti.“ Preko drugog proroka Gospod nam dajeobećanje: „Tražićete Me i naći ćete me, kada Me budete tražili svim srcem svojim.“ Opet, on govori o nekima koji „nisu zava-pili k Meni srcem svojim“. Takve peticije su formalne molitve, samo služba usnama, koju Gospod ne prihvata. *(Testimonies forthe Church 4:533.)*

Užurbane, povremene molitve nisu pravo zajedništvo s Bogom. — Nebo nije zatvoreno pred usrdnim molitvama pra- vednika. Ilija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, alije Gospod čuo i na najupečatljiviji način odgovorio na njegove molbe. Jedini razlog za naš nedostatak sile kod Boga nalazi se unama samima. Kad bi im se predočio unutrašnji život mnogih koji ispovijedaju istinu, oni ne bi tvrdili da su hrišćani. Oni ne rastu u milosti. Povremeno se moli trenutna molitva, ali nema pravog zajedništva s Bogom.

Moramo biti mnogo u molitvi ako želimo napredovati u božanskom životu. Kada je poruka istine prvi put objavljena, ko-liko smo se molili. Koliko se često čuo glas zastupanja u odaji, u štali, u voćnjaku ili gaju. Često smo provodili sate u ozbiljnojmolitvi, dvoje ili troje zajedno tražeći obećanje; često se čuo zvuk plača, a zatim glas zahvalnosti i pjesma hvale. *(Testimoniesfor the Church 5:161, 162.)*

Bog se gnuša molitve sebičnih. — Vidjela sam da među onima koji se izjašnjavaju da čekaju svog Gospodara ima nekihpoput Jude. Sotona ih kontroliše, ali oni to ne znaju. Bog ne može odobriti ni najmanji stepen pohlepe ili sebičnosti, i gnuša se molitava i savjeta onih koji se prepuštaju ovim zlim osobi- nama. Kako Sotona vidi da je njegovo vrijeme kratko, on navodi ljude da budu sve više sebični i pohlepni, a zatim likuje dok ih vidi zavijene u sebe, zatvorene, škrte i sebične. Kad bi setakvima mogle otvoriti oči, vidjeli bi Sotonu u paklenom tri- jumfu, kako likuje nad njima i smije se ludosti onih koji prihva-taju njegove predloge i ulaze u njegove zamke. *(Early Writings,268.)*

Suvoparne, ustajale molitve nikome ne pomažu. —Crkvi je potrebno svježe, živo iskustvo članova koji imaju za- jednicu s Bogom po navici. Suvoparna, ustajala svjedočanstva imolitve, bez ispoljavanja Hrista u njima, nisu od pomoći lju- dima. Kad bi svako ko tvrdi da je dijete Božje bio ispunjen vje-rom i svjetlom i životom, kakvo bi divno svjedočanstvo bilo datoonima koji dolaze da čuju istinu! I koliko bi se duša moglo pri-dobiti za Hrista! *(Testimonies for the Church 6:64.)*

Sva nebeska blaga bila su predana Isusu Hristu, kako bi On mogao podijeliti ove dragocjene darove marljivom, istraj- nom tragaču. On nam je „učinjen mudrošću i pravednošću, posvećenjem i otkupljenjem.“ 1. Korinćanima 1:30. Ali čak su i molitve mnogih toliko formalne da sa sobom nemaju nikakav uticaj. Oni nisu ukus života.

Kada bi učitelji ponizili svoja srca pred Bogom i shvatili odgovornosti koje su prihvatili preuzimajući brigu o mladima saciljem da ih obrazuju za budući besmrtni život, ubrzo bi se vidjela značajna promjena u njihovom stavu. Njihove molitve nebi bile suhe i beživotne, već bi se molile sa usrdnošću duša koje osjećaju njihovu opasnost. *(Counsels to Parents,*

Teachers, andStudents, 371, 372.)

Upozorenje na molitve koje imaju sebe kao izvor. — Naše molbe Bogu ne bi trebalo da polaze od srca ispunjenih se-bičnim težnjama. Bog nas podstiče da odaberemo one darove koji će dovesti do Njegove slave. Želio bi da izaberemo nebeskoumjesto zemaljskog. On pred nas otvara mogućnosti i prednosti ebeske trgovine. On daje ohrabrenje našim najvišim ciljevima,sigurnost našem najodabranijem blagu. Kada ovozemaljski ime-tak bude pometen, vjernik će se radovati svom nebeskom blagu,bogatstvu koje se ne izgubiti u nikakvoj zemaljskoj katastrofi. *(Sons and Daughters of God, 188.)*

Prave i krivotvorene molitve su u suprotnosti. — Skru-šeni carinik koji se molio: „Bože, budi milostiv meni grešniku"(Luka 18:13), smatrao je sebe veoma zlim čovjekom, a drugi suga gledali u istom svjetlu; ali je osjetio svoju potrebu, i sa svojimbremenom krivice i stida došao je pred Boga, tražeći Njegovu milost. Njegovo srce je bilo otvoreno za Božjeg Duha da izvrši svoje milosno djelo i oslobodi ga vlasti grijeha. Farisejeva hva-lisava, samopravedna molitva pokazala je da je njegovo srce zatvoreno pred uticajem Svetog Duha. Zbog svoje udaljenosti odBoga, nije imao osjećaj vlastite nečistote, za razliku od savršen-stva božanske svetosti. Nije osjećao potrebu i nije dobio ništa *(Steps to Christ, 30, 31.)*

Postoje dvije vrste molitve – molitva forme i molitva vjere. Ponavljanje uspostavljenih, uobičajenih fraza kada srce neosjeća potrebu za Bogom je formalna molitva. Trebali bismo biti izuzetno oprezni u svim našim molitvama da govorimo želje srca i da govorimo samo ono što mislimo. Sve ružičaste riječi na našuzapovjest nisu ekvivalentne jednoj svetoj želji. Najrječitije mo- litve su samo uzaludno ponavljanje ako ne izražavaju istinska osjećanja srca. Ali molitva koja dolazi iz iskrenog srca, kada sejednostavne želje duše izražavaju baš kao što bismo zamolili ze-maljskog prijatelja za uslugu, očekujući da će ona biti uslišena –to je molitva vjere. Carinik koji je otišao u hram da se pomoli dobar je primjer iskrenog, odanog obožavatelja. Osjećao je da jegrešnik, a njegova velika potreba dovela je do izliva strasne že-lje: „Bože, budi milostiv prema meni grešniku." *(My Life Today,19.)*

O Hristu se kaže: „I u muci se usrdnije molio." U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog Veličan-stva su slabe molitve bez duše koje se prinose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima ozbiljnu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom.

Zajedništvo s Bogom daje duši intimno znanje o Njegovoj volji. Ali mnogi koji ispovijedaju vjeru ne znaju šta je pravo obraćenje. Oni nemaju iskustva u zajedništvu sa

Molitva

Ocem kroz I- susa Hrista, i nikada nisu osjetili silu božanske milosti koja posvećuje srce. Moleći i griješeći, griješeći i moleći se, njihovi životi su puni zlobe, prevare, zavisti, ljubomore i samoljublja. Molitve ovog tipa su odvratne Bogu. Prava molitva uključuje e-nergije duše i utiče na život. Onaj ko tako izliva svoje želje predBogom, osjeća prazninu svega drugog pod nebom. „Sva je mojaželja pred tobom“, reče David, „i uzdisanje moje nije skriveno od Tebe.“ „ Žedna je duša moja Boga, Boga živoga: kad ću doćii pojaviti se pred Bogom?“ „Kad se sjetim ovih stvari, izlivam svoju dušu u meni.“ *(Testimonies for the Church 4:534, 535.)*

Poglavlje 27— Sotona i molitva

Sotona pokušava spriječiti naš molitveni pristup Bogu. --- Tama zloga zatvara one koji zanemaruju molitvu. Prošaptananeprijateljska iskušenja mame ih na grijeh; a sve je to zato što nekoriste privilegije koje im je Bog dao u božanskom određivanjumolitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božiji oklijevali da se mole, kadaje molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta,gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? Bez neprestane mo-litve i marljivog bdjenja prijeti nam opasnost da postanemo ne-marni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik neprestano nastojida zapriječi put do Prestola milosti, da ne bismo usrdnom mol-bom i vjerom zadobili milost i silu da se odupremo iskušenju. *(Steps to Christ, 94, 95.)*

U molitvi je moćna sila. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvrati uznemirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši pozivanja u nebo najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva. *(The SDA Bible Commentary 2:1008.)*

Neprijatelj mnoge od vas odvraća od molitve govoreći vam da ne osjećate svoje molitve i da je bolje da pričekate dok više ne shvatite duh posredovanja, kako vaše molitve ne bi bile ismijavanje. Ali morate reći Sotoni: „Pisano je“ da „ljudi treba uvijek da se mole, a ne da klonu“. Trebamo se moliti sve dok nespustimo teret naših potreba na naše duše; i ako istrajemo, ima-ćemo to. Gospod će nas prožeti svojim Svetim Duhom. Gospodzna, a i Đavo zna, da se ne možemo oduprijeti iskušenjima So- tone bez sile sa visine. Iz tog razloga zli nas nastoji spriječiti dase uhvatimo za Onoga koji je moćan spasiti. Naš Gospod je uči-nio našom dužnošću, kao i našom privilegijom, da povežemo našu slabost, naše neznanje, našu potrebu, sa Njegovom snagom, Njegovom mudrošću, Njegovom pravednošću. On ujedinjuje svoju beskonačnu moć sa naporom ograničenih bića, kako bi onimogli biti više od pobjednika u borbi s neprijateljem svojih duša.

Neka se niko ne obeshrabruje, jer Isus živi da se zalaže zanas. Postoji nebo za steći, i pakao iz kojeg treba pobjeći, a Hristje zainteresovan za našu dobrobit. On će pomoći svima onima koji Ga prizovu. Moramo pomiješati vjeru sa svim našim moli- tvama. Ne možemo svesti Hrista, ali, kroz vjeru, možemo se uzdići u jedinstvo i harmoniju sa savršenim standardom praved-nosti. Imamo lukavog neprijatelja kojeg trebamo dočekati i po- bijediti, ali to možemo učiniti u ime Moćnog. *(The Review and Herald, October 30, 1888.)*

Ne dozvolite da vas Sotonini predlozi spriječe u molitvi. — Ne trebamo biti toliko opterećeni mišlju o našim grijesima i greškama da prestanemo da se molimo. Neki shvataju

svoju ve-liku slabost i grijeh, pa se obeshrabruju. Sotona baca svoju tamnu sjenu između njih i Gospoda Isusa, njihove žrtve pomire-nja. Kažu, beskorisno je da se molim. Moje molitve su toliko pomiješane sa zlim mislima da ih Gospod neće čuti.

Ovi predlozi su od Sotone. U svojoj ljudskosti Hristos se susreo i odolio ovom iskušenju, i On zna kako da pomogne o- nima koji su tako kušani. U naše ime, On je „silnim vapajima i suzama upućivao usrdne molitve“ (Jevrejima 5:7). Mnogi, ne shvatajući da njihove sumnje dolaze od Sotone, postaju malo- dušni i poraženi su u sukobu. Nemojte se, jer su vaše misli zle, prestati moliti. Kad bismo u svojoj vlastitoj mudrosti i snazi mogli ispravno moliti, mogli bismo i živjeti ispravno i ne bismo trebali žrtvu pomirenja. Ali nesavršenstvo je na cijelom čovje- čanstvu. Obrazujte i trenirajte um kako biste jednostavno rekli Gospodu šta vam je potrebno. Dok prinosite svoje molbe Bogu, tražeći oproštenje za grijeh, čistija i svetija atmosfera će okružitivašu dušu. *(In Heavenly Places, 78.)*

Molitva zbunjuje Sotonine najjače napore. — **Čovjek** je Sotonin zarobljenik i prirodno je sklon da slijedi njegove pre-dloge i izvršava njegove naloge. On sam po sebi nema moć da se suprotstavi efektivnom protivljenju zla. Samo ako Hristos prebiva u njemu živom vjerom, utičući na njegove želje i jača- jući ga snagom odozgo, čovjek se može usuditi da se suoči sa tako strašnim neprijateljem. Svako drugo sredstvo odbrane je potpuno uzaludno. Samo kroz Hrista Sotonina moć je ograni- čena. Ovo je važna istina koju bi svi trebali razumjeti. Sotona jezauzet svakog trenutka, ide tamo-amo, hoda gore-dolje po zem-lji, tražeći koga bi mogao progutati. Ali iskrena molitva vjere ćezbuniti njegove najjače napore. Tada uzmite „štit vjere“, braćo„kojim ćete moći ugasiti sve vatrene strijele zlog“. *(Testimoniesfor the Church 5:294.)*

Molitva odbija Sotonine napade. — Molitva nas spaja jedne s drugima i sa Bogom. Molitva dovodi Isusa na našu stranui daje klonuloj, zbunjenoj duši novu snagu da pobijedi svijet, ti-jelo i đavola. Molitva odbija napade Sotone. *(Christ's Object Lessons, 250.)*

Moramo imati na sebi sav Božji oklop i biti spremni u sva-kom trenutku za sukob sa silama tame. Kada nas stignu iskuše- nja i probe, hajdemo Bogu i agonizirajmo s Njim u molitvi. On nas neće odbaciti prazne, već će nam dati milost i snagu da po- bijedimo i slomimo moć neprijatelja. *(Early Writings, 46.)*

Sotona drhti od zvuka molitve. — Ako Sotona vidi da mu prijeti opasnost da izgubi jednu dušu, potrudiće se da je zadrži. A kada se pojedinac probudi u svojoj opasnosti i, s nevo-ljom i žarom, traži od Isusa snagu, Sotona se boji da će izgubitizarobljenika, i poziva pojačanje svojih anđela da se ograde u jad-noj duši i formiraju zid tame oko njega, da

nebeska svjetlost ne dopre do nje. Ali ako onaj koji je u opasnosti istraje i u svojoj nemoći se uhvati za zasluge krvi Hristove, naš Spasitelj sluša usrdnu molitvu vjere i šalje pojačanje onih anđela koji se odlikuju snagom da ga izbave. Sotona ne može podnijeti pozi- vanje na svog moćnog rivala, jer se boji i drhti pred Njegovom snagom i veličanstvom. Na zvuk usrdne molitve, čitava Sotoninavojska drhti. On nastavlja da poziva legije zlih anđela da ostvarisvoj cilj. A kada anđeli, svemoćni, obučeni u nebeski arsenal, priteknu u pomoć duši koja je klonula, progonjena, Sotona i nje-gova vojska se povlače, dobro znajući da je njihova bitka izgub-ljena. Sotonini voljni podanici su vjerni, aktivni i ujedinjeni u jednom cilju. I iako se mrze i ratuju jedni s drugima, ipak koristesvaku priliku da unaprijede svoj zajednički interes. Ali veliki Za-povjednik na nebu i na zemlji ograničio je Sotoninu moć. *(Testi-monies for the Church 1:345, 346.)*

Sotona se plaši molitve najskromnijeg sveca. — Postojimoćna snaga u molitvi. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvrati uznemirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši pozi-vanja u nebo najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili man-data kraljeva. *(The SDA Bible Commentary 2:1008.)*

Molitva je oružje protiv Sotone. — Pazite da ne zanema- rujete tajnu molitvu i proučavanje Božje riječi. To je vaše oružjeprotiv onoga koji nastoji spriječiti vaš napredak prema nebu. Prvo zanemarivanje molitve i proučavanja Biblije olakšava drugo zanemarivanje. Prvi otpor molitvi Duha priprema put za drugi otpor. Tako je srce otvrdnuto, a savjest pečena. *(Messagesto Young People, 96.)*

Molitva razbija sotoninu zamku. — Kada osjećamo da smo najmanje skloni zajedništvu s Isusom, pomolimo se najviše.Time ćemo razbiti Sotoninu zamku, oblaci tame će nestati i shvatićemo slatko prisustvo Isusa. *(Lift Him Up, 372.)*

Molitva prevladava nad Sotonom. — Molitva vjere je velika snaga hrišćana i sigurno će pobijediti Sotonu. Zbog toga on insinuira da nemamo potrebu za molitvom. Ime Isusa, našegZastupnika, on mrzi; a kada Mu iskreno priteknemo za pomoć, Sotonina vojska je uznemirena. Njegovoj svrsi dobro služi ako zanemarimo molitvu, jer se tada njegova lažna čuda lakše pri- maju. *(Testimonies for the Church 1:296.)*

Molitva je posebno neophodna u kritičnim trenucima našeg sukoba sa Sotonom. — U sukobu sa satanističkim silamapostoje odlučujući momenti koji određuju pobjedu ili na strani Boga ili na strani kneza ovoga svijeta. Ako oni koji su uključeniu rat nisu budni, ozbiljni, obazrivi, moleći se za mudrost, ako ne bdiju u molitvi,... Sotona izlazi kao

pobjednik, kada bi mogao biti pobijeđen od strane vojske Gospodnje. Božji vjerni stražari ne treba da zlim silama daju nikakvu prednost. *(The SDA Bible Commentary 6:1094.)*

Sotona razjaren usrdnom molitvom. — Sotona navodi mnoge da vjeruju da je molitva Bogu beskorisna i samo forma. On dobro zna koliko su meditacija i molitva potrebne da bi se Hristovi sledbenici probudili da se odupru njegovoj lukavstvu i obmani. Svojim namjerama on bi odvratio um od ovih važnih praksi, da se duša ne osloni za pomoć na Moćnog i dobije snaguod Njega da se odupre njegovim napadima. Ukazano mi je na gorljive, djelotvorne molitve Božjeg naroda od davnina. „Ilija jebio čovjek podložan istim strastima kao i mi, i usrdno se molio."Danilo se molio svom Bogu tri puta dnevno. Sotona je bijesan na zvuk usrdne molitve, jer zna da će pretrpjeti gubitak. *(Testi- monies for the Church 1:295.)*

Sotona se raduje kada se molitve izgovaraju nerazgo- vjetno. — Neka oni koji se mole i oni koji govore izgovaraju svoje riječi kako treba i govore jasnim, razgovjetnim, ujednače-nim tonovima. Molitva, ako se pravilno iznosi, je sila za dobro.To je jedno od sredstava koje je Gospod koristio da ljudima sa-opšti dragocjeno blago istine. Ali molitva nije ono što bi trebalabiti, zbog manjkavih glasova onih koji je izgovaraju. Sotona se raduje kada su molitve koje se prinose Bogu gotovo nečujne. Neka Božji narod nauči kako govoriti i moliti se na način koji će ispravno predstavljati velike istine koje posjeduju. Neka izne-sena svjedočanstva i ponuđene molitve budu jasne i određene.Tako će Bog biti proslavljen. *(Testimonies for the Church 6:382)*

Sotona nas pokušava uvjeriti da molitva nije neop- hodna. — Ideja da molitva nije od suštinskog značaja je jednood najuspješnijih Sotoninih sredstava da uništi duše. Molitva jezajedništvo s Bogom, Izvor mudrosti, Izvor snage, mira i sreće.*(Child Guidance, 518.)*

Sotona vidi da su Gospodnje sluge opterećene zbog du- hovne tame koja obavija ljude. On čuje njihove usrdne molitve za božansku milost i moć da razbiju čaroliju ravnodušnosti, ne-mara i indolentnosti. Zatim se s obnovljenim žarom bavi svojomumjetnošću. On dovodi ljude u iskušenje na ugađanje apetitu ilina neki drugi oblik samozadovoljavanja, i na taj način otupljujenjihovu osjetljivost tako da ne mogu čuti upravo ono što im je najpotrebnije da nauče.

Sotona dobro zna da će svi koje on može dovesti do zane- marivanja molitve i istraživanja Svetog pisma, biti savladani njegovim napadima. Stoga on izmišlja sve moguće izume da za-okupi um. Oduvijek je postojala klasa koja je ispovijedala po- božnost koja,

umjesto da slijede kako bi saznali istinu, svoju re-ligiju gradi na traženju nekih grešaka u karakteru ili zabludu u vjeri kod onih s kojima se ne slažu. Takvi su Sotonini pomagačis desne strane. Optužitelja braće nije malo, i oni su uvijek aktivnikada je Bog na djelu i Njegove sluge Mu odaju pravu počast. Oni će staviti lažnu boju na riječi i djela onih koji vole istinu i slušaju je. Oni će predstavljati najozbiljnije, najrevnije, Hristovesluge pune samoodricanja kao prevarene ili prevarante. Njihov posao je da krivo prikazuju motive svakog istinitog i plemenitogdjela, da šire insinuacije i pobuđuju sumnju u umovima neiskusnih. Na svaki mogući način oni će nastojati da se ono što je čisto i pravedno smatra pokvarenim i varljivim. *(The Great Contro- versy, 519.)*

Poglavlje 28— Molitva u poslednjim danima

Oni koji žive u poslednjim danima posebno trebaju moliti. — Ako je Spasitelj ljudi, sa svojom božanskom snagom,osjetio potrebu za molitvom, koliko bi nejaki, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu za molitvom – usrdnom, nepresta- nom molitvom! Kada je Hristos bio u najžešćem iskušenju, On ništa nije jeo. Predao se Bogu, i kroz usrdnu molitvu i savršenopotčinjavanje volji svog Oca, izašao je kao pobjednik. Oni koji ispovijedaju istinu za ove poslednje dane, iznad svake druge klase deklarisanih hrišćana, trebali bi u molitvi oponašati veli- kog Uzora. *(Counsels on Diet and Foods, 52, 53.)*

Božji narod ima odgovornost moliti se za još nekoliko godina milosti prije nego što dođe kraj. — Mora biti više du- hovnosti, dublje posvećenosti Bogu i revnosti u Njegovom djelukoja još nikada nije dostignuta. Mnogo vremena treba provesti umolitvi, da se naša odjeća karaktera opere i ubijeli u krvi Jagnje-tovoj.

Naročito bismo trebali, s nepokolebljivom vjerom, tražiti od Boga milost i moć da se sada daju Njegovom narodu. Ne vje-rujemo da je u potpunosti došlo vrijeme kada će On ograničiti naše slobode.

Prorok je vidio „četiri anđela kako stoje na četiri ugla zem- lje, držeći četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne duva na zemlju, nina more, ni na kakvo drvo.“ Drugi anđeo, koji je uspinjao sa istoka, povikao im je govoreći: „Nemojte kvariti zemlju, ni more, ni drveće, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njiho-vim čelima.“ Ovo ukazuje na posao koji sada moramo obaviti. Ogromna odgovornost se prenosi na muškarce i žene molitve ši- rom zemlje da mole da Bog suzbije oblak zla i da još nekoliko godina milosti u kojima će raditi za Učitelja. Zavapimo Bogu daanđeli zadrže četiri vjetra dok misionari ne budu poslati u sve djelove svijeta i objave upozorenje protiv nepoštovanja Jehovi- nog zakona. *(Testimonies for the Church 5:717, 718.)*

Molitva u vrijeme mira će pripremiti Božji narod za vrijeme nevolje na kraju. — Sluge Hristove nisu trebale da pri-premaju nikakav govor koji bi iznijeli kada bi bili izvedeni na suđenje. Njihovu pripremu trebalo je vršiti iz dana u dan u čuva-nju dragocjenih istina Božje riječi i kroz molitvu jačajući nji- hovu vjeru. Kada bi bili dovedeni u suđenje, Sveti Duh bi ih podsjetio na istine koje bi bile potrebne.

Svakodnevna, iskrena težnja da upoznamo Boga i Isusa Hrista koga je On poslao, donijela bi snagu i efikasnost duši. Znanje stečeno marljivim istraživanjem Svetih pisama

bljesnulo bi u pamćenje u pravo vrijeme. Ali ako je neko zanemario da se upozna sa Hristovim riječima, i nikada nije testirao snagu Nje- gove milosti u iskušenju, ne bi mogli očekivati da će ih Duh Sveti podsjetiti na Njegove riječi. Trebali su svakodnevno služitiBogu s nepodijeljenom ljubavlju, a zatim Mu vjerovati. *(The De-sire of Ages, 355.)*

Živimo u najsvečanijem periodu istorije ovog svijeta. Sud-bina prepunog mnoštva na zemlji će se uskoro odlučiti. Naše vlastito buduće blagostanje, kao i spas drugih duša, zavise od smjera koji sada slijedimo. Trebamo biti vođeni Duhom istine. Svaki Hristov sledbenik treba da se iskreno zapita: „Gospode, šta hoćeš da uradim?“ Trebamo se poniziti pred Gospodom, postom i molitvom, i mnogo razmišljati o Njegovoj Riječi, po- sebno o prizorima suda. Sada bismo trebali tražiti duboko i živo iskustvo u stvarima Božjim. Nemamo ni trenutka za gubljenje. Oko nas se dešavaju događaji od vitalnog značaja; mi smo na Sotoninom začaranom tlu. *(The Great Controversy, 601.)*

Period nevolje i tjeskobe pred nama će zahtijevati vjeru koja može izdržati umor, kašnjenje i glad – vjeru koja neće klo-nuti iako je ozbiljno iskušena. Probni period je odobren svima da se pripreme za to vrijeme. Jakov je pobijedio jer je bio uporani odlučan. Njegova pobjeda je dokaz snage uporne molitve. Svikoji će se držati Božjih obećanja, kao što je on učinio, i biti takoozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. Oni koji nisu voljni da se odreknu sebe, da se muče pred Bogom,da se dugo i usrdno mole za Njegov blagoslov, neće ga dobiti. Rvanje sa Bogom – kako malo njih zna šta je to! Koliko je maloonih koji su ikada imali svoje duše povučene za Bogom sa inten-zivnom željom sve dok se svaka sila ne napregne. Kada talasi očaja koje nijedan jezik ne može izraziti zapljusnu molitelja, kako se malo njih drži nepopustljivom vjerom za Božja obeća- nja. *(The Great Controversy, 621.)*

Molitva da bude zaštita do kraja. — Dok se sukob ne okonča, biće onih koji će otići od Boga. Sotona će tako obliko- vati okolnosti da će, osim ako nas ne sačuva božanska sila, go- tovo neprimjetno oslabiti utvrđenja duše. Moramo se na svakomkoraku pitati: „Je li ovo put Gospodnji?“ Sve dok život traje, biće potrebno da se naklonosti i strasti čuvaju sa čvrstom svr- hom. Ni u jednom trenutku ne možemo biti sigurni osim ako seoslonimo na Boga, život skriven u Hristu. Budnost i molitva su zaštita čistote.

Svi koji uđu u Božji Grad ući će kroz uska vrata – mučnimnaporom; jer „u njega neće ući ništa što je nečisto.“ Otkrivenje 21:27. Ali niko ko je pao ne treba da se preda očaju. Stariji ljudi,jednom poštovani od Boga, možda su uprljali svoje duše, žrtvu-jući vrlinu na oltaru požude; ali ako se pokaju, ostave grijeh i obrate se Bogu, još uvijek ima nade za njih.

Onaj koji izjavljuje:

„Budi vjeran do smrti, i daću ti vijenac života“, takođe upućuje poziv: „Neka napusti bezbožnik svoj put, a nepravednik svoje misli, i neka se vrati Gospodu, i On će mu se smilovati; i našem Bogu, jer će On obilno oprostiti.“ Otkrivenje 2:10; Isaija 55:7. Bog mrzi grijeh, ali On voli grešnika. „Ja ću izliječiti njihovo nevjerstvo.“ On objavljuje; „Voljeću ih drage volje.“ Osija 14:4.(*Proroci i kraljevi,* 83, 84.)

Mala grupa će se moliti za crkvu u vrijeme njene naj- veće opasnosti. — Kvasac pobožnosti nije u potpunosti izgubiosvoju snagu. U vrijeme kada su opasnost i depresija crkve naj- veći, malo društvo koje stoji na svjetlu uzdisaće i plakati zbog gadosti koje se čine u zemlji. Ali posebno će se njihove molitvepodići u ime crkve jer njeni članovi rade po manirima svijeta.

Usrdne molitve ovog malobrojnog vjernog naroda neće biti uzaludne. Kada Gospod izađe kao osvetnik, doći će i kao zaštitnik svih onih koji su sačuvali vjeru u njenu čistotu i sača- vali se neokaljanim od svijeta. U to vrijeme Bog je obećao da ćeosvetiti svoje izabrane koji dan i noć vape k Njemu, iako ih on dugo trpio. *(Testimonies for the Church 5:209, 210.)*

Molite se za duh u vrijeme pozne kiše. — Ne možemo zavisiti od forme ili spoljašnje mašinerije. Ono što nam je potre-bno je oživljavajući uticaj Svetog Duha Božijeg. „Ne snagom, niti silom, nego mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.“Molite se bez prestanka i bdijte radeći u skladu sa svojim moli-tvama. Dok se molite, vjerujte, uzdajte se u Boga. To je vrijemepozne kiše, kada će Gospod dati najvećim dijelom od svog Duha. Budite revni u molitvi i bdijte u Duhu. *(The Review and Herald, March 2, 1897.)*

Molite se jedina sigurnost hrišćana na kraju. — Vidjelasam neke, sa jakom vjerom i mučnim povicima, kako mole Boga. Lica su im bila blijeda i obilježena dubokom tjeskobom, izražavajući njihovu unutrašnju borbu. Čvrstoća i velika ozbilj-nost izražavala se na njihovim licima; velike kapi znoja padale su im sa čela. S vremena na vrijeme njihova bi lica obasjali znaciBožjeg odobravanja, i opet bi se na njih spustio isti svečani, ozbiljan, zabrinut izgled.

Zli anđeli su se gomilali uokolo, pritiskajući tamu na njihkako bi isključili Isusa iz njihovog pogleda, kako bi njihove očimogle biti privučene tami koja ih je okruživala, i tako ih naveli da ne vjeruju Bogu i gunđaju protiv Njega. Njihova jedina sigur-nost bila je u tome što su im oči bile usmjerene prema gore. Božjianđeli su nadzirali Njegov narod, i dok je

otrovna atmosfera zlih anđela bila pritisnuta oko ovih zabrinutih, nebeski anđeli su neprestano mahali svojim krilima nad njima kako bi raspršili gustu tamu.

Dok su oni koji su se molili nastavljali sa svojim usrdnimvapajem, povremeno im je dolazio zrak svjetlosti od Isusa, da im ohrabri srca i osvijetli lice. Neki, vidjela sam, nisu učestvo- vali u ovom poslu agoniziranja i molitve. Djelovali su ravno- dušno i nemarno. Nisu se opirali tami oko sebe i zatvorila ih je kao gusti oblak. Anđeli Božji su ih ostavili i otišli u pomoć usrd-nim moliocima. Vidjela sam kako anđeli Božji žure u pomoć svima koji su se borili svom snagom da se odupru zlim anđelimai pokušavali sebi pomoći tako što su ustrajno prizivali Boga. AliNjegovi anđeli su napustili one koji se nisu trudili da sebi po-mognu, i ja sam ih izgubila iz vida. *(Early Writings, 269, 270.)*

Božji narod će se moliti i pobijediti na kraju kao i Ja- kov. — Jakov i Isav predstavljaju dvije klase; Jakov pravedne aIsav zle. Jakovljeva nevolja kada je saznao da Isav maršira pro-tiv njega sa četiri stotine ljudi, predstavlja nevolju pravednika dok izlazi dekret da se pogube, neposredno prije dolaska Gospodnjeg. Kako se zli okupljaju oko njih, oni će biti ispunjenitjeskobom, jer poput Jakova ne mogu vidjeti spas za svoje ži- vote. Anđeo se postavio pred Jakova, i on je uhvatio anđela i držao ga, i rvao se s njim cijelu noć. Tako će se i pravednici, u vrijeme nevolje i tjeskobe, rvati u molitvi s Bogom, kao što se Jakov rvao s anđelom. Jakov je u svojoj nevolji cijelu noć molio za izbavljenje iz Isavove ruke. Pravednici će u svojoj duševnoj tjeskobi dan i noć vapiti Bogu za izbavljenjem iz ruku zlih koji ih okružuju.

Jakov je priznao svoju nedostojnost. „Nisam dostojan ni najmanje milosti tvoje, ni sve istine koju si pokazao sluzi svome.“ Pravednici će, u svojoj nevolji, imati dubok osjećaj svoje nedostojnosti, i sa mnogo suza će priznati svoju potpunu nedostojnost, i poput Jakova će se zalagati za Božja obećanja kroz Hrista, data upravo takvim zavisnim, bespomoćnim, poka-janim grešnicima.

Jakov je čvrsto uhvatio anđela u njegovoj nevolji i nije gahtio pustiti. Dok se molio sa suzama, anđeo ga je podsjetio nanjegove prošle nepravde i pokušao pobjeći od Jakova, da gaiskuša i oproba. Tako će i pravednici, u dan svoje muke, bititestirani, oprobani i iskušani, da pokažu svoju snagu vjere, svojuistrajnost i nepokolebljivo pouzdanje u Božju moć da ih izbavi.Jakov neće biti odbijen. Znao je da je Bog milostiv i ape- lovao je na Njegovu milost. Ukazao je na svoju prošlu tugu ipokajanje za svoje nepravde, i podstakao svoju molbu za izbav-ljenje iz Isavove ruke. Tako se njegovo navaljivanje nastavilocijelu noć. Dok je razmatrao svoje greške iz prošlosti, bio je do-veden gotovo do očaja. Ali znao

je da mora imati pomoć odBoga ili će poginuti. Čvrsto je držao anđela i podsticao njegovu molbu mučnim, iskrenim povicima, sve dok nije pobijedio. Takoće biti sa pravednicima. Dok pregledaju događaje iz svog pro-šlog života, njihove nade će skoro potonuti. Ali pošto shvate dase radi o životu ili smrti, usrdno će zavapiti Bogu i prizivati Gau vezi sa svojom prošlom tugom i poniznim pokajanjem za svojebrojne grijehe, a zatim će se pozvati na Njegovo obećanje: „Neka se uhvati za moju snagu i pomiri se sa mnom, i on će se pomiriti sa mnom.“ Tako će njihove usrdne molbe biti prinošeneBogu dan i noć. *(Spiritual Gifts 3:131-133.)*

Poglavlje 29— Privilegija Molitve*

Bog nam govori preko prirode i otkrivenja, preko svoje providnosti i utjecaja svoga Duha. Ali, sve to nije dovoljno; neophodno je da i mi pred njime otvorimo svoje srce. Da bismo duhovno živjeli i imali duhovnu snagu, moramo održavati stvarnu vezu sa svojim nebeskim Ocem. Naše se misli mogu baviti njime; mi možemo razmišljati o njegovim djelima, dokazima njegove milosti, njegovim blagoslovima, ali, sve to još nije, u punom smislu riječi, održavanje veze s njime. Da bismo stupili u vezu s Bogom, moramo poželjeti da mu ispričamo nešto iz svog stvarnog života. {PK 97.1}

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne zato što bi bilo neophodno da mu otkrijemo što smo, već zato da bismo sebe osposobili da ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k njemu. {PK 97.2}

Kada je bio na Zemlji, Isus je svoje učenike učio kako da se mole. On im je govorio da sve svoje svakodnevne potrebe iznesu Bogu, da sve svoje brige bace na njega. Obećanje koje je dao njima da će im molitve biti uslišene, dao je i nama. {PK 97.3}

I sam je Isus, dok je boravio među ljudima, često odlazio na molitvu. Naš se Spasitelj izjednačio s nama u našim potrebama i slabostima, i tako postao ponizni i usrdni molitelj koji od svog Oca traži novu snagu da može krenuti dalje, osposobljen i za dužnost i za iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, „u svačemu iskušan, kao i mi”*; ali kao bezgrešan, po svojoj prirodi grozio se grijeha; On je izdržao duševne borbe i patnje u svijetu punom grijeha. Kao čovjek smatrao je molitvu svojom potrebom i svojom prednošću. On je u razgovoru sa svojim Ocem nalazio utjehu i radost. Ako je, dakle, Spasitelj ljudi, Božji Sin, osjećao potrebu za molitvom, koliko više bi slabi i grešni smrtnici morali biti svjesni neophodnosti usrdne, stalne molitve. {PK 97.4}

Naš nebeski Otac čeka da izlije na nas obilje svojih blagoslova. Naša je prednost da možemo obilato piti s izvora beskrajne ljubavi. Zar nije onda čudno što se tako malo molimo! Bog je spreman i željan da čuje iskrenu molitvu svog najskromnijeg djeteta, ali je ipak tako očito da se mi ustručavamo da mu iznesemo svoje potrebe! Što mogu nebeski anđeli da misle o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima koja se suočavaju s iskušenjima, o bićima prema kojima Božje srce osjeća bezgraničnu ljubav i spremno je da im daruje više nego što bi mogla iskati i zamisliti, a koja se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđelima je drago da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu njega. Oni razgovor s Bogom smatraju svojom

najvećom radošću; a ipak sinovi ove Zemlje, kojima je tako potrebna pomoć koju im samo Bog može dati, izgledaju zadovoljni da hode bez vidjela njegovog Duha, bez pratnje njegove prisutnosti. {PK 98.1}

Tama Zloga obavija one koji zanemaruju molitvu. Neprijatelj ih šapatom kuša navodeći ih na grijeh samo zato što se ne služe prednošću koju im je Bog dao božanskom ustanovom molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božje oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u rukama vjere koji otvara nebeska spremišta u kojima se čuvaju neograničene zalihe Svemoćnoga? Ako se ne budemo neprestano molili i budno stražili, izložit ćemo se opasnosti da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik se stalno trudi da nam prepriječi put k prijestolju milosti da ne bismo usrdnom molitvom i vjerom dobili milost i snagu da se odupremo iskušenju. {PK 99.1}

Postoje određeni uvjeti koje moramo ispuniti ako želimo da Bog čuje naše molitve i da ih usliši. Jedan od prvih uvjeta je da postanemo svjesni da nam je njegova pomoć potrebna. On je obećao: „Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju!" (Izaija 44,3) Oni koji su gladni i žedni pravednosti, koji čeznu za Bogom, mogu biti sigurni da će se nasititi. Srce se mora otvoriti utjecaju Duha jer inače ne može primiti Božji blagoslov. {PK 99.2}

Naša velika potreba je sama po sebi dokaz koji najrječitije govori u našu korist. Međutim, mi moramo tražiti od Gospoda da nam to učini. On kaže: „Ištite, i dat će vam se!" (Matej 7,7) „Koji, dakle, svoga Sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s njim sve ne daruje?" (Rimljanima 8,32) {PK 99.3}

Ako gajimo bezakonje u svom srcu, ako smo prionuli uz bilo koji grijeh koji nam je poznat, Gospod nas neće čuti; ali, molitva pokajničke, skrušene duše uvijek će biti prihvaćena. Kada ispravimo sva zla kojih smo svjesni, tada možemo biti uvjereni da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naše vlastite zasluge nas nikada neće preporučiti Božjoj naklonosti; Kristovom dostojnošću mi ćemo se spasiti, njegovom ćemo se krvlju očistiti; ipak, i mi sami moramo nešto doprinijeti, moramo ispuniti uvjete da budemo prihvaćeni. {PK 100.1}

Drugi element uspješne molitve je vjera. „Jer onaj ikoji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže." (Hebrejima 11,6*) Isus je rekao svojim učenicima: „Sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da ćete primiti; i bit će vam!" (Marko 11,24) Jesmo li ga uhvatili za riječ? {PK 100.2}

Obećanje je široko i neograničeno, i vjeran je Onaj koji ga je dao. I kada ne primimo upravo ono što smo tražili, u vrijeme za koje smo molili, i dalje moramo vjerovati da nas je

Gospod čuo, i da će odgovoriti na naše molitve. Mi smo tako podložni zabludama i tako kratkovidni da ponekad tražimo i ono što nam ne bi bilo na blagoslov, pa nam naš nebeski Otac u svojoj ljubavi odgovara na molitve tako što nam daje ono što će nam poslužiti na najviše dobro — ono što bismo i mi sami poželjeli kada bi naš pogled bio božanski prosvijetljen i kada bismo stvarnost mogli vidjeti onakvu kakva jest. Kada izgleda da nam molitve nisu uslišene, maramo se držati obećanja; jer će vrijeme uslišenja sigurno doći i mi ćemo primiti blagoslov koji nam je najpotrebniji. Ali, zahtijevati da molitva uvijek bude uslišena onako kako smo željeli i da uvijek dobijemo upravo ono što smo tražili, prava je drskost. Bog je suviše mudar da bi se varao, i suviše dobar da bi onima koji hode pravedno uskratio bilo koje dobro! I zato se bez straha oslonite na njega, čak i kada odgovor na svoje molitve ne dobijete odmah! Oslonite se na njegovo sigurno obećanje: „Ištite, i dat će vam se!" (Matej 7,7) {PK 100.3}

Ako se budemo povodili za svojim sumnjama i strahovanjima, ako budemo pokušavali da razriješimo sve ono što nam izgleda nejasno, dok još nemamo vjere, naša će se nesigurnost samo produbiti i povećati. Ali, ako budemo došli Bogu, osjećajući se bespomoćnima i ovisnima, kao što stvarno i jesmo, i u vjeri, ponizno i s povjerenjem, svoje potrebe iznesemo Onome koji sve zna, čijem pogledu ništa na svijetu nije sakriveno, koji svime upravlja svojom voljom i svojom riječju, On će moći i htjeti da usliši našu viku, i učinit će da svjetlost zasija u našim srcima. Iskrena molitva nas dovodi u doticaj s umom Beskonačnoga. Možda u tom trenutku nećemo imati nikakav siguran dokaz da se lice našeg Otkupitelja nadvija nad nama s mnogo sućuti i ljubavi; ali je ipak tako. Možda nećemo osjetiti njegov vidljivi doticaj, ali je njegova ruka nad nama s mnogo ljubavi i nježnog sažaljenja. {PK 101.1}

Kada dolazimo da tražimo od Boga milosti i blagoslova, naša vlastita srca moraju biti nadahnuta duhom ljubavi i opraštanja. Kako bismo se mogli moliti: „I oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim!" (Matej 6,12) ako istovremeno nismo spremni da opraštamo drugima! Ako očekujemo da Bog čuje naše molitve, moramo opraštati drugima na isti način i u istoj mjeri kao što očekujemo da nama bude oprošteno. {PK 102.1}

Ustrajnost u molitvi spada među uvjete za uslišenje. Mi se moramo stalno moliti ako želimo rasti u vjeri i iskustvu. Mi moramo biti „jednako u molitvi", da nam se „ne dosadi molitva", da „stražimo u njoj sa zahvaljivanjem" (Rimljanima 12,12; Kološanima 4,2). Petar opominje vjernike da budu „mudri i trijezni u molitvama" (1. Petrova 4,7). Pavao upućuje: „Nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša!" (Filipljanima 4,6) Juda kaže: „A vi, ljubazni. . . molite se Bogu Duhom Svetim, i sami sebe držite u ljubavi Božjoj!" (Juda 20.21) Neprestana molitva je neraskinuta zajednica duše s

Bogom, tako da život od Boga teče u naš život; a iz našeg života čistoća i svetost teku natrag Bogu. {PK 102.2}

Revnost u molitvi je neophodna; ničemu ne smijete dopustiti da omete vašu molitvu. Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše. Iskoristite svaku priliku da idete na mjesta određena za molitvu. Oni koji se stvarno trude da održavaju vezu s Bogom vidjet će se na molitvenim skupovima, vjerni u izvršavanju svoje dužnosti, iskreni i željni da požanju sve blagoslove koji se mogu steći. Oni će iskoristiti svaku priliku da sebe izlože zrakama svjetlosti s Neba. {PK 102.3}

Trebalo bi da se molimo u obiteljskom krugu; ali iznad svega ne smijemo zanemariti molitvu u klijeti; jer je to život duše. Duša ne može napredovati ako se molitva zanemaruje. Obiteljska ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Neka se duša u klijeti otvori pred ispitivačkim Božjim okom. Tajnu molitvu, treba da čuje samo Bog koji sluša molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba da čuje sadržaj takvih molitava. Pri tajnoj molitvi duša je slobodna od utjecaja okoline; slobodna od uznemiravanja. Smireno, a ipak usrdno, duša traži Boga. Prijatan i trajan će biti utjecaj koji struji od Onoga koji vidi što je tajno, čije je uho otvoreno da čuje molitvu koja izlazi iz srca. Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava vezu s Bogom i prikuplja zrake božanske svjetlosti da bi se ojačala i održala u sukobu sa Sotonom. Bog je naš tvrdi grad. {PK 103.1}

Molite se u klijeti; i dok se bavite svojim svakodnevnim radom, neka se vaše srce često obraća Bogu. Na taj je način Enoh hodio s Bogom. Ove se tajne molitve podižu kao skupocjeni miris prema prijestolju milosti. Sotona ne može savladati onoga koji je tako utvrđen u Bogu. {PK 103.2}

Nema vremena niti mjesta koje bi bilo neprikladno da se uputi molitva Bogu. Ne postoji ništa što bi nas moglo spriječiti da podignemo svoje srce u dubu iskrene molitve. U mnoštvu na ulici, zaokupljeni poslovnim obavezama, mi možemo uputiti molitvu Bogu i zatražiti božansko vodstvo, kao što je to učinio Nehemija dok je iznosio svoj zahtjev pred kraljem Artakserksom. Klijet razgovora može se naći ma gdje se mi nalazili. Vrata našeg srca moraju biti stalno otvorena, stalno se mora podizati poziv Isusu da dođe i da boravi kao nebeski gost u našoj duši. {PK 103.3}

Iako oko nas može vladati zaražena, pokvarena atmosfera, mi ne moramo udisati njezina kužna isparenja, već možemo živjeti u čistom zraku Neba. Mi možemo zatvoriti svaki prilaz nečistim maštanjima i nesvetim mislima ako iskrenom molitvom svoju dušu uzdignemo u

Božju blizinu. Oni koji su otvorili svoje srce da prime od Boga podršku i blagoslov hodat će u svetijoj atmosferi od ove zemaljske i održavat će stalnu vezu s Nebom. {PK 104.1}

Nama su potrebni jasniji pojmovi o Isusu i potpunije shvaćanje vrijednosti vječnih stvarnosti. Ljepota svetosti treba da ispuni srce Božje djece; a da bi se to moglo postići, moramo tražiti da nam Bog razjasni ono što je nebesko. {PK 104.2}

Neka se naša duša otvori i uzdigne da bi nam Bog mogao dati da udišemo nebesku atmosferu. Mi se moramo držati tako blizu Boga da se pri svakom neočekivanom iskušenju naše misli okreću njemu isto tako prirodno kao što se cvijet okreće prema Suncu. {PK 104.3}

Iznesite Bogu svoje potrebe, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige, i svoja strahovanja. Vi ga ne možete preopteretiti; vi ga ne možete zamoriti. Onaj koji je izbrojao vlasi na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. „Jer Gospod je pun samilosti i milosrđa." (Jakov 5,11*) Njegovo srce puno ljubavi dirnuto je našim žalostima, čak i kada samo govorimo o njima. Iznesite mu sve što zbunjuje vaš um. Onome koji u svojoj ruci drži svjetove i upravlja svim poslovima svemira, ništa nije suviše teško da nosi. Od onoga što se bilo na koji način tiče našega mira, njemu ništa nije suviše neznatno da opazi. Nema nijednog poglavlja u našem iskustvu koje bi za njega bilo suviše mračno da čita; nema problema koji bi za njega bio suviše tažak da razriješi. Nema nesreće koja bi zadesila najmanje njegovo dijete, nema brige koja bi mučila dušu, nema radosti koja bi razgaliia, nema iskrene molitve koja bi poletjela s usana, da je naš nebeski Otac ne vidi, da se smjesta ne zainteresira. „Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i liječi tuge njihove." (Psalam 147,3) Odnos između Boga i svake duše tako je osoban i potpun kao da nema ni jedne druge duše na Zemlji da s njome dijeli njegovu brižnu pažnju, ni jedne druge duše za koju bi dao svoga ljubljenoga Sina. {PK 105.1}

Isus je rekao: „U onaj ćete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da ću ja umoliti Oca za vas; jer sam Otac ima Ijubav k vama." „Nego ja vas izabrah. . . da što god zaištete u Oca u ime moje da vam da." (Ivan 16, 26.27; 15, 16) Međutim, moliti se u Isusovo ime znači mnogo više nego samo spomenuti njegovo ime na početku i na kraju molitve. To znači moliti se po Isusovom umu i duhu, vjerujući njegovim obećanjima, oslanjajući se na njegovu milost i čineći njegova djela. {PK 105.2}

Bog ne traži ni od koga među nama da postane pustinjak ili monah, da se povuče od svijeta da bi se posvetio djelima bogoslužja. Naš život mora biti sličan Kristovom životu — između planine i mnoštva. Onaj tko ne čini ništa drugo osim što se moli, uskoro će prestati da se moli ili će se njegove molitve pretvoriti u praznu naviku. Kada se ljudi povuku iz

društvenog života, kada se povuku iz područja svoje kršćanske dužnosti i nošenja križa; kada prestanu ozbiljno raditi za svoga Učitelja, koji je ozbiljno radio za njih, nemaju se više za što moliti, nemaju više poticaja za molitvu. Njihove molitve postaju osobne i sebične. Oni se više ne mogu moliti za potrebe čovječanstva ili za izgradnju Kristovog kraljevstva, niti tražiti snagu za rad. {PK 106.1}

Mi gubimo kada zanemarujemo prednost međusobnog druženja, jačanja i hrabrenja u služenju Bogu. Istine njegove Riječi gube tada svoju jasnoću i važnost za nas. Naša srca nisu više prosvijetljena niti potaknuta njihovim posvećujućim utjecajem, i mi duhovno slabimo. U našem druženju kao kršćani mnogo gubimo zbog nedostatka međusobnog suosjećanja. Onaj koji se zatvara sam u sebe ne zauzima položaj koji mu je Bog odredio. Pravilno njegovanje društvenih elemenata u našoj prirodi srcem nas približava bližnjima i pomaže nam da se razvijemo i ojačamo u služenju Bogu. {PK 106.2}

Kada bi se kršćani međusobno družili, kada bi međusobno razgovarali o Božjoj ljubavi i dragocjenim istinama otkupljenja, njihova bi srca bila osvježena i oni bi se međusobno krijepili. Mi bismo morali svakoga dana bolje upoznavati svoga nebeskog Oca, stjecati nova iskustva s njegovom milošću; tada bismo željeli i da govorimo o njegovoj ljubavi; i kada bismo to činili, naša bi se srca razgrijala i ohrabrila. Kada bismo više mislili i razgovarali o Isusu, a manje o sebi, bili bismo mnogo češće u njegovoj prisutnosti. {PK 107.1}

Kada bismo o Bogu mislili samo onoliko koliko imamo dokaza da se On brine o nama, tada bi On uvijek bio u našim mislima i mi bismo uživali da govorimo o njemu i da ga slavimo. Mi govorimo o prolaznim stvarima zato što se za njih interesiramo. Mi govorimo o svojim prijateljima zato što ih volimo; naše radosti i naše tuge su s njima povezani. Ipak, mi imamo neizmjerno više razloga da ljubimo Boga nego svoje zemaljske prijatelje; trebalo bi da nam bude najprirodnije da njega stavimo na prvo mjesto u svojim mislima, da govorimo o njegovoj dobroti, da pričamo o njegovoj sili. Bogati darovi kojima nas je obasuo nisu nam bili dati s namjerom da toliko zaokupe nasu pažnju i našu ljubav da više nemamo čime da uzvratimo Bogu; trebalo bi da nas oni stalno podsjećaju na njega i povezuju nas vezom ljubavi i zahvalnosti s našim nebeskim Dobročiniteljem. Mi živimo suviše blizu zemaljskih nizija. Uzdignimo svoje oci prema otvorenim vratima nebeskog Svetišta, u kojemu svjetlost Božje slave obasjava lice Krista koji „može uvijek spasiti one koji kroza nj dolaze k Bogu" (Hebrejima 7,25). {PK 107.2}

Trebalo bi da više slavimo Boga „za milost njegovu, i za čudesa njegova radi sinova ljudskih" (Psalam 107,8). Naša se pobožnost ne smije izražavati samo traženjem i primanjem.

Molitva

Nemojmo uvijek misliti o svojim potrebama, a nikada o blagoslovima koje primamo. Mi se uopće ne molimo suviše, već smo suviše štedljivi u zahvaljivanju. Mi stalno primamo Božju milost, a ipak, kako malo zahvalnosti izražavamo, kako malo hvalimo Boga za sve što je za nas učinio! {PK 108.1}

U stara vremena Gospod je naredio Izraelcima, kada se budu okupili na bogoslužje: „I jedite ondje pred Gospodom Bogom svojim, i veselite se vi i obitelji vaše svačim, za što se prihvatite rukom svojom, čim te blagoslovi Bog tvoj!" (5. Mojsijeva 12,7) Ono što se čini na slavu Bogu treba da se čini radosno, uz pjesme hvale i zahvaljivanja, a ne žalosno i zlovoljno. {PK 108.2}

Naš Bog je nježni, milostivi Otac. Bogoslužje se ne bi smjelo smatrati nekom žalosnom, otužnom ceremonijom. Trebalo bi da nam bude užitak da dajemo hvalu Bogu i da sudjelujemo u njegovom djelu. Bog ne bi htio da se njegova djeca, kojoj je osigurao tako veliko spasenje, ponašaju kao da je On neki strogi, sitničavi nadzornik. On je njihov najbolji prijatelj; i kada se okupe na bogoslužje, On želi da bude s njima, da ih blagosilja i tješi, da ispunjava njihova srca radošću i ljubavlju. Gospod želi da njegova djeca nađu utjehu na bogoslužju, da im rad za njega donese više zadovoljstva nego teškoća. On želi da oni koji dolaze na bogoslužje odnesu sa sobom dragocjene misli o njegovom staranju i njegovoj ljubavi, da mogu biti puni radosti u toku svih svakodnevnih životnih poslova, tako da imaju snage da postupaju pošteno i vjerno u svemu. {PK 108.3}

Mi se moramo okupiti oko križa. Krist, i to razapeti, treba da bude predmet našeg razmišljanja, razgovora, i naših najradosnijih osjećaja. Treba da pamtimo svaki blagoslov koji smo primili od Boga, i kada shvatimo veličinu njegove jubavi, treba da budemo spremni da sve povjerimo ruci koja je za nas bila prikovana na križ. {PK 109.1}

Duša se može približiti Nebu na krilima hvalospjeva. Boga slave pjesmom i glazbom u nebeskim dvori ma, i, dok izražavamo svoju zahvalnost, mi usklađujemo svoje bogoslužje s bogoslužjem nebeskih četa. „Onaj mene poštuje koji prinosi hvalu na žrtvu!" — kaže Bog (Psalam 50,23). Dodimo radosno i s poštovanjem pred svoga Stvoritelja, sa „zahvaljivanjem i pjevanjem"! (Izaija 51,3) {PK 109.2}

STIJENO SPASA, BOŽE MOJ

Stijeno spasa, Bože moj,
primi me u zaklon svoj!
Krvlju svojom umij me
i operi grijehe sve,
riječju svojom lijek mi daj
i svoj vječni oproštaj!

Zakon Tvoj je svet i prav —
pred njim sam u grijehu sav,
nitko nema moći te
da me spasi osude!
Samo Ti si, Spase moj,
za me dao život svoj!

Ti si meni nada sva,
zato k Tebi idem ja!
Svoju milost daruj mi,
pravdom svojom odjeni,
jer bez Tebe propast ću —
o, pomozi milošću!

A kad prođe život moj
tu na grešnoj Zemlji toj,
kad u slavi dođeš Ti,
tad i mene uskrsni!
Stijeno spasa, uzmi me
u visine nebeske!

A. M. Toplady {PK 110.1}

Poglavlje 30—Gospodnja Molitva*

„Stoga vi molite ovako…” (Matej 6,9)

Naš Spasitelj je dvaput objavio Gospodnju molitvu: prvi put mnoštvu u govoru na Gori, i ponovno, nekoliko mjeseci nakon toga, samo učenicima. Učenici su nakratko bili odvojeni od svojega Gospoda, a kad su se vratili, našli su Ga zadubljenog u razgovor s Bogom. Kao da ne primjećuje njihovu prisutnost, nastavio je glasno moliti. Lice Mu je zračilo nebeskim sjajem. Činilo se da je u samoj prisutnosti Nevidljivoga, a iz Njegovih riječi izbijala je živa sila Božjega Sagovornika.

Dok su Ga slušali, srca učenika su bila duboko ganuta. Primijetili su da Hrist često provodi duge sate u samoći razgovarajući sa svojim Ocem. Dani su Mu prolazili u službi mnoštvu što se guralo oko Njega i u razotkrivanju lažnog mudrovanja rabina, pa Ga je taj neprekidni rad često toliko iscrpljivao da su se Njegova majka, braća, pa čak i sami učenici pribojavali da će Ga to stajati života. Ali kad bi se vratio nakon sati provedenih u molitvi, kojima je završavao naporan dan, zapažali su izraz smirenosti na Njegovu licu, a On je zračio svježinom. Upravo nakon tih sati provedenih s Bogom Hrist je svakoga jutra donosio ljudima nebesku svjetlost. Učenici su shvatili da postoji veza između sati provedenih u molitvi i sile Njegovih riječi i djela. Sad, dok su slušali Njegovu molitvu, srca su im bila ispunjena strahopoštovanjem i poniznošću. Kad je završio molitvu, uskliknuli su, svjesni svoje duboke potrebe: „Gospode, nauči nas moliti, kao što je Jovan naučio svoje učenike!” (Luka 11,1)

Isus im nije otkrio nikakav novi oblik molitve. Samo im je ponovio ono što ih je već učio, kao da im je time htio reći: Morate shvatiti ono što sam vam već otkrio! U tome se krije duboki smisao u koji još niste proniknuli!

Spasitelj nas nije ograničio da rabimo samo te riječi. Znajući potrebe čovječanstva, On iznosi svoju osobnu uzor-molitvu, riječi tako jednostavne da ih može prihvatiti i malo dijete, a ipak tako sadržajne da njihovo značenje neće nikad moći potpuno dokučiti ni najveći umovi. Spasitelj nas uči da dođemo Bogu sa svojim darom zahvalnosti, da Mu iznesemo svoje potrebe, da Mu priznamo svoje grijehe i zatražimo Njegovu milost oslanjajući se na Njegovo obećanje.

„Kad molite — reče im — govorite: Oče, neka se sveti ime tvoje! Neka dođe carstvo tvoje!” (Luka 11,2)

Isus nas uči da Njegovog Oca nazivamo svojim Ocem. Ne stidi se nazvati nas svojom braćom. (Jevrejima 2,11) Spasiteljevo srce toliko je spremno i željno poželjeti nam, kao

članovima božanske porodice, dobrodošlicu, da već u prve riječi, kojima se trebamo služiti kad pristupamo Bogu, stavlja dokaz našega srodstva s Bogom: „Oče naš".

To je objavljivanje one divne istine, pune ohrabrenja i utjehe, da nas Bog ljubi kao što ljubi svojega Sina. To je ono što je Isus rekao u svojoj posljednjoj molitvi za svoje učenike: „… da svijet upozna… da si njih ljubio kao što si mene ljubio." (Jovan 17,23)

Svijet koji je Sotona smatrao svojim i kojim je gospodario kao okrutni tiranin, Božji Sin okružio je velikim podvigom, svojom ljubavi, i ponovno ga povezao s Gospodnjim prestolom. Heruvimi, serafini i bezbrojno mnoštvo svih bezgrješnih svjetova klicali su hvalospjeve Bogu i Jagnjetu kad je ta pobjeda osigurana. Radovali su se što je pronađen put za spasenje paloga roda i što će Zemlja biti otkupljena od prokletstva grijeha. Koliko bi se više trebali radovati oni koji su predmet te čudesne ljubavi!

Kako onda možemo ikad posumnjati, biti u neizvjesnosti i osjećati se kao siročad? Za dobro onih koji su prestupili Zakon Isus je uzeo ljudsku prirodu. Postao nam je sličan da bismo mogli imati vječni mir i sigurnost. Imamo Zastupnika na Nebu: ko god Ga primi kao svojega Spasitelja, neće biti ostavljen da sam, kao siroče, nosi teret svojih grijeha.

„Ljubljeni, sada smo djeca Božja…"

„Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Hristovi — ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim — da s njim budemo i proslavljeni." „… A što ćemo biti, još se nije pokazalo. Ali znamo: kad se to očituje, bićemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest." (1. Jovanova 3,2; Rimljanima 8,17)

Prvi korak u pristupanju Bogu jest upoznati ljubav koju On ima u nama i vjerovati u nju (1. Jovanova 4,16), jer nas privlačna sila Njegove ljubavi navodi da dođemo k Njemu.

Prihvatanje Božje ljubavi izaziva odbacivanje sebičnosti. Nazivajući Boga svojim Ocem, priznajemo da su sva Njegova djeca naša braća. Svi smo djelići velikoga tkiva čovječanstva, svi smo članovi iste porodice. Beskonačni Bog, kaže Isus, pruža vam prednost da Mu se približite nazivajući Ga Ocem. Pokušajte shvatiti šta je sve time obuhvaćeno! Nijedan zemaljski roditelj nije se nikad tako ozbiljno zalagao za svoje zalutalo dijete kao što se Stvoritelj zalaže za prestupnika. Nijedna ljudska ljubav nije upućivala tako nježne pozive nepokajanome. Bog stanuje u svakom ljudskom boravištu, čuje svaku izgovorenu riječ, sluša svaku prinesenu molitvu, osjeća tuge i razočaranja svake duše i posmatra kako se ponašamo prema ocu, majci, sestri, prijatelju i susjedu. Pomaže nam u našim nevoljama, a Njegova ljubav, milost i milosrđe neprestano se izlijevaju da zadovolje naše potrebe.

Osim za sebe, trebamo moliti i za svoje bližnje. Niko se ne moli pravilno ako traži blagoslov samo za sebe. Ako Boga nazivate svojim Ocem, priznavaćete se Njegovom djecom koju treba voditi Njegova mudrost i koja Mu moraju biti u svemu poslušna znajući da je Njegova ljubav nepromjenjiva. Usmjeravaćete se prema Njegovom planu, a kao Božjoj djeci najvažniji će vam biti Njegova čast, Njegov karakter, Njegova porodica i Njegovo djelo. Bićete radosni priznavajući i poštujući svoj odnos prema svom Ocu i prema svakom članu Njegove porodice. Radovaćete se pridonoseći, makar skromno, Njegovoj slavi i blagostanju svojih srodnika.

„… Koji jesi na nebesima." Onaj koga po Hristovoj zapovijesti trebamo smatrati svojim Ocem „naš je Bog na nebesima, sve što mu se svidi, to učini". Pod Njegovom zaštitom možemo sigurno počivati i reći: „Svevišnji, kad me strah spopadne, u te ću se uzdati." (Psalam 115,3; 56,3)

„Sveti se ime tvoje!" (Matej 6,9)

Svetiti ime Gospodnje znači sa strahopoštovanjem izgovarati riječi koje se odnose na Vrhovno Biće: „… sveto je i časno ime njegovo!" (Psalam 111,9) Nikad ne smijemo olako izgovarati titule i imena Božanstva. U molitvi stupamo u prijemnu dvoranu Najvišega. Pred Njega moramo izići sa svetim strahopoštovanjem. Anđeli zaklanjaju svoja lica u Njegovoj prisutnosti. Heruvimi i blistavi, sveti serafini pristupaju Njegovu prestolu sa svetim štovanjem. S koliko tek strahopoštovanja trebamo izlaziti mi, smrtna i grešna bića, pred Gospoda, svojega Stvoritelja!

Svetiti ime Gospodnje znači mnogo više od toga. Kao Jevreji u Hristove dane možemo pokazivati najveće štovanje prema Bogu, a ipak stalno vrijeđati Njegovo ime. „Jahve se spusti u liku oblaka, a on stade preda nj i zazva Ime: 'Jahve!' Jahve prođe ispred njega te se javi: 'Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost hiljadama, podnosi opačinu, grijeh i prestup…" (Izlazak 34,5-7).

O Hristovoj Crkvi je zapisano: „A grad će se zvati: Jahve, Pravda naša." (Jeremija 33,16) To ime se daje svakom Hristovom sljedbeniku. Ono je baština Božjega djeteta. Porodica se naziva po ocu. U doba bolne tjeskobe i muke Izraela prorok Jeremija se molio: „Ta ti si među nama, o Jahve, mi se tvojim zovemo imenom — nemoj nas ostaviti!" (Jeremija 14,9)

To ime uzdižu anđeli na Nebu i stanovnici bezgrješnih svjetova. Kad se molite: „Sveti se ime Tvoje", tada tražite da se ono proslavlja u ovome svijetu, da se proslavlja u vama. Bog vas je pred ljudima i anđelima priznao za svoju djecu. Molite se da ne obeščastite to „lijepo

ime koje nosite". (Jakov 2,7) Bog vas šalje u svijet kao svoje predstavnike. Svakim postupkom u životu trebate objavljivati Božje ime. Ta molba zahtijeva da imate Njegov karakter. Ne možete svetiti Njegovo ime, ne možete Ga prikazivati svijetu sve dok svojim životom i karakterom ne prikažete sam Božji život i karakter. To možete postići samo prihvatanjem Hristove milosti i pravednosti.

„Da dođe carstvo tvoje!" (Matej 6,10)

Bog je naš Otac koji nas voli i skrbi se o nama kao o svojoj djeci; On je i veliki Car svemira. Interesi Njegova carstva su i naši interesi i zato smo dužni raditi na njegovoj izgradnji. Hristovi učenici su očekivali skori dolazak carstva Njegove slave, ali ih je Isus ovom molitvom poučio da carstvo neće tada biti uspostavljeno. Trebaju se moliti za Njegov dolazak kao za događaj koji će se odigrati tek u budućnosti. Ali u toj molbi se krilo i obećanje. Iako neće ugledati dolazak toga carstva tokom svojega života, činjenica da im je Isus naložio da se za njega mole dokaz je da će ono, kad to Bog bude odredio, pouzdano doći.

Carstvo Božje milosti sad se temelji na tome što se srca, dosad ispunjena grijehom i pobunom, iz dana u dan pokoravaju vrhovnoj upravi Njegove ljubavi. Ali potpuno uspostavljanje carstva Njegove slave ostvariće se tek prilikom drugog Hristovog dolaska na ovaj svijet. „A carstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima daće se narodu svetaca Svevišnjega." (Daniel 7,27) Oni će naslijediti carstvo pripremljeno za njih „od postanka svijeta" (Matej 25,34), a Hrist će preuzeti svoju veliku vlast i zavladati.

Ponovno će se uzdignuti nebeska vrata, a naš Spasitelj će doći s deset hiljada puta deset hiljada i hiljadama hiljada svetih, kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima. „U onaj dan žive će vode poteći iz Jerusalima, pola k moru istočnom, pola k moru zapadnom. Biće tako ljeti i zimi. I Jahve će biti car nad svom zemljom." „… Sveti grad — novi Jerusalim" biće stan Božji među ljudima. „On će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog biće s njima." (Zaharija 14,8-9; Otkrivenje 21,2)

Ali prije toga dolaska, kazao je Isus, „ova Radosna vijest propovijedaće se o carstvu po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo…" (Matej 24,14) Njegovo carstvo neće doći sve dok se Radosna vijest o Njegovoj milosti ne raznese po svim krajevima Zemlje. Ako se, dakle, predamo Bogu i pridobijemo druge duše za Njega, ubrzavamo dolazak Njegova carstva. Jedino oni koji se posvećuju Njegovoj službi da bi otvarali oči slijepima, obraćali ljude „od tame k svjetlu, od sotonine vlasti k Bogu, da vjerom u me postignu oproštenje grijeha i baštinu posvećenima" (Djela 26,18) govoreći: „Evo me, mene pošalji" (Isaija 6,8) — jedino se oni iskreno mole: „Da dođe carstvo tvoje!".

„Neka bude volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!” (Matej 6,10)

Božja volja je izražena u propisima Njegova svetog Zakona, a načela Zakona su nebeska načela. Nebeski anđeli ne postižu nikakvo uzvišenije znanje nego što je poznavanje Božje volje, a ispunjavanje Njegove volje je najuzvišenija služba kojoj mogu posvetiti svoje sposobnosti.

Ali na Nebu se služba ne obavlja da bi se udovoljilo Zakonu. Kad se Sotona pobunio protiv Gospodnjeg Zakona, misao da postoji Zakon bila je anđelima iznenadno suočavanje s činjenicom o kojoj dotad nisu razmišljali. Anđeli ne obavljaju svoju službu kao sluge, već kao sinovi. Između njih i njihova Stvoritelja postoji savršeno jedinstvo. Poslušnost im nije teret. Ljubav prema Bogu čini njihovu službu radosnom. Tako i u svakoj duši, u kojoj boravi Hrist, Nada slave, ponovno odjekuju Njegove riječi: „Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.” (Psalam 40,8)

Molba „budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji” molitva je da se vladavina zla na ovoj Zemlji okonča, da se grijeh zauvijek uništi i da se uspostavi carstvo pravednosti. Tada će i na Zemlji, kako je na Nebu, biti ispunjene sve dobre želje Božje dobrote. (2. Solunjanima 1,11)

„Hljeb nas svagdašnji daj nam danas!” (Matej 6,11)

Prvi dio molitve kojoj nas je Isus naučio odnosi se na Božje ime, carstvo i volju — da se sveti Njegovo ime, da dođe Njegovo carstvo i da se ispuni Njegova volja. Ako vam je služba Bogu postala najvažnija, možete s povjerenjem tražiti da Bog zadovolji i vaše osobne potrebe. Ako ste se odrekli sebe i predali se Hristu, postali ste članovi Božje porodice, pa vam je na raspolaganju sve što se nalazi u Očevoj kući. Otvorene su vam sve Božje riznice u sadašnjem i u budućem svijetu. Služba anđela, dar Njegova Duha, trud Njegovih sluga — sve vam je na raspolaganju. Svijet, sa svime što je u njemu, vas je sve dok vam to može služiti na dobro. Čak će se i neprijateljstvo zlih pretvoriti u blagoslov usavršavajući vas za Nebo. Ako „ste Hristovi”, onda „je sve vaše”. (1. Korinćanima 3,23.21)

Slični ste djetetu kojemu još nije prepušteno upravljati svojim nasljedstvom. Bog vam još nije povjerio vaš dragocjeni posjed, da vas Sotona ne bi prevario svojim lukavim vještinama, kao što je učinio s prvim parom u Edenu. Hrist ga čuva za vas, ono je izvan kvariteljeva dosega. I vi ćete, kao dijete, svakodnevno primati ono što vam je potrebno za taj dan. Svakodnevno se trebate moliti: „Hljeb naš svagdašnji daj nam danas!” Nemojte biti obeshrabreni ako nemate dovoljno za sutra. Imate jamstvo u Njegovu obećanju: „U Jahvu se

uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru." (Psalam 37,3) David kaže: „Bijah mlad i ostarjeh, al' ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu djeca hljeba prose." (Psalam 37,25) Bog, koji je poslao gavrane da hrane Iliju kod potoka Karita, neće zaobići nijedno od svoje vjerne, požrtvovane djece. O onome ko hodi u pravdi stoji napisano: „… imaće dosta hljeba i vode će mu svagda dotjecati."

„Neće se postidjeti u vrijeme nevolje, biće siti u danima gladi."

„On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?" (Isaija 33,16; Psalam 37, 19; Rimljanima 8,32) Onaj koji je olakšavao brige i terete svoje majke udovice i pomagao joj zadovoljiti potrebe kućanstva u Nazaretu, saosjeća sa svakom majkom u njezinoj borbi da svojoj djeci osigura hranu. Onaj koji se sažalio nad mnoštvom zato što „bijahu satrveni i zapušteni" (Matej 9, 36), i sad ima sažaljenja prema izmučenom siromahu. Njegova je ruka ispružena prema njima da ih blagoslovi; i u samoj molitvi koju je objavio svojim učenicima, On nas uči da se sjećamo siromašnih.

Kad se molimo: „Hljeb naš svagdašnji daj nam danas", tražimo i za druge kao za sebe. Priznajemo da ono što nam Bog daruje nije samo za nas. Bog nam daje s povjerenjem, da možemo hraniti gladne. Po svojoj dobroti pobrinuo se za siromašne. (Psalam 68,11) Bog kaže: „Kada daješ objed ili večeru, ne pozivaj ni svojih prijatelja, ni svoje braće, ni svoje rodbine, ni bogatih susjeda… Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe, sakate, hrome, slijepe! Tada će ti biti blago, jer ti nemaju čim uzvratiti! To će ti se uzvratiti o uskrsnuću pravednika." (Luka 14,12-14)

„A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da mognete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro djelo." „Ovo velim: ko škrto sije, škrto će i žeti; ko obilato sije, obilato će i žeti." (2. Korinćanima 9,8.6)

Molitva za svakodnevni hljeb ne obuhvaća samo hranu za održavanje tijela, već i duhovni hljeb koji hrani dušu za vječni život. Isus nam zapovijeda: „Nastojte sebi pribaviti ne propadljivu hranu, već hranu koja ima trajnost za život vječni i koju će vam dati Sin Čovječji…" (Jovan 6,27)

Kaže nam: „Ja sam živi hljeb koji je sišao s neba. Ako ko jede od ovoga hljeba, živjeće zauvijek." (Jovan 6,51) Naš Spasitelj je hljeb života. Posmatrajući Njegovu ljubav i primajući je u dušu, hranimo se hljebom koji je sišao s Neba. Primamo Hrista preko Njegove Riječi, a Sveti Duh je dan da bi nam Božju Riječ učinio razumljivom i da bi usadio njezine istine u naša srca. Dok svakodnevno čitamo Njegovu Riječ, moramo se moliti da nam Bog pošalje

svojega Duha da nam otkrije istine koje će našoj duši darovati snagu potrebnu za taj dan. Učeći nas da svakoga dana tražimo ono što nam je potrebno — i zemaljske i duhovne blagoslove — Bog ima na umu naše dobro. On želi da uvidimo svoju ovisnost o Njegovoj stalnoj skrbi, jer nas nastoji privući u zajednicu sa sobom. U toj zajednici s Hristom, molitvom i proučavanjem velikih i dragocjenih istina Njegove Riječi bićemo, kao gladne i žedne duše, nahranjeni i osvježeni na izvoru života.

„Oprosti nam grijehe naše, jer i mi opraštamo dužnicima svojim!" (Luka 11,4)

Isus nas uči da od Boga možemo dobiti oprost jedino ako i sami opraštamo drugima. Božja ljubav nas privlači k Njemu. Kad dirne naše srce, u njemu se mora probuditi ljubav prema našoj braći. Kad je izgovorio Gospodnju molitvu, Isus je dodao: „Da, ako vi oprostite ljudima njihove pogreške, oprostiće i vama vaš Otac nebeski. Ako li vi ne oprostite ljudima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac neće vama oprostiti vaših." (Matej 6,14. 15)

Ko nije spreman oprostiti, zatvara jedini dotok kroz koji i sam može primiti milost od Boga. Ne smijemo ni pomisliti da imamo pravo uskratiti oprost onima koji su nas povrijedili zato što nam nisu priznali svoju krivnju. Bez sumnje, njihova je dužnost poniziti srca u pokajanju i priznanju, ali mi moramo pokazati sažaljiv duh prema onima koji su se ogriješili o nas, bez obzira na to jesu li nam priznali svoje pogreške. Koliko god da su nas bolno ranili, ne smijemo tugovati i sažalijevati sami sebe zbog uvreda koje su nam nanesene. Kao što očekujemo da Bog nama oprosti uvrede koje smo Mu nanijeli, i mi moramo oprostiti svima koji su nam učinili neko zlo.

Oproštenje ima mnogo šire značenje nego što to mnogi misle. Kad nam obećava da će obilno oprostiti, Bog dodaje, smatrajući da smisao toga obećanja nadmašuje moć našega shvatanja: „Jer misli vaše nisu moje misli i putevi moji nisu vaši putevi, riječ je Jahvina. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su putevi moji iznad vaših puteva, i misli moje iznad vaših misli." (Isaija 55,8-9) Oprost koji Bog daje nije samo čin kojim nas oslobađa osude. To nije samo opraštanje grijeha, nego oslobađanje od grijeha. To je izlijevanje spasonosne ljubavi koja preobražava srce. David je pravilno shvatio opraštanje kad se molio: „Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!" „Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša." (Psalam 51,12; 103,12)

Bog je u Hristu dao sebe za naše grijehe. Pretrpio je okrutnu smrt na krstu, nosio je umjesto nas breme krivnje, „pravednik za nepravednike", da bi nam otkrio svoju ljubav i privukao nas k sebi. I On kaže: „… budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa! Praštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Hristu!" (Efescima 4,32) Neka

Molitva

Hrist, božanski Život, boravi u vama i preko vas otkriva nebesku ljubav koja će uliti nadu onima koji su je izgubili i donijeti nebeski mir srcu što ga je ranio grijeh. Kad dolazimo k Bogu, već na pragu nam se postavlja uslov da, primajući Njegovu milost, moramo pristati pokazati Njegovo milosrđe prema drugima.

Da bismo mogli primiti i drugima pružiti Božju ljubav koja prašta, vrlo je važno poznavati i vjerovati u ljubav koju Bog ima prema nama. (1. Jovanova 4,16) Sotona nas nastoji prevariti na sve moguće načine da bi nas onesposobio za spoznaju te ljubavi. Navodiće nas na pomisao da su naše pogreške i prestupi tako ozbiljni da se Gospod neće odazvati na naše molitve i da nas neće blagosloviti ni spasiti. U sebi ne možemo vidjeti ništa osim slabosti, ništa što bi nas preporučilo Bogu, pa nam

Sotona govori da su sva naša nastojanja beskorisna, jer ne možemo popraviti mane svojega karaktera. Kad pokušamo doći k Bogu, neprijatelj će došapnuti: Molitva ti nema nikakve svrhe. Zar se ne sjećaš da si učinio ono zlo djelo? Zar nisi zgriješio Bogu i radio protiv vlastite savjesti? Ali s pravom možemo odgovoriti neprijatelju da nas „krv njegova Sina, Isusa, čisti od svakoga grijeha". (1. Jovanova 1,7)

Kad osjetimo da smo grešni i da se ne možemo moliti, upravo je to trenutak za molitvu. Kad smo postiđeni ili duboko ojađeni, ipak se moramo moliti i vjerovati. „Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Hrist Isus dođe na svijet da spasi grešnike. Od njih sam prvi ja." (1. Timoteju 1,15) Oprost i pomirenje s Bogom ne dolaze kao nagrada za naša djela. Ne daje se oprost zbog zasluga grešnih ljudi, nego je to dar koji se temelji na Hristovoj besprijekornoj pravednosti.

Ne pokušavajmo umanjiti svoju krivnju tražeći izliku za grijeh. Moramo prihvatiti Božju ocjenu grijeha, a ona je doista teška. Jedino nam Golgota može otkriti strahovitu odurnost grijeha. Kad bismo morali sami nositi svoje krivnje, to bi nas slomilo. Međutim, Bezgrješni je zauzeo naše mjesto: iako nevin, ponio je naše nepravde. „Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprostiće nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti". (1. Jovanova 1,9)

Kakva veličanstvena istina — pravedan prema vlastitom Zakonu, a ipak opravdava sve koji vjeruju u Isusa! „Ko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju?" (Mihej 7,18)

Molitva

„I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla!” (Matej 6,13)

Napast je mamljenje na grijeh, a to ne potječe od Boga, nego od Sotone ili od zloće našega srca. „Bog naime ne može biti napastovan na zlo, a niti sam nikoga ne napastuje.” (Jakov 1,13)

Sotona nas nastoji dovesti u kušnju da bi se zloća našega karaktera otkrila pred ljudima i anđelima i da bi mogao polagati pravo na nas kao na svoje vlasništvo. U simboličkom Zaharijinom proročanstvu Sotona je prikazan kako stoji zdesna Gospodnjem Anđelu i optužuje velikog svještenika Jošuu, odjevenoga u prljave haljine, ometajući tako djelo koje je Anđeo želio obaviti za njega. To je prikaz Sotoninog ponašanja prema svakoj duši koju Hrist želi privući k sebi. Sotona nas navodi na grijeh, a onda nas pred cijelim svemirom optužuje da nismo dostojni Božje ljubavi. Ali „Anđeo Jahvin reče Satani: ‘Suzbio te Jahve, Satano! Suzbio te Jahve koji izabra Jerusalim! Nije li on glavnja iz ognja izvučena?” A Jošui kaže: „Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!” (Zaharija 3,2.4)

U svojoj velikoj ljubavi Bog nastoji razvitiu nama dragocjene vrline svojega Duha. Dopušta da se suočimo sa zaprekama, progonstvom i tegobama — ne kao s prokletstvom, već kao s najvećim blagoslovom u životu. Svaka svladana kušnja, svaka nevolja koju hrabro prebrodimo daje nam novo iskustvo i unaprjeđuje nas u djelu izgradnje karaktera. Duša koja se božanskom silom odupire kušnji, očituje svijetu i cijelom svemiru djelotvornost Hristove milosti.

Iako ne smijemo biti obeshrabreni nevoljama, koliko god bile gorke, moramo se moliti Bogu da ne dopusti da upadnemo u okolnosti u kojima bi nas vodile želje našega zlog srca. Kad upućujemo molitvu koju nam je Hrist objavio, potčinjavamo se Božjem vodstvu i molimo Ga da nas vodi sigurnom stazom. Ne možemo iskreno izgovarati tu molitvu i istodobno odlučiti ići putom koji smo sami izabrali. Trebamo čekati Njegovu ruku da nas vodi i slušati Njegov glas koji govori: „To je put, njime idite…” (Isaija 30,21)

Opasno je ako zastanemo razmišljajući o tome kakve ćemo prednosti steći prihvatimo li Sotonine prijedloge. Grijeh donosi sramotu i propast svakoj duši koja mu popusta, ali ima nešto u njemu što zasljepljuje i vara te nas tako primamljuje lažnim prikazivanjem. Ako se usudimo stupiti na Sotonino tlo, nije nam obećana zaštita od njegove sile. Koliko možemo, trebamo zatvoriti svaki prilaz kojim bi kušač mogao doprijeti do nas.

Molitva „Ne uvedi nas u napast” sama po sebi je i obećanje. Ako Mu se predate, Bog vas uvjerava da „neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti”. (1. Korinćanima 10,13)

Jedina zaštita protiv zla jest da se Hrist nastani u srcu vjerom u Njegovu pravednost. Kušnja ima moć nad nama upravo zato što u našemu srcu postoji sebičnost. Ali kad posmatramo veliku Božju ljubav, sebičnost nam je tako odurna i mrska da je želimo izbaciti iz duše. Dok Sveti Duh veliča Hrista, naše srce se smekšava i postaje pokorno, kušnja gubi moć, a Hristova milost preobražava karakter.

Hrist nikad neće napustiti dušu za koju je umro. Čovjek Ga može ostaviti i podleći kušnji,ali se Hrist nikad ne može okrenuti od onoga za koga je platio otkupninu svojim životom. Kad bi nas duhovni vid bio izoštreniji, uočili bismo duše pognute pod teretom tjeskobe, shrvane tugom, opterećene kao kola puna snopova, blizu smrti zbog obeshrabrenosti. Vidjeli bismo anđele kako brzo lete u pomoć onima koji su u kušnji i na samom rubu propasti. Nebeski anđeli potiskuju vojske zla koje opkoljavaju te duše i pomažu im stati na siguran temelj. Bitke koje se vode između tih dviju vojska isto su tako stvarne kao i bitke među vojskama ovoga svijeta. O ishodu toga duhovnog sukoba ovisi vječna sudbina.

I na nas se odnose riječi upućene Petru: „… sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu, ali ja sam molio za te da tvoja vjera ne malakše." (Luka 22,31.32) Bogu hvala, nismo ostavljeni sami. „Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni" (Jovan 3,16) i neće nas napustiti u borbi s neprijateljem Boga i ljudi. „Eto, dao sam vam vlast da bez pogibli gazite zmije i štipavce, i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi." (Luka 10,19)

Živite u zajednici sa živim Hristom. Rukom koja nikad ne ispušta On će čvrsto držati vašu ruku. Upoznajte Božju ljubav prema nama, vjerujte u nju i bićete sigurni. Ta ljubav je neosvojiva tvrđava za sve Sotonine napade i obmane. „Tvrda je kula ime Jahvino: njemu pravednik pribjegava i nalazi utočišta." (Izreke 18,10) „Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava zauvijek! Amin!" (Matej 6,13)

Posljednja rečenica Gospodnje molitve, kao i prva, otkriva našega Oca kao onoga ko je iznad svake sile, vlasti i svakog imena. Spasitelj je sad gledao godine koje predstoje Njegovim učenicima: neće biti onakve kakvima su ih oni zamišljali, obasjane sunčanom svjetlošću blagostanja i počasti u svijetu, nego će ih zamračiti oluje ljudske mržnje i sotonskog gnjeva. Usred nacionalnih razdora i propadanja svojega naroda učenici će na svakom koraku biti okruženi opasnostima, a srca će im često biti ispunjena strahom. Vidjeće razoren Jerusalim, uništen Hram, zauvijek ukinutu službu u njemu, a Izraela raspršenoga po svim zemljama, poput olupina broda na pustoj obali. Isus je rekao:

„Čućete za ratove i glasine o ratovima …

Dići će se narod protiv naroda i carstvo protiv carstva. Biće gladi i potresa zemlje u raznim mjestima. To je tek početak strašnih muka.” (Matej 24,6-8) Ipak, Hristovi sljedbenici nisu se smjeli plašiti da je njihova nada izgubljena i da je Bog zaboravio Zemlju. Sila i slava pripadaju Onome čije uzvišene nakane nezadrživo krče put k ostvarenju. U molitvi kojom su obuhvaćene njihove svakodnevne potrebe Hristovi učenici bili su upućeni gledati iznad svih sila i vlasti zla, prema Gospodu, svojemu Bogu, čije carstvo upravlja svime i koji je njihov Otac i vječni Prijatelj.

Uništenje Jerusalima simbol je konačnog uništenja kojemu će biti izložen svijet. Proročanstva koja su se samo djelomice ispunila prigodom razorenja Jerusalima mnogo se neposrednije odnose na posljednje dane. Stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Pred nama je kriza kroz kakvu svijet još nikad nije prošao. Ali i nama, kao i prvim učenicima, umilno zvuči izjava da je Božje carstvo nad svime. Redoslijed nailaženja budućih događaja u rukama je našega Stvoritelja. Veličanstvo Neba upravlja sudbinom svih naroda i skrbi se o potrebama svoje Crkve. Svakom oruđu za ispunjenje Njegovih planova božanski Učitelj kaže isto što je rekao Kiru: „Iako me ne poznaš, naoružah te.” (Isaija 45,5)

U viđenju proroka Ezekiela jedna ruka se pojavila pod krilima kerubina. To treba poučiti Božje sluge da im božanska sila osigurava uspjeh. Oni koje Bog koristi kao svoje vjesnike ne trebaju smatrati da Njegovo djelo ovisi o njima. Takav teret odgovornosti nije prepušten smrtnim bićima. Onaj ko ne drijema i ko neprestano radi na ostvarenju svojih planova, nastaviće djelo. Osujećivaće naume zlih ljudi i unosiće zabunu u planove onih koji su se urotili protiv Njegova naroda. On, koji je car, Jahve nad vojskama, koji sjedi među heruvimima, usred svih nemira i sukoba naroda i dalje čuva svoju djecu. Naš spasitelj vlada na nebesima, procjenjuje svaku kušnju i nadgleda užarenu peć u kojoj se mora okušati svaka duša. Kad budu rušene tvrđave vladara, kad strijele gnjeva budu probadale srca Njegovih neprijatelja, Njegov narod biće siguran u Njegovim rukama.

„Tvoja je, Jahve, veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji… u tvojoj je ruci sila i moć, u tvojoj je vlasti da učiniš velikim i jakim sve.” (1. Dnevnika 29,11.12), 12.

Poglavlje 31— U Molitvi – Ištite da bi Mogli Davati*

Ovo Poglavlje se zasniva na Jevanđelju po Luki 11, 1 – 13).

Hristos je stalno primao od Oca da bi mogao nama davati. ”Riječ što čujete”, rekao je On, ”nije moja nego Oca koji me posla” (Jovan 14, 24), … Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi…” (Mat. 20, 28). On je živeo, mislio i molio ne za sebe nego za druge. Na svoju svakodnevnu dužnost – da ljudima donosi nebesku svetlost – On je svakog jutra polazio posle dugih časova provedenih sa Bogom. Svakog dana je iznova dobijao sveže krštenje Duhom Svetim. U ranim časovima svakog novog dana Gospod Ga je budio iz sna, i Njegova duša i usne behu pomazani uljem božanske dobrote i milosti, da bi to mogao preneti i na druge. Reči koje je govorio dolazile su Mu sveže iz nebeskih dvorova, da bi ih u pravo vreme preneo umornima i napaćenima. ”Gospod Gospod dade mi jezik učen” kaže On, ”da umijem progovoriti zgodnu riječ umornom; budi svako jutro, budi mi uši, da slušam kao učenici” (Is. 50, 4).

Hristove molitve i Njegov običaj da održava stalno zajednicu sa Bogom, ostavljali su dubok utisak na Njegove učenike. Jednog dana, pošto su kraće vreme bili odsutni, zatekli su svog Učitelja u skrušenoj molitvi. Kao da je potpuno nesvestan njihove prisutnosti. On je nastavio glasno da se moli. Srca učenika bila su duboko ganuta. Kad je prestao da se moli, oni uzviknuše: ”Gospode nauči nas moliti se Bogu.”

U svom odgovoru, Hristos je ponovio molitvu ”Oče naš”, iznetu prethodno u besedi na gori. A zatim je jednom parabolom slikovito prikazao pouku koju je želeo da im pruži.

”Koji od vas”, nastavio je On, ”ima prijatelja, i otide mu u ponoći i reče mu: prijatelju daj mi tri hljeba u zajam; jer mi dođe prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti. A on iznutra odgovarajući reče: ne uznemiruj me; već su vrata zatvorena i djeca su moja moja sa mnom u postelji i ne mogu ustati da ti dam. I kažem vam: ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali za njegovo nametljivo i uporno iskanje ustaće i daće mu koliko treba.”

Ovde Hristos prikazuje molitelja koji u molitvi traži da bi mogao drugima dati. On mora dobiti hleba, jer inače ne može utoliti glad umornog i zakasnelog putnika. Iako njegov sused ne želi da bude uznemiravan, on ne prestaje da moli; prijatelju se mora pomoći; i na kraju njegova upornost biva nagrađena i želja ispunjena.

Na isti način učenici u imali da traže blagoslov od Boga. Svojim postupkom kad je nahranio mnoštvo gladnih i svojim rečima kad je o sebi govorio kao o hlebu s neba, On je svojim učenicima praktično pokazao šta oni kao Njegovi predstavnici treba da rade. Njihovo

je bilo da narodu dele hleb života. On koji im je to delo i odredio znao je da će njihova vera često biti kušana. Često će se naći u neočekivanom položaju i tada će tek shvatiti koliko su, kao ljudska bića, nemoćni i nesposobni.

Duše koje zaista gladuju za hlebom života dolaziće k njima, a oni će osetiti da su i sami oskudni i bespomoćni. Duhovnu hranu oni prvo moraju i sami primiti da bi mogli i drugima da je dele. Nijednu dušu ne bi smeli otpustiti nenahranjenu. Stoga ih Hristos upućuje na pravi izvor gde će moći da podmire sve svoje potrebe. Čovek u priči kome je iznenada došao prijatelj i zatražio gostoprimstvo, nije mogao da ga odbije iako je bila već ponoć. On sam nije imao ništa da mu ponudi, ali je otišao onome koji je imao hrane i sa svojim molbama i saletanjem nije prestao sve dok sused nije pristao da zadovolji njegovu potrebu. A zar Bog svojim slugama, koje je poslao da nahrane sve koji osećaju svoju duhovnu glad, neće dati sve što im zatreba u interesu Njegovog dela?

Međutim, sebični sused u paraboli prikazuje verno Božji karakter. Pouka se u ovom slučaju ne dobija iz sličnosti nego iz suprotnosti. Sebičan čovek udovoljiće navaljivanju upornog molitelja samo zato da bi se rešio čoveka koji mu remeti počinak. Međutim, Bog s najvećom radošću daje. On je pun samilosti i jedva čeka da ispuni molbe onih koji Mu s verom prilaze. On nam daje da bismo mi mogli drugima davati i na taj način postati Njemu slični.

”Ištite”, kaže Hristos, ”i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.”

U nastavku svog izlaganja, Hristos dodaje: ”Koji je među vama otac u koga ako sin zaište hljeba da mu da kamen? Ili ako zaište ribe, da mu da mjesto ribe zmiju? Ili ako zaište jaje da mu da skorpiju? Kad dakle vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega?”

Da bi ojačao naše pouzdanje u Boga, Hristos nas uči da Ga u molitvi oslovljavamo novim imenom, imenom vezanim za ono što je zaista najdraže i najprisnije ljudskom srcu. On nam pruža preimućstvo da Svemogućeg i Večnog Boga nazivamo svojim ocem. To što Ga nazivamo Ocem kada Mu se obraćamo i govorimo o Njemu, znak je naše ljubavi i vere u Njega i zalog Njegovog srodstva i povezanosti s nama. Reči ”Oče naš”, izgovorene dok u molitvi tražimo Njegovu naklonost ili blagoslov, zvuče u Njegovom uhu kao najslađa muzika. Da nam se nazivati Boga svojim Ocem ne bi činilo kao nešto čime prekoračujemo granice dozvoljenog, Hristos je ovo ponovio i naglasio više puta. On želi da nas takvo obraćanje Bogu što prisnije zbliži s Njim.

Bog nas smatra svojom decom. On nas je iskupio od bezbožnosti ovog sveta i izabrao za članove svoje carske porodice, za sinove i kćeri nebeskog cara. On želi da naše poverenje u Njega bude dublje i snažnije nego što je ljubav deteta prema svom zemaljskom ocu. Roditelji prirodno vole svoju decu, ali Božja ljubav je veća, šira i dublja od svake ljudske ljubavi. Ona je neizmerna i beskonačna. Kad, dakle, zemaljski roditelji umeju davati dobre darove svojoj deci, koliko će više i radije Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji Mu se za to mole?

Pouke koje nam je Hristos pružio u pogledu molitve treba najbrižljivije razmotriti. U molitvi se skriva božanska nauka i Hristos u ovoj ilustraciji prikazuje načela koja svi treba da razumeju. On nam pokazuje šta je u stvari pravi smisao molitve, ističe neophodnost istrajnosti pri iznošenju naše molbe pred Boga i uverava nas da je Bog uvek spreman da sasluša i usliši naše molitve.

Naše molitve ne treba da predstavljaju sebično traženje nečeg što bi samo nama bilo od koristi. Iskati i tražiti mi moramo zato da bismo mogli davati. Načelo Hristovog života treba da bude i načelo našeg života. ”Ja posvećujem sebe za njih”, rekao je Hristos o svojim učenicima, ”da i oni budu osvećeni istinom” (Jovan 17, 19). Ista ova posvećenost, odanost Bogu, samopožrtvovanje, potčinjenost zahtevima Božje Reči – sve vrline ispoljene u Hristu, moraju se videti i u životu Njegovih slugu. Naš zadatak na ovom svetu nije da služimo sebi, niti pak da zadovoljimo svoje prohteve. Naše je da slavimo Boga sarađujući s Njim u spasavanju grešnika. Moramo u molitvi od Boga tražiti blagoslov da bismo ga predali drugima. Samo davanjem drugima moći ćemo stalno da primamo. Ne možemo nastaviti s primanjem nebeskog blaga ako ga ne predajemo onima koji se nalaze oko nas.

U paraboli molitelj je više puta odbijen, ali on nije odustajao od svoje namere. Tako je i sa našim molitvama. One ne bivaju uvek odmah uslišene, ali Hristos nas uči da nikada ne odustajemo od molitve. Cilj molitve nije da izazove neku promenu kod Boga, već da nas dovede u sklad s Njime. Kad u molitvi nešto zatražimo od Boga, On možda vidi da mi treba da ispitamo prethodno svoje srce i okajamo svoje grehe. Stoga nas vodi kroz poteškoće i iskušenja, da bismo se ponizili i uvideli čime sprečavamo delovanje Njegovog Svetog Duha na naše srce.

Ispunjenje Božjih obećanja vezano je uvek za određene uslove, i molitva nikada ne može da zauzme mesto dužnosti. ”Ako imate ljubav k meni”, rekao je Hristos, ”zapovijesti moje držite.” ”Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a ko ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav otac moj; i ja ću imati ljubav k njemu i javiću mu se sam” (Jovan 14, 15. 21). Oni koji svoje molitve upućuju Bogu i pozivaju se na Njegova obećanja, a ne

ispunjavaju postavljene uslove, nanose uvredu Njegovom imenu. Oni se pozivaju na Hrista kao na jemca za ispunjene datih obećanja, ali ne čine ništa čime bi dokazali svoju veru u Hrista i svoju ljubav prema Njemu. Mnogi uopšte ne ispunjavaju uslove pod kojima bi mogli da budu primljeni kod Boga. Na nama je da tačno ispitamo punomoćje na osnovu kojeg možemo da se približimo Bogu. Ako smo neposlušni, to je pred Bogom tako kao da smo za isplatu određene sume novca podneli menicu za čiju isplatu nismo ispunili uslove. Pozivamo se pred Bogom na Njegova obećanja i molimo Ga da ih ispuni, iako bi On postupajući u skladu sa takvom našom željom morao da obeščasti svoje ime. Obećanje glasi: ”Ako ostanete u meni i riječi moje u vama ostanu, što god hoćete ištite, i biće vam” (Jov. 15, 7). Jovan kaže: ”I po tom razumijemo da ga poznasmo, ako zapovijesti njegove držimo. Koji govori: poznajem ga, a zapovijesti njegovih ne drži, laža je i u njemu istine nema; a koji drži riječ njegovu, a njemu je zaista ljubav Božija savršena; po tom poznajemo da smo u njemu” (I Jov. 2, 3 – 5).

Jedna od poslednjih zapovesti koju je Hristos dao svojim učenicima glasi: ”Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubim da se i vi ljubite među sobom” (Jovan 13, 34). Da li se mi pokoravamo ovoj zapovesti ili pak gajimo u sebi oštre crte hladnog i zajedljivog karaktera, nimalo sličnog karakteru Hristovom? Kad na bilo koji način nekog ranimo ili mu zadamo bol, dužnost nam je da priznamo svoju krivicu i tražimo pomirenje. Ovo je jedna od bitnih priprema da bismo u istinskoj veri mogli pristupiti Bogu i zatražiti Njegov blagoslov.

Postoji još jedna stvar na koju ljudi tako često zaboravljaju dok u molitvi nešto traže od Boga. Jeste li bili iskreni i časni pred Bogom? Preko proroka Malahije, Gospod kaže: ”Od vremena otaca svojih odstupiste od uredaba mojih i ne držaste ih. Vratite se k meni i ja ću se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama, ali velite u čemu bismo se vratili? E da li će čovek zakidati Boga? A vi mene zakidate i govorite: U čemu te zakidamo? U desetku i prinosu” (Mal. 3, 7. 8).

Kao Darodavac svih blagoslova, Bog traži jedan deo od svega što posedujemo. To je božanska odredba i na taj način On se pobrinuo za sredstva neophodna za propoved Jevanđelja. Vraćajući Bogu ovaj deo, mi pokazujemo da cenimo Njegove darove. Međutim, kako možemo tražiti Božji blagoslov ako smo Mu uskratili ono što Njemu pripada? Ako smo se pokazali kao neverni pristavi u ovozemaljskim dobrima, kako možemo očekivati da nam On poveri nebesko blago? I u ovome može da bude tajna neuslišenih molitava.

Međutim, Gospod je u svojoj velikoj milost spreman da nam oprosti i On kaže: ”Donesite sve desetke u spreme, da bude hrane u mojoj kući i okušajte me u tom, veli Gospod nad

vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas, da vam bude dosta. I zaprijetiću vas radi proždrljivcu, te vam neće kvariti roda zemaljskoga i vinova loza u polju neće vam biti nerodna i zvaće vas blaženim svi narodi, jer ćete biti zemlja mila, veli Gospod nad vojskama" (Mal. 3, 10 – 12).

Tako je i sa svim ostalim zahtevima Božjim. Svi Njegovi darovi obećani su pod uslovom poslušnosti. Nebo je prepuno blagoslova za one koji su voljni da sarađuju s Bogom. Svi koji su poslušni Bogu s punim poverenjem mogu da polažu pravo na ispunjenje Njegovih obećanja. Međutim, mi moramo imati čvrsto i nepokolebljivo poverenje u Boga. On često odlaže sa odgovorom na naše molitve da bi prokušao našu veru i ispitao koliko je ozbiljna i iskrena naša želja. Kad tražimo nešto što je u skladu sa Njegovom Rečju moramo čvrsto verovati u Njegova obećanja i svoje molitve upućivati sa odlučnošću koja ne može biti odbijena.

Bog ne kaže: "Ištite jednom, i primićete." On nas poziva da u svojoj molitvi budemo uporni i istrajni, jer upornost u molitvi dovodi molitelja u mnogo ozbiljniji položaj i sve više uvećava njegovu želju da zaista dobije ono što u svojoj molitvi traži. Hristos je Marti na Lazarevom grobu naglasio: "Ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjećeš slavu Božiju" (Jovan 11, 40).

Razlog što mnogi tako malo vide od sile Božje upravo je u tome što nemaju živu veru. Njihova slabost je posledica njihovog neverovanja. Oni se više uzdaju u svoje sopstvene snage nego u ono što Bog može da učini za njih. Ostaju uporni u svome, planiraju i snuju, ali se malo mole i imaju malo stvarnog pouzdanja u Boga. On misle da imaju veru, ali je ta njihova vera u stvari samo trenutno uzbuđenje. Pošto ne uviđaju ni sopstvene potrebe niti pak činjenicu koliko je Bog voljan da podari onima koji u veri zatraže, oni uopšte nisu istrajni ni postojani u svojim zahtevima.

U svojim molitvama mi treba da budemo usrdni i istrajni upravo tako kao što je u svom traženju uporan bio siroti čovek koji je u ponoć išao da traži hleba. Što se ozbiljnije i istrajnije molimo utoliko je prisutnija naša duhovna povezanost sa Hristom. Napredujući i jačajući u veri primaćemo i sve obilnije blagoslove.

Naše je da se molimo i da verujemo. Bdijte i molite se. Bdijte i sarađujte u molitvi s Bogom koji će vas rado uslušiti! Imajte uvek na umu činjenicu da smo mi "Bogu pomagači" (I Kor. 3, 9). Govorite i radite u skladu sa svojim molitvama. Proveravanje će pokazati i to zauvek da li je vaša vera bila prava, ili su vaše molitve bile samo obična forma.

Kad se pojave poteškoće, i kad na svom životnom putu naiđete na prepreke, ne očekujte nikakvu pomoć od smrtnih ljudi. Uzdajte se samo u Boga. Navika da drugima pričamo o svojim teškoćama nas samo još više slabi a njima ne daje nikakvu snagu. Svoje sagovornike na taj način samo opterećujemo svojim duhovnim slabostima i nedostacima od kojih nas oni ne mogu osloboditi. Mi oslonac tražimo u zabludelom i ograničenom smrtniku, dok nam na raspolaganju stoji snaga nepogrešivog i večnog Boga.

Da biste našli mudrost, nije potrebno ići na kraj sveta, jer nam je Bog tako blizu. Uspeh u životu ne zavisi toliko od sposobnosti koje sada imate ili koje ćete bilo kada imati, koliko od onoga što Bog može da učini za vas. Mnogo se manje treba pouzdati u ono što je čovek sposoban da učini, a više, daleko više, u Boga i u ono što je On spreman da učini za svaku vernu dušu. On želi da se verom čvrsto uhvatite za Njegovu ruku, da od Njega očekujete velike stvari. On želi da vam podari razumevanje ne samo u duhovnom nego i u ovozemaljskom životu. On može da izoštri vašu inteligenciju, da vam podari taktičnost i veštinu. Primenite svoje talente u praksi i tražite mudrost od Boga i ona će vam biti dana.

Primite Reč Hristovu kao čvrsto obećanje zajemčeno upravo vama. Nije li vam On uputio poziv da dođete k Njemu? Ne izgovarajte nikada reči koje obeshrabruju i uništavaju nadu, jer se na taj način mnogo gubi. Gledati samo na spoljne okolnosti i žaliti se kad naiđu teškoće i nevolje, znači ispoljavati bolesnu i oslabljenu veru. Govorite i radite tako kao da je vaša vera nepobediva. Gospod izobiluje svim što može da posluži kao izvor pomoći; sva blaga ovog sveta Njegovo su vlasništvo. Očima vere uvek gledajte u nebo. Obraćajte se Onome ko je izvor svetlosti, snage i uspeha.

U pravoj istinskoj veri leži živahnost, čvrstina načela i postojanost cilja koje ni vreme ni patnje ne mogu oslabiti. ”Djeca se more i sustaju i mladići padaju, ali koji se nadaju Gospodu dobijaju novu snagu i podižu se na krilima kao orlovi, trče i ne sustaju, hode i ne more se” (Is. 40, 30. 31).

Mnogi čežnjivo žele da pomognu drugima, ali osećaju da nemaju ni duhovne snage ni vedrine neophodne za to. Neka zato upućuju svoje molitve prestolu milosti. Molite se najusrdnije za dar Duha Svetoga! Bog stoji iza svakog obećanja koje je dao. Držeći u ruci Bibliju, recite u svojoj molitvi: Učinih kako si rekao, pozivam te na Tvoje obećanje: ”Ištite i daće vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvoriće vam se”.

Svoje molitve moramo upućivati ne samo u ime Hristovo nego i pod uticajem Svetoga Duha. Na to je apostol mislio kad je u svojoj poslanici naglasio: ”Nego samo Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanijem” (Rimlj. 8, 26). Na takvu molitvu Bog rado odgovara. Kad

molitva upućena u ime Hristovo odiše ovakvom usrdnošću i upornošću onda upravo ta naša upornost predstavlja zalog Onoga ”koji može još izobilnije sve učiniti što ištemo” (Ef. 3, 20), i On će sigurno uslišiti našu molitvu. ”…Sve što uzištete u svojoj molitvi,” kaže Hristos, ”vjerujte da ćete primiti; i biće vam” (Marko 11, 24).

”I što god zaištete u Oca u ime moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu” (Jovan 14, 13). A ljubljeni učenik Jovan, pod nadahnućem Duha Svetoga, veoma jasno i nedvosmisleno naglašava: ”Ako što molimo po volji Njegovoj posluša nas. I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo da će nam dati što ištemo u Njega” (Jov. 5, 14. 15).

Stoga u svojoj molitvi uvek naglasite da je upućena u ime Hristovo. Ukazujući čast tom Imenu, Bog će uslišiti vašu molitvu. Duga oko prestola predstavlja jemstvo da je Bog istinit i da u Njemu nema nikakvog ”promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka” (Jak. 1, 17). Mi smo grešnici pred Njim, ne zaslužujemo Njegovu naklonost i odobravanje pa ipak On stavlja i naša usta onu najdivniju molitvu: ”Nemoj nas odvrći radi imena svojega; nemoj naružiti prijestola slave svoje, opomeni se zavjeta svojega s nama, nemoj ga ukinuti” (Jer. 14, 21). Kad Mu prilazimo, priznajući svoju nedostojnost i svoju grešnost, On se zakleo sobom da će čuti naše vapaje. Čast Njegovom prestola predstavlja zalog da će se Reč koju nam je dao sigurno ispuniti.

Slično Aronu koji je, simbolizirajući Hrista, na svom prvosvešteničkom naprsniku nosio imena plemena Izrailjevih, tako i naš Spasitelj u nebeskoj svetinji imena svih svojih sledbenika nosi u svom srcu. Naš veliki Prvosveštenik ima na umu svaku reč kojom je hrabrio ne samo svoje učenike pri rastanku, nego i sve nas da se u Njega uzdamo. On svoj zavet nikad ne zaboravlja. Svi oni koji u molitvi traže nešto od Njega naći će. Svima koji kucaju biće vrata uvek otvorena. Nikad se neće čuti izgovor: ”Ne uznemiruj me; vrata su već zatvorena; ne želim da ti otvorim.” On nikada neće reći: Ne mogu da ti pomognem. Čak i onima koji bi u ponoći zatražili hleba da nahrane gladne, biće molba ispunjena.

U paraboli, čovek koji je tražio hleba za iznenadnog gosta dobija onoliko ”koliko treba.” A u kojoj meri će onda Bog dati nama da bismo mogli davati drugima? ”A svakome se od vas dade blagodat po mjeri dara Hristova” (Ef. 4). Anđeli budno i s najvećim interesovanjem prate kako čovek postupa sa svojim bližnjima. Kada vide da neko prema zabludelima ispoljava Hristu slično saosećanje i ljubav oni mu se odmah približuju i došaptavaju mu reči koje treba da kaže, a koje će predstavljati hleb života za gladnu dušu. Tako će ”Bog da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svojemu i slavi, u Hristu Isusu” (Fil. 4, 19). Vaše iskreno i istinito

svedočanstvo On će učiniti snažnim u sili života koji dolazi. Reč Gospodnja biće u vašim ustima kao istina i pravda.

Ličnim naporima za druge treba da prethode mnoge molitve u tajnosti; jer je potrebna zaista velika mudrost da bi se shvatila veština spasavanja duša. Pre nego što stupimo u vezu s ljudima, treba da održavamo vezu sa Hristom. Priprema za rad sa ljudima stiče se u skrušenoj molitvi pred apostolom božanske milosti.

Neka vam se srce rastapa od duboke čežnje da izađete pred Boga, Boga života. Život Hristov najbolje je pokazao šta može postići svako ljudsko biće ako je učesnik u božanskoj prirodi. Sve što je Hristos primio od Boga, možemo isto tako primiti i mi. Zato tražite u molitvi i primićete. Sa istrajnošću u veru kakvu je pokazao Jakov one noći na Jakovu i s nepopustljivom upornošću u molitvi kakvu je Ilija ispoljio na Karmilu, možete i vi u svojoj molitvi tražiti sve što je Bog obećao.

Neka vam dušu ispune veličanstvene predstave o Bogu. Neka vaš život nevidljivim nitima bude neraskidivo povezan sa životom Hristovim. Onaj ko je u početku zapovedio da iz tame zablista svetlost, želi da ona zasvetli i u vašem srcu kako biste spoznali slavu Božju u licu Isusa Hrista. Duh Sveti će vam otkriti božanske istine unoseći ih kao životvornu snagu u srce spremno da posluša. Hristos će vas dovesti na sam prag Svemogućega. Moći ćete da ugledate slavu iza zavese, i da otkrivate savršenstvo Onoga ”koji svagda živi da se može moliti za nas.”

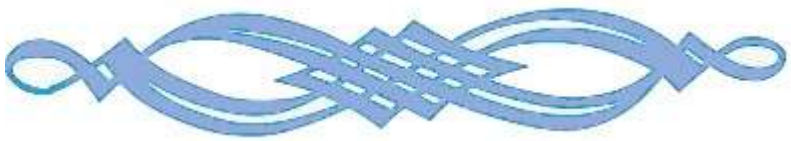

Poglavlje 32—Vera I Molitva*

»Vera Je Pak Tvrdo Čekanje Onoga Čemu se Nadamo.«

»Verujte da Ćete Primiti, I Bice Vam.« Jevrejima 11,1; Marko 11,24

Vera je poverenje u Boga – verovanje da nas voli i da zna šta je najbolje za nas. Ona nas tako navodi da umesto svoga, izaberemo Njegov put. Umesto našeg neznanja, ona prihvata Njegovu mudrost; umesto naše slabosti, Njegovu silu; umesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naš život, mi sami, sve je to Njegovo; vera priznaje Njegovo pravo vlasništva i prihvata blagoslove koje ono donosi. Istina, čestitost, neporočnost, istaknuti su kao tajna uspeha u životu. Vera nas upravo nadahnjuje ovim načelima.

Svaka dobra pobuda ili težnja je dar od Boga; vera prima od Boga život, koji jedini može da pokrene pravi rast i napredak.

Treba potanko objasniti kako vera jača. Svako Božje obećanje povezano je s uslovima. Ako želimo da činimo Njegovu volju, na raspolaganju nam je sva Njegova snaga. Svaki dar koji On obećava sadržan je u samome obećanju. »Seme je reč Božja.« (Luka 8,11) Kao što je sigurno da je hrast u žiru, tako je sigurno i da je Božji dar u Njegovom obećanju. Ako primamo obećanje, imamo i dar.

Vera koja nas osposobljava da primamo Božje darove, i sama je dar od koga je određena mera usađena u svako ljudsko biće. Ona raste kad se vežba u primanju Božje reči. Da bismo ojačali veru, moramo je često povezivati s Rečju.

Prilikom proučavanja Biblije, učeniku treba pomoći da shvati silu Božje reči. Prilikom stvaranja: »On reče, i postade; On zapovedi, i pokaza se.« On »zove ono što nije kao ono što jest« (Psalam 33,9; Rimljanima 4,17); jer kad ih On pozove, tu su.

Koliko su se puta oni koji su verovali Božjoj reči, iako sami po sebi potpuno bespomoćni, oduprli sili celoga sveta – Enoh, neporočan u srcu, svet u životu, držeći se čvrsto svoje vere u pobedu pravednosti nasuprot pokvarenom i ismevačkom naraštaju; Noje i njegov dom nasuprot ljudima svoga vremena, ljudima najveće fizičke i mentalne snage i najnižeg morala; deca Izrailjeva na obali Crvenog mora, bespomoćno, uplašeno mnoštvo robova, nasuprot najmoćnijoj vojsci najmoćnijeg naroda na kugli zemaljskoj; David, dečak pastir, kome je Bog obećao presto, nasuprot Saulu, tadašnjem vladaru, odlučnom da zadrži svoju vlast; Sedrah i njegovi drugovi u vatri, a Navuhodonosor na prestolu; Danilo među lavovima, njegovi neprijatelji na visokim položajima u carstvu; Isus na krstu i jevrejski sveštenici i glavari koji

čak i rimskog namesnika prisiljavaju da ispuni njihovu volju; Pavle u lancima, vođen da umre smrću zločinca i Neron, despotski vladar svetske imperije.

Ovakvi primeri ne nalaze se samo u Bibliji. Njih ima mnogo u svakom zapisu o ljudskom napretku. Valdenžani i Hugenoti, Viklif i Hus, Jeronim i Luter, Tindal i Noks, Cincendorf i Vesli, i mnoštvo drugih svedočili su o sili Božje reči nasuprot ljudskoj sili i politici koja podupire zlo. Oni pripadaju pravom plemstvu u ovome svetu. To je Njegova prava carska loza. Današnja omladina pozvana je da zauzme svoje mesto u toj lozi.

Vera je isto tako potrebna u malim kao i u velikim događajima u životu. Ako imamonepokolebljivo poverenje u Boga, uživaćemo Njegovu podršku u svim svojim svakodnevnim zanimanjima i poslovima.

Gledan s ljudskog stanovišta, život je za sve nas neugažena staza. To je staza kojom, što se tiče naših važnijih iskustava, svako mora hodati sam. U naš unutrašnji život nijedno drugo ljudsko biće ne može potpuno proniknuti. Kad malo dete krene na ovo putovanje na kojem, pre ili kasnije, samo mora da izabere svoj smer, samo da odluči o svojoj večnoj sudbini, koliko treba iskreni da budu napori da ga usmerimo da svoje poverenje pokloni sigurnom Vodiču i Pomoćniku!

Kao štit protiv iskušenja i kao poziv na neporočnost i istinu, nijedan drugi uticaj ne može se uporediti sa svešću o Božjem prisustvu. »Nego je sve golo i otkriveno pred očima Onoga kojemu govorimo.« »Čiste su oči Tvoje, da ne možeš gledati zla, i bezakonja ne možeš gledati.« (Jevrejima 4,13; Avakum 1,13) Ova misao bila je Josifov štit protiv pokvarenosti u Egiptu. Zavodničkom kušanju odgovorio je odlučno: »Kako bih učinio takvo grdno zlo i Bogu zgrešio?« (1. Mojsijeva 39,9) Vera će, ako se gaji, takav štit dati svakoj duši.

Samo će svest o Božjem prisustvu moći da protera strah koji bi plašljivom detetu od života učinio teret. Ono u svoje pamćenje treba da ureže obećanje: »Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onih, koji se njega boje, i izbavljaju ih.« (Psalam 34,7)

Neka čita prekrasni izveštaj o Jelisiju u planinskom gradu, dok između njega i četa naoružanih neprijatelja stoji moćni krug nebeskih anđela. Neka čita kako se pred Petrom u tamnici i osuđenom na smrt pojavio Božji anđeo; kako je Božjeg slugu poveo u sigurnost, pored naoružanih stražara, kroz masivna vrata i veliku gvozdenu kapiju s prevornicama i zasunima. Neka čita o prizoru na moru kada se zatvorenik Pavle, na svom putu prema sudu i gubilištu, obratio olujom šibanim vojnicima i mornarima izmučenim od rada, nespavanja i dugog posta, i izgovorio reči pune ohrabrenja i nade: »I evo sad vas molim da budete dobre

volje ... jer u ovu noć stade preda me anđeo Boga kojega sam ja i kome služim, govoreći: Ne boj se, Pavle! Valja ti doći pred ćesara; i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom.« S verom u ovo obećanje Pavle je uveravao svoje saputnike: »Nijednome od vas dlaka s glave neće otpasti.« Tako se i zbilo. Zato što se na brodu nalazio jedan čovek preko koga je Bog mogao da deluje, svi mnogobošci oličeni u vojnicima i mornarima bili su sačuvani. »I tako izađoše svi živi na zemlju.« (Dela apostolska 27,22–24.34.44)

Sve ovo nije zapisano da bismo mogli samo da čitamo i divimo se, već da ista vera, koja je delovala u Božjim slugama u davnini, može da deluje i u nama. Bog će i sada delovati, isto tako snažno kao i nekada, tamo gde se nađu verna srca da budu put Njegovoj sili.

Neka oni koji nemaju poverenja u sebe, koje nedostatak samopouzdanja navodi da izbegavaju brigu i odgovornost, budu poučeni da se oslone na Boga. Tako će mnogi među onima koji bi inače bili samo brojka u svetu, možda samo bespomoćno breme za druge, biti sposobni da kažu zajedno s apostolom Pavlom: »Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje.« (Filibljanima 4,13)

Detetu koje je brzo da se usprotivi nepravdi, vera pruža dragocene pouke. Spremnost da se odupre zlu ili da se osveti za nepravdu, često je izazvana dubokim osećanjem pravičnosti i aktivnim, energičnim duhom. Poučite takvo dete da je Bog večni Čuvar pravde. On se nežno brine o bićima koja je toliko ljubio da je dao svoga najdražeg Ljubljenoga da ih spase. On će se obračunati sa svakim zločincem.

»Jer ko tiče u vas, tiče u zenicu oka Njegova.« (Zaharija 2,8)

»Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u Njega, On će učiniti. I izvešće kao videlo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne.« (Psalam 37,5.6)

»Bog je Utočište ubogome, Utočište u nevolji. U Tebe se uzdaju koji znaju ime Tvoje, jer ne ostavljaš onih koji Te traže, Gospode!« (Psalam 9,9.10)

Bog očekuje da saučešće koje pokazuje prema nama i mi pokažemo prema drugima. Neka se razdražljivi, ponositi i osvetoljubivi ugledaju na Onoga koji je krotak i ponizan, koji je kao jagnje vođen na zaklanje, koji se nije svetio poput ovce neme pred onima koji je strižu. Neka gledaju na Onoga koga su naši gresi proboli, a naše boli opteretile, i naučiće da podnose, da se uzdržavaju i opraštaju.

Verom u Hrista može da se ukloni svaki nedostatak karaktera, svaka mrlja očisti, svaka mana popravi, svaka vrlina razvije.

»Da budete ispunjeni u Njemu.« (Kološanima 2,10)

Molitva i vera usko su povezane, i treba ih zajedno proučavati. Molitva vere je božansko umeće; to je umeće kojim mora ovladati svako ko želi da njegovo životno delo bude uspešno. Hristos kaže: »Sve što ištete u svojoj molitvi, verujte da ćete primiti; i biće vam.« (Marko 11,24) On objašnjava da naša molba mora biti u skladu s Božjom voljom; moramo tražiti ono što je On obećao, i što god primimo, mora biti upotrebljeno tako da se ispuni Njegova volja. Ako se ispune uslovi, ispuniće se i obećanje.

Mi smemo da tražimo oproštenje greha, Svetoga Duha, prirodu sličnu Hristovoj, mudrost i snagu da radimo Njegovo delo, svaki dar koji je On obećao; zatim moramo da verujemo da ćemo primiti, i zahvaliti Bogu što smo primili.

Nije potrebno da tražimo bilo kakav spoljašnji dokaz blagoslova. Dar se nalazi u obećanju, i mi možemo da se bavimo svojim poslom sigurni da Bog može da ispuni ono što je obećao i da će dar, koji već imamo, kad nam bude najpotrebniji postati stvarnost.

Živeti tako od svake Božje reči znači predati Mu ceo svoj život. Tada ćemo neprekidno osećati svoje siromaštvo i zavisnost, čežnju srca za Bogom. Molitva je neophodna jer je to život duše. Porodična molitva i javna molitva imaju svoje mesto; ali tajni razgovor s Bogom u stvari održava život duše.

Mojsije je upravo na gori s Bogom ugledao sliku one divne zgrade koja treba da postane prebivalište Božje slave. Upravo na gori s Bogom, na tajnom mestu molitve, i mi moramo razmišljati o božanskom slavnom idealu za čovečanstvo. Na taj način bićemo osposobljeni da tako oblikujemo zgradu svoga karaktera da se na nama može ispuniti Njegovo obećanje: »Useliću se u njih i živeću u njima, i biću im Bog i oni će biti Moj narod.« (2. Korinćanima 6,16)

Isus je za vreme svog zemaljskog života, upravo u toku časova molitve nasamo primao mudrost i silu. Neka mladi slede Njegov primer i neka u zoru i sumrak odvoje tihe trenutke za razgovor sa svojim Ocem na nebesima. Neka i u toku dana uzdižu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On govori: »Jer Ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu, i kažem ti: ne boj se, Ja ću ti pomagati.« (Isaija 41,13) Kad bi naša deca, u zori svoje mladosti naučila ove pouke, kakvu bi to svežinu i silu, kakvu radost i zadovoljstvo unelo u njihov život!

To su pouke koje može preneti samo onaj koji ih je lično naučio. Učenja Pisma nemaju veći uticaj na mlade samo zato što mnogi roditelji i učitelji tvrde da veruju Božjoj reči, a svojim životom poriču njenu silu. Ponekad su mladi u prilici da osete silu Reči. Oni uviđaju

svu dragocenost Hristove ljubavi. Oni vide lepotu Njegovog karaktera, mogućnosti koje pruža život u Njegovoj službi. Međutim, uviđaju da je život onih koji kažu da poštuju Božja načela potpuno drukčiji. Na koliko se ljudi mogu s pravom primeniti reči, koje je izgovorio prorok Jezekilj:

»Sinovi naroda tvojega ... govore jedan drugome, svaki bratu svojemu, i vele: Hodite i čujte kakva reč dođe od Gospoda. I dolaze k tebi kao kad se narod skuplja, i narod moj seda pred tobom, i sluša reči tvoje, ali ih ne izvršuje; u ustima su im ljupke, a srce njihovo ide za svojim lakomstvom. I gle, ti si im kao ljupka pesma, kao čovek lepa glasa i koji dobro svira; slušaju reči tvoje, ali ih ne izvršuju.« (Jezekilj 33,30–32)

Jedno je pristupati Bibliji kao knjizi punoj dobrih saveta, koje treba slušati onoliko koliko su u skladu s duhom vremena i s našim položajem u svetu; sasvim je drugo smatrati je onim što ona zaista jeste – rečju živoga Boga, rečju koja je naš život, rečju koja treba da oblikuje naše aktivnosti, naše reči, i naše misli. Držati Božju reč bilo u čemu manjom od toga, znači odbaciti je. Zato što je na ovakav način odbacuju i oni koji kažu da veruju u nju, osnovni je uzrok sumnje i neverstva među mladima.

Napetost, kakva se nikada ranije nije mogla videti, zahvata svet. Zadovoljstva, sticanje novca, borba za vlast, kao i borba za opstanak, strahovitom silom zaokupljaju telo, um i dušu. Bog progovara usred ove nerazumne jurnjave. On nas poziva da se povučemo u samoću i razgovaramo s Njime. »Utolite i poznajte da sam Ja Bog.« (Psalam 46,10)

Mnogi, čak ni u trenucima molitve, ne primaju blagoslov iz stvarne zajednice s Bogom. Oni previše žure. Brzim koracima prolaze kroz krug Hristove uzvišene prisutnosti, zaustavljajući se možda samo za trenutak u njegovim svetim granicama, ali ne čekaju savet. Oni nemaju vremena da ostanu s božanskim Učiteljem. Sa svojim teretima vraćaju se na svoj posao.

Ovakvi ljudi neće moći da postignu stvarni uspeh, sve dok ne shvate u čemu je tajna sile. Oni moraju odvojiti vreme da razmišljaju, da se mole, da od Boga očekuju obnavljanje svoje fizičke, mentalne i duhovne snage. Njima je potreban okrepljujući uticaj Božjeg Duha. Kad ga budu primili, biće prožeti novim životom. Malaksalo telo i umorni mozak biće osveženi, a natovareno srce odmoreno.

Ne samo kratko zaustavljanje u Njegovoj blizini, već lična veza s Hristom, druženje s Njime je naša potreba. Kako će srećna biti deca u našim domovima i učenici u našim školama

kad roditelji i nastavnici u vlastitom životu steknu dragoceno iskustvo opisano rečima iz Pesme nad pesmama:

»Što je jabuka među drvetima šumskim,

To je dragi moj među momcima;

Želeh hlada njezina, i sedoh,

I rod je njezin sladak grlu mojemu.

Uvede me u kuću gde je gozba,

A zastava mu je ljubav k meni.«

Pesma nad Pesmama 2,3.4

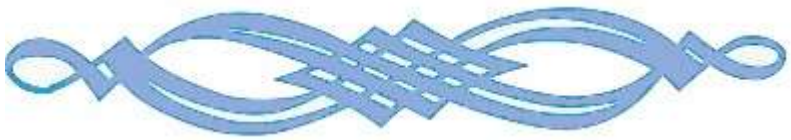

U Iščekivanja Kraja